

KINH HOA NGHIÊM

TẬP 3

Hán Dịch: Đại-Sư Thật-Xoa-Nan-Đà

Việt Dịch: HT Trí Tịnh

Phật Học Viện quốc Tế Xuất Bản PL 2527 - 1983

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 28-6-2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

PHẨM VÔ TẬN TẶNG THỨ HAI MƯỜI HAI
PHẨM THĂNG ĐẬU-SUẤT THIÊN-CUNG THỨ HAI MƯỜI BA
PHẨM ĐẬU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯỜI BỐN
PHẨM ĐẬU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯỜI BỐN
PHẨM THẬP HỒI HƯỚNG THỨ HAI MƯỜI LĂM (Phần Trên)

---o0o---

TẬP 3

PHẨM VÔ TẬN TẶNG THỨ HAI MƯỜI HAI

Hán bộ quyển thứ hai mươi mốt

Lúc bấy giờ Công-Đức-Lâm Bồ-Tát lại nói với chư Bồ-Tát rằng :

Chư Phật tử ! Đại Bồ-Tát có mười tặng sau đây mà tam-thế chư Phật đã nói sẽ nói và hiện nay nói :

Tín-tạng, giới-tạng, tà-m-tạng, quý-tạng, văn-tạng, thí-tạng, huệ-tạng, niệm-tạng, trì-tạng, biện-tạng.

Thế nào là đại Bồ-tát tín-tạng ?

Bồ-Tát này tin tất cả pháp là không, là vô-tướng, là vô-nguyên, là vô-tác, là vô-phân-biệt, là vô-sở-y, là bất-khả-lượng, là vô-thượng, là nan siêu-việt, là vô-sanh.

Nếu Bồ-Tát có thể tùy thuận tất cả pháp mà sanh lòng tin như vậy rồi, thời nghe phật-pháp bất-khả-tur-nghì lòng không khiếp sợ, nghe tất cả Phật bất-tur-nghì, chúng-sanh-giới bất-tur-nghì, pháp giới bất-tur-nghì, hư-không-giới bất-tur-nghì, niết-bàn-giới bất-tur-nghì, đời quá-khứ bất-tur-nghì, đời vị-lai bất-tur-nghì, đời hiện tại bất-tur-nghì, và nghe nhập tất cả kiếp bất-tur-nghì đều không lòng khiếp sợ.

Tại sao vậy ? Vì đối với chư Phật, Bồ-tát này một bề tin chắc. Biết trí-huệ của Phật vô-biên vô-tận. Trong thập phương vô-lượng thế-giới, mỗi mỗi thế-giới đều có vô-lượng Phật đã, nay, và sẽ được vô-thượng bồ-đề; đã, nay, và sẽ xuất-thế; đã, nay, và sẽ nhập niết-bàn.

Trí-huệ của chư Phật: bất tăng bất giảm, bất sanh, bất diệt, bất tán bất thối, bất cận, bất viễn, vô tri, vô xả.

Bồ-Tát này nhập trí-huệ của Phật được thành-tựu vô-biên vô-tận đức tin.

Được đức tin này rồi thời tâm chẳng thối-chuyển, tâm chẳng tạp loạn, chẳng bị phá hoại, không bị nhiễm-trước, thường có căn-bản, tùy thuận thánh-nhơn, trụ nhà Như-Lai, hộ-trì chủng-tánh của tất cả Phật, tăng trưởng tín giải của tất cả Bồ-Tát, tùy thuận thiện-căn của tất cả Phật, xuất sanh phương-tiện của tất cả Phật.

Đây gọi là đại Bồ-Tát tín-tạng. Bồ-Tát trụ nơi tín-tạng này thời có thể nghe và trì tất cả Phật-pháp, giảng nói cho chúng-sanh khiến họ đều được khai ngộ.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát giới-tạng ?

Bồ-Tát này thành-tựu giới khắp lợi ích, giới chẳng thọ, giới chẳng trụ, giới không hối-hận, giới không trái cãi, giới chẳng tổn não, giới không tạp-úế, giới không cầu, giới không lỗi lầm, giới không hủy phạm.

Thế nào là giới khắp lợi ích ?

Bồ-Tát này thọ-trì tịnh-giới vốn vì lợi ích tất cả chúng-sanh.

Thế nào là giới chẳng thọ ? Bồ-Tát này chẳng thọ hành những giới của ngoại-đạo, chỉ bền-tánh tự tinh-tấn phụng-trì tịnh-giới bình-đẳng của tam-thế Phật.

Thế nào là giới chẳng trụ ? Bồ-Tát này lúc phụng-trì giới, lòng không trụ dục-giới, sắc-giới, vô-sắc-giới, vì trì giới không cầu sanh về các cõi đó.

Thế nào là giới không hối hận ? Bồ-Tát này thường được an-trụ tâm không hối-hận, vì chẳng làm tội nặng, chẳng làm dối trá, chẳng phá tịnh-giới.

Thế nào là giới không trái cãi ? Bồ-Tát này chẳng bác bỏ giới của Phật đã chế ra cũng chẳng tạo lập lại, lòng luôn tùy thuận giới hướng đến niết-bàn, thọ trì toàn vẹn không hủy phạm, chẳng vì trì giới mà làm nhiều não chúng-sanh khác khiến họ sanh khổ, chỉ nguyện cầu tất cả chúng-sanh đều thường hoan-hỷ mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng tổn não hại ? Bồ-Tát này chẳng nhờn nơi giới mà học những chú thuật, tạo làm phương thuốc não hại chúng-sanh, chỉ vì cứu hộ chúng-sanh mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng tạp ? Bồ-Tát này chẳng chấp biên-kiến, chẳng trì giới tạp, chỉ quán duyên-khởi trì giới xuất-ly.

Thế nào là giới không tham cầu ? Bồ-Tát này chẳng hiện dị-tướng tỏ bày mình có đức, chỉ vì đầy đủ pháp xuất-ly mà trì giới.

Thế nào là giới không làm lỗi ? Bồ-Tát này chẳng tự công cao nói tôi trì giới. Thấy người phá giới cũng chẳng khinh hủy khiến họ hổ-thẹn, chỉ nhưt tâm trì giới.

Thế nào là không hủy phạm giới ? Bồ-Tát này dứt hẳn mười ác-nghiệp, thọ trì trọn vẹn mười thiện-nghiệp. Lúc Bồ-Tát trì giới không hủy phạm tự

nghĩ rằng : tất cả kẻ phạm giới đều do điên đảo cả. Chỉ có Phật là biết được chúng-sanh do nhơn-duyên gì mà sanh điên-đảo hủy phạm tịnh-giới. Tôi sẽ thành-tựu vô-thượng bồ-đề, rộng vì chúng-sanh nói pháp chơn-thật khiến họ rời điên-đảo.

Đây gọi là đại Bồ-Tát giới-tạng thứ hai.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát tầm-tạng ?

Bồ-tát này ghi nhớ các điều ác đã làm thời quá khứ mà sanh lòng tự hổ, nghĩ rằng : từ thuở vô-thỉ đến nay, tôi cùng chúng-sanh lẫn nhau làm cha mẹ con cái anh em chị em, đủ cả tham sân si kiêu-mạn dua-dối tất cả phiền-não, tổn hại lẫn nhau, lăng đoạt lẫn nhau, gian dâm giết hại lẫn nhau, không việc ác nào mà chẳng phạm. Tất cả chúng-sanh cũng đều như vậy, do phiền-não mà tạo đủ tội ác. Do đây nên chẳng kính nhau, chẳng trọng nhau, chẳng thuận nhau, chẳng nhường nhau, chẳng dạy bảo nhau, chẳng hộ vệ nhau, trái lại, giết hại nhau, thành cừ thù của nhau.

Tự nghĩ mình và các chúng-sanh đã, sẽ, và hiện thật-hành những tội lỗi, tam-thế chư Phật đều thấy biết cả. Nếu nay không dứt hẳn hành vi tội lỗi thời tam-thế chư Phật cũng sẽ thấy rõ tội. Nếu tôi vẫn còn phạm mãi không thôi thời là điều rất không nên. Vì thế tôi phải chuyên tâm dứt bỏ để được chứng vô-thượng bồ-đề, rộng vì chúng-sanh mà nói pháp chơn-thiệt.

Đây gọi là đại Bồ-Tát tầm-tạng thứ ba.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát quý-tạng ?

Bồ-Tát này tự thẹn : từ xưa đến nay ở trong ngũ-dục tham cầu mãi không nhàm, nhơn đó mà tăng-trưởng các phiền-não. Nay tôi chẳng nên phạm lỗi ấy nữa.

Bồ-Tát này lại nghĩ rằng : các chúng-sanh vì vô-trí mà khởi phiền-não tạo đủ tội ác, chẳng kính trọng nhau, nhẫn đến làm oán thù của nhau, gây tạo đủ mọi tội ác, tạo xong lại vui mừng tự tán thưởng, thật là mù lòa không huệ-nhãn, không thấy biết. Nơi bụng mẹ, vào thai, sanh ra thành thân nhơ-uế, trợn đến tóc bạc mặt nhăn. Người có trí quán-sát biết chỉ là từ dâm-dục mà sanh ra thứ bất-tịnh. Tam-thế chư Phật đều thấy biết rõ điều này. Nếu nay tôi vẫn còn phạm mãi lỗi này thời thật là khi dối tam-thế chư Phật. Thế nên tôi phải tu hành pháp hộ thẹn để mau thành vô-thượng bồ-đề, rồi khắp vì chúng-sanh mà thuyết pháp chơn-thật.

Đây gọi là đại Bồ-Tát quý-tạng thứ tư.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát Văn-tạng ?

Bồ-tát này biết rằng vì sự này có nên sự này có, vì sự này không nên sự này không, vì sự này sanh nên sự này sanh, vì sự này diệt nên sự này diệt, đây là pháp thế-gian, đây là pháp xuất-thế, đây là pháp hữu-vi, đây là pháp vô-vi, đây là pháp hữu-ký, đây là pháp vô-ký.

Những gì là vì sự này có nên sự này có ? Chính là vì có vô-minh nên có hành.

Những gì là vì sự này không nên sự này không ? Chính là vì thức không nên danh-sắc không.

Những gì là vì sự này sanh nên sự này sanh ? Chính là vì ái sanh nên khổ sanh.

Những gì là vì sự này diệt nên sự này diệt ? Chính là vì hữu diệt nên sanh diệt.

Những gì là pháp thế-gian ? Chính là sắc, thọ, tưởng, hành, thức.

Những gì là pháp xuất-thế ? Chính là giới, định, huệ, giải-thoát, giải-thoát tri-kiến.

Những gì là pháp hữu-vi ? Chính là dục-giới, sắc-giới, vô sắc-giới, chúng-sanh-giới.

Những gì là pháp vô-vi ? Chính là hư-không, niết-bàn, trạch diệt, phi-trạch-diệt, duyên khởi, pháp-tánh-trụ.

Những gì là pháp hữu-ký ? Chính là bốn thánh-đế, bốn quả sa-môn, bốn biện-tài, bốn vô-úy, bốn niệm-xứ, bốn chánh-cần, bốn thần-túc, năm căn, năm lực, bảy giác chi, tám thánh-đạo.

Những gì là pháp vô-ký ? Chính là thế-gian hữu-biên, vô biên, cũng hữu-biên cũng vô-biên, chẳng phải hữu-biên chẳng phải vô-biên; thế-gian hữu-thường, vô-thường, cũng hữu-thường cũng vô-thường, chẳng phải hữu-thường chẳng phải vô-thường; Như-Lai sau khi diệt-độ là có, là không, cũng có cũng không, chẳng có chẳng không; ngã và chúng-sanh có, không, cũng

có cũng không, chẳng có chẳng không; thời quá-khứ có bao nhiêu Như-Lai nhập niết-bàn, bao nhiêu Thinh-Văn, Độc-Giác nhập niết-bàn; thời vị-lai sẽ có bao nhiêu Phật, Thinh-Văn, Độc-Giác, chúng-sanh; những Như-Lai nào ra đời trước nhứt, những Thinh-Văn, Độc-Giác nào ra đời trước nhứt, những chúng-sanh nào ra đời trước nhứt; những Như-Lai nào ra đời sau cả, những Thinh-Văn Độc-Giác nào ra đời sau cả, những chúng-sanh nào ra đời sau cả; pháp gì trước cả, pháp gì sau cả; thế-gian từ đâu đến, đi qua đâu; có bao nhiêu thế-giới thành, bao nhiêu thế-giới hoại, thế-giới từ đâu lại, đi đến chỗ nào ; gì là ngăn tối-sơ của sanh tử, gì là mé tối-hậu của sanh-tử. Đây gọi là pháp vô-ký.

Đại Bồ-Tát nghĩ rằng: Tất cả chúng-sanh ở trong sanh-tử không có đa-văn, chẳng rõ được tất cả pháp; tôi phải phát tâm trì tạng đa-văn, chứng vô-thượng bồ-đề, rồi vì chúng sanh mà thuyết-pháp chơn-thật.

Đây gọi là đại Bồ-Tát đa-văn-tạng thứ năm.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát thí-tạng ?

Bồ-Tát này thật hành mười điều bố-thí: phân-giảm-thí, kiệt-tận-thí, nội-thí, ngoại-thí, nội-ngoại-thí, nhứt-thiết-thí, quá-khứ-thí, vị-lai-thí, hiện-tại-thí, cứu-cánh-thí.

Thế nào là Bồ-Tát phân-giảm-thí ? Bồ-Tát này bằm tánh ngon từ ưa ban cho. Nếu được thức ngon thời chẳng chuyên tự dùng, cần phải chia cho chúng-sanh rồi sau mới ăn. Phạm thọ được vật gì cũng thế cả. Nếu lúc tự mình ăn, Bồ-Tát này tự nghĩ rằng trong thân thể của tôi có tám vạn thi-trùng, thân tôi sung túc, chúng nó cũng sung túc, thân tôi đói khổ, chúng nó cũng đói khổ. Nay tôi ăn uống những thức này, nguyện khắp chúng-sanh đều được no đủ. Vì chúng trùng mà tôi ăn uống, chẳng tham mùi vị. Bồ-Tát này lại nghĩ rằng: từ lâu tôi vì mền chấp thân này muốn cho nó được no đủ nên ăn uống. Nay tôi đem thức ăn này ban cho chúng-sanh. Nguyện tôi đối với thân thể dứt hẳn sự tham chấp. Đây là phân-giảm-thí.

Thế nào là Bồ-Tát kiệt-tận-thí ? Bồ-Tát này được những thức uống ăn thượng-vị, hương, hoa, y-phục, những vật tư-sanh, nếu tự dùng thời an-vui sống lâu, còn nếu đem cho người thời cùng khổ chết yểu. Lúc đó có người đến xin tất cả. Bồ-Tát tự nghĩ : từ vô-thỉ đến giờ tôi vì đói khát nên chết mất vô-số thân chưa từng được có mảy may lợi-ích cho chúng-sanh để được phước lành. Nay tôi cũng sẽ phải xả bỏ thân mạng này đồng như thuở xưa

kia, thế nên tôi phải làm điều lợi ích cho chúng-sanh, tùy mình có gì đều thí xả tất cả, nhắm đến tận mạng cũng không lẩn tiếc. Đây gọi là kiệt-tận-thí.

Thế nào là Bồ-Tát nội-thí ? Bồ-Tát này đương lúc trẻ mạnh xinh đẹp, mới thọ lễ quán-đánh lên ngôi chuyên-luân vương, đủ bảy báu, trị bốn châu thiên-hạ. Bấy giờ có người đến tâu với nhà vua rằng vì họ già yếu nhiều bệnh, nếu được tay chơn máu thịt đầu mắt xương tủy nơi thân thể của nhà vua, thời họ tất được mạnh giỏi sống còn. Bồ-Tát này nghĩ rằng: thân thể của tôi đây, sau này tất sẽ chết vô ích, tôi phải mau thí xả để cứu khổ chúng sanh. Bồ-Tát này suy nghĩ rồi liền đem thân xả thí không có lòng hối tiếc. Đây gọi là nội thí.

Thế nào là Bồ-Tát ngoại-thí ? Bồ-Tát này tuổi trẻ sắc đẹp lên ngôi vua chuyên-luân, đủ bảy báu, trị bốn châu thiên-hạ. Bấy giờ hoặc có người đến tâu: hiện tôi nghèo khổ, xin nhà vua nhường ngôi cho tôi, để tôi được hưởng thọ sự giàu vui của nhà vua. Bồ-Tát tự nghĩ rằng: tất cả sự giàu sang tất sẽ suy đổ. Lúc suy đổ không lợi-ích gì cho chúng-sanh. Nay tôi nên làm vừa lòng cầu xin của người này. Nghĩ xong, Bồ-Tát liền đem ngôi vua nhường cho người ấy, không hối tiếc. Đây gọi là ngoại-thí.

Thế nào là Bồ-Tát nội-ngoại-thí ? Bồ-Tát này đương ở ngôi chuyên-luân-vương như trên. Có người đến tâu xin vua nhường ngôi và vua phải làm thân-bộc cho họ. Bồ-Tát tự nghĩ rằng : thân tôi và của cải cùng ngôi vua này đều là vô-thường bại hoại. Nay có người đến xin, tôi nên đem những thứ chẳng bền này để cầu lấy quả bền chắc. Nghĩ xong, Bồ-Tát liền làm vừa ý người xin không hối tiếc. Đây gọi là nội-ngoại-thí.

Thế nào là Bồ-Tát thí tất cả ? Bồ-Tát này cũng như trên đã nói ở ngôi chuyên-luân-vương. Bấy giờ có số đông người nghèo cùng đến tâu xin: kẻ xin ngôi vua, kẻ xin vợ con của vua, kẻ xin tay chơn máu thịt tim phổi đầu mắt tủy óc của vua. Bồ-Tát tự nghĩ rằng: tất cả ân-ái hội họp tất có biệt-ly không lợi ích gì cho người. Nay tôi nên rời bỏ tham ái, đem những vật tất sẽ ly tán này để làm vừa lòng chúng-sanh. Nghĩ xong, theo chỗ xin của mỗi người đều ban cho không hối tiếc, cũng không khinh nhàm chúng-sanh. Đây gọi là nhứt-thiết-thí.

Thế nào là Bồ-Tát quá-khứ-thí ? Bồ-Tát này nghe những công-đức của chư Phật, Bồ-Tát thời quá-khứ, nghe rồi không tham trước, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng khởi lòng phân-biệt, chẳng tham, chẳng đắm, cũng chẳng cầu lấy, không nương cậy, thấy pháp như giấc mơ không kiên-cố, nơi các thiện-

căn chẳng tương là có cũng không nương cậy, chỉ vì giáo-hóa những chúng-sanh thủ trước thành-thục phật-pháp mà diễn-thuyết cho họ. Lại quán-sát các pháp quá-khứ tìm cầu mười phương đều không thể được. Nghĩ như thế xong, nơi pháp quá-khứ đều xả bỏ tất cả. Đây gọi là quá-khứ-thí.

Thế nào là Bồ-Tát vị-lai-thí ? Bồ-Tát này nghe công-hạnh tu hành của chư Phật thời vị-lai, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng chấp tướng, chẳng riêng thích vãng-sanh quốc-độ chư Phật, chẳng ham chẳng trước, cũng chẳng sanh nhàm, chẳng đem thiên-căn hồi-hương nơi đó, cũng chẳng nơi đó mà thối thiện-căn, thường siêng tu hành chưa từng phé bỏ. Chỉ muốn nhơn cảnh-giới đó để nhiếp thủ chúng-sanh, vì họ giảng thuyết chơn thật khiến thành-thục phật-pháp, nhưng pháp này chẳng phải có chỗ nơi, chẳng phải không chỗ nơi, chẳng phải trong, chẳng phải ngoài, chẳng phải gần, chẳng phải xa. Bồ-Tát lại nghĩ rằng nếu pháp đã là chẳng phải có thời chẳng được chẳng xả. Đây gọi là vị-lai-thí.

Thế nào là Bồ-Tát hiện-tại thí ? Bồ-Tát này nghe các cõi trời: Tứ-Thiên-Vương, Đạo-Lợi, Dạ-ma, Đâu-Suất, Hóa-Lạc, Tha-Hóa, Phạm-Chúng, Phạm-Phụ, Phạm-Vương, Thiểu-Quang, Vô-Lượng-Quang, Quang-Âm, Thiểu-Tịnh, Vô-Lượng-Tịnh, Biến-Tịnh, Phước-Sanh, Phước-Ái, Quảng-quả, Vô-Tướng, Vô-Phiền, Vô-Nhiệt, Thiện-Kiến, Thiện-Hiện, Sắc-Cứu-Cánh, và nghe Thinh-Văn, Duyên-Giác đầy-đủ công-đức. Nghe xong, tâm của Bồ-Tát này chẳng mê, chẳng mất, chẳng tụ, chẳng tan. Chỉ quán-sát các hành-pháp như giấc mơ chẳng thiệt, lòng không tham-trước. Vì làm cho chúng-sanh bỏ lia ác-thú, tâm vô-phân-biệt, tu bồ-tát-đạo thành-tựu phật-pháp, nên khai thị diễn thuyết cho họ. Đây gọi là hiện-tại-thí.

Thế nào là Bồ-Tát cứu-cánh-thí ? Giả-sử có vô-lượng chúng-sanh hoặc không mắt, hoặc không tai, hoặc không mũi, không lưỡi, hoặc không tay không chun... đồng đến xin Bồ-Tát này bố-thí mắt, tai, mũi, lưỡi, tay, chun nơi thân của Bồ-Tát cho họ được toàn vẹn hết tật nguyên. Bồ-Tát này liền bố-thí theo chỗ họ muốn, dầu đến phải tự mang tật trải qua vô-số kiếp vẫn không có lòng hối tiếc. Chỉ quán-sát thân thể từ khi nhập thai thành hình toàn là bất-tịnh ở trong phạm-vi sanh, già, bệnh, chết. Lại quán-sát thân thể không thiệt, không tầm quý, chẳng phải vật của Hiền-Thánh, là vật hôi như chẳng sạch, xương lóng chỏi nhau, máu thịt kết lại, cửu khiêu luôn chảy chất hôi như ai cũng nhòm góm. Do sự quán-sát này nên không có một niệm ái-trước nơi thân thể. Lại tự nghĩ rằng thân thể này mỏng manh không bền, không nên luyến ái, phải đem bố-thí cho mọi người được toại nguyện xin cầu. Việc làm của tôi đây dùng khai-thị diu-dắt chúng-sanh, khiến họ chẳng

tham-ái nơi thân thể mà đều được thành-tựu trí-thân thanh-tịnh. Đây gọi là cứu-cánh-thí.

Đây là đại Bồ-Tát thí-tạng thứ sáu.

Chư Phật-tử ! Những gì là đại Bồ-Tát Huệ-Tạng ?

Bồ-Tát này đối với sắc, sắc tập, sắc diệt, sắc diệt-đạo đều biết đúng như thiệt. Đối với bốn uẩn tập, bốn uẩn, thọ, tưởng, hành, thức, bốn uẩn tập, bốn uẩn diệt, bốn uẩn diệt-đạo đều biết đúng như thiệt. Đối với vô-minh và ái, vô-minh ái tập, vô-minh ái diệt, vô-minh ái diệt-đạo đều biết đúng như thiệt.

Bồ-Tát này đối với Thinh-Văn, Duyên-Giác, Bồ-Tát đều biết đúng như thiệt; với Thinh-Văn tập, Duyên-Giác tập, Bồ-Tát tập đều biết đúng như thiệt; với Thinh-Văn niết-bàn Duyên-Giác niết-bàn, Bồ-Tát niết-bàn đều biết đúng như thiệt.

Biết thế nào ?

Biết từ non-duyên của nghiệp báo tạo ra, tất cả đều hư-giả, là không, là chẳng thiệt, chẳng phải ngã, chẳng kiên-cố, không có chút pháp nào thành lập được.

Vì muốn cho chúng-sanh biết thiệt-tánh của các pháp nên rộng tuyên thuyết cho họ. Tuyên thuyết các pháp bất-khả-hoại. Những pháp gì bất-khả-hoại ? Sắc, thọ, tưởng, hành, thức bất-khả-hoại; vô-minh bất-khả-hoại; Thinh-Văn pháp, Duyên-Giác pháp, Bồ-Tát pháp đều bất-khả-hoại.

Tại sao vậy ? Vì tất cả pháp là vô-tác, không xứ sở, chẳng sanh khởi, chẳng cho chẳng lấy, không động chuyển, không tác dụng.

Bồ-Tát này thành-tựu vô-lượng huệ-tạng như vậy, dùng chút ít phương-tiện rõ tất cả pháp, tự-nhiên tỏ thấu chẳng do người khác mà giác-ngộ.

Tạng huệ vô-tận này có mười thứ bất-khả-tận nên được gọi là vô-tận:

Vì đa-văn thiện-xảo bất-khả-tận, vì thân cận thiện-tri-thức bất-khả-tận, vì thiện phân-biệt cú-nghĩa bất-khả-tận, vì nhập thâm pháp-giới bất-khả-tận, vì dùng trí nhứt-vị trang-nghiêm bất-khả-tận, vì hạp tất cả phước-đức tâm không mỗi một bất-khả-tận, vì nhập tất cả môn đà-la-ni bất-khả-tận, vì hay

phân-biệt âm thanh ngữ ngôn của tất cả chúng-sanh bất-khả-tận, vì hay dứt nghi lầm của tất cả chúng-sanh bất-khả-tận, vì tất cả chúng-sanh mà hiện Phật thần-lực để giáo-hóa điều-phục khiến họ tu hành không dứt bất-khả-tận.

Đây là đại Bồ-Tát huệ-tạng thứ bảy.

Bực trụ trong huệ-tạng này được vô-tận trí-huệ, có thể khai ngộ khắp tất cả chúng-sanh.

Những gì là đại Bồ-Tát niệm-tạng ?

Chư Phật-tử ! Bồ-Tát này lìa bỏ sự si lầm, được niệm lực đầy đủ.

Nhớ thời quá-khứ một đời, hai đời, nhẫn đến mười đời, trăm ngàn vô-lượng đời, nhớ kiếp thành kiếp hoại, đến trăm ngàn ức kiếp, nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết kiếp. Nhớ hồng-danh của một đức Phật đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết đức Phật. Nhớ một đức Phật xuất-thế nói thọ-ký nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết đức Phật xuất-thế nói thọ-ký. Nhớ một đức Phật xuất thế nói mười hai bộ kinh nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết đức Phật xuất thế nói mười hai bộ kinh. Nhớ một chúng-hội nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết chúng-hội. Nhớ diễn một pháp nhẫn đến diễn bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết chúng-hội. Nhớ diễn một pháp nhẫn đến diễn bất-khả-thuyết pháp. Nhớ một căn-tánh nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết căn-tánh. Nhớ những tánh của một phiền-não nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết phiền-não. Nhớ những tánh của một tam-muội nhẫn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết tam-muội.

Niệm-Tạng này có mười thứ:

Tịch-tịnh niệm, thanh-tịnh niệm, bất-trược niệm, minh-triệt niệm, ly-trần niệm, ly-chủng-chủng trần niệm, ly-cấu niệm, quang-diệu niệm, khả-ái-nhạo niệm, vô-chướng-ngại niệm.

Lúc Bồ-Tát trụ trong niệm-tạng này, tất cả thế-gian không nhiễu loạn được, tất cả dị-luận không biến-động được, thiện căn đời trước đều được thanh-tịnh, nơi thế-pháp không nhiễm trước, các ma ngoại-đạo không phá hoại được, đời thân thọ sanh không bị quên mất, quá-khứ hiện-tại vị-lai thuyết pháp đều vô-tận, trong tất cả thế-giới cùng chúng-sanh đồng ở không hề có lầm lỗi, vào tất cả chúng-hội đạo-tràng của chư Phật không bị chướng-ngại, đều được gần-gũi tất cả chư Phật.

Đây gọi là đại Bồ-tát niệm-tạng thứ tám.

Những gì là đại Bồ-tát trì-tạng ? Bồ-Tát này thọ-trì, văn cú nghĩa lý khế-kinh của chư Phật nói không quên sót. Một đời thọ-trì nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết đời thọ-trì. Thọ-trì danh hiệu của một đức Phật nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết danh hiệu Phật. Thọ-trì một kiếp-số nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết kiếp số. Thọ-trì một đức Phật thọ-ký nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết Phật thọ-ký. Thọ-trì một khế-kinh nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết khế-kinh. Thọ-trì một chúng-hội nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết chúng-hội. Thọ-trì diễn một pháp nhãn đến diễn bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết phật-pháp. Thọ-trì một căn vô-lượng chủng-tánh nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết căn vô-lượng chủng-tánh. Thọ-trì một phiền-não nhiều thứ tánh nhãn đến bất-khả-thuyết nhiều thứ tánh. Thọ-trì một tam-muội các thứ tánh nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết tam-muội các thứ tánh.

Trì-tạng này vô-biên, khó đầy, khó đến được đáy, khó được thân-cận, không gì chế phục được, vô-lượng vô-tận, đủ oai-lực lớn, là cảnh-giới Phật, chỉ có Phật rõ được.

Đây gọi là đại Bồ-Tát trì-tạng thứ chín.

Những gì là đại Bồ-Tát biện-tạng ? Bồ-Tát này có trì-huệ rất sâu, biết rõ thiệt-tướng, rộng vì chúng-sanh diễn thuyết các pháp chẳng trái với kinh điển của chư Phật. Diễn thuyết một phẩm-pháp nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết phẩm pháp. Diễn-thuyết một Phật-hiệu nhãn đến bất-khả-thuyết Phật-hiệu. Như vậy, diễn thuyết thế-giới, Phật thọ-ký, khế-kinh, chúng-hội, diễn pháp, căn-tánh, phiền-não-tánh, tam-muội-tánh, cũng đều từ một đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết cả. Hoặc diễn thuyết trong một ngày, hoặc nửa tháng, một tháng, trăm năm, ngàn năm, nhãn đến bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết kiếp. Kiếp số có thể cùng tận, nghĩa lý một chữ, một câu khó cùng tận.

Tại sao vậy ? Vì Bồ-Tát này thành-tựu mười thứ tạng vô-tận, nhiếp được nhứt-thiết-pháp đà-la-ni môn hiệu ở trước, có trăm vạn vô-số đà-la-ni làm quyến thuộc. Được đà-la-ni này rồi, dùng pháp quang-minh rộng vì chúng-sanh diễn thuyết các pháp. Lúc thuyết pháp, dùng lưỡi rộng dài ra tiếng vi-diệu khắp đến tất cả thế-giới mười phương, tùy căn-tánh đều làm cho đầy đủ, lòng hoan-hỷ, dứt trừ tất cả phiền-não, khéo vào tất cả âm thanh ngữ ngôn văn tự biện-tài, khiến tất cả chúng-sanh chẳng dứt phật-chủng, tâm

thanh-tịnh được tương tục. Cũng dùng pháp quang-minh mà thuyết pháp không cùng tận, chẳng mỗi mội.

Tại sao vậy? Vì Bồ-Tát này thành-tựu thân vô-biên cùng tận hư-không pháp-giới.

Đây là đại Bồ-Tát biện-tạng thứ mười. Tạng này vô cùng tận, không phân chia, không gián-đoạn, không đối khác, không cách ngại, không thối chuyển, rất sâu không đáy khó vào được, vào khắp tất cả môn Phật pháp.

Chư Phật-tử ! Mười tạng vô-tận này có mười pháp vô-tận khiến chư Bồ-Tát rốt ráo thành vô-thượng bồ-đề.

Đây là mười pháp: vì lợi ích tất cả chúng-sanh, vì bản-nguyên khéo hồi-hướng, vì tất cả kiếp không đoạn tuyệt, vì tận hư-không-giới đều khai ngộ tâm vô-hạn, vì hồi-hướng hữu-vi mà không tham-trước, vì cảnh-giới một niệm tất cả pháp vô-tận, vì tâm đại-nguyên không đối khác, vì khéo nhiếp thủ các đà-la-ni, vì tất cả chư Phật hộ-niệm, vì rõ tất cả pháp đều như huyền.

Mười pháp vô-tận này có thể khiến chỗ thật hành của tất cả thế-gian trọn được rốt ráo tạng lớn vô-tận.

--- oOo ---

PHẨM THĂNG ĐÂU-SUẤT THIÊN-CUNG THỨ HAI MƯƠI BA

Hán bộ quyển thứ hai mươi hai

Lúc bây giờ, do thần-lực của đức Phật, thập phương tất cả thế-giới, trong mỗi Diêm-Phù-Đề đều thấy đức Phật ngự dưới cây bồ-đề, đều có Bồ-Tát thừa oai-lực của Phật mà thuyết pháp, không ai chẳng cho rằng đức Phật luôn ở trước mình.

Đức Thế-Tôn lại dùng thần-lực chẳng rời các chỗ: cây bồ-đề, danh Tu-Di-Sơn, Dạ-Ma thiên-cung, mà qua đến Đâu-Suất-Đà thiên nơi điện Diệu-Bửu-Trang-Nghiêm.

Đâu-Suất Thiên-Vương vọng thấy đức Phật đến, liền dọn tòa Ma-Ni-Tạng Sư-Tử tại giữa điện. Tòa ấy do những diệu-bửu cõi trời họp thành, từ

những thiện-căn công-đức mà có, không ai quan-sát trọn hết được sự tốt đẹp của nó. Có trăm vạn ức từng cấp vòng quanh tòa. Có trăm vạn ức lưới vàng, lưới ma-ni, lưới báu, trăm vạn ức trướng hoa, trướng báu, trướng tràng-hoa, trướng hương giăng che phía trên tòa. Tràng-hoa thòng xuống, hơi thơm lan khắp nơi. Có trăm vạn ức lọng hoa, lọng tràng-hoa, lọng báu, do chư thiên cầm bày hàng bốn phía. Trăm vạn ức bửu-y trải trên tòa. Trăm vạn ức lâu các chói sáng trang-nghiêm. Trăm vạn ức lưới chuỗi ngọc báu rủ bốn phía. Có trăm vạn ức màn linh báu, những linh ấy hơi động vang ra tiếng hòa nhã. Cửa sổ bằng trăm vạn ức báu kiên-cố ma-ni. Cửa chính bằng trăm vạn ức báu thanh-tĩnh diệu tạng. Rưới trăm vạn ức mây thiên hoa, mây thiên-hương, mây thiên-y, mây thiên- bửu, mây thiên cái, mây thiên-trang-nghiêm-cụ, mây thiên-bửu-man, mây thiên anh-lạc. Trăm vạn ức bửu-thọ che mát xung quanh. Trăm vạn ức thiên-nhạc đồng hòa tấu ra tiếng vi-diệu diệt các phiền não, tán thán sự cúng-dường, sự thờ phụng, sự tu hành, cũng tán thán phật quả, thiết-ly, phật bốn-hạnh, cũng tán thán sự cúng-dường chư Phật thời quá-khứ, ca ngợi chư Phật tối thắng vô-úy, ca ngợi công-đức vô-tận của Bồ-Tát, ca ngợi hạnh tương-ung của tất cả bậc Bồ-Tát, ca ngợi công-đức bất tuyệt của Phật, ca ngợi công-hạnh thấy Phật, ca ngợi lý tương ung với vô-ngại. Tiếng thiên-nhạc vang khắp tất cả phật-sát.

Có trăm vạn ức sơ-phát-tâm Bồ-Tát vừa thấy bửu-tòa này lại càng thêm lớn tâm nhứt-thiết-trí. Trăm vạn ức Trì-Địa Bồ-Tát tâm-tĩnh hoan hỷ. Trăm vạn ức Tu-Hành Bồ-Tát ngộ-giải thanh-tĩnh. Trăm vạn ức Sanh-Quý Bồ-Tát trụ thắng-chí-lạc. Trăm vạn ức Phương-Tiện-Cụ-Túc Bồ-Tát khởi đại-thừa-hạnh. Trăm vạn ức Chánh-Tâm-Trụ Bồ-Tát siêng tu tất cả đạo Bồ-Tát. Trăm vạn ức Bất-Thối Bồ-Tát tịnh tu tất cả Bồ-Tát-địa. Trăm vạn ức Đồng-Chơn Bồ-Tát được quang-minh tam-muội của tất cả Bồ-Tát. Trăm vạn ức Pháp-Vương-Tử Bồ-Tát nhập bát-tư nghi chư Phật cảnh-giới. Trăm vạn ức Quán-Đẳng Bồ-Tát hay hiện thập lực của vô-lượng Như-Lai. Trăm ức Bồ-Tát được tri-giải thanh-tĩnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát sanh lòng ưa thích. Trăm vạn ức Bồ-Tát thâm tín chẳng hư hoại. Trăm vạn ức Bồ-Tát thế-lực rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ-Tát thêm lớn danh tiếng. Trăm vạn ức Bồ-Tát diễn thuyết pháp nghĩa khiến trí quyết-định. Trăm vạn ức Bồ-Tát chánh-niệm chẳng loạn. Trăm vạn ức Bồ-Tát sanh trí quyết định. Trăm vạn ức Bồ-Tát được sức văn trì, trì tất cả phật-pháp. Trăm vạn ức Bồ-Tát xuất-sanh vô-lượng tri-giải rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ-Tát an trụ tín-căn. Trăm vạn ức Bồ-Tát được đàn ba-la-mật có thể thí tất cả. Trăm vạn ức Bồ-Tát được thi-ba-la-mật, trì toàn vẹn các giới-hạnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát được nhận ba-la-mật tâm chẳng vọng động, trọn nhận thọ được tất cả phật-pháp. Trăm vạn ức Bồ-Tát được tinh-tấn ba-la-mật, có thể thật hành vô-lượng xuất-ly tinh-tấn. Trăm vạn ức

Bồ-Tát được thiên ba-la-mật, đủ vô-lượng thiên-định quang-minh. Trăm vạn ức Bồ-Tát được bác-nhã ba-la mật, trí-huệ quang minh có thể soi sáng khắp nơi. Trăm vạn ức Bồ-Tát thành-tựu đại-nguyện trọn đều thanh-tịnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát được đèn trí-huệ soi sáng pháp môn. Trăm vạn ức Bồ-Tát được pháp-quang của thập phương chư Phật chiếu đến. Trăm vạn ức Bồ-Tát diễn pháp ly-si cùng khắp mười phương. Trăm vạn ức Bồ-Tát vào khắp tất cả quốc-độ chư Phật. Trăm vạn ức Bồ-Tát pháp-thân đến tất cả phật-độ. Trăm vạn ức Bồ-Tát được Phật âm-thinh hay rộng khai ngộ chúng-sanh. Trăm vạn ức Bồ-Tát được phương-tiện xuất-sanh nhứt-thiết-trí. Trăm vạn ức Bồ-Tát được thành-tựu tất cả pháp-môn. Trăm vạn ức Bồ-Tát thành-tựu pháp-trí như bửu-tràng có thể hiển-thị tất cả phật-pháp. Trăm vạn ức Bồ-Tát có thể trọn thị-hiện cảnh-giới Như-Lai. Trăm vạn ức Thiên-Vương cung kính lễ bái. Trăm vạn ức Long-Vương nhìn ngắm không nhàm. Trăm vạn ức Dạ-Xoa-Vương chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Càn-Thác-Bà Vương khởi lòng tịnh-tín. Trăm vạn ức A-Tu-La Vương dứt lòng kiêu-mạn. Trăm vạn ức Ca-Lâu-La Vương miệng ngậm dải lụa màu. Trăm vạn ức Khẩn-Na-La Vương vui mừng hơn hở. Trăm vạn ức Ma-Hầu-La-Già-Vương hoan-hỷ chiêm-ngưỡng. Trăm vạn ức thế-chúa cúi đầu đánh lễ. Trăm vạn ức Dao-lợi Thiên-Vương chiêm-ngưỡng chẳng nháy mắt. Trăm vạn ức Da-Ma Thiên-Vương hoan-hỷ ca ngợi. Trăm vạn ức Đâu-Suất Thiên-Vương mọp thân làm lễ. Trăm vạn ức Hóa-Lạc Thiên-Vương cung kính đánh lễ. Trăm vạn ức Tha-Hóa Thiên-Vương chấp tay cung-kính. Trăm vạn ức Phạm-Vương nhứt tâm quan-sát. Trăm vạn ức Đại-Tự-Tại Thiên-Vương cung kính cúng-dường. Trăm vạn ức Bồ-Tát lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức thiên-nữ chuyên tâm cúng-dường. Trăm vạn ức Đồng-Nguyện-Thiên hơn hở vui mừng. Trăm vạn ức Đồng-Trụ-Thiên ca ngợi. Trăm vạn ức Phạm-Thân-Thiên trải thân kính lễ. Trăm vạn ức Phạm-Phụ-Thiên chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Phạm-Chúng-Thiên hầu hạ xung quanh. Trăm vạn ức Đại-Phạm-Thiên ca ngợi vô-lượng công-đức. Trăm vạn ức Quang-Thiên năm vóc gieo xuống đất. Trăm vạn ức Thiếu-Quang-Thiên ca ngợi khó gặp Phật xuất-thế. Trăm vạn ức Vô-Lượng-Quang-Thiên vọng lễ Phật. Trăm vạn ức Quang-Âm Thiên tán thán rất khó được thấy Phật. Trăm vạn ức Tịnh-Thiên cùng cung-điện đồng đến đây. Trăm vạn ức Thiếu-Tịnh-Thiên dùng tâm thanh-tịnh cúi đầu làm lễ. Trăm vạn ức Vô-Lượng-Tịnh Thiên nguyện muốn thấy Phật. Trăm vạn ức Biến-Tịnh-Thiên thân-cận tôn-trọng cúng-dường. Trăm vạn ức Quảng-Thiên nhớ căn lành đời trước. Trăm vạn ức Thiếu-Quang-Thiên sanh quan-niệm hi-hữu đối với Như-Lai. Trăm vạn ức Vô-Lượng-Quảng Thiên quyết định tôn trọng sanh các nghiệp lành. Trăm vạn ức Quảng-Quả-Thiên cúi mình cung kính. Trăm vạn ức Vô-Phiền-Thiên tín-căn kiên-cố kính lễ. Trăm vạn ức Vô-Nhiệt-Thiên chấp tay niệm Phật không lòng mỏi nhàm. Trăm vạn ức

Thiện-Kiến Thiên đánh lễ. Trăm vạn ức Thiện-Hiện Thiên mãi nhớ cúng-dường Phật. Trăm vạn ức Sắc-Cứu-Cánh Thiên kính lễ. Trăm vạn ức chư Thiên đều rất hoan-hỷ lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức chư Thiên đều khéo tư-duy để trang-nghiêm. Trăm vạn ức Bồ-Tát Thiên hộ-trì phật-tòa không ngớt trang-nghiêm. Trăm vạn ức hoa-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ hoa. Trăm vạn ức Hương-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ hương. Trăm vạn ức Man-Thủ Bồ-Tát rải tất cả tràng-hoa. Trăm vạn ức Y-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ y-phục. Trăm vạn ức Cái-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ lọng. Trăm vạn ức Tràng-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ tràng. Trăm vạn ức Phan-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ phan. Trăm vạn ức Bửu-Thủ Bồ-Tát rải tất cả thứ bửu. Trăm vạn ức Trang-Nghiêm-Thủ Bồ-Tát rải tất cả đồ trang-nghiêm. Trăm vạn ức Thiên-Tử đến dưới bửu-tòa. Trăm vạn ức Thiên-Tử cùng cung-điện đồng đến đây với tâm tịnh-tín. Trăm vạn ức Sanh-Quý Thiên-Tử dùng thân gìn bửu-tòa. Trăm vạn ức Quán-Đảnh Thiên-Tử cả thân gìn bửu-tòa. Trăm vạn ức Tu-Duy Bồ-Tát cung-kính tư-duy. Trăm vạn ức Sanh-Quý Bồ-Tát phát tâm thanh-tịnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát sáu căn vui đẹp. Trăm vạn ức Bồ-Tát tâm-tâm thanh-tịnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát tín-giải thanh-tịnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát ba nghiệp thanh-tịnh. Trăm vạn ức Bồ-Tát thọ sanh tự-tại. Trăm vạn ức Bồ-Tát pháp-quang chiếu sáng. Trăm vạn ức Bồ-Tát thành-tựu các bậc. Trăm vạn ức Bồ-Tát khéo giáo-hóa tất cả chúng-sanh. Trăm vạn ức thiện-căn sanh ra. Trăm vạn ức Phật hộ-trì. Trăm vạn ức phước-đức viên mãn. Trăm vạn ức đại-nguyện nghiêm-khiết. Trăm vạn ức hạnh lành sanh khởi. Trăm vạn ức tâm thù-thắng làm thanh-tịnh. Trăm vạn ức pháp lành làm kiên-cố. Trăm vạn ức thần-lực thị-hiện ra. Trăm vạn ức công-đức làm thành. Trăm vạn ức pháp tán thán để ca ngợi.

Như ở thế-giới này, Đâu-Suất Thiên-Vương phụng vì đức Như-Lai mà trần-thiết bửu-tòa, trong tất cả thế-giới, các Đâu-Suất Thiên-Vương cũng vì đức Như-Lai mà trần-thiết bửu-tòa đều đồng sự trang-nghiêm, đồng nghi-tắc, đồng tin ưa, đồng tâm-tịnh, đồng vui thích, đồng mừng rỡ, đồng tôn trọng, đồng quan-niệm hi-hữu, đồng hớn-hở, đồng khát-ngưỡng như thế cả.

Trần-thiết bửu-tòa xong, Đâu-Suất Thiên-Vương với lòng tôn-trọng cùng mười vạn ức vô-số Đâu-Suất Thiên-Tử phụng nghinh đức Như-Lai.

Thiên-Vương và chư Thiên dùng tâm thanh-tịnh rưới vô-số mây màu hoa, mây màu hương, mây màu tràng-hoa, mây bửu-cái, mây thiên-y, mây diêu-bửu, mây trang-nghiêm-cụ.

Lúc Chư Thiên từ nơi thân mình tuôn ra vô-số thứ mây màu báu đẹp này, trăm ngàn ức vô-số Đâu-Suất Thiên-tử cùng chúng Thiên-tử hiện diện trong hội lòng rất hoan hỷ kính lễ. Vô-số Thiên-nữ hớn-hở kính mộ chiêm-ngưỡng đức Như-Lai. Bất-khả-thuyết Bồ-Tát trụ giữa hư-không tinh-tấn nhưt tâm cúng-dường đức Phật nhiều hơn chư Thiên và cung-kính đảnh lễ. Vô-số âm nhạc đồng thời hòa tấu.

Bấy giờ, do thần-lực của đức Phật, do căn lành ngày trước, do sức tự-tại bất-tư-nghì, nên trong Đâu-Suất Thiên-cung, tất cả Thiên-Tử và Thiên-nữ đều vọng thấy đức Phật đối trước mình. Họ đồng tự nghĩ rằng : Đức Như-Lai xuất-thế khó gặp-gỡ được, nay tôi được thấy đáng vô-thượng chánh-giác.

Họ cùng chúng-hội đồng phụng nghinh đức Như-lai. Tất cả đều dùng thiên-y dựng tất cả thứ hoa Trời, hương trời rải lên cúng-dường đức Phật.

Trăm ngàn ức na-do-tha vô-số Đâu-Suất Thiên-tử trụ giữa hư-không đều khởi tâm cảnh-giới trí-huệ, đối với đức Phật, mà đốt những thứ thiên-hương, khói hương kết thành mây đẹp thơm trang-nghiêm trên hư không. Lại với đức Phật, họ khởi tâm hoan-hỷ mà rưới những mây hoa trời trang-nghiêm hư-không. Lại với đức Phật, họ khởi tâm tôn-trọng rưới những mây lọng Trời trang-nghiêm hư-không. Họ lại khởi tâm cúng dường Phật mà rải mây tràng-hoa Trời trang-nghiêm hư-không. Họ lại khởi tâm tín-giải bủa vô-số lưới vàng che trùm hư-không, có những bửu-linh luôn vang tiếng hòa-dị. Họ lại khởi tâm tối-thắng phước-điền dùng vô-số màn báu trang-nghiêm hư-không và rưới mây chuỗi ngọc báu không ngớt. Họ lại sanh tâm thâm tín dùng vô-số cung-điện Trời trang nghiêm hư-không, tất cả thiên-nhạc vang tiếng vi-diệu. Họ lại sanh tâm tối-thắng khó gặp đối với đức Phật, dùng vô-số mây thiên-y nhiều màu trang-nghiêm hư-không và rưới vô-tỉ những y-phục vi-diệu. Họ lại sanh vô-lượng tâm hoan-hỷ hớn-hở dùng vô-số thiên bửu-quan trang-nghiêm hư-không và rưới vô-lượng thiên-quan kết thành mây. Họ lại khởi tâm hoan-hỷ dùng vô-số báu nhiều màu trang-nghiêm hư-không và rưới những mây chuỗi ngọc không ngớt.

Trăm ngàn ức na-do-tha vô-số Thiên-tử, đối với đức Phật, đều sanh tâm tịnh-tín rải vô-số thiên-hoa nhiều màu, đốt vô-số thiên-hương để cúng dường Như-Lai. Họ lại khởi tâm đại-trang-nghiêm biến-hóa cầm vô-số thiên-mạt-hương nhiều màu phụng rải cúng dường đức Phật. Họ lại khởi tâm hoan-hỷ cầm vô-số lọng nhiều màu theo bên Như-Lai. Họ lại khởi tâm tăng-thượng cầm vô-số y báu nhiều màu trải trên đường để cúng-dường Như-Lai.

Họ lại khởi tâm thanh-tịnh cầm vô-số bửu-tràng nhiều màu phụng nghinh Như-Lai. Họ lại khởi tâm tăng-thượng hoan-hỷ cầm vô-số đồ trang-nghiêm báu cúng-dường Như-Lai. Họ lại sanh tâm bất-hoại-tín cầm vô-số tràng-hoa báu cúng-dường Như-Lai. Họ lại sanh tâm hoan-hỷ vô-tỉ cầm vô-số bửu-phan cúng-dường Như-Lai.

Trăm ngàn ức na-do-tha vô-số Thiên-tử dùng tâm điều-thuận tịch-tịnh không phóng-dật đem vô-số thiên-nhạc vang tiếng vi-diệu cúng dường Như-Lai.

Bất-khả-thuyết Bồ-Tát ở trước nơi trời Đâu-Suất, sanh ra từ pháp siêu thế-gian, từ hạnh ly phiền-nã, từ tâm vô-ngại, từ pháp thâm-thâm phương-tiện, từ trí quảng-đại, từ tín-tâm thanh-tịnh kiên-cố, từ thiện-căn bất-tư-nghì, từ vô-số thiện-xảo biến-hóa, từ tâm cúng-dường Phật, từ pháp-môn vô-tác.

Chư Bồ-Tát này đem đồ cúng-dường hơn cả chư Thiên để dựng lên Phật : những bửu-cái từ ba-la-mật sanh ra, những hoa-trướng từ tri-giải thanh tịnh sanh ra, những bửu-y từ vô-sanh-pháp nhẫn sanh ra, những lưới bửu-ling từ tâm vô-ngại sanh ra, những hương báu từ tâm hiểu pháp như huyễn sanh ra, những bửu-tòa từ tâm cùng khắp Phật cảnh giới Như-Lai tòa sanh ra, những bửu-tràng từ tâm cúng-dường Phật chẳng lười trễ sanh ra, những bửu-điện từ tâm hoa-hỷ hiểu pháp như giấc mơ sanh ra, những mây bửu liên-hoa từ thiên-căn vô-trước vô-sanh sanh ra, cùng những mây hương, mây hoa, mây bửu-y, mây đồ trang-nghiêm hơn cả chư Thiên dựng lên cúng-dường đức Phật.

Mỗi thân của chư Bồ-Tát này đều hiện ra bất-khả-thuyết trăm ngàn ức na-do-tha Bồ-Tát đầy khắp pháp-giới hư-không-giới. Tâm của chư Bồ-Tát này đồng với tam-thế chư Phật, bởi từ pháp không điên-đảo khởi lên, vô-lượng Như-Lai gia-hộ, khai thị đạo an-ôn cho chúng-sanh, đầy đủ bất-khả-thuyết danh-vị-cú, vào khắp vô-lượng pháp trong tất cả môn đà-la-ni, sanh tạng biện-tài chẳng cùng tận, lòng không e sợ, rất hoan-hỷ, dùng bất-khả-thuyết vô-lượng vô-tận pháp tán thán như thật để ca ngợi đức Phật không mỗi nhàm.

Lúc đó tất cả chư Thiên, và tất cả Bồ-Tát thấy đức Như-Lai vô thượng chánh-giác thân vô-lượng không thể đếm lường, hiện bất-tư nghi thần-biến, khiến vô-số chúng-sanh lòng rất vui mừng, dùng Phật trang-nghiêm mà trang-nghiêm cả pháp-giới hư-không-giới, khiến các chúng-sanh an-trụ thiện-căn, thị-hiện vô-lượng Phật thân-lục, vượt khỏi tất cả đường ngũ ngôn,

chư Đại Bồ-Tát đồng khâm kính, tùy chỗ đáng được độ đều khiến hoan-hỷ trụ nơi thân rộng lớn của chư Phật, công-đức thiện-căn đều đã thanh-tịnh, sắc tướng đệ nhất, trí-huệ cảnh-giới không thể cùng tận, từ vô-tỉ tam-muội sanh ra, thân Phật không ngăn mé trụ khắp trong thân của tất cả chúng-sanh, khiến vô-lượng chúng-sanh đều vui mừng, khiến phật-chủng-tánh chẳng dứt, trụ nơi chỗ trụ rốt ráo của đức Phật, sanh nơi nhà tam-thê chư Phật, khiến vô-số chúng-sanh tín giải thanh-tịnh, khiến tất cả Bồ-Tát trí-huệ thành-tựu, căn thân vui thích, pháp-vân trùm khắp pháp-giới hư-không-giới giáo-hóa điều-phục không thừa sót, tùy tâm chúng-sanh đều khiến đầy đủ, khiến họ an-trụ trí vô-phân-biệt, được nhứt-thiết-trí, phóng đại quang-minh, thiện-căn đời trước đều khiến hiển hiện, khiến khắp tất cả phát tâm rộng lớn, khiến tất cả chúng-sanh an-trụ trí Phổ-Hiền, trụ khắp các quốc-độ, từ trong chánh-pháp bất-thối mà sanh, trụ nơi pháp-giới bình-đẳng, hiểu rõ cơ nghi của tâm chúng-sanh, hiện bất-khả-thuyết bất-khả-thuyết thân Như-Lai sai biệt, có thể khiến tất cả chúng thường nghĩ đến sự niệm Phật, đầy khắp pháp-giới rộng độ quần-sanh, tùy người sơ-phát-tâm chỗ muốn lợi ích mà đem pháp dạy cho, khiến họ điều-phục tín-giải thanh-tịnh, thị-hiện sắc-thân bất-tư-nghi, bình-đẳng xem chúng-sanh không lòng chấp trước, trụ bực vô-ngại, được Phật thập-lực, tâm thường tịch-định không tán loạn, trụ nhứt-thiết-trí, khéo có thể khai diễn những nghĩa chơn thật của văn cú, có thể nhập trọn trong biển sâu trí-huệ, xuất sanh vô-lượng huệ-tạng công-đức, luôn dùng huệ-nhứt chiếu khắp pháp-giới, tùy bản-nguyên-lực hiện luôn không ảm mất, luôn trụ nơi pháp-giới, trụ nơi chỗ trụ của Phật không đổi khác, trọn không chấp ngã-ngã-sở, trụ pháp xuất-thế không nhiễm thế-pháp, nơi tất cả thế-gian dựng tràng trí-huệ, trí đó rộng lớn không nhiễm-trước vượt hơn thế-gian, cứu các chúng-sanh khiến ra khỏi bùn lầy để nơi chỗ trí-huệ vô-lượng, có bao nhiêu phước-đức đều đem lợi ích chúng-sanh mà vẫn vô-tận, rõ biết trí-huệ của tất cả Bồ-Tát, tin và xu-hướng quyết định sẽ thành chánh-giác, dùng đại từ-bi hiện vô-lượng thân Phật đủ sự trang-nghiêm, dùng âm thanh vi-diệu diễn vô-lượng pháp, tùy theo ý của chúng-sanh đều khiến đầy đủ, với ba thời lòng luôn thanh-tịnh, khiến các chúng-sanh chẳng tham chấp cảnh-giới, hằng thọ-ký cho chư Bồ-Tát khiến đều nhập chủng-tánh Phật và sanh nhà Phật, được Phật quán-đánh, thường du thập phương không thôi ngớt mà đối với tất cả không nhiễm trước, đều có thể qua khắp các Phật-độ trong các pháp-giới, biết tất cả tâm chúng-sanh, chẳng trụ sanh tử mà như bóng hiện khắp trong thế-gian, dùng trí-huệ chiếu khắp pháp-giới, rõ thấu tất cả đều vô-sở-đắc, hằng dùng trí-huệ biết các thế-gian như huyễn, như mộng, như bóng, như hóa, tất cả đều dùng tâm làm tự-tánh mà trụ như vậy, tùy các chúng-sanh nghiệp báo không đồng, sở-thích sai biệt, các căn đều khác, mà hiện Phật-thân. Đức Như-Lai luôn dùng vô-số chúng-sanh làm sở-duyên mà vì họ nói

thế-gian đều từ duyên mà khởi, biết các pháp-tướng thấy đều vô-tướng, chỉ là tướng duy nhất, gốc của trí-huệ. Muốn khiến chúng-sanh lia sự chấp tướng nên thị-hiện tất cả tánh tướng thế-gian mà đi trong đời vì họ khai-thị vô-thượng bồ-đề. Vì muốn cứu hộ tất cả chúng-sanh nên xuất-hiện thế-gian khai-thị Phật-đạo khiến họ được thấy thân-tướng của Như-Lai, để ghi nhớ siêng tu tập trừ diệt tướng phiền-não thế gian, tu hạnh bồ-đề tâm chẳng tán động, nơi môn đại-thừa đều được viên-mãn, thành-tựu sự lợi ích của chư Phật, đều có thể quan-sát thiện-căn của chúng-sanh mà chẳng hoại diệt nghiệp báo thanh-tịnh, trí-huệ sang rõ vào khắp ba thời, lia hẳn tất cả sự phân-biệt của thế-gian, phóng quang-minh chiếu khắp mười phương, tất cả thế-giới đều đầy khắp, sắc-thân tốt đẹp không nhàm. Dùng công-đức trí-huệ thân-thông lớn hiện ra cảnh-giới các căn các hạnh của chư Bồ-Tát, làm những phật-sự tự-tại viên-mãn, làm xong liền ẩn. Khéo hay khai-thị đạo nhất-thiết-trí trong ba thời. Vì các Bồ-Tát khắp rưới vô-lượng đà-la-ni, khiến phát khởi chí nguyện quảng-đại, thọ-trì tu tập thành-tựu tất cả công-đức của chư Phật. Vô-biên diệu-sắc trang-nghiêm nơi thân, tất cả thế-gian đều hiện thấy, lia hẳn tất cả sự chướng ngại. Nơi nghĩa chơn-thiết của tất cả pháp đã được thanh-tịnh. Nơi pháp công-đức đã được tự-tại. Làm Đại Pháp-Vương chiếu khắp như mặt nhật. Đủ oai-đức lớn làm phước-điền thế-gian. Hiện hóa-thân khắp trong tất cả thế-gian. Phóng ánh sáng trí-huệ đều khiến khai ngộ, muốn cho chúng-sanh biết đức Phật đầy đủ vô-biên công-đức. Dùng trí vô-ngại thọ ngộ. Tùy thuận thế-gian mà phương-tiện khai-thị đất-dìu. Dùng cánh tay trí-huệ an-ủi chúng-sanh. Làm đại Y-Vương khéo trị lành bệnh chúng-sanh. Có thể qua khắp vô-lượng quốc-độ chưa từng thôi nghỉ. Huệ-nhãn thanh-tịnh rời những chướng lòa đều có thể thấy rõ cả. Với những chúng-sanh làm nghiệp ác thời nhiều cách điều-phục khiến họ nhập đạo, khéo nắm lấy thời nghỉ không thôi nghỉ. Nếu các chúng-sanh khởi tâm bình-đẳng, liền vì họ hóa hiện nghiệp-báo bình-đẳng. Tùy sở-thích của họ, tùy nghiệp quả của họ mà vì họ hiện Phật-thân các thứ thần-biến để thuyết pháp cho họ được tỏ ngộ, được pháp-trí-huệ, lòng rất hoan-hỷ, các căn hớn hở, thấy vô-lượng Phật khởi lòng tin sâu, sanh các thiện-căn trọn không thối-chuyên.

Tất cả chúng-sanh theo nghiệp ràng buộc, mãi ngủ trong sanh-tử, đức Như-Lai xuất-thế có thể giác-ngộ họ, an ủi tâm họ khiến không lo sợ. Người được thấy Phật thời đều khiến chúng nhập nghĩa-trí vô-y, trí-huệ thiện-xảo rõ thấu cảnh-giới, trang-nghiêm tốt đẹp không gì chói lấn được, pháp-trí đều đã thanh-tịnh.

Hoặc hiện thân Phật, hoặc hiện thân Bồ-Tát, khiến các chúng-sanh đến chỗ không khổ hoạn, trang-nghiêm với vô-số công-đức, công-hạnh thành-tựu hiện nơi thế-gian.

Tất cả chư Phật trang-nghiêm thanh-tịnh đều do công-hạnh nhứt-thiết-trí mà thành-tựu. Luôn gìn bổn-nguyện chẳng bỏ rời thế-gian, làm bạn lành bền chắc của các chúng-sanh. Quang-minh vô-cầu thanh-tịnh đệ nhứt, khiến tất cả chúng-sanh đều được hiện thấy.

Sáu loài chúng-sanh vô-lượng vô-biên, đức Phật dùng thân-lực luôn theo họ không rời. Nếu có ai thưở trước đồng Phật gieo trồng căn lành thời đều khiến được thanh-tịnh. Đối với lục-đạo chúng-sanh chẳng bỏ bổn-nguyện, không khi dối, đều dùng pháp-lành phương-tiện nhiếp-thủ khiến họ tu tập hạnh thanh-tịnh, xô phá tất cả ma đầu tranh.

Từ vô-ngại-tế sanh ra sức quảng-đại, nhứt-tạng tối-thắng không chướng-ngại, nơi tịnh-tâm-giới hiện ra ảnh-tượng, tất cả thế-gian đều được thấy, đem nhiều pháp-môn ban cho khắp chúng-sanh.

Đức Phật là tạng quang-minh vô-biên, những trí-lực đều viên-mãn, luôn dùng quang-minh lớn chiếu khắp chúng-sanh, tùy sở-nguyện của họ đều khiến đầy đủ, lìa các oán-địch, là phước-điền vô-thượng, chỗ nương tựa chung của tất cả chúng-sanh, phàm có cúng-dường đều khiến thanh-tịnh, tu chút ít hạnh lành thọ hưởng vô-lượng phước, đều khiến được vào bậc trí vô-tận. Là ông chủ những thiện-căn thanh-tịnh của tất cả chúng-sanh. Là ruộng tốt tối-thượng phát sanh phước-đức cho tất cả chúng-sanh. Trí huệ Phật rất sâu, phương-tiện thiện-xảo có thể cứu tất cả khổ ác-đạo.

Tin hiểu như vậy, quan-sát như vậy, và biến trí-huệ như vậy, đi trong biển công-đức như vậy, khắp đến trí-huệ quảng-đại như vậy, biết phước-điền của chúng-sanh như vậy, chánh-niệm hiện-tiền quán-sát như vậy, quán những nghiệp tướng-hảo của Phật như vậy, quán Phật hiện khắp thế-gian như vậy, quán Phật thần-thông tự-tại như vậy.

Lúc đó, cả đại-chúng thấy thân Như-Lai: mỗi chun lông tuôn ra trăm ngàn ức na-do-tha vô-số quang-minh, mỗi quang-minh có vô-số màu, vô-số thanh-tịnh, vô-số chiếu sáng. Làm cho vô-số chúng nhìn xem, vô-số chúng hoan-hỷ, vô-số chúng khoái-lạc, vô-số chúng thêm lớn lòng thâm-tín, vô-số chúng chí nguyện thanh-tịnh, vô-số chúng các căn mát-mẻ, vô-số chúng cung-kính tôn trọng.

Lúc đó, cả đại-chúng đều thấy thân Phật phóng ra trăm ngàn ức na-do-tha bất-tur-nghi đại quang-minh. Mỗi quang-minh đều có bất-tur-nghi màu, bất-tur-nghi ánh-sáng chiếu bất-tur-nghi vô-biên pháp-giới.

Do thần-lực của Phật vang ra tiếng lớn vi-diệu. Tiếng đó diễn xướng trăm ngàn ức na-do-tha bất-tur-nghi lời tán tụng, vượt hơn tất cả ngôn từ thế-gian, đây là thiện-căn xuất-thể làm thành.

Lại hiện trăm ngàn ức na-do-tha bất-tur-nghi sự trang-nghiêm vi-diệu, ca ngợi trong trăm ngàn ức na-do-tha bất-tur-nghi kiếp cũng không hết được, đây là đức Như-Lai vô-tận tự-tại xuất hiện ra.

Lại hiện bất-khả-thuyết chư Phật Như-Lai xuất-thể khiến các chúng-sanh vào môn trí-huệ hiểu nghĩa thậm thâm.

Lại hiện tất cả sự biến-hóa của bất-khả-thuyết Như-Lai khắp pháp giới hư-không-giới khiến tất cả thế-gian bình-đẳng thanh-tịnh. Đây đều từ trí vô-ngại của Như-Lai sanh ra, cũng từ bất-tur-nghi thắng-đức của Như-Lai tu hành sanh ra.

Lại hiện trăm ngàn ức na-do-tha bất-tur-nghi diệu-bửu quang-diệm, do từ thiện-căn đại-nguyện thưở trước khởi ra, vì đã từng cúng-dường vô-lượng Như-Lai, vì tu tập hạnh thanh-tịnh không phóng-dật, vì tâm đại-bi vô-ngại sanh ra thiện căn, vì hiển bày Phật-lực rộng khắp, vì dứt nghi của tất cả chúng-sanh, vì khiến đều được thấy Như-Lai, vì khiến vô-lượng chúng-sanh trụ nơi thiện-căn, vì hiển bày thần-lực tự-tại của Như-Lai, vì muốn khiến chúng-sanh được vào khắp nơi biển rớt ráo, vì khiến tất cả Bồ-Tát đại chúng trong các Phật-độ đều đến họp, vì muốn khai thị Phật-pháp bất-tur-nghi.

Lúc đó, đức Như-Lai vì lòng đại bi rộng khắp hiển bày tất cả sự trang-nghiêm của nhưt-thiết-trí, muốn cho những chúng-sanh trong bất-khả-thuyết vô-số thế-giới, kẻ chưa tin thời được tin, đã tin thời thêm lớn, đã thêm lớn thời được thanh-tịnh, đã thanh-tịnh thời được thuần-thục, đã thuần-thục thời khiến điều-phục, quán sát pháp thậm-thâm, đủ vô lượng trí-huệ, phát sanh vô-lượng tâm quảng-đại, tâm từ-bi không thối-chuyển, chẳng trái pháp-tánh, chẳng sợ thiệt-tế, chứng lý chơn-thiệt, đủ tất cả ba-la-mật, thật hành thiện-căn xuất-thể đều thanh-tịnh như Phổ-Hiền, được Phật tự-tại rời lìa cảnh-giới ma vào cảnh-giới Phật, rõ biết thâm-pháp, được trí bất-tur-nghi, trọn không thối-chuyển thế nguyện đại-thừa, thường thấy chư Phật chưa từng bỏ rời, thành-tựu chứng-trí chứng vô-lượng pháp, đủ vô-biên tạng phước đức, phát

tâm hoan-hỷ vào bực vô-nghi, thanh-tịnh là ác, nương nhứt-thiết-trí thấy pháp bất-động, được vào Bồ-Tát hội, thường sanh nhà Như-Lai.

Đức Thế-Tôn hiện sự trang-nghiêm như vậy đều do những thiện-căn nhóm họp từ thời quá-khứ làm thành, vì muốn điều-phục chúng-sanh, vì khai thị oai-đức lớn của Như-Lai, vì chiếu sang tạng trí-huệ vô-ngại, vì thị-hiện vô-biên thắng-đức rất hùng mãnh của Như-Lai, vì hiển-thị bất-tư-nghi thần-biến lớn của Như-Lai, vì dùng thần-lực hiện phật-thân trong tất cả loài, vì thị-hiện thần-thông biến-hóa vô-biên của Như-Lai, vì bổn-nguyện đều thành-tựu viên-mãn, vì hiển-thị trí-huệ dũng-mãnh có thể đến khắp nơi của Như-Lai, vì tự-tại với tất cả pháp mà thành Pháp-Vương, vì xuất-sanh tất cả môn trí-huệ, vì thị-hiện thân Như-Lai thanh-tịnh, vì hiện thân Phật rất vi-diệu, vì hiển-thị chứng được pháp bình-đẳng của tam-thế Phật, vì khai-thị tạng thiện-căn thanh-tịnh, vì hiển bày sắc thân vi-diệu tuyệt thế-gian, vì hiển bày tướng đầy đủ thập-lực khiến người thấy không nhầm, là mặt nhứt của thế-gian vì chiếu suốt ba đời.

Đấng Pháp-Vương tự-tại tất cả công-đức đều từ thiện-căn thuở trước hiện ra. Dầu tất cả Bồ-Tát ca ngợi tuyên dương trải qua tất cả kiếp cũng chẳng cùng tận được.

Lúc bấy giờ Đâu-Suất Thiên-Vương cùng trăm ngàn ức na-do-tha vô-số Đâu-Suất Thiên-Tử chấp tay hướng Phật bạch rằng: “Lành thay đấng Thế-Tôn, đấng Thiện-Thệ, đấng Như-Lai Ứng-Cúng Đẳng-Chánh-Giác! Xin đấng đại-từ thương xót chúng tôi mà ngự nơi cung-điện này”.

Đức Thế-Tôn vì muốn cho tất cả chúng-sanh được hoan-hỷ, tất cả Bồ-Tát được tỏ ngộ thâm pháp, tất cả Đâu-Suất Thiên-Tử thêm lớn chí nguyện, Thiên-Vương cúng-dường không nhầm, chúng-sanh vì nhớ đến Phật mà phát-tâm, mà chùng thiện-căn phước-đức thấy Phật, thường phát-khởi lòng tin thanh-tịnh, thấy Phật cúng-dường không lòng mong cầu, tất cả chí nguyện đều thanh-tịnh, siêng tu tập thiện-căn không lười nghỉ, phát đại-nguyện cầu nhứt-thiết-trí, nên thọ lời thỉnh của Thiên-Vương mà vào ngự trong điện Bửu-Trang-Nghiêm.

Tất cả thế-giới ở mười phương cũng đều như vậy cả.

Liên lúc Đức Như-Lai ngự trên bửu-tòa, điện Bửu-Trang-Nghiêm tự-nhiên trang-nghiêm vượt hẳn trên sự trang-nghiêm của chư Thiên. Vô-số bửu-võng giăng khắp bốn phía, khắp nơi rưới mây báu vi-diệu vô-lượng: mây đồ trang-nghiêm, mây bửu-y, mây hương chiên-đàn, mây hương kiên-

cổ, mây lọng báu, mây hoa báu. Khắp nơi vang bất-tư-nghì tiếng kỹ nhạc ca ngợi nhứt-thiết-chủng-trí của Như-Lai. Tiếng nhạc này đều tương-ưng với diệu-pháp.

Do thần-lực của đức Phật khiến tâm của Đâu-Suất Thiên-Vương không động loạn, thiện-căn thuở trước đều được viên-mãn, vô-lượng thiện-pháp càng thêm kiên-cố, tăng trưởng lòng tin thanh-tịnh, khởi đại tinh-tấn, sanh đại hoan-hỷ, chí nguyện thanh-tịnh phát bồ-đề-tâm, niệm pháp không dứt, tổng-trì chẳng quên.

Đâu-Suất Thiên-Vương thừa oai-lực của đức Phật, liền tự nhớ căn lành đã gieo trồng nơi chư Phật quá-khứ, nên nói kệ rằng :

Xưa có Phật hiệu Vô-Ngai-Nguyệt
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Trang-Nghiêm này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Xưa có Như-Lai hiệu Quảng-Trí
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Kim-Sắc này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Xưa có Như-Lai hiệu Phổ-Nhãn
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Liên-Hoa này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Xưa có Như-Lai hiệu San-Hô
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Bửu-Tạng này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Xưa có Phật hiệu Luân-Sư-Tử
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Sơn-Vương này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Xưa có Như-Lai hiệu Nhứt-Chiếu
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Chúng-Hoa này
Vì thế chốn này rất cát-tường.

Xưa có Phật hiệu Vô-Biên-Quang
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Thọ-Nghiêm này

Thế nên chốn này rất cát-tường.
Xưa có Như-Lai hiệu Pháp-Tràng
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Bửu-Cung này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như-Lai hiệu Trí-Đăng
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Hương-Sơn này
Thế nên chốn này rất cát-tường.
Xưa có Phật hiệu Công-Đức-Quang
Trong những cát-tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Ma-Ni này
Thế nên chốn này rất cát-tường.

Trong tất cả thế-giới ở mười phương các Đâu-Suất Thiên-Vương cũng đều thừa thần-lực của Phật mà nói kệ tán thán chư Phật quá-khứ như vậy.

Lúc đó đức Thế-Tôn ngồi kiết-già trên tòa sư-tử Ma-Ni-Bửu-Tạng trong điện Bửu-Trang-Nghiêm, pháp-thân thanh-tịnh diệu-dụng tự-tại, đồng một cảnh-giới cùng tam-thế chư Phật, trụ nhứt-thiết-trí đồng vào một tánh với tất cả Phật, phật-nhãn sáng rõ thấy tất cả pháp đều vô-ngạt, có oai-lực lớn đi khắp pháp-giới chưa từng thôi nghỉ, đủ đại thần-thông tùy chỗ có chúng-sanh có thể hóa-độ thời đều qua đến, dùng tất cả sự trang-nghiêm vô-ngại của tất cả chư Phật để tự trang-nghiêm, khéo biết thời cơ mà vì chúng-sanh thuyết pháp.

Bất-khả-thuyết chúng Bồ-Tát đều từ những quốc-độ phương khác cùng đến nhóm họp.

Chúng-hội thanh-tịnh, pháp-thân không hai, không sở-y mà có thể tự-tại khởi thân-hạnh của Phật. Khi chúng-hội an-tọa xong, trong điện Bửu-Trang-Nghiêm tự-nhiên có vô-lượng vô-số đồ đẹp lạ hơn những đồ cúng-dường của chư Thiên, những là tràng-hoa, y-phục hương thoa, hương bột, lọng báu, tràng phan, kỹ nhạc, ca tán, tất cả đều chẳng thể đếm kể được, dùng tâm quảng-đại cung-kính cúng-dường đức Phật.

Tất cả Đâu-Suất thiên-cung ở mười phương đều như thế cả.

PHẨM ĐÂU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯỜI BỐN

Hán bộ quyển hai mươi ba

Lúc đó do thần lực của Đức Phật, Mười Phương ngoài vạn Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát cùng vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội :

Kim Cang Tràng Bồ Tát từ Diệu Bửu thế giới của Đức Phật Vô Tận Tràng; Kiên Cố Tràng Bồ Tát từ Diệu Lạc thế giới của Đức Phật Phong Tràng; Dũng Mãnh Tràng Bồ Tát từ Diệu Ngân thế giới của Đức Phật Giải Thoát Tràng; Quang Minh Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim thế giới của Đức Phật oai Nghi Tràng; Trí Tràng Bồ Tát từ Diệu Ma Ni thế giới của Đức Phật Minh Tường Tràng; Bửu Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim Cang thế giới của Đức Phật Thường Tràng; Tinh Tấn Tràng Bồ Tát từ Diệu Ba Đầu Ma thế giới của Đức Phật Tối Thắng Tràng; Ly Cấu Tràng Bồ Tát từ Diệu Ưu Bát La thế giới của Đức Phật Tự Tại Tràng; Tinh Tú Tràng Bồ Tát từ Diệu Chiên Đàn thế giới của Đức Phật Phạm Tràng; Pháp Tràng Bồ Tát từ Diệu Hương thế giới của Đức Phật Quan Sát Tràng.

Chúng Bồ Tát khi đến trước Đức Phật và đánh lễ Phật xong, tùy theo phương của mình đến, đều hóa hiện tòa sư tử Diệu Bửu Tạng rồi ngồi kiết già trên đó.

Thân của chư Bồ Tát đều phóng trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh thanh tịnh cùng đại nguyện rời lìa những lỗi ác mà phát khởi, hiện thị pháp tự tại thanh tịnh của tất cả Phật.

Bởi chư Bồ Tát có nguyện lực có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sanh, tất cả thế gian đều thích thấy. Ai thấy Bồ Tát đều được lợi ích được điều phục.

Chúng Bồ Tát này đều đã thành tựu vô lượng công đức. Những là đi khắp tất cả cõi Phật không chướng ngại, thấy pháp thân thanh tịnh không nương đỡ, dùng trí huệ thân hiện vô lượng thân, đến khắp Mười Phương phụng thờ Chư Phật, vào nơi vô lượng vô biên bất tư nghì pháp tự tại của Chư Phật, trụ nơi vô lượng môn Nhất thiết trí, dùng trí quang minh khéo rõ các pháp, ở trong các pháp được vô úy biện tài thuyết pháp vô tận, dùng đại trí huệ khai môn tổng trì, huệ nhãn thanh tịnh thâm nhập pháp giới cảnh giới trí huệ không ngăn mé, rốt ráo thanh tịnh như hư không.

Tất cả Đâu Suất Thiên cung trong thập phương thế giới đều có chư Bồ Tát đồng số lượng, đồng danh hiệu, thế giới và Chư Phật cũng đồng như nơi đây cả.

Bấy giờ đức Thế Tôn từ hai gôi phóng trăm ngàn ức na do tha quang minh, chiếu khắp tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới.

Chúng Bồ Tát ở các cõi kia đều thấy thần biến của Đức Phật ở đây. Chúng Bồ Tát ở cõi đây đều thấy biến của tất cả Chư Phật kia.

Tất cả chúng Bồ Tát như vậy, cùng với đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, từ thuở xưa, đồng trồng căn lành tu Bồ Tát hạnh, đều đã ngộ nhập thâm thâm giải thoát tự tại của Chư Phật, được pháp giới thân bình đẳng, vào tất cả thế giới mà vô trụ, thấy vô lượng Phật đều qua kính thờ, trong một niệm đi khắp pháp giới tự tại vô ngại, tâm ý thanh tịnh như bửu châu vô giá, vô lượng vô số Chư Phật thường hộ niệm và đồng ban cho thần lực, đến nơi bờ rớt ráo đệ nhất kia luôn dùng tịnh niệm trụ vô thượng giác, niệm niệm luôn vào chỗ Nhứt thiết trí, đem nhỏ vào lớn, đem lớn vào nhỏ đều tự tại, thông đạt vô ngại đã được Phật thân, cùng Phật đồng an trụ, được Nhứt thiết trí, từ Nhứt thiết trí mà sanh ra thân, đều có thể theo vào chỗ sở hành của tất cả Như Lai mà khai xiển vô lượng pháp môn trí huệ, đến bờ Kim Cang tràng đại trí kia, được Kim Cang định dứt các điều nghi hoặc, đã được tự tại thần thông của Chư Phật, vào khắp tất cả quốc độ mười phương, giáo hóa điều phục trăm ngàn muôn ức vô số chúng sanh, dầu không tham trước nơi tất cả số lượng mà có thể tu học thành tựu cứu cánh, phương tiện an lập các pháp.

Trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết vô lượng tạng công đức thanh tịnh vô tận như vậy, chúng Bồ Tát này đều được thành tựu.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai chẳng xuất thế
Cũng chẳng nhập Niết Bàn
Dùng sức bốn nguyện lớn
Thị hiện pháp tự tại.
Pháp này khó nghĩ bàn
Tâm không duyên đến được
Trí huệ đến bờ kia
Mới thấy cảnh giới Phật.
Sắc thân chẳng phải Phật.

Âm thanh cũng chẳng phải
Nhưng chẳng lia sắc, thanh
Thấy thần lực của Phật.
Trí kém chẳng biết được.
Cảnh giới thiết của Phật
Tu hạnh thanh tịnh lâu
Mới thấy được cảnh Phật.
Chánh giác không chỗ lại
Đi cũng chẳng từ đâu
Sắc thân diệu thanh tịnh
Do thần lực hiển hiện.
Trong vô lượng thế giới
Thị hiện thân Như Lai
Nói rộng pháp vi diệu
Trong tâm không trụ trước.
Trí huệ không ngăn mé
Rõ thấu tất cả pháp
Vào khắp các pháp giới
Thị hiện sức tự tại.
Chúng sanh và các pháp
Rõ thấu đều vô ngại
Khắp hiện các sắc tượng
Cùng khắp tất cả cõi.
Muốn cầu Nhứt thiết trí
Chóng thành Vô Thượng Giác
Phải dùng tâm tịnh diệu
Tu tập hạnh Bồ đề.
Nếu ai thấy Như Lai
Oai thần lực như vậy.
Nơi đức Tội Thắng Tôn
Nên cúng dường chớ nghi.
Kiên Cố Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Phật tối thắng vô tỷ
Rất sâu bất khả thuyết
Vượt khỏi đường ngôn ngữ
Thanh tịnh như hư không.
Quán sát đáng Đạo Sư
Sức tự tại thần thông
Đã lia nơi phân biệt.

Mà khiến phân biệt thấy.
Đức Phật vì khai diễn
Pháp vi diệu thâm thâm
Vì do nhờn duyên ấy
Hiện thân vô tử này.
Đây là chỗ Chư Phật
Đại trí huệ sở hành
Nếu ai muốn biết rõ
Phải nên gần gũi Phật.
Ý nghiệp thường thanh tịnh
Cúng dường chư Như Lai
Trọn không lòng mỗi nhàm
Hay vào nơi Phật đạo.
Đủ vô tận công đức
Trụ chắc tâm Bồ đề.
Do đây trừ lưới nghi
Quán Phật không nhàm mỗi.
Thông đại tất cả Pháp
Mới phải chơn Phật tử
Người này rõ biết được
Sức tự tại Chư Phật.
Trí quảng đại đã nói
Làm căn bản các pháp
Nên sanh lòng hy vọng
Chí cầu Vô Thượng Giác.
Nếu ai tôn kính Phật
Nhớ báo đáp ơn Phật
Người đó chẳng xa lìa
Chỗ an trụ của Phật.
Đâu có người trí huệ
Nơi Phật thường thấy nghe
Chẳng tu nguyện thanh tịnh
Nơi đường Phật đã đi.
Dũng Mạnh Tráng Bồ Tát thừa thân lực của Phật quan sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Ví như mắt tỏ sáng
Ban ngày thấy hình sắc
Tâm thanh tịnh cũng vậy
Nhờ Phật lực thấy Phật.
Như dùng sức tinh tấn

Hay tốt nguồn đáy biển
Trí lực cũng như vậy
Thấy được vô lượng Phật.
Ví như ruộng phì nhiêu
Gieo trồng tất tươi tốt
Tâm thanh tịnh như vậy
Xuất sanh các Phật pháp.
Như người được bửu tạng
Lìa hẳn khổ nghèo cùng
Bồ Tát được Phật pháp
Tâm ly cầu thanh tịnh.
Ví như thuốc Già đà
Tiêu được tất cả độc
Phật pháp dùng như vậy
Diệt các hoạn phiền não.
Chơn thiệt thiện tri thức
Hạng Như Lai ngợi khen
Vì do oai thần kia
Được nghe những Phật pháp.
Giả sử vô số kiếp
Của báu cúng dường Phật.
Chẳng biết Phật thiệt tướng
Cũng chẳng gọi cúng dường.
Vô lượng những hình sắc
Trang nghiêm nơi thân Phật.
Chẳng phải trong hình sắc
Mà thấy được Đức Phật.
Như Lai Đẳng Chánh Giác
Tịch nhiên hằng bất động
Có thể khắp hiện thân
Đầy khắp mười phương cõi.
Ví như hư không giới
Bất sanh cũng bất diệt
Phật pháp cũng như vậy
Rốt ráo không sanh diệt.
Quang Minh Tràn Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Nhơn gian và Thiên thượng
Tất cả các thế giới
Khắp thấy đức Như Lai

Sắc thân diệu thanh tịnh.
Ví như một tâm niệm
Hay sanh các thứ tâm
Như vậy một Phật thân
Khắp hiện tất cả Phật.
Bồ đề không hai pháp
Cũng không có các tướng
Mà ở trong hai pháp
Hiện thân tướng trang nghiêm.
Rõ pháp tánh không tịch
Sanh khởi như huyền hóa
Sở hành luôn vô tận
Đạo Sư hiện như vậy.
Tam thế tất cả Phật
Pháp thân đều thanh tịnh
Tùy kia chỗ đáng độ
Khắp hiện diệu sắc thân.
Như Lai chẳng nghĩ rằng
Ta hiện thân như vậy
Tự nhiên mà thị hiện
Chưa từng có phân biệt.
Pháp giới không sai biệt.
Cũng không chỗ tựa nương
Mà ở trong thế gian
Thị hiện vô lượng thân.
Phật thân chẳng phải hóa
Cũng chẳng phải chẳng hóa
Nơi trong pháp không hóa
Thị hiện thân biến hóa
Chánh giác chẳng lường được
Đồng pháp giới hư không
Sâu rộng không bờ đáy
Đường ngôn ngữ tuyệt hẳn.
Như Lai khéo thông đạt
Tất cả xứ hành đạo
Pháp giới các quốc độ
Qua đến đều vô ngại.
Trí Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :
Nếu người tin thọ được

Nhứt thiết trí vô ngại
Tu tập hạnh Bồ đề
Tâm đó chẳng thể lường.
Trong tất cả quốc độ
Khắp hiện vô lượng thân
Mà thân không chỗ ở
Cũng chẳng trụ nơi pháp.
Mỗi mỗi chư Như Lai
Thần lực thị hiện thân
Bất tư nghi kiếp số
Tính đếm chẳng hết được.
Tam thế các chúng sanh
Trọn biết được số lượng
Việc thị hiện của Phật
Số lượng chẳng thể được.
Có lúc hiện một hai
Nhấn đến vô lượng thân
Hiện khắp mười phương cõi
Thiệt ra không hai thứ.
Ví như trăng tròn sáng
Hiện khắp các dòng nước
Bóng hình dầu vô lượng
Mặt trăng vẫn không hai.
Trí vô ngại như vậy
Thành tựu bực Chánh Giác.
Hiện khắp tất cả cõi
Phật thể cũng không hai.
Chẳng một cũng chẳng hai.
Cũng chẳng phải vô lượng
Tùy chỗ đáng hóa độ
Thị hiện vô lượng thân.
Phật thân chẳng quá khứ
Cũng chẳng phải vị lai.
Một niệm hiện xuất sanh
Thành đạo và Niết Bàn.
Hiện hình sắc như huyễn
Không sanh cũng không khởi
Phật thân cũng như vậy
Thị hiện không có sanh.

Bửu Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Phật thân vốn vô lượng
Thiện hiện thân hữu lượng
Tùy chúng chỗ nân thấy
Đạo Sư hiện như vậy.
Phật thân không nơi chỗ
Đầy khắp tất cả chỗ
Như hư không vô biên
Khó nghĩ bàn như vậy.
Chẳng phải chỗ tâm duyên
Tâm chẳng khởi trong đó
Trong cảnh giới Chư Phật
Rốt ráo không sanh diệt.
Như mắt lừa xem thấy
Chẳng trong cũng chẳng ngoài
Thế gian thấy Chư Phật
Phải biết cũng như vậy.
Vì lợi ích chúng sanh.
Nên Phật hiện ra đời
Chúng sanh thấy có hiện
Thiệt thì không có hiện.
Chẳng thể dùng quốc độ
Ngày đêm mà thấy Phật
Năm tháng một sát na
Phải biết đều như vậy.
Chúng sanh nói như vậy
Ngày đó Phật thành đạo
Như Lai được Bồ đề.
Thiệt chẳng thuộc thời gian.
Như Lai lìa phân biệt
Rời thời gian, không gian
Tam thế chư Như Lai
Xuất hiện đều như vậy.
Ví như mặt trời sáng
Chẳng hiệp cùng đêm tối
Mà nói ngày đêm ấy
Phật pháp đều như vậy.
Tam thế tất cả kiếp
Chẳng cùng Như Lai hiệp

Mà nói tam thể Phật
Phật pháp đều như vậy.

Tịnh tấn Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Tất cả các Đạo Sư
Thân đồng nghĩa cũng đồng
Khắp cả mười phương cõi
Tùy nghi mà thị hiện.
Quan sát đáng Mâu Ni.
Chỗ làm rất kỳ đặc.
Đây khắp cả pháp giới
Tất cả đều không thừa.
Phật thân chẳng ở trong
Cũng chẳng ở nơi ngoài
Thần lực nên hiển hiện
Đạo Sư pháp như vậy.
Theo các loài chúng sanh.
Nghiệp đã hạp đời trước
Những loại thân như vậy.
Thị hiện đều chẳng đồng.
Thân Chư Phật như vậy
Vô lượng chẳng đếm được
Chỉ trừ đáng Đại Giác
Không ai nghĩ bàn được.
Như ngã nan tư kia
Tâm nghiệp chẳng đến được
Phật nan tư cũng vậy
Chẳng phải tâm nghiệp hiện.
Như quốc độ nan tư
Mà thấy tịnh trang nghiêm
Phật nan tư cũng vậy
Diệu tướng đều hiện đủ.
Ví như tất cả pháp
Do các duyên sanh khởi
Thấy Phật cũng như vậy
Tất nhờ ác thiện nghiệp.
Ví như châu như ý
Hay thoả mãn lòng chúng

Chư Phật pháp như vậy
Thỏa mãn tất cả nguyện.
Trong vô lượng quốc độ.
Đạo Sư hiện ra đời
Vì tùy theo nguyện lực
Ứng hiện khắp mười phương

Ly Cấu Tràng Bồ Tát thừa thân lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai không sở trụ
Mà trụ tất cả cõi
Tất cả cõi đều qua
Tất cả nơi đều thấy,
Phật tùy tâm chúng sanh
Hiện khắp tất cả thân
Thành đạo chuyển Pháp luân
Và cùng nhập Niết Bàn.
Chư Phật bất tư nghi
Ai tư nghi được Phật.
Ai thấy được Chánh Giác.
Ai hiện được tối thắng.
Tất cả pháp đều "Nhu"
Cảnh giới Phật cũng vậy.
Nhấn đến không một pháp
Trong "Nhu" có sanh diệt.
Chúng sanh vọng phân biệt.
Là Phật là thế giới
Người liễu đạt pháp tánh
Không Phật không thế giới.
Như Lai khắp hiện tiền
Khiến chúng sanh tin mừng
Phật thể bất khả đắc.
Cũng lại không sở kiến.
Nếu được nơi thế gian
Trợn xa lia chấp trước
Vô ngại lòng hoan hỷ
Nơi pháp được khai ngộ.
Thần lực tự tại hiện
Chính đây gọi là Phật

Trong tất cả thế giới
Tìm cầu trọn không có.
Nếu biết được như vậy
Tâm ý và các pháp
Thấy biết trọn tất cả
Chóng được thành Như Lai,
Trong ngôn ngữ hiển thị
Tất cả Phật tự tại
Chánh giác siêu ngôn ngữ
Giả mượn ngôn ngữ nói.

Pháp Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Thà nên luôn thọ đủ
Tất cả khổ thế gian
Trọn chẳng xa Như Lai
Chẳng rời đáng Tự Tại.
Nếu có những chúng sanh
Chưa phát tâm Bồ đề
Được nghe danh hiệu Phật
Quyết định thành Chánh Giác.
Nếu có bực trí huệ
Một niệm phát đạo tâm
Quyết thành đáng Vô thượng
Cẩn thận chớ sanh nghi.
Như Lai đáng Tự Tại
Vô lượng kiếp khó gặp
Nếu sanh một niệm tin
Mau chứng đạo Vô thượng.
Giả sử trong mỗi niệm
Cúng dường vô lượng Phật
Chưa biết pháp chơn thật
Chẳng gọi là cúng dường.
Nếu nghe pháp như vậy
Chư Phật từ đây sanh
Dầu bị vô lượng khổ
Chẳng bỏ hạnh Bồ đề,
Một lần nghe đại trí
Pháp sở nhập của Phật

Khấp ở trong pháp giới
Thành tam thể Đạo Sư,
Dầu tận vị lai tế
Đi khắp các cõi Phật
Chẳng cầu diệu pháp này
Trọn chẳng thành Bồ đề.
Chúng sanh vô thủy lại
Mãi lưu chuyển sanh tử
Chẳng rõ pháp chơn thật
Nên Chư Phật ra đời.
Các pháp chẳng thể hoại
Cũng không ai hoại được
Tự tại đại quang minh
Hiện khắp nơi thế gian.

--- oOo ---

PHẨM ĐÂU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯƠI BỐN

(Hán bộ quyển hai mươi ba)

Lúc đó do thần lực của Đức Phật, Mười Phương ngoài vạn Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát cùng vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội :

Kim Cang Tràng Bồ Tát từ Diệu Bửu thế giới của Đức Phật Vô Tận Tràng; Kiên Cố Tràng Bồ Tát từ Diệu Lạc thế giới của Đức Phật Phong Tràng; Dũng Mãnh Tràng Bồ Tát từ Diệu Ngân thế giới của Đức Phật Giải Thoát Tràng; Quang Minh Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim thế giới của Đức Phật oai Nghi Tràng; Trí Tràng Bồ Tát từ Diệu Ma Ni thế giới của Đức Phật Minh Tường Tràng; Bửu Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim Cang thế giới của Đức Phật Thường Tràng; Tinh Tấn Tràng Bồ Tát từ Diệu Ba Đầu Ma thế giới của Đức Phật Tối Thắng Tràng; Ly Cấu Tràng Bồ Tát từ Diệu Ưu Bát La thế giới của Đức Phật Tự Tại Tràng; Tinh Tú Tràng Bồ Tát từ Diệu Chiên Đàn thế giới của Đức Phật Phạm Tràng; Pháp Tràng Bồ Tát từ Diệu Hương thế giới của Đức Phật Quan Sát Tràng.

Chúng Bồ Tát khi đến trước Đức Phật và đánh lễ Phật xong, tùy theo phương của mình đến, đều hóa hiện tòa sư tử Diệu Bửu Tạng rồi ngồi kiết già trên đó.

Thân của chư Bồ Tát đều phóng trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh thanh tịnh cùng đại nguyện rời lìa những lỗi ác mà phát khởi, hiển thị pháp tự tại thanh tịnh của tất cả Phật.

Bởi chư Bồ Tát có nguyện lực có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sanh, tất cả thế gian đều thích thấy. Ai thấy Bồ Tát đều được lợi ích được điều phục.

Chúng Bồ Tát này đều đã thành tựu vô lượng công đức. Những là đi khắp tất cả cõi Phật không chướng ngại, thấy pháp thân thanh tịnh không nương đỡ, dùng trí huệ thân hiện vô lượng thân, đến khắp Mười Phương phụng thờ Chư Phật, vào nơi vô lượng vô biên bất tư nghì pháp tự tại của Chư Phật, trụ nơi vô lượng môn Nhất thiết trí, dùng trí quang minh khéo rõ các pháp, ở trong các pháp được vô úy biện tài thuyết pháp vô tận, dùng đại trí huệ khai môn tổng trì, huệ nhãn thanh tịnh thâm nhập pháp giới cảnh giới trí huệ không ngăn mé, rốt ráo thanh tịnh như hư không.

Tất cả Đâu Suất Thiên cung trong thập phương thế giới đều có chư Bồ Tát đồng số lượng, đồng danh hiệu, thế giới và Chư Phật cũng đồng như nơi đây cả.

Bấy giờ đức Thế Tôn từ hai gôi phóng trăm ngàn ức na do tha quang minh, chiếu khắp tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới.

Chúng Bồ Tát ở các cõi kia đều thấy thần biến của Đức Phật ở đây. Chúng Bồ Tát ở cõi đây đều thấy biến của tất cả Chư Phật kia.

Tất cả chúng Bồ Tát như vậy, cùng với đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, từ thuở xưa, đồng trồng căn lành tu Bồ Tát hạnh, đều đã ngộ nhập thậm thâm giải thoát tự tại của Chư Phật, được pháp giới thân bình đẳng, vào tất cả thế giới mà vô trụ, thấy vô lượng Phật đều qua kính thờ, trong một niệm đi khắp pháp giới tự tại vô ngại, tâm ý thanh tịnh như bửu châu vô giá, vô lượng vô số Chư Phật thường hộ niệm và đồng ban cho thần lực, đến nơi bờ rốt ráo đệ nhất kia luôn dùng tịnh niệm trụ vô thượng giác, niệm niệm luôn vào chỗ Nhất thiết trí, đem nhỏ vào lớn, đem lớn vào nhỏ đều tự tại, thông đạt vô ngại đã được Phật thân, cùng Phật đồng an trụ, được Nhất thiết trí, từ Nhất thiết trí mà sanh ra thân, đều có thể theo vào chỗ sở hành của tất cả Như Lai mà khai xiển vô lượng pháp môn trí huệ, đến bờ Kim Cang tràng đại trí kia, được Kim Cang định dứt các điều nghi hoặc, đã được tự tại thần thông của Chư Phật, vào khắp tất cả quốc độ mười phương, giáo hóa điều phục trăm ngàn muôn ức vô số chúng sanh, dầu không tham trước nơi tất cả số lượng mà có thể tu học thành tựu cứu cánh, phương tiện an lập các pháp.

Trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết vô lượng tạng công đức thanh tịnh vô tận như vậy, chúng Bồ Tát này đều được thành tựu.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai chẳng xuất thế
Cũng chẳng nhập Niết Bàn
Dùng sức bốn nguyện lớn
Thị hiện pháp tự tại.
Pháp này khó nghĩ bàn
Tâm không duyên đến được
Trí huệ đến bởi kia
Mới thấy cảnh giới Phật.
Sắc thân chẳng phải Phật.
Âm thanh cũng chẳng phải
Nhưng chẳng lìa sắc, thanh
Thấy thần lực của Phật.
Trí kém chẳng biết được.
Cảnh giới thiết của Phật
Tu hạnh thanh tịnh lâu
Mới thấy được cảnh Phật.
Chánh giác không chỗ lại
Đi cũng chẳng từ đâu
Sắc thân diệu thanh tịnh
Do thần lực hiển hiện.
Trong vô lượng thế giới
Thị hiện thân Như Lai
Nói rộng pháp vi diệu
Trong tâm không trụ trước.
Trí huệ không ngăn mé
Rõ thấu tất cả pháp
Vào khắp các pháp giới
Thị hiện sức tự tại.
Chúng sanh và các pháp
Rõ thấu đều vô ngại
Khắp hiện các sắc tượng
Cùng khắp tất cả cõi.
Muốn cầu Nhứt thiết trí
Chóng thành Vô Thượng Giác

Phải dùng tâm tịnh diệu
Tu tập hạnh Bồ đề.
Nếu ai thấy Như Lai
Oai thần lực như vậy.
Nơi đức Tối Thắng Tôn
Nên cúng dường chớ nghi.
Kiên Cố Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Phật tối thắng vô tỷ
Rất sâu bất khả thuyết
Vượt khỏi đường ngôn ngữ
Thanh tịnh như hư không.
Quán sát đáng Đạo Sư
Sức tự tại thần thông
Đã lia nơi phân biệt.
Mà khiến phân biệt thấy.
Đức Phật vì khai diễn
Pháp vi diệu thậm thâm
Vì do nhơn duyên ấy
Hiện thân vô tỷ này.
Đây là chỗ Chư Phật
Đại trí huệ sở hành
Nếu ai muốn biết rõ
Phải nên gần gũi Phật.
Ý nghiệp thường thanh tịnh
Cúng dường chư Như Lai
Trọn không lòng mỗi nhàm
Hay vào nơi Phật đạo.
Đủ vô tận công đức
Trụ chắc tâm Bồ đề.
Do đây trừ lưới nghi
Quán Phật không nhàm mỗi.
Thông đại tất cả Pháp
Mới phải chơn Phật tử
Người này rõ biết được
Sức tự tại Chư Phật.
Trí quảng đại đã nói
Làm căn bản các pháp
Nên sanh lòng hy vọng
Chí cầu Vô Thượng Giác.

Nếu ai tôn kính Phật
Nhớ báo đáp ơn Phật
Người đó chẳng xa lìa
Chỗ an trụ của Phật.
Đâu có người trí huệ
Nơi Phật thường thấy nghe
Chẳng tu nguyện thanh tịnh
Nơi đường Phật đã đi.
Dũng Mạnh Tràng Bồ Tát thừa thân lực của Phật quan sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Ví như mắt tỏ sáng
Ban ngày thấy hình sắc
Tâm thanh tịnh cũng vậy
Nhờ Phật lực thấy Phật.
Như dùng sức tinh tấn
Hay tốt nguồn đáy biển
Trí lực cũng như vậy
Thấy được vô lượng Phật.
Ví như ruộng phì nhiêu
Gieo trồng tất tươi tốt
Tâm thanh tịnh như vậy
Xuất sanh các Phật pháp.
Như người được bửu tạng
Lìa hẳn khổ nghèo cùng
Bồ Tát được Phật pháp
Tâm ly cấu thanh tịnh.
Ví như thuốc Già đà
Tiêu được tất cả độc
Phật pháp dùng như vậy
Diệt các hoạn phiền não.
Chơn thiết thiện tri thức
Hạng Như Lai ngợi khen
Vì do oai thần kia
Được nghe những Phật pháp.
Giả sử vô số kiếp
Của báu cúng dường Phật.
Chẳng biết Phật thiết tướng
Cũng chẳng gọi cúng dường.
Vô lượng những hình sắc
Trang nghiêm nơi thân Phật.

Chẳng phải trong hình sắc
Mà thấy được Đức Phật.
Như Lai Đẳng Chánh Giác
Tịch nhiên hằng bất động
Có thể khắp hiện thân
Đầy khắp mười phương cõi.
Ví như hư không giới
Bất sanh cũng bất diệt
Phật pháp cũng như vậy
Rốt ráo không sanh diệt.
Quang Minh Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :
Nhơn gian và Thiên thượng
Tất cả các thế giới
Khắp thấy đức Như Lai
Sắc thân diệu thanh tịnh.
Ví như một tâm niệm
Hay sanh các thứ tâm
Như vậy một Phật thân
Khắp hiện tất cả Phật.
Bồ đề không hai pháp
Cũng không có các tướng
Mà ở trong hai pháp
Hiện thân tướng trang nghiêm.
Rõ pháp tánh không tịch
Sanh khởi như huyền hóa
Sở hành luôn vô tận
Đạo Sư hiện như vậy.
Tam thế tất cả Phật
Pháp thân đều thanh tịnh
Tùy kia chỗ đáng độ
Khắp hiện diệu sắc thân.
Như Lai chẳng nghĩ rằng
Ta hiện thân như vậy
Tự nhiên mà thị hiện
Chưa từng có phân biệt.
Pháp giới không sai biệt.
Cũng không chỗ tựa nương
Mà ở trong thế gian
Thị hiện vô lượng thân.

Phật thân chẳng phải hóa
Cũng chẳng phải chẳng hóa
Nơi trong pháp không hóa
Thị hiện thân biến hóa
Chánh giác chẳng lường được
Đồng pháp giới hư không
Sâu rộng không bờ đáy
Đường ngôn ngữ tuyệt hẳn.
Như Lai khéo thông đạt
Tất cả xứ hành đạo
Pháp giới các quốc độ
Qua đến đều vô ngại.
Trí Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :
Nếu người tin thọ được
Nhứt thiết trí vô ngại
Tu tập hạnh Bồ đề
Tâm đó chẳng thể lường.
Trong tất cả quốc độ
Khắp hiện vô lượng thân
Mà thân không chỗ ở
Cũng chẳng trụ nơi pháp.
Mỗi mỗi chư Như Lai
Thần lực thị hiện thân
Bất tư nghì kiếp số
Tính đếm chẳng hết được.
Tam thế các chúng sanh
Trọn biết được số lượng
Việc thị hiện của Phật
Số lượng chẳng thể được.
Có lúc hiện một hai
Nhẫn đến vô lượng thân
Hiện khắp mười phương cõi
Thiệt ra không hai thứ.
Ví như trăng tròn sáng
Hiện khắp các dòng nước
Bóng hình dầu vô lượng
Mặt trăng vẫn không hai.
Trí vô ngại như vậy
Thành tựu bậc Chánh Giác.

Hiện khắp tất cả cõi
Phật thể cũng không hai.
Chẳng một cũng chẳng hai.
Cũng chẳng phải vô lượng
Tùy chỗ đáng hóa độ
Thị hiện vô lượng thân.
Phật thân chẳng quá khứ
Cũng chẳng phải vị lai.
Một niệm hiện xuất sanh
Thành đạo và Niết Bàn.
Hiện hình sắc như huyễn
Không sanh cũng không khởi
Phật thân cũng như vậy
Thị hiện không có sanh.
Bửu Tràng Bồ Tát thừa thân lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói
kệ rằng :
Phật thân vốn vô lượng
Thiện hiện thân hữu lượng
Tùy chúng chỗ nân thấy
Đạo Sư hiện như vậy.
Phật thân không nơi chỗ
Đầy khắp tất cả chỗ
Như hư không vô biên
Khó nghĩ bàn như vậy.
Chẳng phải chỗ tâm duyên
Tâm chẳng khởi trong đó
Trong cảnh giới Chư Phật
Rốt ráo không sanh diệt.
Như mắt lòa xem thấy
Chẳng trong cũng chẳng ngoài
Thế gian thấy Chư Phật
Phải biết cũng như vậy.
Vì lợi ích chúng sanh.
Nên Phật hiện ra đời
Chúng sanh thấy có hiện
Thiệt thì không có hiện.
Chẳng thể dùng quốc độ
Ngày đêm mà thấy Phật
Năm tháng một sát na
Phải biết đều như vậy.

Chúng sanh nói như vậy
Ngày đó Phật thành đạo
Nhu Lai được Bồ đề.
Thiệt chẳng thuộc thời gian.
Nhu Lai lìa phân biệt
Rời thời gian, không gian
Tam thế chư Như Lai
Xuất hiện đều như vậy.
Ví như mặt trời sáng
Chẳng hiệp cùng đêm tối
Mà nói ngày đêm ấy
Phật pháp đều như vậy.
Tam thế tất cả kiếp
Chẳng cùng Như Lai hiệp
Mà nói tam thế Phật
Phật pháp đều như vậy.

Tịnh tấn Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Tất cả các Đạo Sư
Thân đồng nghĩa cũng đồng
Khắp cả mười phương cõi
Tùy nghi mà thị hiện.
Quan sát đáng Mâu Ni.
Chỗ làm rất kỳ đặc.
Đầy khắp cả pháp giới
Tất cả đều không thừa.
Phật thân chẳng ở trong
Cũng chẳng ở nơi ngoài
Thần lực nên hiển hiện
Đạo Sư pháp như vậy.
Theo các loài chúng sanh.
Nghiệp đã hạp đời trước
Những loại thân như vậy.
Thị hiện đều chẳng đồng.
Thân Chư Phật như vậy
Vô lượng chẳng đếm được
Chỉ trừ đáng Đại Giác
Không ai nghĩ bàn được.

Như ngã nan tư kia
Tâm nghiệp chẳng đến được
Phật nan tư cũng vậy
Chẳng phải tâm nghiệp hiện.
Như quốc độ nan tư
Mà thấy tịnh trang nghiêm
Phật nan tư cũng vậy
Diệu tướng đều hiện đủ.
Ví như tất cả pháp
Do các duyên sanh khởi
Thấy Phật cũng như vậy
Tất nhờ ác thiện nghiệp.
Ví như châu như ý
Hay thoả mãn lòng chúng
Chư Phật pháp như vậy
Thỏa mãn tất cả nguyện.
Trong vô lượng quốc độ.
Đạo Sư hiện ra đời
Vì tùy theo nguyện lực
Ứng hiện khắp mười phương

Ly Cầu Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai không sở trụ
Mà trụ tất cả cõi
Tất cả cõi đều qua
Tất cả nơi đều thấy,
Phật tùy tâm chúng sanh
Hiện khắp tất cả thân
Thành đạo chuyển Pháp luân
Và cùng nhập Niết Bàn.
Chư Phật bất tư nghi
Ai tư nghi được Phật.
Ai thấy được Chánh Giác.
Ai hiện được tối thắng.
Tất cả pháp đều "Như"
Cảnh giới Phật cũng vậy.
Nhấn đến không một pháp
Trong "Như" có sanh diệt.

Chúng sanh vọng phân biệt.
Là Phật là thế giới
Người liễu đạt pháp tánh
Không Phật không thế giới.
Nhu Lai khắp hiện tiền
Khiến chúng sanh tin mừng
Phật thể bất khả đắc.
Cũng lại không sở kiến.
Nếu được nơi thế gian
Trợn xa lia chấp trước
Vô ngại lòng hoan hỷ
Nơi pháp được khai ngộ.
Thần lực tự tại hiện
Chính đây gọi là Phật
Trong tất cả thế giới
Tìm cầu trợn không có.
Nếu biết được như vậy
Tâm ý và các pháp
Thấy biết trợn tất cả
Chóng được thành Như Lai,
Trong ngôn ngữ hiển thị
Tất cả Phật tự tại
Chánh giác siêu ngôn ngữ
Giả mượn ngôn ngữ nói.

Pháp Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Thà nên luôn thọ đủ
Tất cả khổ thế gian
Trợn chẳng xa Như Lai
Chẳng rời đáng Tự Tại.
Nếu có những chúng sanh
Chưa phát tâm Bồ đề
Được nghe danh hiệu Phật
Quyết định thành Chánh Giác.
Nếu có bực trí huệ
Một niệm phát đạo tâm
Quyết thành đáng Vô thượng
Cẩn thận chớ sanh nghi.

Như Lai đấng Tự Tại
Vô lượng kiếp khó gặp
Nếu sanh một niệm tin
Mau chứng đạo Vô thượng.
Giả sử trong mỗi niệm
Cúng dường vô lượng Phật
Chưa biết pháp chơn thật
Chẳng gọi là cúng dường.
Nếu nghe pháp như vậy
Chư Phật từ đây sanh
Dầu bị vô lượng khổ
Chẳng bỏ hạnh Bồ đề,
Một lần nghe đại trí
Pháp sở nhập của Phật
Khấp ở trong pháp giới
Thành tam thể Đạo Sư,
Dầu tận vị lai tế
Đi khắp các cõi Phật
Chẳng cầu diệu pháp này
Trọn chẳng thành Bồ đề.
Chúng sanh vô thủy lại
Mãi lưu chuyển sanh tử
Chẳng rõ pháp chơn thật
Nên Chư Phật ra đời.
Các pháp chẳng thể hoại
Cũng không ai hoại được
Tự tại đại quang minh
Hiện khắp nơi thế gian.

---o0o---

PHẨM THẬP HỒI HƯỚNG THỨ HAI MƯƠI LĂM (Phần Trên)

(Hán bộ từ phần dưới của quyển thứ 23 đến hết quyển thứ 30)

Hán Bộ Quyển Thứ 23

Lúc bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật nhập Bồ Tát trí quang tam muội.

Nhập tam muội này rồi, mười phương đều quá mười vạn Phật sát vi trần số thế giới, có mười vạn Phật sát vi trần số Phật đồng một hiệu Kim Cang Tràng hiện ra trước Bồ Tát mà đồng khen rằng :

Lành thay ! Ông có thể nhập Bồ Tát trí quang tam muội này !

Thiện nam tử ! Đây là mười phương đều mười vạn Phật sát vi trần số Chư Phật dùng thần lực cùng gia hộ ông. Mà cũng là oai lực bốn nguyện của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Và vì ông được trí huệ thanh tịnh, cùng chư Bồ Tát thiện căn tăng trưởng, khiến ông nhập tam muội này để thuyết pháp. vì khiến chư Bồ Tát được thanh tịnh vô úy, vì để đủ vô ngại biện tài, vì nhập trí địa vô ngại, vì trụ đại tâm Nhứt thiết trí, vì thành tựu vô tận thiện căn, vì đầy đủ pháp lành vô ngại, vì nhập phổ môn pháp giới, vì hiện thân lực tất cả Phật, vì niệm trí về thời quá khứ chẳng dứt, vì được tất cả Phật hộ trì các ăn, vì dùng vô lượng môn nói rộng các pháp, vì nghe rồi trọn hiểu rõ thọ trì chẳng quên, vì nhiếp tất căn lành của chư Bồ Tát, vì trọn nên những pháp trợ đạo xuất thế, vì chẳng dứt Nhứt thiết chủng trí, vì khai phát đại nguyện, vì giải thích thiết nghĩa, vì rõ biết pháp giới, vì khiến chư Bồ Tát đều trọn hoan hỷ, vì tu tất cả Phật bình đẳng thiện căn, vì hộ trì chúng tánh Phật.

Sẽ diễn thuyết pháp gì ? Chính là diễn nói Thập hồi hướng của chư Bồ Tát vậy.

Thiện nam tử ! Ông nên thừa thần lực của Phật mà diễn pháp ấy, vì để được Phật hộ niệm, vì an trụ nhà Phật, vì thêm lớn công đức xuất thế, vì được đà la ni quang minh, vì nhập Phật pháp vô ngại, vì đại quang chiếu khắp pháp giới, vì hợp pháp thanh tịnh không lỗi, vì trụ cảnh giới trí quảng đại, vì được pháp quang vô ngại.

Chư Phật liền ban cho Kim Cang Tràng Bồ Tát vô lượng trí huệ cùng vô ngại biện, ban cho thiện phương tiện phân biệt cú nghĩa, ban cho pháp quang minh vô ngại, ban cho thân Như Lai bình đẳng, ban cho vô lượng âm thanh thanh tịnh sai biệt, ban cho Bồ Tát bất tư nghi thiện quán sát tam muội, ban cho thiện căn hồi hướng trí kiên cố, ban cho quan sát Nhứt thiết pháp thành tựu xảo phương tiện, ban cho biện tài ở tất cả chỗ, thuyết tất cả pháp vô đoan.

Tại sao vậy ? vì do sức căn lành nhập tam muội này từ được như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh Kim Cang Tràng Bồ Tát.

Được Chư Phật xoa đánh xong, Kim Cang Tràng Bồ Tát xuất định nói với chúng Bồ Tát rằng : "Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có đại nguyện bất tư nghì đầy khắp pháp giới cứu hộ được tất cả chúng sanh. Chính là tu học tam thể Chư Phật hồi hướng.

Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hồi hướng có mấy thứ ?

Đại Bồ Tát hồi hướng có mười thứ sau đây, tam thể Chư Phật đồng diễn thuyết :

Một là Cứu hộ tất cả chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng.

Hai là Bất hoại hồi hướng.

Ba là Đăng nhưt thiết Chư Phật hồi hướng.

Bốn là Chí nhưt thiết xứ hồi hướng.

Năm là Vô tận công đức tạng hồi hướng.

Sáu là Nhập nhưt thiết bình đẳng thiện căn hồi hướng.

Bảy là Đăng tùy thuận nhưt thiết chúng sanh hồi hướng.

Tám là Chơn như tướng hồi hướng.

Chín là Vô phục, Vô trước giải thoát hồi hướng.

Mười là Nhập pháp giới vô lượng hồi hướng.

Thưa Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát cứu hộ nhưt thiết chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này thật hành Đàn Ba la mật, thanh tịnh Thi Ba la mật, tu Nhẫn nhục Ba la mật, khởi Tinh tấn Ba la mật, nhập Thiền Ba la mật, trụ Bát nhã Ba la mật, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, tu vô lượng thiện căn như vậy.

Lúc tu thiện căn tự nghĩ rằng : Nguyện những thiện căn này có thể khắp lợi ích tất cả chúng sanh đều làm cho thanh tịnh đến nơi rốt ráo, lìa hẳn vô lượng khổ não Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v...

Đại Bồ Tát lúc trồng thiện căn, đem thiện căn của mình hồi hướng như vậy : Tôi sẽ làm nhà cho tất cả chúng sanh để họ khỏi tất cả sự khổ; tôi sẽ làm chỗ cứu hộ của tất cả chúng sanh khiến họ đều được giải thoát phiền não; tôi sẽ làm chỗ quy y của tất cả chúng sanh khiến họ đều được lìa sự bố úy; tôi sẽ làm chỗ xu hướng của tất cả chúng sanh khiến họ được đến nơi Nhứt thiết trí; tôi sẽ làm chỗ an ổn cho tất cả chúng sanh khiến họ được chỗ an ổn rốt ráo; tôi sẽ làm ánh sáng cho tất cả chúng sanh khiến họ được trí quang diệt si ám; tôi sẽ làm ngọn đuốc cho tất cả chúng sanh để phá tất cả tối vô minh cho họ; tôi sẽ làm đèn cho tất cả chúng sanh khiến họ an trụ nơi rốt ráo thanh tịnh; tôi sẽ là Đạo Sư cho tất cả chúng sanh dẫn dắt họ vào pháp chơn thật; tôi sẽ làm đại Đạo Sư của tất cả chúng sanh ban cho họ trí huệ lớn vô ngại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, bình đẳng lợi ích tất cả chúng sanh, rốt ráo đều khiến được Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát lợi ích hướng cho hàng chẳng phải thân hữu đồng như đối với hàng thân hữu của mình. Vì đại Bồ Tát đã nhập tánh bình đẳng của tất cả pháp, với các chúng sanh không có một quan niệm là chẳng phải thân hữu. Giả sử có chúng sanh nào đem lòng oán hận Bồ Tát, Bồ Tát này cũng vẫn thương mến họ trọn không hờn giận.

Bồ Tát này làm thiện tri thức cho khắp tất cả chúng sanh, đem chánh pháp diễn thuyết khiến họ tu tập.

Ví như biển cả, tất cả chất độc, không làm biển hoại được.

Bồ Tát này cũng vậy. Tất cả kẻ ngu mê vô trí, vô ân, sân độc, kiêu mạn, mê tối không biết pháp lành, những kẻ ác này đủ cách làm bức hại vẫn không làm động loạn tâm Bồ Tát này được.

Ví như mặt nhật hiện ra thế gian, chẳng do vì kẻ sanh mạnh kia mà lại ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì sương mù, tay A Tu La, cây Diêm phù đề, gộp cao, hang sâu, bụi khói mây mù che chướng mà ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì thời tiết biến đổi mà ẩn đi không sáng.

Đại Bồ Tát cũng như vậy. Có phước đức lớn, tâm sâu rộng chánh niệm quán sát không thôi khuất. Vì muốn rốt ráo công đức trí huệ nên đối với pháp thắng thượng lập chí nguyện pháp quang chiếu khắp thấy tất cả nghĩa, nơi các pháp môn trí huệ tự tại, thường vì lợi ích chúng sanh mà tu pháp lành, chẳng bao giờ làm sanh lòng tổn hại chúng sanh. Chẳng vì chúng sanh

tệ ác tà kiến khó điều phục mà rời bỏ chẳng tu hồi hướng. Chỉ dùng giáp trụ đại nguyện để tự trang nghiêm, luôn cứu hộ chúng sanh không thối chuyển. Chẳng vì chúng sanh vô ân mà thôi Bồ Tát hạnh, bỏ Bồ đề đạo, chẳng vì ở chung với kẻ phàm ngu mà lia bỏ tất cả thiện căn như thiệt, chẳng vì chúng sanh thường sanh lỗi ác khó nhẫn thọ được mà sanh lòng nhàm mỏi. Như mặt nhật kia chẳng vì có một sự nào che chướng mà lại ẩn đi không chiếu sáng.

Đại Bồ Tát chẳng phải chỉ vì cứu hộ một chúng sanh mà tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề, mà chính vì khắp cứu hộ tất cả chúng sanh vậy. Chẳng phải chỉ vì thanh tịnh một Phật độ, tin một Đức Phật, thấy một Đức Phật, rõ một pháp, nhưng chính vì thanh tịnh khắp tất cả Phật độ, tin khắp tất cả Chư Phật, thấy khắp tất cả Chư Phật, hiểu tất cả Phật pháp mà phát khởi đại nguyện tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Đại Bồ Tát dùng các Phật pháp mà làm duyên khởi, phát tâm quảng đại, tâm bất thối, trong vô lượng kiếp tu tập tâm bửu hy hữu nan đắc, trọn đều bình đẳng với tất cả Chư Phật.

Đại Bồ Tát quán sát các thiện căn như vậy, tín tâm thanh tịnh, đại bi kiên cố, dùng thâm tâm, hoan hỷ tâm, thanh tịnh tâm, tối thắng tâm, nhu nhuyễn tâm, từ bi tâm, lân mẫn tâm, nhiếp hộ tâm, lợi ích tâm, An Lạc tâm, mà khắp vì chúng sanh hồi hướng chơn thiệt, chẳng phải chỉ là lời suông.

Đại Bồ Tát lúc đem các thiện căn hồi hướng tự nghĩ rằng : Do thiện căn của tôi đây, nguyện tất cả loài, tất cả chúng sanh đều được thanh tịnh, công đức viên mãn, chẳng bị trở ngại hư hoại, không cùng tận, thường được tôn trọng chánh niệm chẳng quên, được trí huệ quyết định, đủ vô lượng trí, thân, khẩu, ý ba nghiệp tất cả công đức viên mãn trang nghiêm.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Do căn lành này khiến tất cả chúng sanh thừa sự cúng dường tất cả Chư Phật không bỏ qua, khởi lòng tin Chư Phật thanh tịnh không hư hoại, được nghe chánh pháp dứt các sự nghi hoặc, và ghi nhớ không quên, tu hành đúng pháp, cung kính Chư Phật, thân nghiệp thanh tịnh an trụ vô lượng thiện căn rộng lớn, lia hẳn sự nghèo cùng, đầy đủ bảy Thánh tài, thường theo Chư Phật tu học, thành tựu vô lượng thiện căn thắng diệu, tỏ ngộ bình đẳng trụ Nhứt thiết trí, dùng vô ngại nhãn bình đẳng nhìn chúng sanh, các tướng hảo nghiêm thân không tỳ vết, lời nói tinh diệu, công đức viên mãn, các căn điều phục, thành tựu thập lực, tâm lành đầy đủ, không chỗ

y trụ, khiến tất cả chúng sanh đều được sự vui của Phật, trụ nơi chỗ Phật an trụ.

Đại Bồ Tát thấy các chúng sanh gây tạo ác nghiệp, chịu nhiều khổ, bị đây làm chướng mà không thấy được Phật, chẳng được nghe pháp, chẳng biết Tăng, Bồ Tát ben nghĩ rằng :

Tôi sẽ ở trong các ác đạo kia, thay thế các chúng sanh chịu các sự khổ, khiến họ được giải thoát.

Lúc Bồ Tát chịu khổ thế chúng sanh như vậy càng tinh tấn hơn, chẳng bỏ chẳng tránh, chẳng kinh chẳng sợ, không nhàm mỏi. Vì đúng như bốn nguyện : Quyết muốn đảm nhiệm chúng sanh khiến họ được giải thoát. Bồ Tát nghĩ rằng : tất cả chúng sanh ở trong chỗ sanh, già, bệnh, chết các khổ nạn, theo nghiệp mà lưu chuyển, tà kiến vô trí mất các pháp lành, tôi phải cứu họ, cho họ được xuất ly.

Lại các chúng sanh bị lưới ái vẩn, lọng si che, mà nhiễm trước cõi hữu lậu theo mãi không rời bỏ, vào trong lồng củi khổ não, thật hành nghiệp ma, phước trí đều hết thường ô mòng nghi hoặc, chẳng thấy chỗ an ổn, chẳng biết đạo xuất ly, ở trong sanh tử luân hồi mãi, luôn bị ngập chìm trong khổ bùn lầy.

Bồ Tát thấy chúng sanh như vậy nên khởi tâm đại bi, tâm lợi ích, muốn làm cho chúng sanh đều được giải thoát nên đem tất cả thiện căn hồi hướng, dùng tâm quảng đại hồi hướng, như chỗ tu hành của tam thế Bồ Tát hồi hướng, như lời dạy trong kinh Đại Hồi Hướng mà hồi hướng. Nguyện các chúng sanh đều khắp được thanh tịnh, rốt ráo thành tựu Nhất thiết chủng trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Chỗ tu hành của tôi, muốn làm cho chúng sanh đều được thành bậc trí huệ vô thượng. Tôi chẳng vì tự thân mà cầu giải thoát, chỉ vì cứu tế tất cả chúng sanh, khiến họ đều được Nhất thiết trí, qua khỏi vòng sanh tử thoát tất cả khổ.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi sẽ vì khắp tất cả chúng sanh chịu đủ sự khổ, khiến họ ra khỏi hố sanh tử khổ. Tôi vì khắp tất cả chúng sanh mà tận vị lai kiếp chịu tất cả khổ trong các đạo nơi tất cả thế giới, nhưng vẫn luôn vì chúng sanh mà tu thiện căn. Tôi thà riêng mình chịu mọi sự khổ, đem thân chuộc tất cả ác đạo chúng sanh khiến họ được giải thoát, chớ chẳng để chúng sanh đọa nơi Địa ngục, Súc sanh, Ngạ quỷ, Diêm La Vương các ác đạo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi nguyện bảo hộ tất cả chúng sanh trọn chẳng rời bỏ. Đây là lời nguyện thành thật không hư vọng. Tại sao vậy ? Tôi vì cứu độ tất cả chúng sanh mà phát Bồ đề tâm, chớ chẳng phải vì tự thân mà cầu đạo Vô thượng. Cũng chẳng phải vì cầu hưởng phước lạc trong ba cõi mà tôi tu Bồ đề hạnh. Tại sao vậy ? Vì phước lạc thế gian không gì chẳng phải là khổ, là cảnh giới ma, Chư Phật luôn quở trách, chỉ có kẻ ngu mới tham trước, tất cả khổ hoạn đều như đó mà có. Những ác đạo Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, chỗ Diêm La Vương, giận thù kiện cáo hủy nhục nhau v.v... đều do tham trước ngũ dục mà gây nên. Kẻ tham ngũ dục thời xa lìa Chư Phật, chướng ngại sanh lên cõi trời, hưởng là được Vô thượng Bồ đề.

Bồ Tát quán sát thế gian như vậy, vì tham chút ít dục lạc mà bị vô lượng sự khổ, nên trọn chẳng vì cảnh ngũ dục mà cầu Bồ đề Bồ Tát hạnh, chỉ vì An Lạc tất cả chúng sanh mà phát tâm tu tập thành tựu viên mãn đại nguyện, cắt đứt những dây khổ của chúng sanh khiến họ được giải thoát.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi phải đem căn lành hồi hướng như vậy khiến tất cả chúng sanh được vui rất ráo, vui lợi ích, vui bất thọ, vui tịch tịnh, vui vô động, vui vô lượng, vui bất xả bất thối, vui bất diệt, vui Nhứt thiết trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà làm Điều Ngự Sư làm chủ binh thần, cầm đuốc đại trí, chỉ đường an ổn khiến họ lìa hiểm nạn, dùng thiện phương tiện khiến họ biết thiết nghĩa. Nơi biển sanh tử làm thuyền trưởng khéo giỏi đủ trí đưa các chúng sanh đến bờ kia.

Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy. Chính là tùy nghi cứu hộ tất cả chúng sanh khiến họ thoát sanh tử, thờ cúng tất cả Chư Phật; được trí vô ngại, lìa các ma, xa bạn ác, gần bạn lành Bồ Tát, dứt trừ tội lỗi, thành tựu tịch tịnh nghiệp, đầy đủ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát và vô lượng thiện căn.

Đại Bồ Tát đem thiện căn chánh hồi hướng rồi, tự nghĩ rằng : Chẳng vì tứ châu thiên hạ đông chúng sanh mà có nhiều mặt nhật hiện, chỉ một mặt nhật mọc lên đủ soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Lại các chúng sanh chẳng phải từ mình có ánh sáng để biết ngày đêm, đứng đi hành động, mà đều do mặt nhật mọc lên. Mặt nhật kia chỉ có một.

Cũng thế, đại Bồ Tát lúc tu tập thiện căn hồi hướng, nghĩ rằng : Các chúng sanh kia chẳng thể tự cứu, đâu có thể cứu người khác. Riêng một mình tôi tập chí nguyện tu tập thiện căn hồi hướng như vậy. Những là : Vì muốn quảng độ tất cả chúng sanh, vì chiếu khắp tất cả chúng sanh, vì chỉ

dẫn tất cả chúng sanh, vì khai ngộ tất cả chúng sanh, vì đoái lại tất cả chúng sanh, vì nhiếp thọ tất cả chúng sanh, vì thành tựu tất cả chúng sanh, vì khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ, vì khiến tất cả chúng sanh vui đẹp, vì khiến tất cả chúng sanh dứt nghi.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi phải như mặt nhật, chiếu khắp tất cả mà chẳng cầu báo ân; chúng sanh có kẻ ác hại tôi, tôi đều dung thọ trọn chẳng do đây mà bỏ thệ nguyện; chẳng vì một chúng sanh ác mà bỏ tất cả chúng sanh, tôi chỉ riêng tu tập thiện căn hồi hướng, khiến khắp chúng sanh đều được an lạc. Thiện căn dầu ít, nhưng vì nhiếp khắp chúng sanh tôi dùng tâm hoan hỷ hồi hướng quảng đại. Nếu có thiện căn mà chẳng muốn lợi ích tất cả chúng sanh thì chẳng gọi là hồi hướng. Tùy một thiện căn dùng khắp chúng sanh làm cảnh sở duyên mới gọi là hồi hướng. Hồi hướng đặt đề chúng sanh nơi pháp tánh vô trước. Hồi hướng thấy chúng sanh bất động bất chuyển. Hồi hướng vô y vô thủ đối với sự hồi hướng. Hồi hướng chẳng chấp lấy tướng thiện căn. Hồi hướng chẳng phân biệt nghiệp báo thể tánh. Hồi hướng chẳng tham trước tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng phá hoại tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng chấp lấy nghiệp. Hồi hướng chẳng cầu báo. Hồi hướng chẳng nhiệm trước nhơn duyên. Hồi hướng chẳng phân biệt nhơn duyên khởi. Hồi hướng chẳng chấp xứ sở. Hồi hướng chẳng chấp pháp hư vọng. Hồi hướng chẳng chấp tướng chúng sanh, tướng thế giới, tướng tâm ý. Hồi hướng chẳng khởi tâm điên đảo, tướng điên đảo, kiến điên đảo. Hồi hướng chẳng chấp đường ngôn ngữ. Hồi hướng quán tánh chơn thật của tất cả pháp. Hồi hướng quán tánh bình đẳng của tất cả chúng sanh. Hồi hướng dùng ấn pháp giới ấn các thiện căn. Hồi hướng quán các pháp lìa tham dục. Hiểu tất cả pháp không gieo trồng, thiện căn cũng như vậy. Quán các pháp không hai, không sanh, không diệt, hồi hướng cũng như vậy. Dùng những thiện căn hồi hướng như vậy mà tu hành pháp đối trị thanh tịnh. Bao nhiêu thiện căn thấy đều tùy thuận pháp xuất thế, chẳng làm hai tướng. Chẳng phải tức nghiệp tu tập Nhứt thiết trí. Chẳng phải lìa nghiệp hồi hướng Nhứt thiết trí. Nhứt thiết trí chẳng phải tức nghiệp, nhưng cũng chẳng phải lìa nghiệp mà được Nhứt thiết trí. Bởi nghiệp thanh tịnh như bóng sáng. Báo như bóng sáng thanh tịnh bóng sáng, lìa ngã ngã sở tất cả động loạn tư duy phân biệt. Rõ biết như vậy, đem các thiện căn phương tiện hồi hướng.

Lúc Bồ Tát hồi hướng như vậy, Bồ Tát luôn độ thoát chúng sanh không thôi, chẳng trụ pháp tướng. Dầu biết các pháp không nghiệp, không báo, mà khéo hay xuất sanh tất cả nghiệp báo không trái nghịch. Bồ Tát phương tiện khéo tu hồi hướng như vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy là tất cả lỗi, được Chư Phật khen ngợi.

Đây là đại Bồ Tát cứu hộ nhứt thiết chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng thứ nhứt.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Tu hành trong bất tư nghì kiếp
Tinh tấn kiên cố tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các quần sanh
Thường cầu khắp công đức của Phật.
Bực thế gian không ai sánh bằng
Tu sửa tâm ý rất sáng sạch
Phát tâm cứu khắp các hàm thức
Bực này khéo vào tạng hồi hướng.
Dũng mãnh tinh tấn sức đầy đủ.
Trí huệ thông đạt ý thanh tịnh
Cứu khắp tất cả các quần sanh
Lòng kia kham nhẫn chẳng khuynh động,
Tâm khéo an trụ không ai sánh
Ý thường thanh tịnh rất vui thích
Như vậy vì người siêng tu hành
Ví như mặt đất khắp dung thọ.
Chẳng vì tự thân cầu khoái lạc
Chỉ muốn cứu hộ các chúng sanh
Như vậy phát khởi tâm đại bi
Chóng được vào nơi bực vô ngại.
Tất cả thế gian ở mười phương
Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
Vì cứu họ nên khéo trụ tâm
Như vậy tu học các hồi hướng
Tu hành bố thí rất vui thích
Hộ trì tịnh giới không sai phạm
Dũng mãnh tinh tấn tâm chẳng động
Hồi hướng Nhứt thiết trí của Phật.
Tâm đó rộng lớn không ngăn mé
Nhẫn lực an trụ chẳng lay động
Thiền định rất sâu luôn chiếu rõ

Trí huệ vi diệu khó nghĩ bàn.
Trong tất cả thế giới mười phương
Tu tập đầy đủ hạnh thanh tịnh
Công đức như vậy đều hồi hướng.
Vì muốn an lạc các chúng sanh.
Đại sĩ siêng tu những thiện nghiệp
Vô lượng vô biên chẳng đếm được
Đều đem lợi ích các chúng sanh
Khiến trụ nơi trí huệ vô thượng
Khắp vì tất cả các chúng sanh
Mà ở địa ngục vô số kiếp
Nhưng vẫn không có lòng nhàm mỏi
Dũng mãnh quyết định thường hồi hướng.
Chẳng cầu sắc, thanh, hương cùng vị
Cũng chẳng mong cầu các diệu xúc
Chỉ vì cứu độ các quần sanh
Thường cầu trí tối thắng vô thượng.
Trí huệ thanh tịnh như hư không
Tu tập vô biên hạnh Đại Sĩ
Như những công hạnh Phật đã làm
Bực này luôn tu học như vậy.
Đại Sĩ du hành các thế giới
Đều hay an ổn các quần sanh
Khiến khắp tất cả đều vui mừng
Tu Bồ Tát hạnh không nhàm đủ.
Dứt trừ tất cả những tâm độc
Tư duy tu tập trí vô thượng
Chẳng vì tự mình cầu an lạc
Chỉ nguyện chúng sanh được lìa khổ.
Bực này hồi hướng được rốt ráo
Tâm thường thanh tịnh lìa các độc
Tam thế Chư Phật phó chúc cho
Trụ nơi thành đại pháp vô thượng
Chưa từng nhiễm trước nơi các sắc
Thọ, tướng, hành, thức cũng chẳng nhiễm
Tâm đó thoát hẳn nơi ba cõi
Tất cả công đức đều hồi hướng.
Những chúng sanh mà Phật thấy biết
Đều trọn niết thủ không thừa sót
Thệ nguyện đều khiến được giải thoát

Vì kia tu hành rất hoan hỷ,
Lòng kia niệm niệm luôn an trụ
Trí huệ rộng lớn không ai sánh
Rời si, chánh niệm thường vắng lặng
Tất cả các nghiệp đều thanh tịnh.
Như Bồ Tát kia ở thế gian
Chẳng nhiễm nội pháp như ngoại pháp
Như gió trong hư không vô ngại !
Đại Sĩ dụng tâm cũng như vậy.
Bao nhiêu thân nghiệp đều thanh tịnh.
Tất cả ngôn ngữ không lỗi lầm
Tâm thường quy hướng nơi Như Lai.
Hay khiến Chư Phật đều hoan hỷ.
Thập phương vô lượng các quốc độ
Nơi tất cả Phật đều qua đến
Trong đó xem thấy đáng đại bi
Người đều cung kính mà thờ phụng.
Lòng thường thanh tịnh lia các lỗi
Vào khắp thế gian không e sợ
Đã trụ đạo Vô thượng của Phật
Làm ao pháp lớn cho ba cõi.
Tinh tấn quán sát tất cả pháp
Tùy thuận tư duy hữu phi hữu.
Như vậy thẳng đến lý chơn thật
Được vào chỗ vô tránh rất sâu.
Do đây tu thành đạo kiên cố
Tất cả chúng sanh chẳng hoại được
Khéo hay rõ thấu các pháp tánh
Khắp trong tam thế không chấp trước.
Như vậy hồi hướng đến bờ kia
Khiến khắp quần sanh lia cầu nhiệm
Lìa hẳn tất cả những sở y.
Được vào chỗ vô y rốt ráo.
Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh
Tùy theo chủng loại đều sai khác
Bồ Tát trọn hay phân biệt nói
Mà lòng vẫn vô trước vô ngại.
Bồ Tát tu hồi hướng như vậy
Công đức phương tiện bất khả thuyết
Hay khiến trong thế giới mười phương

Tất cả Chư Phật đều khen ngợi.

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 24

Thưa Chư Phật tử ! Thế nào là Bồ Tát bất hoại hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này được đức tin bất hoại đối với tam thế Chư Phật, vì hay trọn phụng thờ tất cả Chư Phật vậy; lại được đức tin bất hoại đối với tất cả chư Bồ Tát, miễn đến đối với các Bồ Tát sơ phát tâm cầu Vô thượng đạo, vì thế tu tất cả Bồ Tát thiện căn không mỗi nhằm vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật pháp, vì phát chí nguyện sâu vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật giáo, vì thủ hộ Trụ trì vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả chúng sanh, vì lòng từ bình đẳng xem chúng sanh đem thiện căn hồi hướng khắp lợi ích vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả pháp lành thanh tịnh, vì khắp hợp vô biên thiện căn vậy; được đức tin bất hoại đối với đạo hồi hướng của tất cả Bồ Tát, vì đầy đủ những thắng nguyện vậy; được đức tin bất hoại đối với các Bồ Tát Pháp sư, vì đối với Bồ Tát tưởng là Phật vậy; được đức tin bất hoại đối với thần thông tự tại của tất cả Phật, vì thâm tín Chư Phật khó nghĩ bàn vậy; được đức tin bất hoại đối với phương tiện thiện xảo của tất cả Bồ Tát, vì nhiếp thủ vô lượng vô số công hạnh vậy.

Đại Bồ Tát lúc an trụ đức tin bất hoại như vậy, đối với Phật, Bồ Tát, Độc Giác, Thanh Văn, Phật pháp, Phật giáo, chúng sanh v.v... đều ở trong đó khéo vun trồng thiện căn vô lượng vô biên, khiến thêm tâm Bồ đề, lớn lòng từ bi, quán sát bình đẳng, tùy thuận tu học chỗ làm của Chư Phật, nhiếp thủ tất cả thiện căn thanh tịnh vào nghĩa chơn thật, nhóm công hạnh phước đức thật hành bố thí lớn, tu các công đức, xem tam thế bình đẳng.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn công đức như vậy hồi hướng Nhưất thiết trí, nguyện thường thấy Phật, gần bạn lành, cùng ở với chư Bồ Tát, nhớ Nhưất thiết trí không rời, thọ trì Phật giáo siêng thủ hộ, giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh, tâm thường hồi hướng đạo xuất thế, cúng dường hầu hạ tất cả Pháp sư, hiểu rõ các pháp ghi nhớ chẳng quên, tu hành đại nguyện đều khiến đầy đủ.

Đại Bồ Tát như vậy mà chứa nhóm thiện căn, thành tựu thiện căn, tăng trưởng thiện căn, tư duy thiện căn, hộ niệm thiện căn, phân biệt thiện căn, mến thích thiện căn, tu tập thiện căn, an trụ thiện căn.

Đại Bồ Tát chứa nhóm những thiện căn như vậy rồi, dùng những y báo của thiện căn này mà tu Bồ Tát hạnh, trong mỗi niệm thấy vô lượng Phật và phụng thờ cúng dường.

Dùng vô số châu báu, hoa, tràng hoa, y phục, lọng, tràng phan, đồ trang nghiêm vô số lượng thoa, hương bột, hương hòa trộn, hương đốt, đồ trán đất, vô số sự hầu hạ, thâm tín, mến ưa, tâm thanh tịnh, tôn trọng, ca ngợi, lễ kính, vô số bửu tòa, hoa tòa, hương tòa, man tòa, chiêm đàn tòa, y tòa, Kim Cang tòa, ma ni tòa, bửu tăng tòa, bửu sắc tòa, vô số chỗ kinh hành trái hoa, trái báu, trái hương, trái tràng hoa, trái y phục, trái lụa màu, vô số chỗ kinh hành trồng cây bửu đa la, lan can báu, lưới linh báu giăng che, vô số cung điện báu, cung điện hoa, cung điện tràng hoa, cung điện hương, cung điện chiêm đàn, cung điện diệu hương tạng, cung điện Kim Cang, cung điện ma ni, tất cả đều quý đẹp hơn ở cõi trời, vô số cây báu, cây hương, cây bửu y, cây âm nhạc, cây diệu âm thanh, cây đồ trang nghiêm, cây hàng lụa báu, cây vòng báu, vô số cây hoa hương tràng phan lọng trang nghiêm che mát các cung điện, lại có vô số mái hiên trang nghiêm, vô số cửa chính cửa song trang nghiêm, vô số lầu các trang nghiêm, vô số hình bán nguyệt trang nghiêm, vô số màn trang nghiêm, vô số lưới vàng giăng che, vô số hương thơm tỏa khắp nơi, vô số phẩm báu trải đất, tôn kính cúng dường tất cả Chư Phật trải qua vô lượng vô số bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, cúng dường luôn không thôi chuyên không thôi nghĩ.

Sau khi mỗi đức Như Lai diệt độ, Bồ Tát cũng cúng dường Xá lợi như vậy, vì muốn khiến chúng sanh khởi lòng tin thanh tịnh, nhiếp thiện căn, lia các khổ, hiểu biết rộng, dùng đại trang nghiêm để tự trang nghiêm, chỗ tu hành được rốt ráo, biết Chư Phật xuất thế rất khó gặp, được đủ vô lượng trí lực của Như Lai, trang nghiêm cúng dường tháp miếu của Chư Phật, trụ trì Phật pháp.

Bồ Tát cúng dường hiện tại Chư Phật và Xá lợi của Phật như vậy, dầu cả vô số kiếp nói cũng không thể biết. Bồ Tát tu tập vô lượng công đức này đều vì thành thực tất cả chúng sanh, không thôi chuyên, không dứt nghĩ, không nhàm, không chấp, lia tâm tướng, không y chỉ, tuyệt hẳn sở y, xa lia ngã ngã sở, dùng pháp ấn như thiết ấn các nghiệp môn, được pháp vô sanh, trụ chỗ trụ của Phật, quán tánh vô sanh, ấn các cảnh giới, Chư Phật hộ niệm, phát tâm hồi hướng, hồi hướng tương ưng với pháp tánh, hồi hướng phương tiện nhập pháp vô tác chỗ làm được thành tựu, hồi hướng phương tiện bỏ lia chấp trước, phương tiện hồi hướng an trụ nơi vô lượng thiện xảo, hồi hướng ra khỏi hẳn tất cả cõi hữu lậu, hồi hướng khéo tu hành chẳng trụ nơi tướng,

hồi hướng nhiếp khắp tất cả thiện căn, hồi hướng thanh tịnh khắp tất cả Bồ Tát hạnh rộng lớn, hồi hướng phát tâm Vô thượng Bồ đề, hồi hướng đồng trụ tất cả thiện căn, hồi hướng đầy đủ tâm tín giải vô thượng.

Đại Bồ Tát lúc đem thiện căn hồi hướng như vậy, dầu theo sanh tử mà chẳng biến đổi, cầu Nhứt thiết trí chưa từng thối chuyển, ở trong tam giới tâm không động loạn, trọn có thể độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng nhiễm pháp hữu vi, chẳng mất trí vô ngại, Bồ Tát hàng vì nhơn duyên vô tận, các pháp thế gian không biến động được, thanh tịnh đầy đủ các Ba la mật, trọn có thể thành tựu Nhứt thiết trí lực.

Bồ Tát như vậy lia các si ám, thành tâm Bồ đề, khai thị quang minh, tăng trưởng tịnh pháp, hồi hướng thẳng đạo, đầy đủ các hạnh, dùng ý thanh tịnh khéo hay phân biệt, rõ tất cả pháp đều tùy tâm hiện, biết nghiệp như huyền, báo như tượng, hành như hóa, pháp nhơn duyên sanh đều như vang, tất cả Bồ Tát hạnh như bóng, xuất sanh pháp nhơn thanh tịnh vô trước, thấy cảnh giới vô tác rộng lớn, chứng tánh tịch diệt, rõ pháp không hai được pháp thiết tướng, đủ Bồ Tát hạnh, nơi tất cả tướng đều không chấp trước khéo hay thật hành những việc đồng sự, hằng không rời bỏ các pháp lành thanh tịnh, lia tất cả chấp trước trụ hạnh vô trước.

Bồ Tát như vậy khéo léo tư duy không mê hoặc, chẳng trái các pháp, chẳng hoại nghiệp nhơn, thấy rõ chơn thiết, khéo hồi hướng, biết pháp tánh, dùng sức phương tiện thành tựu nghiệp báo đến bờ kia, dùng trí huệ quan sát tất cả pháp được trí thần thông, vô tác mà thật hành các nghiệp thiện căn tùy tâm tự tại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng dứt Phật chủng, lia hẳn nghiệp ma, thấy Nhứt thiết trí không ngăn mé tin ưa không bỏ, lia các cảnh giới, dứt những tạp nhiễm, cũng nguyện tất cả chúng sanh được trí thanh tịnh, vào phương tiện sâu, ra khỏi pháp sanh tử, được thiện căn của Phật, dứt hẳn tất cả sự nghiệp ma, dùng ấn bình đẳng ấn khắp các nghiệp, phát tâm vào thẳng Nhứt thiết chủng trí, thành tựu tất cả pháp xuất thế gian.

Đây là đại Bồ Tát bất hoại hồi hướng thứ hai.

Đại Bồ Tát lúc trụ nơi hồi hướng này, được thấy vô số Chư Phật, thành tựu vô lượng diệu pháp thanh tịnh, được tâm bình đẳng với khắp chúng sanh, với tất cả pháp không nghi hoặc, được tất cả Chư Phật thân lực gia hộ, hàng phục chúng ma lia hẳn nghiệp ma, thành tựu sanh quý viên mãn Bồ đề

tâm, được trí vô ngại hiểu chẳng do người, khéo hay khai hiển nghĩa của tất cả pháp, có thể tùy năng lực tư tưởng vào tất cả cõi, soi sáng khắp chúng sanh đều khiến thanh tịnh.

Đại Bồ Tát dùng sức bất hoại hồi hướng này nhiếp các thiện căn.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Bồ Tát đã được ý bất hoại
Tu hành tất cả những nghiệp lành
Nên có thể khiến Phật hoan hỷ
Người trí do đây mà hồi hướng
Cúng dường vô lượng vô biên Phật
Bồ thí trì giới phục các căn
Vì muốn lợi ích các chúng sanh
Khiến khắp tất cả đều thanh tịnh.
Tất cả những hương hoa thượng diệu
Vô lượng sai biệt thắng y phục
Bửu cái nhẫn đến đồ trang nghiêm
Cúng dường tất cả chư Như Lai.
Như vậy cúng dường lên Chư Phật.
Vô lượng vô số nan tư kiếp
Cung kính tôn trọng thường hoan hỷ
Chưa từng một niệm sanh nhàm mỏi.
Chuyên tâm tưởng niệm nơi Chư Phật
Đèn sáng trong tất cả thế gian
Mười phương tất cả chư Như Lai.
Thấy đều hiện tiền như mắt thấy.
Bất khả tư nghì vô lượng kiếp
Các thứ bồ thí tâm không nhàm
Trong trăm ngàn muôn ức kiếp số
Tu những nghiệp lành đều như vậy.
Chư Như Lai kia diệt độ rồi.
Cúng dường Xá lợi không nhàm đủ
Đều dùng các loại diệu trang nghiêm
Xây dựng vô lượng những tháp miếu
Tạo lập vô lượng hình tượng Phật.
Châu báu vàng bạc dùng trang nghiêm
Cao lớn vòi vọi như núi cả

Số đó vô lượng trăm ngàn ức,
Tịnh tâm tôn trọng cúng dường rồi
Lại khởi lòng hoan hỷ lợi ích
Bất tư nghi kiếp ở thế gian
Cứu hộ chúng sanh khiến giải thoát
Rõ biết chúng sanh đều vọng tưởng
Nơi kia tất cả vô phân biệt
Mà hay khéo biết căn chúng sanh
Vì khắp chúng sanh làm lợi ích.
Bồ Tát tu tập các công đức
Rộng lớn tối thắng không ai sánh
Rõ thấu thể tánh đều chẳng có
Quyết định như vậy đều hồi hướng.
Dùng trí tối thắng quán các pháp
Trong đó không có một pháp sanh
Như vậy phương tiện tu hồi hướng
Công đức vô lượng không thể hết.
Dùng phương tiện này khiến tâm tịnh
Đều cùng tất cả Như Lai đồng
Phương tiện lực này chẳng cùng tận
Nên phước đức cũng không cùng tận.
Phát khởi tâm Bồ đề vô thượng
Tất cả thế gian vô sở y
Đến khắp mười phương các thế giới
Mà tất cả nơi đều vô ngại
Tất cả Như Lai xuất thế gian
Vì muốn khai đạo lòng chúng sanh
Như tâm tánh kia mà quán sát
Rốt ráo tìm cầu chẳng thể được.
Tất cả các pháp trọn không thừa
Đều vào chơn như không thể tánh
Dùng tịnh nhãn mà hồi hướng
Mở ngục sanh tử ở thế gian.
Đều khiến các cõi đều thanh tịnh
Cũng chẳng phân biệt nơi các cõi
Biết tánh các cõi đều không có
Mà khiến ý hoan hỷ thanh tịnh.
Nơi một Phật độ không sở y.
Tất cả Phật độ đều như vậy
Cũng chẳng nhiễm trước pháp hữu vi

Biết pháp tánh kia không y xứ.
Do đây tu thành Nhưt thiết trí
Do đây trí vô thượng trang nghiêm
Do đây Chư Phật đều hoan hỷ
Đây là hạnh Bồ Tát hồi hướng.
Bồ Tát chuyên tâm niệm Chư Phật
Trí huệ vô thượng phương tiện khéo
Như Phật tất cả không sở y
Nguyện tôi tu thành công đức này.
Chuyên tâm cứu hộ tất cả chúng
Khiến họ xa lìa các nghiệp ác
Như vậy lợi ích các chúng sanh
Chuyên niệm tư duy chưa từng có.
Trụ nơi pháp thủ hộ trí địa
Chẳng lấy Niết Bàn nơi thừa khác
Chỉ nguyện được Phật đạo vô thượng
Bồ Tát như vậy khéo hồi hướng.
Chẳng chấp lấy ngôn ngữ chúng sanh.
Tất cả sự hữu vi hư vọng
Dầu chẳng y tựa đường ngôn ngữ.
Cũng lại chẳng chấp không ngôn thuyết
Thập phương tất cả chư Như Lai.
Rõ thấu các pháp không còn sót
Dầu biết các pháp đều không tịch
Mà chẳng sanh niệm trụ nơi không.
Dùng một trang nghiêm nghiêm tất cả.
Cũng chẳng phân biệt nơi các pháp
Như vậy khai ngộ các quần sanh
Tất cả vô tánh vô sở quán.

Chư Phật tử ! thế nào là Bồ Tát đẳng Nhưt thiết Phật hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này tùy thuận tu học đạo hồi hướng của tam thế Chư Phật.

Lúc tu học đạo hồi hướng như vậy, Bồ Tát này thấy tất cả lục trần : sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp hoặc tốt hoặc xấu, chẳng sanh lòng ưa hay ghét, tâm được tự tại, không lỗi lầm, rộng lớn thanh tịnh, hoan hỷ vui thích, lìa những tư nã, tâm ý như thuyền các căn thanh lương.

Lúc đại Bồ Tát được An Lạc như vậy, lại phát âm hồi hướng Chư Phật, tự nghĩ rằng :

Nguyện đem thiện căn của tôi vun trồng hiện nay làm cho sự vui của Chư Phật càng thêm. Những là sự vui nơi an trụ bất tư nghi của Phật, sự vui nơi tam muội vô tỷ của Chư Phật, sự vui đại từ bi vô hạn lượng, sự vui giải thoát của tất cả Chư Phật, sự vui đại thần thông ngàn mé, sự vui đại tự tại rất mực tôn trọng, sự vui vô lượng lực rất ráo rộng lớn, sự vui tịch tịnh là những tri giác, sự vui thường chánh định trụ nơi vô ngại trụ, sự vui thật hành hạnh vô nhị không đối khác.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng Phật xong, lại đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát. Nghĩa là người chưa viên mãn làm cho được viên mãn, người tâm chưa thanh tịnh làm cho được thanh tịnh, người chưa tròn đủ Ba la mật làm cho được tròn đủ, an trụ nơi tâm Kim Cang Bồ đề, nơi Nhứt thiết trí được bất thối chuyển, chẳng bỏ đại tinh tấn, thủ hộ môn Bồ đề, tất cả thiện căn có thể khiến chúng sanh bỏ lìa ngã mạn phát Bồ đề tâm chí nguyện được thành tựu viên mãn, an trụ nơi chỗ trụ của Bồ Tát, được các căn minh lợi của Bồ Tát, tu tập thiện căn chúng Phật chủng trí.

Đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát như thế rồi, lại đem hồi hướng tất cả chúng sanh, nguyện cho tất cả chúng sanh có bao nhiêu thiện căn nhân đến rất ít chừng khoảng khảy ngón tay, đều được thấy Phật nghe pháp, kính Tăng, những thiện căn kia đều là chướng ngại, niệm Phật viên mãn, niệm Pháp phương tiện, niệm Tăng tôn trọng, chẳng lìa thấy Phật, tâm được thanh tịnh được các Phật pháp, hợp vô lượng đức, thanh tịnh những thần thông, bỏ niệm nghi pháp an trụ đúng Phật giáo.

Bồ Tát này vì Thanh Văn và Bích Chi Phật hồi hướng cũng như vậy.

Lại nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v... Tất cả nơi ác khổ, tăng trưởng tâm Vô thượng Bồ Đề, chuyên ý siêng cầu Nhứt thiết chủng trí, lìa hẳn hủy báng chánh pháp Chư Phật được Phật an lạc thân tâm thanh tịnh chứng Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát có bao nhiêu thiện căn đều do đại nguyện phát khởi, chánh phát khởi, tích tập chánh tích tập, tăng trưởng chánh tăng trưởng, đều rộng lớn đầy đủ.

Đại Bồ Tát tại gia cùng vợ con ở chung chưa từng tạm bỏ tâm Bồ Đề, chánh niệm tư duy cảnh Nhứt thiết chủng trí, tự độ người khiến được rất

ráo. Dùng thiện phương tiện giao hóa quyền thuộc của mình, khiến vào trí Bồ Tát, khiến thành thực giải thoát. Dầu cùng ở chung mà không lòng chấp trước. Vì bốn đại bi mà hiện ở nhà, vì từ tâm mà tùy thuận vợ con, nơi đạo thanh tịnh của Bồ Tát vẫn không chướng ngại.

Đại Bồ Tát dầu ở nhà tạo lập sự nghiệp, nhưng chưa từng tạm bỏ tâm Nhứt thiết trí. Nghĩa là trong những lúc mặc y phục, ăn thực phẩm, uống thuốc men, tắm rửa, xoay ngó, đi, đứng ngồi, nằm, thân, ngữ, ý hoặc ngủ, hoặc thức v.v... lòng Bồ Tát luôn hướng đến đạo Vô thượng Giác chuyên nhiếp niệm tư duy nơi đây không lúc nào tạm bỏ rời.

Vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, mà Bồ Tát an trụ vô lượng đại nguyện Bồ Đề, nhiếp thủ vô số thiện căn rộng lớn, siêng thật hành những điều lành, cứu độ khắp tất cả mọi loài, xa tất cả kiêu mạn phóng dật, quyết định đến bậc Nhứt thiết trí, trọn chẳng để tâm đến những đạo khác, thường quán sát Chư Phật Bồ Đề, bỏ hẳn tất cả những pháp tạp nhiễm, tu hành tất cả chỗ sở học của Bồ Tát, nơi đạo Nhứt thiết trí, không bị chướng ngại, trụ nơi trí địa, ưa thích tụng tập, dùng vô lượng trí huệ hạp những thiện căn, tâm chẳng luyến thích tất cả thế gian, cũng chẳng nhiễm trước nơi công hạnh của mình thật hành, chuyên tâm thọ trì giáo pháp của Chư Phật.

Bồ Tát ở tại gia nhiếp khắp những thiện căn khiến được tăng trưởng mà hồi hướng Chư Phật vô thượng Bồ Đề như vậy.

Bấy giờ Bồ Tát nhần đến thí cho súc sanh ăn một nắm một hột, đều nguyện rằng : Tôi sẽ làm cho các loài này thoát khỏi báo súc sanh mà được lợi ích an vui rất ráo giải thoát, khỏi hẳn biển khổ, dứt hẳn khổ thọ, trừ hẳn khổ uẩn, dứt hẳn khổ giác, khổ tu, khổ hạnh, khổ nhơn, khổ bản và các khổ xứ. Nguyện cho những chúng sanh kia đều được giải thoát tất cả khổ.

Bồ Tát chuyên tâm tưởng nhớ tất cả chúng sanh như vậy, dùng thiện căn này làm trên hết, vì họ mà hồi hướng Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát sơ phát tâm Bồ Đề nhiếp khắp chúng sanh tu những thiện căn đều đem hồi hướng cả, muốn cho họ thoát hẳn sanh tử, được sự khoái lạc vô ngại của các Như Lai, ra khỏi biển phiền não, tu Phật đạo, từ tâm cùng khắp, bi lực rộng lớn, khiến khắp tất cả được vui tịch tịnh, gìn giữ thiện căn, gìn giữ Phật pháp, ra khỏi cảnh ma, vào cảnh Phật, dứt giống thế gian, gieo giống Phật, trụ trong pháp tam thế bình đẳng.

Bao nhiêu thiện căn đã, sẽ và hiện tập hợp đều đem hồi hướng như vậy cả.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : như Chư Phật và Bồ Tát quá khứ thật hành những sự cung kính cúng dường Chư Phật, độ chúng sanh khiến được giải thoát, siêng năng tu tập tất cả thiện căn đều đem hồi hướng mà không chấp trước. Nghĩa là chẳng tựa nơi sắc, chẳng nhiễm nơi thọ, không tương điên đảo, chẳng khởi hành, chẳng theo thức, bỏ rời sáu trần, chẳng trụ thế pháp, thích đạo xuất thế, biết tất cả pháp đều như hư không, không từ đâu đến, bắt sanh, bắt diệt, không chơn thiệt, không nhiễm trước, xa lìa tất cả những kiến chấp phân biệt; động chẳng chuyển, chẳng mất, chẳng hoại, trụ nơi thiệt kế không tương lìa tướng chỉ là như tướng.

Bồ Tát thâm nhập tất cả pháp tánh như vậy, thường thích tu tập thiện căn phổ môn, đều thấy tất cả chúng hội Chư Phật.

Như thiện căn hồi hướng của tất cả Như Lai thời quá khứ, tôi cũng hồi hướng như vậy hiệu pháp như vậy, chứng pháp như vậy, y pháp như vậy mà phát tâm tu tập chẳng trái pháp tướng, biết chỗ tu hành như huyễn, như ảnh, như trăng đáy nước, như tượng trong gương, như duyên hòa hiệp mà hiển hiện nhãn đến bực Như Lai rốt ráo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : như Chư Phật thời quá khứ lúc tu hạnh Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, Chư Phật hiện tại và vị lai đều cũng như vậy.

Nay tôi cũng nên phát tâm như chỗ phát tâm của Chư Phật; đem những thiện căn mà dùng hồi hướng : hồi hướng đệ nhưt, hồi hướng thắng, hồi hướng tối thắng, hồi hướng thượng, hồi hướng vô thượng, hồi hướng vô đẳng, hồi hướng vô đẳng đẳng, hồi hướng vô tỉ, hồi hướng vô đối, hồi hướng tôn, hồi hướng diệu, hồi hướng bình đẳng, hồi hướng chánh trực, hồi hướng đại công đức, hồi hướng quảng đại, hồi hướng thiện, hồi hướng thanh tịnh, hồi hướng ly ác, hồi hướng bất tùy ác.

Bồ Tát đem những thiện căn chánh hồi hướng như thế rồi, thời thành tựu thân, ngữ, ý nghiệp thanh tịnh, trụ nơi an trụ của Bồ Tát, không có các lỗi lầm, tu tập nghiệp lành, lìa sự ác nơi thân, ngữ, tâm, ý không tội lỗi, tu Nhưt thiết trí, trụ nơi tâm quảng đại, biết tất cả pháp không sở tác, trụ pháp xuất thế, chẳng nhiễm thế pháp, phân biệt rõ biết vô lượng các nghiệp, thành tựu hồi hướng phương tiện khéo léo, nhờ hẳn tất cả cội gốc chấp trước.

Thưa Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát nhưt thiết Phật hồi hướng thứ ba.

Đại Bồ Tát trụ bực hồi hướng này, thâm nhập nghiệp hạnh của tất cả Như Lai, xu hướng công đức thắng diệu của Như Lai, vào sâu trong cảnh giới trí huệ thanh tịnh, chẳng rời hạnh nghiệp của tất cả Bồ Tát, hay khéo phân biệt phương tiện xảo diệu, nhập thâm pháp giới, khéo biết thứ đệ tu hành của Bồ Tát, vào chúng tánh của Phật, dùng phương tiện xảo diệu phân biệt rõ biết vô lượng vô biên tất cả các pháp. Dầu hiện thân sanh vào thế gian nhưng không nhiễm trước thế pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Chư Bồ Tát Ma ha tát đó
Tu pháp hồi hướng Phật quá khứ
Cũng học công hạnh của Chư Phật
Hiện tại cùng Chư Phật vị lai.
Nơi các cảnh giới được an vui
Chỗ ngợi khen của tất cả Phật
Mắt sáng suốt thanh tịnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng đại trí huệ.
Bồ Tát thân căn các sự vui
Nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt cũng như vậy.
Vô lượng sự vui thượng diệu ấy
Đều đem hồi hướng bực tối thắng.
Những pháp lành của các thế gian
Và chỗ thành tựu của Chư Phật
Nơi đó nhiếp cả không để thừa
Trọn tùy hỷ lợi ích chúng sanh.
Thế gian tùy hỷ vô lượng thứ.
Khiến vì chúng sanh mà hồi hướng
Những sự vui của đấng Như Sư
Nguyện cho chúng sanh đều viên mãn.
Tất cả quốc độ tất cả Phật
Phàm chỗ thấy biết những sự vui
Nguyện cho chúng sanh đều được cả.
Làm đèn sáng lớn chiếu thế gian.
Bồ Tát chỗ được vui thắng diệu
Đều đem hồi hướng cho quần sanh
Dầu vì quần sanh nên hồi hướng

Nhưng không chấp trước nơi hồi hướng
Bồ Tát tu hành hồi hướng này
Hưng khởi vô lượng tâm đại bi
Nhu đức hồi hướng của Phật tu
Nguyện tôi tu hành trọn viên mãn.
Nhu chư Như Lai đã Thành tựu
Đạo Nhứt thiết trí vui vi diệu
Và việc làm ở đời của tôi
Công hạnh Bồ Tát vui vô lượng
Thị hiện vào các loài an vui
Luôn gìn các căn vui tịch tịnh
Đều đem hồi hướng các quần sanh
Khiến khắp tu thành trì vô thượng.
Chẳng phải thân ngữ, ý, là nghiệp.
Cũng chẳng rời đây mà có riêng.
Chỉ dùng phương tiện diệt si tối
Nhu vậy tu thành trí vô thượng.
Bồ Tát tu hành các công hạnh
Chứa hạp vô lượng thắng công đức
Tùy thuận Như Lai sanh nhà Phật.
Yên lặng chẳng loạn chánh hồi hướng.
Tất cả thế giới ở mười phương
Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
Đều đem thiện căn hồi hướng kia
Nguyện họ đầy đủ vui an ổn.
Chẳng vì thân mình cầu lợi ích
Muốn khiến tất cả đều an vui
Chưa từng tạm khởi tâm hí luận
Chỉ quán các pháp không vô ngã.
Thập phương vô lượng chư Như Lai.
Thấy biết tất cả chơn Phật tử
Đều đem thiện căn hồi hướng cho
Mong mau được thành Vô thượng Giác.
Tất cả loài hàm thức thế gian
Bình đẳng nhiếp thủ không bỏ sót
Đem những nghiệp lành của tôi tu
Khiến chúng sanh kia mau thành Phật
Vô lượng vô biên những đại nguyện
Vô thượng Đạo Sư đã diễn thuyết
Nguyện các Phật tử đều thanh tịnh

Tùy tâm họ thích đều thành tựu
Xem khắp các thế giới mười phương
Đều đem công đức thí chúng sanh
Nguyện họ đều đủ diệu trang nghiêm
Bồ Tát tu hồi hướng như vậy.
Lòng chẳng gẫm suy pháp sai biệt
Chỉ luôn rõ thấu pháp vô nhị
Các pháp hoặc hai hoặc chẳng hai
Trong đó rốt ráo không chấp trước.
Tất cả thế gian trong mười phương
Đều là chúng sanh tưởng phân biệt
Nơi tướng, phi tướng không chỗ được
Vớ các tướng rõ thấu như vậy.
Bồ Tát kia thân đã thanh tịnh
Thời ý thanh tịnh không lỗi lầm
Ngữ nghiệp thanh tịnh không sai quấy
Phải biết ý thanh tịnh không nhiễm.
Nhứt tâm chánh niệm Phật quá khứ
Cũng nhớ Chư Phật đời vị lai
Và nhớ hiện tại đấng Thế Tôn
Bồ Tát đều học pháp của Phật.
Tất cả Chư Phật trong ba thời
Trí huệ sáng suốt tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các chúng sanh
Nên họ công hạnh mà hồi hướng.
Trí huệ đệ nhất, huệ rộng lớn
Huệ chẳng hư vọng, huệ vô đảo
Thiệt trí bình đẳng, huệ thanh tịnh
Đấng huệ tối thắng nói như vậy.

Thưa Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát chí nhứt thiết xứ hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này lúc tu tập tất cả thiện căn tự nghĩ rằng : Nguyện năng lực của thiện căn công đức này đến tất cả chỗ.

Ví như thiệt tế không chỗ nào là chẳng đến, đến tất cả vật, đến tất cả thế gian, đến tất cả chúng sanh, đến tất cả quốc độ, đến tất cả pháp, đến tất cả không gian, đến tất cả thời gian, đến tất cả hữu vi và vô vi, đến tất cả ngôn ngữ âm thanh.

Nguyện thiện căn này cũng như vậy, đến khắp mọi chỗ của tất cả Như Lai, cúng dường tất cả Chư Phật trong ba thời, Chư Phật quá khứ nguyện hạnh đều viên mãn, Chư Phật vị lai đầy đủ sự trang nghiêm, chư Phật hiện tại cùng quốc độ đạo tràng chúng hội cùng khắp tất cả hư không pháp giới.

Nguyện do tín giải oai lực lớn, do trí huệ rộng lớn không chướng ngại, do tất cả thiện căn đều hồi hướng, nên dùng những đồ cúng dường như của Chư Thiên để dâng lên Chư Phật, khắp vô lượng vô biên thế giới.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Chư Phật Thế Tôn cùng khắp tất cả hư không pháp giới, những hạnh nghiệp tạo ra bất khả thuyết thế giới ở mười phương, bất khả thuyết Phật độ, Phật cảnh giới, các loại thế giới, vô lượng thế giới, thế giới xoay chuyển, thế giới nghiêng, thế giới úp, thế giới ngửa.

Trong tất cả thế giới như vậy, Chư Phật hiện tại trụ thế thị hiện những thần thông biến hóa.

Trong những thế giới đó, có Bồ Tát dùng sức thắng giải vì những chúng sanh đáng được giáo hóa mà khắp khai thị vô lượng thần lực tự tại của Như Lai, pháp thân đến khắp không sai biệt, bình đẳng vào khắp tất cả pháp giới, thân Như Lai tạng bất sanh bất diệt, dùng phương tiện thiện xảo hiện khắp thế gian chúng pháp thiết tánh, vì vượt hơn tất cả vậy, vì được sức bất thối vô ngại vậy, vì sanh ở trong tri kiến vô ngại đức tánh rộng lớn của Như Lai.

Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn của mình vun trồng, nguyện ở nơi Chư Phật như vậy, dùng hoa đẹp, hương thơm, tràng hoa, lọng, tràng phan, y phục, đèn đuốc và tất cả những đồ trang nghiêm khác đều dâng lên Đức Phật. Nơi tượng Phật, tháp Phật cũng đều cúng dường như vậy.

Dem thiện căn này hồi hướng như vậy : những là bất loạn hồi hướng, như tâm hồi hướng, tự ý hồi hướng, tôn kính hồi hướng, bất động hồi hướng, vô trụ hồi hướng, vô y hồi hướng, không tâm chúng sanh hồi hướng, không tâm đua tranh hồi hướng, tâm tịch tịnh hồi hướng.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Khắp không gian, tốt thời gian, trong tất cả kiếp, Phật Thế Tôn được Như Thích trí thành đạo Bồ đề, có vô lượng danh tự sai biệt. Trong những lúc hiện thành bậc Chánh Giác trọn đều trụ thọ tận thưở vị lai. Chư Phật đều dùng pháp giới trang nghiêm mà trang nghiêm thân

mình, đạo tràng chúng hội khắp cùng pháp giới tất cả quốc độ, tùy lúc xuất thế mà làm Phật sự.

Tất cả Chư Phật Như Lai như vậy, tôi đem thiện căn đều hồi hướng khắp cả. Nguyên dùng vô số lọng thơm, tràng thơm, phan thơm, trướng thơm, lưới thơm, tượng thơm, ánh sáng thơm, ngọn lửa thơm, mây thơm, toà thơm, chỗ kinh hành thơm, chỗ ở thơm, thế giới thơm, núi thơm, biển thơm, sông thơm, cây thơm, y phục thơm, hoa sen thơm, cung điện thơm . . . mỗi thứ đều vô số. Lại dùng vô biên lọng tràng hoa nhẫn đến vô biên cung điện tràng hoa. Lại dùng vô đẳng lọng hương thoa nhẫn đến vô đẳng cung điện hương thoa. Lại dùng bất khả số lọng hương bột nhẫn đến bất khả số cung điện hương bột. Lại dùng bất khả xưng lọng y phục nhẫn đến bất khả xưng cung điện y phục. Lại dùng bất khả tư lọng báu nhẫn đến bất khả tư cung điện lọng báu. Lại dùng bất khả lượng đèn sáng nhẫn đến bất khả lượng cung điện đèn sáng, lại dùng bất khả thuyết lọng đồ trang nghiêm. Lại dùng bất khả thuyết bất khả thuyết lọng ma ni bửu nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết cung điện ma ni bửu.

Trong mỗi mỗi cảnh giới như vậy đều có vô số lan can, vô số cung điện. Vô số lầu các, vô số cửa cái, vô số cửa song, vô số hình bán nguyệt, vô số báu thanh tịnh, vô số đồ trang nghiêm.

Đem những vật cúng dường như vậy mà cung kính dung lên tất cả Chư Phật đã kể ở trên.

Nguyên cho tất cả thế gian đều được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều được giải thoát trụ bực Thập địa, trong tất cả pháp được pháp minh vô ngại, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ thiện căn đều được điều phục, tâm họ quảng đại vô lượng khắp cõi hư không, qua tất cả cõi mà không chỗ đến, vào tất cả cõi thật hành pháp lành, thường được thấy Phật vun trồng căn lành, thành tựu Đại thừa chẳng chấp trước các pháp, đủ các điều lành lập vô lượng hạnh, vào khắp vô biên pháp giới, thành tựu thần lực của Chư Phật, được Phật trí.

Ví như vô ngã nhiếp khắp các pháp. cũng vậy những căn lành của tôi nhiếp khắp tất cả Chư Phật Như Lai vì đều cúng dường không sót vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng pháp vì đều có thể chứng ngộ vô ngại vậy, nhiếp tất cả chúng Bồ Tát vì rốt ráo đều đồng thiện căn vậy, nhiếp khắp tất cả hạnh Bồ Tát vì bốn nguyện lực đều viên mãn vậy, nhiếp khắp tất cả Bồ Tát pháp minh vì rõ thấu các pháp đều vô ngại vậy, nhiếp khắp đại thần lực của Chư Phật vì thành tựu vô lượng thiện căn vậy, nhiếp khắp các Phật lực vô úy vì

phát tâm vô lượng viên mãn tất cả vậy, nhiếp khắp những tam muội biện tài đà la ni của Bồ Tát vì khéo có thể chiếu rõ pháp vô nhị vậy, nhiếp khắp phương tiện thiện xảo của Chư Phật vì thị hiện đại thần lực của Như Lai vậy, nhiếp khắp tám tướng thành đạo của tam thế Phật vì cung kính cúng dường đều khắp cả vậy, nhiếp khắp tất cả thế giới mười phương vì nghiêm tịnh Phật sát đều rớt ráo vậy, nhiếp khắp tất cả kiếp rộng lớn vì xuất hiện trong đó tu Bồ Tát hạnh không đoạn tuyệt vậy, nhiếp khắp tất cả mọi loài vì đều hiện thọ sanh trong đó vậy, nhiếp khắp tất cả chúng sanh giới vì đủ hạnh Phổ Hiền vậy, nhiếp khắp tất cả phiền não tập khí vì đều dùng phương tiện khiến thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng căn tánh sai biệt của chúng sanh vì đều rõ biết vậy, nhiếp khắp tất cả tri giải sở dục của chúng sanh vì khiến họ lia tạp nhiễm được thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả công hạnh giáo hóa chúng sanh vì tùy chỗ họ đáng được độ mà hiện thân vậy, nhiếp khắp tất cả loài chúng sanh đáng được độ vì đều vào tất cả chúng sanh giới vậy, nhiếp khắp tất cả trí tánh Như Lai vì hộ trì tất cả Phật giáo vậy.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, thời dùng vô sở đắc làm phương tiện, ở trong nghiệp chẳng phân biệt báo, ở trong báo chẳng phân biệt báo, ở trong báo chẳng phân biệt nghiệp. Dầu không phân biệt mà vào khắp pháp giới. Dầu vô sở tác mà luôn trụ thiện căn. Dầu vô sở khởi mà siêng tu thắng pháp. Chẳng tin các pháp mà có thể thâm nhập các pháp. Chẳng có nơi pháp mà thấy biết tất cả pháp. Hoặc làm hay chẳng làm đều bất khả đắc. Biết các pháp tánh luôn chẳng tự tại. Dầu đều thấy các pháp mà không sở kiến. Dầu biết khắp tất cả mà không sở tri.

Bồ Tát rõ thấu cảnh giới như vậy, biết tất cả pháp lấy nhơn duyên làm căn bản, thấy pháp thân của Chư Phật, hiểu rõ thế gian đều như biến hóa, thấu rõ chúng sanh chỉ là một pháp không có hai tánh, chẳng bỏ nghiệp cảnh, phương tiện thiện xảo nơi hữu vi giới hiển thị vô vi pháp, mà chẳng hoại diệt tướng hữu vi, nơi vô vi giới hiển thị hữu vi pháp mà chẳng phân biệt tướng vô vi.

Bồ Tát quán sát tất cả pháp rớt ráo tịch diệt như vậy, thành tựu tất cả thiện căn thanh tịnh mà khởi tâm cứu hộ chúng sanh, trí huệ thấu suốt biến tất cả pháp, thường thích tu hành pháp lia ngu si, đã thành tựu đủ công đức xuất thế, chẳng còn tu học pháp thế giới, được trí nhãn thanh tịnh lia những si tối, dùng phương tiện khéo tu đạo hồi hướng.

Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy, làm vừa lòng Chư Phật, nghiêm tịnh tất cả Phật độ, giáo hóa thành tựu tất cả chúng sanh, thọ trì

đầy đủ tất cả Phật pháp, làm phước điền tối thượng của tất cả chúng sanh, là Đạo Sư trí huệ của tất cả người hành đạo, là mặt nhật sáng tất cả thế gian, mỗi mỗi thiện căn rộng khắp pháp giới đều có thể cứu hộ tất cả chúng sanh, đều khiến họ thanh tịnh có đủ công đức.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, có thể hộ trì tất cả Phật chúng, có thể thành thực tất cả chúng sanh, có thể chẳng hư hoại tất cả hạnh nghiệp, có thể rõ biết tất cả pháp, có thể bình đẳng quán sát các pháp vô nhị, có thể qua khắp thế giới mười phương, có thể rõ thấu thiết tế ly dục, có thể thành tựu tín giải thanh tịnh, có thể đầy đủ căn thân minh lợi.

Đây là đại Bồ Tát chí nhưt thiết xứ hồi hướng thứ tư.

Lúc đại Bồ Tát trụ bực hồi hướng này được thân nghiệp đến tất cả chỗ vì có thể ứng hiện khắp tất cả thế giới vậy, được ngữ nghiệp đến tất cả chỗ, vì thuyết pháp trong tất cả thế giới vậy, được nghiệp đến tất cả chỗ vì thọ trì tất cả Phật pháp vậy, được thân tức thông đến tất cả chỗ vì tùy theo tâm chúng sanh đều ứng đến vậy, được tùy chứng trí đến tất cả chỗ vì khắp có thể rõ thấu tất cả pháp vậy, được tổng trì biện tài đến tất cả chỗ vì đều tùy theo tâm chúng sanh khiến họ hoan hỷ vậy, được nhập pháp giới đến tất cả chỗ vì trong một chun lông vào khắp tất cả thế giới vậy, được biến nhập thân đến tất cả chỗ vì nơi một thân chúng sanh vậy, được phổ kiến kiếp đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi kiếp thường thấy tất cả Phật vậy, được phổ kiến niệm đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi niệm tất cả Chư Phật đều hiện tiền vậy.

Đại Bồ Tát được bực Chí Nhưt Thiết Xứ Hồi Hướng thời có thể đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Tất cả những thế gian trong ngoài
Bồ Tát thấy đều không chấp trước
Chẳng bỏ hạnh lợi ích chúng sanh
Đại Sĩ tu hành trí như vậy.
Tất cả quốc độ ở mười phương
Tất cả vô y và vô trụ
Chẳng lấy những pháp mạng sống thấy
Cũng chẳng vọng khởi những phân biệt
Những chúng sanh trong mười phương cõi
Nhiệt khắp tất cả không để sót

Quán thể tánh kia không sở hữu
Chỉ nhưt thiết xứ khéo hồi hướng
Nhiếp khắp pháp hữu vi vô vi
Chẳng ở trong đó sanh vọng niệm
Nơi pháp thế gian cũng như vậy
Bực Chiêu Thế Đẳng được giác ngộ.
Bồ Tát tu hành những nghiệp hạnh
Phẩm thượng, trung, hạ đều sai khác
Đều đem thiện căn hồi hướng đến
Tất cả Chư Phật ở mười phương.
Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia.
Theo Phật tu học đều thành tựu
Thường dùng diệu trí khéo tư duy
Thẳng pháp nhơn gian đều đầy đủ.
Thiện căn thanh tịnh khắp hồi hướng
Lợi ích chúng sanh thường chẳng bỏ
Đều khiến tất cả các chúng sanh
Thành đấng Chiêu Thế Đẳng vô thượng.
Chưa từng phân biệt chấp chúng sanh.
Cũng chẳng vọng tưởng nhớ các pháp
Dầu không nhiệm trước nơi thế gian
Cũng lại chẳng bỏ các hàm thức.
Bồ Tát thường thích pháp tịch diệt
Tùy thuận được đến cảnh Niết Bàn.
Cũng chẳng bỏ rời đạo chúng sanh
Mà được trí vi diệu như vậy.
Bồ Tát chưa từng phân biệt nghiệp
Cũng chẳng chấp lấy các quả báo.
Tất cả thế gian từ duyên sanh
Chẳng rời nhơn duyên thấy các pháp.
Cảnh giới như vậy đều thâm nhập
Chẳng ở trong đó khởi phân biệt.
Bực Điều Ngự Sư của chúng sanh
Nơi đây sáng tỏ khéo hồi hướng

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 25

Thế nào là đại Bồ Tát Vô tận công đức tạng hồi hướng.

Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này đem thiện căn do sám trừ những nghiệp chướng nặng mà phát sanh, thiện căn do lễ kính tam thể Chư Phật mà phát sanh, thiện căn do khuyến thỉnh Chư Phật thuyết pháp mà phát sanh, thiện căn do nghe Phật thuyết pháp siêng năng tu tập ngộ cảnh giới rộng lớn bất tư nghì mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ những căn lành của tất cả Phật, của tất cả chúng sanh mà phát sanh, thiện căn do siêng năng tu tập căn lành vô tận của tam thể Chư Phật mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ trong khi biết những sự thành Phật thuyết pháp điều phục chúng sanh của tam thể Chư Phật mà phát sanh, tất cả do lòng tùy hỷ nơi sự phát tâm đến thành Phật nhập Niết Bàn, chánh pháp trụ thế diệt tận của tam thể Chư Phật mà phát sanh. Vô lượng thiện căn quảng đại niêm cảnh giới của bất khả thuyết Chư Phật và cảnh giới của Bồ Tát nhân đến cảnh giới Bồ đề vô ngại, phạm chỗ chứa hạp, phạm chỗ tin hiểu, phạm chỗ tùy hỷ, phạm chỗ viên mãn, phạm chỗ thành tựu, phạm chỗ tu hành, phạm chỗ chứng được, phạm chỗ tri giác, phạm chỗ nhiếp trì, phạm chỗ tăng trưởng, tất cả thiện căn đều đem hồi hướng trang nghiêm tất cả Phật độ.

Như chỗ sở hành của Chư Phật trong tất cả thế giới nơi vô biên kiếp quá khứ. Những là vô lượng vô số thế giới chúng, chỗ Phật trí biết, chỗ Bồ Tát biết, chỗ đại tâm nhân thọ, cõi Phật trang nghiêm do nghiệp hạnh thanh tịnh cảm ra ứng theo chúng sanh thần lực của Như Lai thị hiện ra, tịnh nghiệp xuất thế của Chư Phật làm thành, diệu hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát hưng khởi. Trong đó, Chư Phật thành đạo thị hiện những thần lực tự tại. Cũng trong đó, cùng tận thời vị lai, tất cả Chư Phật Như Lai sẽ thành Phật đạo, sẽ được tất cả Phật độ công đức trang nghiêm thanh tịnh. Cùng tốt pháp giới hư không giới, vô biên, vô tế, vô đoạn, vô tận đều từ trí huệ của Như Lai sanh ra, trang nghiêm với vô lượng diệu bửu.

Tất cả những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, y phục trang nghiêm, công đức tạng trang nghiêm, Phật lực trang nghiêm, Phật độ trang nghiêm.

Nơi đây là chỗ ngự trị của đức Như Lai. Là chỗ cùng đồng ở của bất tư nghì chúng thanh tịnh đồng duyên đồng hành, sẽ thành Chánh giác ở thời vị lai.

Đây là chỗ thành tựu của Chư Phật, thế gian chẳng thấy được, tịnh nhãn của Bồ Tát mới có thể thấy.

Chư Bồ Tát này có đủ Oai Đức lớn đời trước đã vun trồng thiện căn, biết tất cả pháp như huyền như hóa, khắp thật hành những nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, nhập bất tư nghi tam muội tự tại, phương tiện thiện xảo có thể làm Phật sự, phóng Phật quang chiếu khắp thế gian không giới hạn.

Hiện tại tất cả chẳng phải cũng đều trang nghiêm thế giới như vậy : Vô lượng hình tướng, vô lượng quang sắc, đều do công đức làm thành, có vô lượng hương, vô lượng báu, vô lượng cây, vô số trang nghiêm, vô số cung điện, vô số âm thanh.

Tùy thuận các bậc thiện tri thức có duyên đời trước thị hiện tất cả công đức trang nghiêm không cùng tận. Những là tất cả hương trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, bửu trang nghiêm, phan trang nghiêm, lụa màu báu trang nghiêm, lan can báu trang nghiêm, vô số lưới vàng trang nghiêm, vô số sông trang nghiêm vô số mây trang nghiêm, vô số âm nhạc vi diệu.

Tất cả Phật độ mà Phật rõ biết, Phật tuyên nói, những là Phật độ trang nghiêm, Phật độ thanh tịnh, Phật độ bình đẳng, Phật độ tốt đẹp, Phật độ Oai Đức, Phật độ rộng lớn, Phật độ an lạc, Phật độ bất khả hoại, Phật độ vô tận, Phật độ vô lượng, Phật độ vô động, Phật độ vô úy, Phật độ quang minh, Phật độ không trái nghịch, Phật độ khả ái, Phật khắp soi sáng, Phật độ nghiêm túc, Phật độ rực rỡ, Phật độ khéo đẹp, Phật độ đê nhứt, Phật độ thắng, thù thắng, tối thắng, cực thắng, Phật độ thượng, vô thượng, vô đẳng, vô tỷ, vô thí dụ.

Tất cả Phật độ trong ba thời có bao nhiêu sự trang nghiêm, đại Bồ Tát đem thiện căn của mình mà phát tâm hồi hướng. Nguyên dùng tất cả sự trang nghiêm của tất cả quốc độ trong ba thời mà trang nghiêm nơi một thế giới, cũng đều thành tựu, đều thanh tịnh, đều tu tập, đều hiển hiện, đều tốt đẹp, đều trụ trì.

Một thế giới được trang nghiêm như vậy, tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới cũng trang nghiêm như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy : Nguyên tất cả Phật sát của tôi tu đều đầy đầy những bậc đại Bồ Tát. Những Bồ Tát này thể tánh chơn thật, trí huệ thông đạt, khéo phân biệt được tất cả thế giới và chúng sanh giới, thâm nhập pháp giới và hư không giới, lìa bỏ ngu si, thành tựu niệm Phật, niệm Pháp chơn thật bất tư nghi, niệm Tăng vô lượng đều cùng khắp, cũng niệm hạnh xả, pháp nhứt viên mãn, trí quang chiếu khắp, chỗ thấy vô ngại, từ vô đắc mà sanh và sanh các Phật pháp, là ông chủ thiện căn thắng thượng của đại chúng, phát sanh tâm Vô thượng Bồ đề, trụ nơi Phật

lực, hướng đến Phật trí, pháp ma nghiệp, tịnh chúng sanh, thâm nhập pháp tánh, lia hẳn điên đảo, thiện căn đại nguyện đều chẳng luống.

Chúng đại Bồ Tát như trên đây đầy đầy trong quốc độ của tôi tu.

Những bậc Bồ Tát sanh chỗ như vậy, có đức như vậy, luôn thật hành Phật sự, được Phật Bồ đề quang minh thanh tịnh, đủ trí pháp giới, hiện sức thần thông một thân đầy khắp pháp giới, có trí huệ lớn vào cảnh giới sở hành của Như thiết trí, có thể phân biệt vô lượng vô biên pháp giới cú nghĩa, nơi tất cả cõi đều không chấp trước mà có thể hiện khắp tất cả Phật độ, lòng như hư không chẳng y tựa mà có thể phân biệt tất cả pháp giới có thể khéo nhập xuất những tam muội rất sâu bất tư nghi, đến Phật trí, trụ Phật độ, được Phật lực khai thị diễn thuyết vô số pháp mà vẫn vô úy, tùy thuận thiện căn của tam thế Chư Phật, chiếu khắp Phật pháp giới, đều có thể thọ trì tất cả Phật pháp, biết vô số ngôn ngữ, khéo hay diễn nói bất tư nghi âm thanh sai khác, vào nơi bậc Phật tự tại vô thượng, đi khắp tất cả thế giới mười phương mà không bị chướng ngại, thật hành pháp vô tránh, vô y, vô phân biệt, tu tập thêm rộng tâm Bồ đề, được trí thiện xảo khéo biết cú nghĩa có thể theo thứ đệ mà khai thị diễn thuyết.

Nguyện được chư đại Bồ Tát như trên đây trang nghiêm cõi nước của tôi tu.

Thưa Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem những thiện căn mà phương tiện hồi hướng tất cả Phật, phương tiện hồi hướng tất cả Bồ Tát, phương tiện hồi hướng tất cả Như Lai, phương tiện hồi hướng Phật Bồ đề, phương tiện hồi hướng tất cả nguyện rộng lớn, phương tiện hồi hướng tất cả đạo xuất yếu, phương tiện hồi hướng thanh tịnh tất cả chúng sanh giới, phương tiện hồi hướng nơi tất cả thế giới thường thấy Chư Phật hiện ra đời, phương tiện hồi hướng thường thấy Như Lai thọ mạng vô lượng, phương tiện hồi hướng thường thấy Chư Phật cùng khắp pháp giới chuyển Pháp luân vô ngại bất thối.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì vào khắp tất cả Phật độ nên tất cả cõi Phật đều thanh tịnh, vì đến khắp tất cả chúng sanh giới nên tất cả Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, vì nguyện Chư Phật xuất thế khắp tất cả thế giới nên tất cả pháp giới tất cả Phật độ đều có Phật thân xuất hiện.

Đại Bồ Tát dùng vô tỷ hồi hướng như vậy để đến Phật trí, lòng Bồ Tát rộng lớn như hư không không có hạn lượng, vào bất tư nghi, biết tất cả

ngiệp và cùng quả báo thảy đều tịch diệt, tâm thường bình đẳng không có biên tế, có thể vào tất cả pháp giới.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, thời chẳng phân biệt ngã cùng ngã sở, chẳng phân biệt Phật pháp, chẳng phân biệt cõi nước cùng nghiêm tịnh, chẳng phân biệt chúng sanh và điều phục, chẳng phân biệt nghiệp và quả báo, chẳng chấp nơi tư và chỗ khởi của tư, chẳng hoại Nhơn, chẳng hoại quả, chẳng lấy sự, chẳng lấy pháp, chẳng cho rằng sanh tử có phân biệt, chẳng cho rằng Niết Bàn thường tịch tịnh, chẳng cho rằng đức Như Lai chứng cảnh giới Phật, chẳng có chút pháp nào cùng ở với pháp.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, đem các thiện căn thí khắp chúng sanh quyết định thành thực, bình đẳng giáo hóa, không tướng, không duyên, không cân nhắc, không hư vọng, xa lìa tất cả phân biệt chấp trước.

Đại Bồ Tát hồi hướng như vậy rồi, được vô tận thiện căn. Những là vì niệm tam thế Chư Phật nên được vô tận thiện căn, vì niệm tất cả Bồ Tát nên được vô tận thiện căn, vì thanh tịnh Phật độ nên được vô tận thiện căn, vì tịnh chúng sanh giới nên được vô tận thiện căn, vì thâm nhập pháp giới nên được vô tận thiện căn, vì tu vô lượng tâm đồng hư không giới nên được vô tận thiện căn, vì hiểu sâu cảnh giới Phật nên được vô tận thiện căn, vì nơi Bồ Tát hạnh siêng tu tập nên được vô tận thiện căn, vì rõ thấu tam thế nên được vô tận thiện căn.

Lúc đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy, rõ chúng sanh giới không có chúng sanh, hiểu tất cả pháp không có thọ mạng, biết tất cả pháp không có tác giả, ngộ tất cả pháp không có ngã, rõ tất cả pháp không có giận hờn tranh cãi, quán tất cả pháp đều từ duyên khởi không có trụ xứ, biết tất cả vật đều không sở y, rõ tất cả cõi đều không sở trụ, quán tất cả Bồ Tát hạnh cũng không xứ sở, thấy tất cả cảnh giới đều không sở hữu.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, mắt trọn chẳng thấy Phật sát bất tịnh, cũng chẳng thấy chúng sanh dị tướng, không có chút pháp nào là sở nhập của trí, cũng không có chút trí nào nhập nơi pháp, hiểu thân Như Lai chẳng phải như hư không vì do vô lượng diệu pháp tất cả công đức mà được viên mãn, vì nơi tất cả chỗ khiến các chúng sanh chứa hạp thiện căn đều đầy đủ.

Đại Bồ Tát này ở trong mỗi niệm được bất khả thuyết bất khả thuyết Thập lục địa, đầy đủ tất cả phước đức, thành tựu thiện căn thanh tịnh làm phước điền của tất cả chúng sanh.

Đại Bồ Tát này thành tựu tạng công đức như ý, vì chỗ cần dùng tất cả đồ thích ý thời đều được có đủ, vì tùy chỗ nào mà Bồ Tát này đặt chân đến đều có thể nghiêm tịnh tất cả Phật độ, khiến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh đều thanh tịnh cả, vì nhiếp thủ phước đức tu tập các công hạnh vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy thời tu tất cả Bồ Tát hạnh, phước đức thù thắng, sắc tướng vô tỷ, oai lực quang minh đều siêu việt thế gian, ma và ma dân chẳng đối lập được, đầy đủ thiện căn, thành tựu đại nguyện, tâm rộng rãi đồng Như Thích trí, trong một niệm đều có thể cùng khắp vô lượng cõi Phật, trí lực vô lượng có thể rõ thấu tất cả cảnh giới Phật, với tất cả Phật được tín giải sâu, trụ nơi trí vô biên, tâm Bồ đề rộng lớn như pháp giới rất ráo như hư không.

Đây gọi là đại Bồ Tát vô tận công đức tạng hồi hướng thứ năm.

Đại như thích trụ bậc hồi hướng này được mười thứ vô tận tạng sau đây :

Được kiến Phật vô tận tạng vì nơi một chân lông thấy vô số Phật xuất thế.

Được nhập pháp vô tận tạng vì dùng Phật trí lực quán tất cả pháp đều vào một pháp.

Được ức trì vô tận tạng, vì thọ trì tất cả Phật pháp không quên mất.

Được quyết định huệ vô tận tạng vì khéo biết tất cả Phật pháp bí mật phương tiện.

Được giải nghĩa thú vô tận tạng, vì khéo biết tế hạn lý thú của các pháp.

Được vô biên ngộ giải vô tận tạng vì dùng trí như hư không thông đạt tam thế tất cả pháp.

Được phước đức vô tận tạng, vì làm cho ý của tất cả chúng sanh được sung mãn chẳng cùng tận.

Được dũng mãnh trí giác vô tận tạng vì đều có thể trừ diệt sự ngu si của tất cả chúng sanh.

Được quyết định biện tài vô tận tạng, vì diễn thuyết tất cả Phật pháp bình đẳng khiến chúng sanh đều hiểu rõ.

Được thập lực vô úy vô tận tạng, vì đầy đủ Bồ Tát hạnh, được ly cầu đến Nhứt Thiết trí vô ngại.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương nói kệ rằng :

Bồ Tát thành tựu thâm tâm lực
Nơi các pháp được khắp tự tại
Do nên phước khuyến thỉnh tùy hỉ
Phương tiện vô ngại khéo hồi hướng.
Tam thế tất cả chư Như Lai
Nghiêm tịnh Phật độ khắp thế gian
Tất cả công đức đều đầy đủ
Hồi hướng tịnh độ cũng như vậy.
Tam thế tất cả những Phật pháp
Bồ Tát thấy đều tư duy kỹ
Dùng tâm nhiếp lấy không để thừa
Như vậy trang nghiêm các Phật độ.
Cùng tận tam thế tất cả kiếp
Khen những công đức một Phật độ
Những kiếp số kia còn cùng tận
Công đức Phật độ không cùng tận
Như vậy tất cả những Phật độ
Những kiếp số kia còn cùng tận
Công đức Phật độ không cùng tận.
Như vậy tất cả những Phật độ
Bồ Tát đều thấy không còn thừa
Đều đem trang nghiêm một cõi Phật
Tất cả Phật độ đều như vậy.
Có những Phật tử tâm thanh tịnh
Đều từ Phật pháp mà hóa sanh
Tất cả công đức trang nghiêm tâm.
Tất cả Phật độ đều sung mãn.
Chư Bồ Tát kia đều đầy đủ
Vô lượng tướng hảo trang nghiêm thân
Biện tài diễn thuyết khắp thế gian
Ví như biển cả không cùng tận.

Bồ Tát an trụ các tam muội.
Tất cả công hạnh đều đầy đủ
Tâm đó thanh tịnh không ai sánh
Quang minh chiếu khắp mười phương cõi.
Những Phật độ như vậy không thừa.
Chư Bồ Tát đầy đều đầy đầy
Chưa từng nhớ tưởng Thanh Văn thừa
Lại cũng chẳng cầu Duyên Giác đạo.
Bồ Tát tâm thanh tịnh như vậy
Thiện căn hồi hướng khắp quần sanh
Muốn khiến tất cả thành chánh đạo
Rõ biết đầy đủ các Phật pháp.
Mười phương tất cả các ma oán
Bồ Tát oai lực đều phá trừ
Trí huệ dũng mãnh không ai hơn.
Quyết định tu hành pháp rất ráo.
Bồ Tát dùng sức đại nguyện này
Tất cả hồi hướng không chướng ngại
Vào nơi vô tận công đức tạng
Khứ, lai, hiện tại luôn vô tận.
Bồ Tát khéo quán các hành pháp
Rõ thấu tánh nó chẳng tự tại
Đã biết các pháp tánh như vậy
Chẳng vọng lấy nghiệp và quả báo.
Không có pháp sắc pháp vô sắc
Cũng không pháp tướng pháp vô tướng
Pháp có pháp không thấy đều không
Rõ biết tất cả vô sở đắc.
Tất cả các pháp như duyên sanh
Thể tánh chẳng có cũng chẳng không.
Mà như duyên và sanh khởi
Trong đó trọn hẳn không chấp trước.
Những ngôn ngữ của các chúng sanh
Trong đó rất ráo vô sở đắc.
Rõ biết danh tướng đều phân biệt.
Hiểu rõ các pháp đều vô ngã.
Như tánh chúng sanh vốn tịch diệt
Như vậy rõ biết tất cả pháp
Tam thể nhiếp lấy không thừa sót
Quyết định các nghiệp đều bình đẳng.

Dùng trí như vậy mà hồi hướng.
Tùy chỗ ngộ hiểu phước nghiệp sanh
Những phước tướng này như chỗ hiểu
Há lại trong đó có sở đắc.
Hồi hướng như vậy tâm vô cầu
Trọn chẳng cân lường các pháp tánh
Rõ pháp tánh đó đều phi tánh.
Chẳng trụ thế gian cũng chẳng xuất.
Tất cả công hạnh những thiện nghiệp.
Đều đem hồi hướng các quần sanh.
Đều rõ thấu cả chơn tánh kia
Tất cả phân biệt đều trừ bỏ.
Tất cả những kiến chấp hư vọng
Thảy đều trừ bỏ không để sót
Rời những nhiệt não thường thanh lương
Trụ nơi bực giải thoát vô ngại.
Bồ Tát chẳng hoại tất cả pháp
Cũng chẳng diệt hoại các pháp tánh
Hiểu rõ các pháp như bóng vang
Đối với tất cả đều vô trước.
Rõ những chúng sanh suốt tam thế
Đều từ như duyên hòa hiệp khởi
Cũng biết tâm thích và tập khí
Chưa hoại diệt tất cả pháp.
Rõ thấu nghiệp tánh chẳng phải nghiệp
Mà cũng chẳng trái các pháp tướng
Lại cũng chẳng hoại nghiệp quả báo
Nói các pháp tánh từ duyên khởi
Rõ biết chúng sanh không có sanh
Cũng không chúng sanh bị lưu chuyển
Không thiệt chúng sanh nói đến được
Chỉ dựa thế tục giả tuyên nói.

Thế nào là đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố nhưt thiết thiện căn hồi hướng
?

Thưa Chư Phật tử ! Bực Bồ Tát này hoặc làm Đế Vương ngự nơi đại
quốc, có Oai Đức lớn danh chấn thiên hạ, phạm các oán địch đều quy thuận,
hiệu lệnh ban ra đều dựa theo chánh pháp, cầm một cây lọng che mát mười
phương, đi khắp cõi nước không bị trở ngại, đầu vấn lụa ly cầu, tự tại đối với

các pháp, người thấy đều phục tùng. Chẳng cần đến hình phạt, chỉ dùng đức cảm hóa. Dùng pháp Tứ nhiếp, nhiếp các chúng sanh. Làm Chuyển Luân Vương châu cấp tất cả.

Đại Bồ Tát an trụ công đức tự tại như vậy. Có đông quyền thuộc chẳng ai làm trở ngại phá hoại được. Lìa khỏi lỗi lầm người thấy không nhầm, phước đức trang nghiêm tướng hảo viên mãn. Được thân na la diên kiên cố có đại lực không ai khuất phục được. Được nghiệp thanh tịnh lìa các nghiệp chướng. Tu hành đầy đủ tất cả bố thí hoặc thí thực phẩm, hoặc thí xe cộ, hoặc thí y phục, hoặc thí tràng hoa, các thứ hương, giường ghế, nhà cửa, đèn đuốc, thuốc men, những khí cụ báu, ngựa giỏi, voi hay đều hoan hỷ bố thí. Hoặc có kẻ đến xin ghế của vua ngự, hoặc xin lọng, phan, vật báu, đồ trang nghiêm, mào vua, minh châu, cả đến ngôi vua cũng sẵn sàng bố thí không hối tiếc.

Nếu thấy người bị cầm tù, liền xả thí của cải quyền thuộc hoặc đến thân mình để giải cứu. Nếu thấy kẻ tử thù, liền xả thân thể mạng. Có ai đến xin bất luận vật gì nơi thân : Mắt, tai, mũi, lưỡi, da, thịt, xương, tủy, đầu, mặt, tay, chân, tạng, phủ v.v... đều vui lòng thí xả.

Hoặc vì cầu thỉnh pháp vị tăng hữu mà gieo mình vào hầm lửa. Hoặc vì hộ trì chánh pháp mà đem thân nhân thọ tất cả sự khổ độc. Hoặc vì cầu chánh pháp nhẫn đến một chữ mà có thể thí xả tất cả sở hữu. Thường đem chánh pháp giáo hóa chúng sanh, khiến tu hạnh lành lìa bỏ điều ác. Nếu thấy kẻ giết hại, thời dùng tâm từ cứu vớt khiến bỏ nghiệp ác.

Nếu thấy đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác thời truyền rao ca ngợi cho mọi nơi đều được hay biết, hoặc thí đất để xây dựng Tăng đường, điện nhà, vì chúng sanh mà cúng dường thờ phụng Đức Phật.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, phát tâm khéo nhiếp thọ đều đem hồi hướng cả.

Những là khéo nhiếp sắc, thọ, tưởng, hành, thức tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp đồ cần dùng tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp huệ thí tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn.

Đại Bồ Tát bố thí tài vật thân mạng thứ nào cũng đến số vô lượng vô biên, đem thiện căn đó hồi hướng như vậy :

Như lúc bố thí thức ăn, lòng Bồ Tát thanh tịnh đối với vật bố thí, không tham trước, không bồn xên luyến tiếc, cầu nguyện cho tất cả chúng sanh được món ăn trí huệ, tâm được vô ngại rõ biết tánh chất của thức ăn nên không tham trước, chỉ thích món ăn pháp hỷ xuất ly, đầy đủ trí huệ dùng pháp kiên trụ nhiếp thủ thiện căn, pháp thân và trí thân thanh tịnh du hành. Vì từ tâm làm phước điền cho chúng sanh mà thị hiện thọ đoàn thực. Đây là Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức ăn.

Đại Bồ Tát lúc bố thí thức uống, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh uống nước pháp vị, siêng năng tu tập đầy đủ Bồ Tát đạo, dứt sự khát ái thế gian, thường cầu Phật trí, lia cảnh dục được sự vui pháp hỷ. Từ nơi pháp tịch tịnh sanh ra thân mình, thường dùng tam muội mà điều nhiếp tâm mình. Vào biển trí huệ, nổi mây pháp lớn, xối mưa pháp lớn. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức uống.

Đại Bồ Tát lúc bố thí những thứ uống ăn thượng vị thanh tịnh có thể làm cho thân tứ đại điều hòa tráng kiện, da thưa tươi nhuận, căn khiếu minh mẫn, tạng phủ mạnh tốt, không nhiễm độc, không nhuốm bệnh, luôn được an vui, trong lòng thanh tịnh thường hoan hỷ, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được đầy đủ cam lồ tối thượng vị. Nguyện cho tất cả chúng sanh được pháp trí vị rõ biết nghiệp dụng của tất cả vị. Nguyện cho tất cả chúng sanh được vô lượng pháp vị rõ thấu pháp giới an trụ trong thành trì đại pháp thiết tế. Nguyện cho tất cả chúng sanh làm mây đại pháp khắp tất cả pháp giới rưới pháp võ giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thắng trí vị, pháp hỷ vô thượng sung mãn thân tâm. Nguyện cho tất cả chúng sanh không tham trước tất cả thượng vị, chẳng nhiễm tất cả vị thế gian, thường siêng tu tập tất cả Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp nhứt vị rõ các Phật pháp đều không sai khác. Nguyện tất cả chúng sanh được vị tối thắng trọn không thối chuyển nơi Nhứt thiết trí. Nguyện cho tất cả chúng sanh được vào pháp vị bình đẳng của Chư Phật đều có thể phân biệt được tất cả những căn tánh. Nguyện cho tất cả chúng sanh thêm lớn pháp vị thường được đầy đủ Phật pháp vô ngại. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí thượng vị đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh siêng tu phước đức đều được đầy đủ trí thân vô ngại.

Đại Bồ Tát lúc bố thí xe cộ, đem thiện căn căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ Nhứt thiết trí ngôi xe Đại thừa, xe bất hoại, xe tối thắng, xe tối thượng, xe tốc tạt, xe đại lực, xe phước đức đầy đủ, xe xuất thế, xe xuất sanh vô lượng Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng lúc bố thí xe cộ.

Đại Bồ Tát lúc bố thí y phục đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được y phục tàm quý để che thân họ, bỏ lia tà đạo ác pháp, da thừa mịn màng, nhan sắc tươi sáng, thành tựu sự vui đê nhứt của Phật, được Nhứt thiết chủng trí. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí y phục đem thiện căn hồi hướng.

Đại Bồ Tát thường đem các thứ hoa thơm đẹp cúng dường Chư Phật hiện tại, và cúng dường điện tháp thờ Phật, cũng cúng dường người thuyết pháp, Tỳ kheo Tăng, chư Bồ Tát, các thiện trí thức, hành Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhữn đến kẻ nghèo cùng cô cút.

Lúc bố thí, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được hoa tam muội của Phật có thể đơm nở tất cả pháp. Nguyện tất cả chúng sanh đều được như Phật, ai xem thấy cũng đều hoan hỷ không chán. Nguyện tất cả chúng sanh tâm không động loạn, chỗ thấy đều thuận hiệp. Nguyện tất cả chúng sanh làm đủ những nghiệp hạnh rộng lớn thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh luôn nhớ thiện hữu lòng không dối dôi. Nguyện tất cả chúng sanh như thuốc A già đà có thể trừ tất cả độc phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh trọn nên đại nguyện đều thành bực Pháp Vương vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh phóng trí quang phá tối ngu si. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ trí giác. Nguyện tất cả chúng sanh gặp thiện trí thức thành tựu đầy đủ tất cả thiện căn. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí hoa đẹp đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được trí huệ thanh tịnh vô ngại.

Lúc bố thí tràng hoa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được người thích thấy, người thấy đều mến kính, thân thiện, khát ngưỡng, người thấy đều trừ sự ưu phiền, được hoan hỷ, lia ác, thường được gần gũi Chư Phật, được Nhứt thiết trí. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tràng hoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bố thí các thứ hương, đại Bồ Tát hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được đầy đủ giới hương, được giới hạnh chẳng kém thiếu, chẳng tạp, chẳng nhiễm ô, chẳng hối hận, được giới hạnh lia triều phước, không nhiệt não, không sai phạm, được giới vô biên, giới xuất thế, giới Bồ Tát Ba la mật. Nguyện tất cả chúng sanh do giới hạnh này mà đều được thành tựu giới thân của Chư Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí các thứ hương đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn giới tụ vô ngại.

Lúc đại Bồ Tát bố thí hương thoa, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được thí hương xông khắp đều có thể huệ xả tất cả sở hữu. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giới hương xông khắp đều được tịnh giới rốt ráo của Như Lai.

Nguyện cho tất cả chúng sanh được nhận hương xông khắp lia bỏ tâm hiểm hại. Nguyện cho tất cả chúng sanh được tinh tấn hương xông khắp thường mặc mào giáp tinh tấn Đại thừa. Nguyện cho tất cả chúng sanh được định hương xông khắp an trụ nơi chánh định hiện tiền của Chư Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh được huệ hương xông khắp trong một niệm được thành Trí Vương vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sanh được pháp hương xông khắp nơi pháp vô thượng được vô úy. Nguyện cho tất cả chúng sanh được đức hương xông khắp thành tựu hương đại công đức. Nguyện cho tất cả chúng sanh được Bồ đề hương xông khắp được Phật Thập lực đến nơi bờ kia. Nguyện cho tất cả chúng sanh được hương bạch pháp thanh tịnh xông khắp dứt hẳn tất cả pháp bất thiện. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí hương thoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bố thí giường ghế, đại Bồ Tát đem tất cả hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế Chư Thiên và chúng trí huệ lớn. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế Thánh Hiền bỏ ý phạm phu trụ tâm Bồ đề. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế an lạc lia tất cả khổ não sanh tử. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế rốt ráo thấy thần thông tự tại của Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế bình đẳng, luôn huân tu khắp tất cả pháp lành. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế tối thắng đủ nghiệp thanh tịnh, thế gian không sánh kịp. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế an ổn chứng pháp chơn thiệt rốt ráo đầy đủ. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế thanh tịnh tu tập tịnh trí của Như Lai. Nguyện cho tất cả chúng

sanh được an trụ nơi giường ghế, được hành thiện tri thức luôn theo che chở. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế sư tử thường nằm nghiêng hông mặt như Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí giường ghế đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh tu tập chánh niệm khéo thủ hộ các căn.

Lúc đại Bồ Tát bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều được an trụ Phật độ thanh tịnh, siêng năng tu tập tất cả công đức, an trụ cảnh giới tam muội thậm thâm, rời bỏ tất cả chỗ chấp trước, rời chỗ trụ đều là vô sở hữu, lìa thế gian mà nơi Nhứt thiết trí, nhiếp lấy chỗ trụ của Phật, trụ nơi đạo rốt ráo, nơi chốn an vui, luôn trụ nơi thiện căn thanh tịnh đệ nhứt, trọn chẳng rời bỏ chỗ trụ Vô thượng của Phật. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng, vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh tùy chỗ họ đáng được độ mà tư duy cứu hộ.

Lúc đại Bồ Tát bố thí chỗ ở, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh thường được lợi lành lòng họ an vui. Nguyên cho tất cả chúng sanh y tựa đức Phật mà trụ, y tựa đại trí mà trụ, y tựa thiện trí thức mà trụ, y tựa tôn thắng mà trụ, y tựa thiện hạnh mà trụ, y tựa đại từ mà trụ, y tựa đại bi mà trụ, y tựa sáu môn Ba la mật mà trụ, y tựa đại Bồ đề tâm mà trụ, y tựa Bồ Tát đạo mà trụ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí chỗ ở đem thiện căn hồi hướng để cho tất cả phước đức được thanh tịnh, rốt ráo thanh tịnh, trí thanh tịnh, đạo thanh tịnh, pháp thanh tịnh, giới thanh tịnh, chí nguyện thanh tịnh, tín giải thanh tịnh, tất cả thần thông công đức thanh tịnh.

Đại Bồ Tát lúc bố thí các thứ đèn sáng : đèn tô, đèn dầu, đèn báu, đèn ma ni, đèn sơn, đèn lửa, đèn trầm thủy, đèn chiêm đàn, tất cả đèn thơm, đèn vô lượng màu sắc sáng chói ..., vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, vì muốn nhiếp thọ tất cả chúng sanh, nên đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được vô lượng quang chiếu khắp chánh pháp của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thanh tịnh quang soi thấy sắc cực vi tế của thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được ly tế quang rõ biết chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyên tất cả chúng sanh được vô biên quang, thân phóng ánh sáng vi diệu chiếu khắp tất cả. Nguyên tất cả chúng sanh được phổ chiếu quang, tâm không thối chuyển đối với Phật pháp, nguyện tất cả chúng sanh được Phật tịnh quang, thấy đều hiển hiện trong tất cả cõi. Nguyên tất cả chúng sanh được vô ngại quang, một ánh sáng chiếu khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh được vô đoạn quang, ánh

sáng chiếu các Phật độ chẳng gián đoạn. Nguyên tất cả chúng sanh được trí tràng quang chiếu khắp thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được vô lượng sắc quang chiếu tất cả cõi thị hiện thần lực. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí các thứ đèn sáng đem thiện căn hồi hướng như vậy không bị chướng ngại, khiến khắp chúng sanh an trụ trong thiện căn.

Lúc bố thí thuốc men, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh rút ráo ra khỏi những phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn thân bệnh được thân Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh làm thuốc hay, dứt trừ tất cả bệnh bất thiện. Nguyên tất cả chúng sanh thành thuốc A già đà an trụ bực bất thối. Nguyên tất cả chúng sanh thành thuốc Như Lai có thể nhổ tất cả tên độc phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh gần gũi Hiền Thánh dứt trừ phiền não tu hạnh thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh làm vị Dược Vương trừ hẳn các bệnh chẳng cho tái phát. Nguyên tất cả chúng sanh làm cây thuốc bất hoại có thể chữa lành tất cả loài. Nguyên tất cả chúng sanh được ánh sáng Như Thích trí nhổ tên các bệnh tật. Nguyên tất cả chúng sanh khéo hiểu phương thuốc thế gian chữa trị cho những người bệnh. Vì muốn lợi ích cho tất cả chúng sanh, nên lúc bố thí thuốc men, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Đại Bồ Tát lúc đem những khí cụ bằng thất báu đựng đầy châu báu bố thí cúng dường Chư Phật, chư Bồ Tát, các Thánh Tăng, cúng dường hành Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhân đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, chẳng chấp có vật thí người lãnh, tất cả thiện căn đều hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh thành tạng vô biên đồng như hư không, niệm lực rộng lớn, có thể thọ trì trọn vẹn tất cả kinh sách thế gian và xuất thế gian không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh thành khí cụ thanh tịnh tỏ ngộ được chánh pháp thâm thâm của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành bửu khí vô thượng có thể thọ trì trọn vẹn tam thế Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu pháp khí rộng lớn của Như Lai dùng lòng tin bất hoại nhiếp thọ pháp Bồ đề của tam thế Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ bửu trang nghiêm tối thắng trụ tâm Bồ đề Oai Đức lớn. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ làm chỗ tựa cho tất cả công đức, tin hiệu thanh tịnh đối với vô lượng trí huệ của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ nhập Như Thích trí rốt ráo giải thoát vô ngại của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được khí cụ Bồ Tát hạnh có thể làm cho mọi loài đều được an trụ Như Thích trí. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu thắng

công đức tam thể Phật tánh, có thể thọ trì pháp âm của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ dung nạp tất cả Phật hội đạo tràng khắp pháp giới, là thượng thủ ca ngợi Phật và khuyến thỉnh chuyển pháp luân. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được viên mãn hạnh Phổ Hiền, nên lúc bố thí khí cụ, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 26

Đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe cộ, những là xe bằng vàng bạc thất báu, hoặc ngựa kéo hay voi kéo, trang nghiêm với những thứ châu ngọc vật báu, cúng dường lên Chư Phật, hoặc dâng lên điện tháp thờ Phật, đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều biết cúng dường phước điền vô thượng, tin chắc rằng cúng Phật được vô lượng quả báo. Nguyên tất cả chúng sanh nhứt tâm hướng đến Phật, thường gặp vô lượng phước điền thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh không lần tiếc đối với Như Lai, thành tựu trọn vẹn lòng đại xả. Nguyên tất cả chúng sanh ở chỗ Chư Phật, tu hành hạnh bố thí rời tâm Nhị thừa, đến được Nhứt thiết chủng trí vô ngại giải thoát của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh chỗ Chư Phật thật hành vô tận thí vào vô lượng công đức trí huệ của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh nhập thẳng trí của Phật được thành bậc trí vương thanh tịnh vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được thần thông vô ngại của Phật, muốn đến nơi nào đều tự tại cả. Nguyên tất cả chúng sanh thậm nhập Đại thừa được vô lượng trí an trụ bất động. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể xuất sanh pháp Nhứt thiết trí làm phước điền vô thượng của hàng Nhơn, Thiên. Nguyên tất cả chúng sanh ở chỗ Chư Phật không có tâm hiểm hận, siêng vun trồng căn lành thích cầu Phật trí. Nguyên tất cả chúng sanh nhiệm vận có thể qua đến tất cả Phật độ, trong một sát na đi khắp pháp giới mà không mỏi nhọc. Nguyên tất cả chúng sanh được Bồ Tát tự tại thần thông, phân thân khắp pháp giới thân cận cúng dường tất cả Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô tỷ đến khắp mười phương vẫn không mỏi nhàm. Nguyên tất cả chúng sanh được thân quảng đại phi hành mau chóng, chỗ đến tùy ý trọn không lười trễ. Nguyên tất cả chúng sanh được oai lực tự tại rốt ráo của Chư Phật, trong một sát na hiện Phật thần thông biến hóa khắp hư không giới. Nguyên tất cả chúng sanh tu hạnh an lạc tùy thuận tất cả Bồ Tát đạo. Nguyên tất cả chúng sanh được mau chóng thật hành rốt ráo Thập lực trí huệ thần thông. Nguyên tất cả

chúng sanh bình đẳng vào khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh không thối chuyển hạnh Phổ Hiền đến bờ kia thành Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh lên bực trí huệ vô tỷ tùy thuận pháp tánh thấy lý chơn thật. Đây là lúc cúng dường xe cộ cho Chư Phật hoặc điện tháp thờ Phật, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được Phật thừa rốt ráo giải thoát vô ngại.

Lúc bố thí các loại xe cộ cho chư Bồ Tát các thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh tâm thường ghi nhớ lời dạy của thiện tri thức, chuyên cần gìn giữ chẳng để quên mất. Nguyên tất cả chúng sanh đồng được lợi ích như thiện tri thức, nhiếp khắp tất cả cùng đồng một thiện căn. Nguyên tất cả chúng sanh gần thiện tri thức tôn trọng cúng dường, xả trọn sở hữu để thuận theo lòng thiện tri thức. Nguyên tất cả chúng sanh được chí muốn lành chẳng rời thiện hữu. Nguyên tất cả chúng sanh thương được gặp gỡ các thiện tri thức, kính thờ chẳng trái lời dạy. Nguyên tất cả chúng sanh mến thích thiện tri thức, chẳng rời, chẳng hở, chẳng lầm lỗi. Nguyên tất cả chúng sanh có thể đem thân bố thí cho thiện tri thức tùy ý sai bảo chẳng hề trái nghịch. Nguyên tất cả chúng sanh được thiện tri thức nhiếp thọ tự tại đại từ xa lìa điều ác. Nguyên tất cả chúng sanh theo thiện tri thức nghe chánh pháp của Phật dạy. Nguyên tất cả chúng sanh cùng thiện tri thức đồng một thiện căn đồng một nghiệp quả thanh tịnh, đồng một hạnh nguyện với chư Bồ Tát đến rốt ráo Thập lực. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì pháp thiện tri thức đến được tất cả định huệ thần thông. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì tất cả chánh pháp, tu tập các hạnh đến nơi bờ kia. Nguyên tất cả chúng sanh thừa nơi Đại thừa không bị chướng ngại thành tựu rốt ráo đạo Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh đều được lên xe Nhứt thiết trí đến chỗ an ổn không bị thối chuyển. Nguyên tất cả chúng sanh biết hạnh như thiết phạm nghe Phật pháp đều được rốt ráo trọn không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh được Chư Phật nhiếp thọ được trí vô ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được thần thông tự tại, phạm muốn đến chỗ nào, tùy niệm liền đến. Nguyên tất cả chúng sanh đều đi tự tại giáo hóa rộng khắp khiến đều an trụ nơi Đại thừa. Nguyên tất cả chúng sanh chỗ thật hành chẳng luống, chở chuyên bằng xe trí đến bực rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh được xe vô ngại, dùng trí vô ngại đến tất cả chỗ. Đây là lúc bố thí xe cộ cho các thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho tất cả chúng sanh đầy đủ công đức đồng với Phật và Bồ Tát.

Lúc Bồ Tát bố thí xe báu cho Chư Tăng, liền khởi tâm học tất cả hạnh bố thí, tâm trí huệ khéo rõ biết, tâm công đức thanh tịnh, tâm tùy thuận hạnh xả, tâm Tăng Bửu khó gặp, tâm tin sâu Tăng Bửu, tâm nhiếp trì Chánh pháp, trụ nơi chí muốn thù thắng được chưa từng có làm hội đại thí, xuất sanh vô lượng công đức rộng lớn, tin sâu Phật pháp không bị ngăn trở phá hoại. Dem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh vào khắp Phật pháp ghi nhớ chẳng quên. Nguyện tất cả chúng sanh rời pháp phàm ngu, vào chỗ Thánh Hiền. Nguyện tất cả chúng sanh mau vào ngôi Thánh có thể đem Phật pháp tuần tự dạy bảo. Nguyện tất cả chúng sanh được toàn thể thế gian tôn trọng, lời nói tất được tin dùng. Nguyện tất cả chúng sanh khéo vào tất cả pháp bình đẳng rõ biết pháp giới tự tánh không hai. Nguyện tất cả chúng sanh từ nơi trí cảnh Như Lai mà sanh, những người điều thuận theo làm quyến thuộc. Nguyện tất cả chúng sanh trụ pháp ly nhiễm dứt trừ tất cả trần cấu phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu Tăng Bửu vô thượng liạ hạng phàm vào hàng Thánh. Nguyện tất cả chúng sanh siêng tu pháp lành được trí vô ngại đủ công đức vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm trí huệ chẳng chấp trước nơi thế gian, ở giữa chúng được tự tại như vua chúa. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ chuyển chánh pháp luân. Nguyện tất cả chúng sanh có đủ thần thông, trong khoảng một niệm có thể qua đến bất khả thuyết, bất khả thuyết thế giới. Nguyện tất cả chúng sanh thừa thân hư không được trí huệ vô ngại thấu suốt tất cả thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh vào khắp chúng hội của Chư Phật trong tất cả hư không giới và thành tựu đệ nhất Ba la mật. Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ thù thắng thân thể nhẹ nhàng có thể đến khắp tất cả Phật độ. Nguyện tất cả chúng sanh được thần túc thiện xảo vô biên tế, trong khoảng sát na hiện thân khắp mọi nơi. Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô sở y dùng thần lực hiện khắp mọi nơi như bóng. Nguyện tất cả chúng sanh được thần lực tự tại bất tư nghị, tùy kẻ đáng được độ liền hiện ra trước họ mà giáo hóa điều phục. Nguyện tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại nhập pháp giới khoảng một niệm đi khắp cõi nước mười phương. Đây là lúc bố thí xe báu cho Chư Tăng đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều ngồi xe vô thượng trí thanh tịnh, chuyển pháp luân trí huệ vô ngại nơi tất cả thế gian.

Lúc đại Bồ Tát bố thí xe báu cho Thanh Văn và Độc Giác, liền khởi những tâm phước điền, công đức, tôn kính, tâm xuất sanh công đức trí huệ, tâm từ thế lực công đức của Như Lai sanh ra, tâm tu tập từ trăm ngàn ức na do tha kiếp, tâm có thể tu Bồ Tát hạnh nơi bất khả thuyết kiếp, tâm giải thoát

tất cả sự hộ phước của ma, tâm trừ diệt tất cả ma quân, tâm huệ quang chiếu rõ pháp vô thượng.

Dem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thể gian tin là phước điền đệ nhất trọn đủ Đản Ba la mật vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh rời bỏ lời nói vô ích thích ở một mình, tâm không có hai niệm. Nguyện tất cả chúng sanh thành phước điền thanh tịnh đệ nhất, nhiếp các chúng sanh khiến tu phước nghiệp. Nguyện tất cả chúng sanh thành vực sâu trí huệ có thể đem lại vô lượng vô số thiện quả cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh trụ hạnh vô ngại trọn đủ phước điền thanh tịnh đệ nhất. Nguyện tất cả chúng sanh trụ pháp vô tránh, rõ tất cả pháp đều vô sở tác, đều lấy vô tánh làm tánh. Nguyện tất cả chúng sanh thường được gần gũi phước điền vô thượng tu hành trọn đủ vô lượng phước đức. Nguyện tất cả chúng sanh có thể hiện vô lượng thần thông tự tại dùng phước điền thanh tịnh nhiếp các hàm thức. Nguyện tất cả chúng sanh trọn đủ vô tận công đức phước điền có thể đem quả Phật thừa đệ nhất cho các chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh là phước điền chơn thiết thành Nhất thiết trí và phước tụ vô tận. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp diệt tội, trọn thọ trì được cú nghĩa Phật pháp chưa từng nghe. Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng nghe thọ tất cả Phật pháp và đều tỏ ngộ tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng nghe lãnh tất cả Phật pháp, tùy thuận diễn nói đúng như chỗ đã nghe. Nguyện tất cả chúng sanh tin hiểu tu hành theo Phật pháp, bỏ lia tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến. Nguyện tất cả chúng sanh thường gặp Hiền Thánh tăng trưởng những thiện căn tối thắng. Nguyện tất cả chúng sanh tâm thường tin ưa bực trí huệ, cùng ở cùng vui với các đấng Thánh triết. Nguyện tất cả chúng sanh nghe danh hiệu Phật đều được tận mắt thấy Phật không bỏ luống. Nguyện tất cả chúng sanh khéo phân biệt biết Phật pháp và đều có thể giữ gìn thọ trì tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh luôn thích nghe tất cả Phật pháp thọ trì, đọc tụng, khai thị rõ ràng. Nguyện tất cả chúng sanh tin hiểu công đức chơn thật của Phật pháp, trọn bỏ sở hữu để cung kính cúng dường. Đây là lúc bố thí xe báu cho Thanh Văn, Độc Giác, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu trí huệ Thần thông thanh tịnh đệ nhất, tinh tấn tu hành được trí lực vô úy.

Đại Bồ Tát đem xe báu nhãn đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, tùy họ cầu xin đều đem cho cả, lòng luôn hoan hỷ không nhằm mồi mà còn bảo họ rằng đáng lẽ tôi phải tự mình mang đến phân phát cho các Ngài,

không dám để các Ngài phải nhọc nhằn tìm đến. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp luân quảng đại vô ngại bất thối thắng đến dưới cội cây Bồ đề bất tư nghi. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp trí thanh tịnh lớn, mãi mãi tu Bồ Tát không thối chuyển. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tất cả pháp vô sở hữu lia hẳn sự phân biệt chấp trước mà thường tu tập đạo Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe chánh trực, không dua dối, qua đến các Phật độ tự tại vô ngại. Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận an trụ nơi xe Nhứt thiết trí cùng nhau hoan lạc nơi Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Bồ Tát thanh tịnh đầy đủ mười đạo xuất ly của Bồ Tát và vui nơi tam muội. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe bốn bánh : nghĩa là ở quốc độ tốt, y tựa bực Thiện nhơn, hợp phước đức thù thắng, phát thệ nguyện lớn, dùng bốn điều này thành tựu viên mãn tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được xe pháp quang chiếu khắp mười phương, tu học Phật trí lục. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp rớt ráo đến bờ kia. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp chở những phước lành hiển bày đạo chơn chánh an ổn khắp mười phương. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe đại thí bỏ lòng bợn xén. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tịnh giới trì vô biên giới hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe nhẫn nhục, rời lòng sân hận. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tinh tấn lớn, bền tu tập công hạnh thù thắng đến đạo Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe thiên định mau đến đạo tràng chứng trí Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ phương tiện khéo Hóa thân khắp cả Phật độ trong pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Pháp Vương thành tựu vô úy luôn ban bố pháp Nhứt thiết trí khắp tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ vô trước đều có thể vào khắp tất cả mười phương mà chẳng động chơn pháp tánh. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp thị hiện thọ sanh khắp mười phương cõi mà chẳng hư mất đạo Đại Thừa. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe báu Nhứt thiết trí vô thượng, trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe báu cho tất cả phước điền, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đủ vô lượng trí, vui mừng hơn hờ rớt ráo đều được xe Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát thí tượng bửu cùng mã bửu, trang nghiêm với bành vàng, yên ngọc, giầy vàng, lục lạc báu, cho cha mẹ, thiện hữu, nhẫn đến kẻ nghèo cùng, không chút hối tiếc, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe điều thuận thêm lớn công đức của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được xe thiện xảo, có thể tùy ý xuất sanh

tất cả Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được xe tín giải chiếu khắp trí lực vô ngại của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được xe phát thu, có thể khắp phát hưng tất cả đại nguyên. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ xe Ba la mật bình đẳng, trọn nên tất cả thiện căn bình đẳng. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu xe báu xuất sanh bửu trí vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được xe Bồ Tát hạnh trang nghiêm nở bông tam muội của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được xe mau chóng vô biên trong vô số kiếp thanh tịnh tâm Bồ Tát, siêng tư duy rõ thấu các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu đại thừa điều thuận tối thắng dùng phương tiện khéo trọn đủ Bồ Tát địa. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu Đại thừa kiên cố rất cao rộng có thể khắp chuyên chở tất cả chúng sanh đều được đến bực Nhứt thiết trí. Đây là lúc bố thí voi, ngựa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được ngồi nơi xe vô ngại trí viên mãn Phật thừa.

Lúc bố thí các thứ tòa ngồi, hoặc bửu tòa sư tử vô lượng trang nghiêm dâng lên Đức Phật, chư Bồ Tát, Thiện tri thức, Thánh Tăng, Pháp sư, cha mẹ, tôn nhân, Thanh Văn, Độc Giác, người xu hướng Bồ Tát thừa, hoặc tháp miếu của Như Lai, nhần đến kẻ nghèo cùng, tùy họ cần dùng thứ chi đều ban cho cả, Bồ Tát đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh ngồi tòa Bồ đề đều có thể giác ngộ chánh pháp của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi tòa tự tại được pháp tự tại có thể trừ dẹp các quân ma. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa sư tử tự tại của Phật, được tất cả chúng sanh chiêm ngưỡng. Nguyên tất cả chúng sanh được bất khả thuyết bất khả thuyết tòa trang nghiêm báu đẹp tự tại giáo hóa chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa thù thắng trong tất cả thế gian do thiện căn rộng lớn nghiêm sức. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa rộng khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vô số kiếp khen ngợi vô tận. Nguyên tất cả chúng sanh được mãn tất cả pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh được bửu tòa bất tự nghi tùy bản nguyện của họ mà ban bố pháp thí cho chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa thiện diệu hiện bất khả thuyết thần thông của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa tất cả bửu, tòa tất cả hương, tòa tất cả hoa, tòa tất cả y phục, tòa tất cả tràng hoa, tòa tất cả ma ni, tòa tất cả lưu ly v.v... bất tự nghi bửu tòa, tòa vô lượng thế giới, tòa trang nghiêm thanh tịnh, tòa Kim Cang thị hiện Oai Đức tự tại thành vô thượng chánh giác. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí bửu tòa đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh được tòa đại Bồ đề xuất thế gian tự nhiên giác ngộ tất cả Phật pháp.

Lúc đại Bồ Tát với tâm thanh tịnh đem vô lượng bửu cái trang nghiêm thù thắng dâng cúng Chư Phật, tháp miếu của Chư Phật, hoặc vì pháp mà dâng cúng chư Bồ Tát, các thiện tri thức, đại Pháp sư, Chư Tăng, cha mẹ, dâng cúng Phật pháp, bực phát Bồ đề tâm, nhân đến kẻ nghèo cùng, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh siêng tu thiện căn luôn được Chư Phật che chở. Nguyện tất cả chúng sanh dùng công đức trí huệ làm lọng lia hẳn tất cả phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh dùng thiện pháp để tự che trừ diệt trần cấu nhiệt não thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được tạng trí huệ khiến đại chúng thích thấy tâm không nhàm đủ. Nguyện tất cả chúng sanh dùng pháp lành tịch tịnh để tự che chở rớt ráo chẳng hoại Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh khéo che thân mình rớt ráo được pháp thân thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh làm lọng to rộng che trùm thế gian với thập trí lực. Nguyện tất cả chúng sanh được diệu trí huệ không hề nhiễm trước. Nguyện tất cả chúng sanh được lọng úng cúng thành phước điền thọ tất cả sự cúng dường. Nguyện tất cả chúng sanh được lọng tối thượng được vô thượng trí tự nhiên giác ngộ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí lọng báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được lọng tự tại có thể giữ gìn tất cả thiện pháp, có thể dùng một cây lọng che trùm tất cả, hư không pháp giới, tất cả cõi nước, thị hiện thần thông tự tại không thôi chuyển, có thể trang nghiêm mười phương thế giới để cúng dường Phật, có thể dùng tràng phan tốt và bửu cái để cúng dường tất cả Phật, có thể được bửu cái phổ trang nghiêm che khắp trọn vẹn tất cả Phật độ, được bửu cái quảng đại che khắp chúng sanh khiến họ đối với Phật sanh lòng tín giải, khiến tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết bửu cái cúng dường một Đức Phật, với bất khả thuyết Đức Phật, cũng cúng dường như vậy, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái Bồ đề rộng lớn che khắp tất cả Phật, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái ma ni trang nghiêm, bửu cái tất cả hương trang nghiêm, bửu cái tất cả trang nghiêm, bửu cái thanh tịnh trang nghiêm, lưới báu giăng che, linh báu treo thông gió động reo tiếng vì diệu che khắp Phật thân trong tất cả thế giới, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái trí huệ trang nghiêm vô chướng vô ngại che khắp tất cả Phật.

Lại vì muốn khiến tất cả chúng sanh được trí huệ đệ nhất, được Phật công đức trang nghiêm, có chí nguyện thanh tịnh đối với công đức của Phật, được vô lượng vô biên tâm bửu tự tại, được toàn vẹn trí huệ tự tại. Lại muốn khiến chúng sanh dùng những thiện căn che trùm tất cả, thành tựu bửu cái trí

huệ tối thắng, thành tựu bửu cái Thập lực, với tất cả pháp được tự tại làm đấng Pháp Vương.

Lại muốn khiến chúng sanh được tâm tự tại Oai Đức lớn, được trí rộng lớn không gián đoạn, được vô lượng công đức che khắp tất cả đều trọn vẹn.

Lại muốn khiến tất cả chúng sanh dùng lọng công đức che tâm mình, dùng tâm bình đẳng che chúng sanh, được trí huệ lớn bình đẳng, được phương tiện thiện xảo hồi hướng lớn, được tâm nguyện thanh tịnh thù thắng, được tâm nguyện thanh tịnh thuần thiện, được đại hồi hướng che khắp tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát với tâm tín giải thanh tịnh, đem vô lượng tràng phan cực tốt đẹp vi diệu trang nghiêm toàn vàng ngọc, châu báu dâng lên hiện tại Chư Phật và tháp miếu của Chư Phật đã diệt độ, hoặc dâng lên Pháp bửu, Tăng bửu, hoặc dâng cho chư Bồ Tát thiện tri thức, hàng Thanh Văn, Độc Giác, hoặc thí cho đại chúng, cùng tất cả người đến cầu xin.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể kiến lập tràng phan thiện căn phước đức kiên cố chẳng hư hoại, kiến lập tràng phan tự tại nơi tất cả pháp tôn trọng mến thích siêng năng giữ gìn, thường dùng lụa báu biên chép chánh pháp hộ trì pháp tạng của Chư Phật Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng cao hiển thấp đèn trí huệ soi khắp thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng kiên cố trừ dẹp tất cả nghiệp ma, kiến lập tràng trí huệ tất cả loài ma không phá huỷ được, kiến lập tràng Kim Cang đại trí huệ trừ dẹp tất cả sự ngạo mạn của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràng trí huệ đại quang chiếu khắp pháp giới.

Nguyện tất cả chúng sanh có đủ vô lượng tràng báu trang nghiêm sung mãn thập phương tất cả thế giới cúng dường Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràn Như Lai xô dẹp tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến.

Đây là lúc Đại Bồ Tát bố thí tràng phan đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được tràng Bồ Tát hạnh cao rộng thậm thâm và được tràng thanh tịnh đạo hạnh thân thông của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát khai những bửu tạng đem trăm ngàn ức na do tha thứ trên bửu cấp cho vô số chúng sanh, tùy theo ý của họ muốn không hề lẫn tiếc.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy Phật Bửu rời bỏ ngu si mà tu hành chánh niệm.

Nguyện tất cả chúng sanh được đầy đủ Pháp Bửu sáng chói hộ trì pháp tạng của Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả Tăng Bửu châu cấp cúng dường luôn không hề nhàm.

Nguyện tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí tâm bửu vô thượng, tâm Bồ đề thanh tịnh bất thối.

Nguyện tất cả chúng sanh được trí bửu vào khắp tất cả pháp tâm không nghi hoặc.

Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ những công đức bửu của Bồ Tát, khai thị diễn thuyết vô lượng trí huệ.

Nguyện tất cả chúng sanh được vô lượng công đức bửu vi diệu tu thành Chánh giác mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh được diệu tam muội mười sáu trí bửu rất rạo thành tựu trí huệ rộng lớn.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu báu phước điền đệ nhứt, ngộ nhập trí huệ vô thượng của Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh được thành bửu vương vô thượng đệ nhứt dùng biện tài vô tận khai diễn các pháp.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các châu báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh thành tựu trí bửu đệ nhất và nhãn bửu thanh tịnh của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát xem tất cả chúng sanh ở thế gian như con một, muốn cho họ đều được thân thanh tịnh trang nghiêm, thành tựu sự an lạc tối thượng ở thế gian và sự vui trí huệ của Phật, an trụ Phật pháp lợi ích chúng sanh, nên đem vô lượng thứ trang nghiêm cụ báu đẹp chuyên cần bố thí, mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu đồ nghiêm sức tốt đẹp vô thượng dùng các công đức trí huệ thanh tịnh trang nghiêm Nhơn, Thiên.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thanh tịnh dùng phước đức thanh tịnh trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thượng diệu dùng tướng trăm phước trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm chẳng tạp loạn dùng tất cả tướng trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng ngôn ngữ trang nghiêm thuần thiện thanh tịnh đầy đủ biện tài vô tận.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tiếng trang nghiêm đủ công đức, thanh âm thanh tịnh người nghe vui mừng.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng ngôn ngữ trang nghiêm khả ái của Phật, khiến các chúng sanh nghe pháp vui mừng tu hạnh thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tâm trang nghiêm, nhập thâm thiền định thấy khắp Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tổng trì trang nghiêm chiếu sáng tất cả Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trí huệ trang nghiêm, dùng trí huệ của Phật trang nghiêm tâm mình.

Đây là bố thí các thứ trang sức đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ vô lượng Phật pháp, công đức trí huệ đều viên mãn trang nghiêm rời hẳn tất cả sự kiêu mạn, phóng dật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem bửu quang ma ni và bửu châu trong búi tóc thí cho chúng sanh không lòng lẩn tiếc, thường siêng tu tập làm đại thí chủ, tu học trí huệ, tăng trưởng xả căn, trí huệ thiện xảo, tâm lượng quảng đại.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được pháp quán đánh của Chư Phật thành bực Nhứt thiết trí.

Nguyện tất cả chúng sanh tròn đủ đánh tướng được trí đệ nhứt đến bờ kia.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng trí` bửu vi diệu nhiếp khắp mọi loài đều khiến rớt ráo đánh công đức.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu bửu đánh trí huệ kham thọ sự lễ kính của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng mao trí huệ trang nghiêm đầu mình làm Pháp Vương tự tại.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng minh châu trí huệ cột trên đánh đầu mình, tất cả thế gian không ai thấy đến được.

Nguyện tất cả chúng sanh đều kham thọ sự đánh lễ của thế gian, thành tựu huệ đánh chiếu sáng Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh đều đội mao Thập lực trang nghiêm, đầy đủ trí huệ thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đến đánh đại địa, được Nhứt thiết trí rớt ráo Thập lực phá các loài ma ở đánh cõi Dục.

Nguyện tất cả chúng sanh được thành đánh vương vô thượng đệ nhứt, được đánh Nhứt thiết trí sáng chói, không gì là lu mờ được.

Đây là lúc bố thí mao báu, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được bực trí huệ thanh tịnh đệ nhứt, dùng trí huệ làm bửu quang ma ni vi diệu vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh bị gian cầm cùm xiềng nơi lao ngục tối tăm quá khổ sở không ai cứu vớt, liền liều bỏ của cải vợ con nhân đến tự thân mà vào ngục tù cứu các chúng sanh ấy, như Đại Bi Bồ Tát, Diệu Nhân Vương Bồ Tát. Khi đã cứu độ rồi, tùy theo chỗ cần dùng của họ mà cung cấp đầy đủ, khiến họ được an ổn. Sau đó mới ban cho họ pháp bửu vô thượng, khiến họ tu hành rời phóng dật, gieo căn lành, chẳng thôi chuyển nơi Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc cứu chúng sanh như vậy, đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh giải thoát rốt ráo sự triền phược của tham ái. Nguyện tất cả chúng sanh dứt giòng sanh tử lên bờ trí huệ. Nguyện tất cả chúng sanh trừ diệt ngu si sanh trưởng trí huệ dứt hẳn phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh dứt sự trói buộc của ba cõi được Nhưt thiết trí giải thoát rốt ráo. Nguyện tất cả chúng sanh dứt hẳn tất cả phiền não đến nơi bờ trí huệ vô ngại kia. Nguyện tất cả chúng sanh lìa động niệm tư duy phân biệt vào nơi trí địa Bồ đề bất động. Nguyện tất cả chúng sanh xa lìa tất cả sự tham dục của thế gian và không nhiễm trước trong ba cõi. Nguyện tất cả chúng sanh được chí nguyện thù thắng, luôn được Chư Phật thuyết pháp cho. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm giải thoát không nhiễm trước, không hệ phược, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không. Nguyện tất cả chúng sanh được Bồ Tát thần thông, đến tất cả thế giới điều phục chúng sanh khiến lìa thế gian trụ nơi Đại thừa. Đây là đại Bồ Tát lúc cứu độ chúng sanh thoát khổ ngục tù đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh khắp vào bực trí huệ của Như Lai vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy tù nhơn : cổ mang gông, tay chơn bị trói, sắp bị xử tử, hoặc lóc thịt, hoặc giáo đâm, hoặc hỏa thiêu, hoặc bêu đầu, phải xa bỏ gia đình thân tộc mà bị mọi điều thống khổ. Bồ Tát liền đem thân mình chịu khổ thay thế cho họ, như A Dật Đa Bồ Tát, Thù Thắng Hạnh Vương Bồ Tát v.v...

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát tự xả thân mạng cứu chúng sanh, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân mạng rốt ráo tận, lìa hẳn tất cả tai hoạnh bức não. Nguyện tất cả chúng sanh y Chư Phật mà trụ được thọ ký sẽ thành Phật. Nguyện tất cả chúng sanh cứu khắp hàm thức khiến lìa bố úy thoát hẳn ác đạo. Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả thọ mạng vào cảnh

trí huệ bất tử. Nguyên tất cả chúng sanh lia hẳn oán địch nạn khổ, luôn được Chư Phật, và thiện hữu nhiếp thọ. Nguyên tất cả chúng sanh lia bỏ tất cả dao gươm, vũ khí nghiệp ác, tu hành những nghiệp lành thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh lia khỏi sự bố úy, dưới cội Bồ đề phá quân ma. Nguyên tất cả chúng sanh lia đại bố úy, nơi pháp vô thượng tâm thanh tịnh vô úy có thể làm bực đại sư tử hồng vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được trí vô ngại tu hành chánh nghiệp nơi các thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh đến chỗ vô úy, thường nhớ cứu hộ những chúng sanh khổ. Đây là đại Bồ Tát lúc tự xả thân cứu những tử tù sắp bị hành hình mà đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh lia khỏi sanh tử được sự vui vi diệu vô thượng của Như Lai.

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 27

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát bố thí cả búi tóc liền với da đầu cho kẻ đến xin, như Bửu Kế Vương Bồ Tát, Thắng Diệu hân Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc tay cầm dao bén lóc trợn da đầu, liền với búi tóc cung kính trao cho kẻ đến xin, đại Bồ Tát không lòng động loạn, chỉ chánh niệm tam thể Chư Phật, lòng hoan hỷ thêm lớn chí nguyện, khéo hiểu các pháp chẳng thấy đau khổ, rõ biết sự khổ vốn vô tướng vô sanh, khổ vui thay nhau không có thường trụ, thật hành hạnh đại xả đồng với tam thể Bồ Tát, phát tín nguyện sâu cầu Nhứt thiết trí không thối chuyển, chẳng do sức thiện tri thức khác dạy trao. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng vô kiến đánh, được búi tóc như ngọn tháp. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc xanh biếc, tóc kim cang, tóc mịn nhuyễn, có thể dứt tất cả phiền não cho chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc nhuần láng, tóc kín dày, tóc không lẫn phủ vành trán. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc như chữ "**Vạn**", tóc xoắn khu ốc về phía hữu. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc như tóc Phật, lia hẳn tất cả kiết tập phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc chói sáng chiếu thập phương thế giới. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc không rối, đẹp, sạch như tóc của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tóc như đánh tháp của Phật, khiến người thấy như thấy tóc của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh đều được tóc vô nhiễm của Như Lai không hề bợn nhơ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí búi tóc liền cả da đầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được tâm niệm

tịch tịnh đều được viên mãn các môn đà la ni, rớt ráo Nhứt thiết chủng trí đủ Thập lực.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem trông mắt bố thí cho người xin như Hoan Hỷ Hạnh Bồ Tát, Nguyệt Quang Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí trông mắt, đại Bồ Tát khởi tâm thanh tịnh thí nhân, tâm thanh tịnh trí nhân, tâm y chỉ pháp quang minh, tâm hiện quán Phật đạo vô thượng, pháp tâm hồi hướng trí huệ rộng lớn, phát tâm xả thí bình đẳng đồng chư Bồ Tát trong ba thuở, phát tâm trí nhân vô ngại chẳng hư lòng tin thanh tịnh. Đối với người xin sanh tâm hoan hỷ nhiếp thọ vì đề rớt ráo tất cả thân thông, vì sanh Phật nhân, vì thêm lớn tâm Bồ đề, vì tu tập đại từ bi, vì chế phục sáu căn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí trông mắt, đối với người xin sanh lòng thương mến, vì họ mà lập hội bố thí, thêm lớn pháp lực, rời bỏ những ái khiến phóng dật của thế gian, dứt trừ dục nhiễm mà tu tập hạnh Bồ đề, tâm an vi bất động làm vừa lòng người xin cho họ được thỏa mãn.

Dem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được mắt tối thắng diu dắt tất cả mọi loài. Nguyện tất cả chúng sanh được mắt vô ngại mở kho trí huệ rộng lớn. Nguyện tất cả chúng sanh được nhục nhãn thanh tịnh quang minh soi suốt không gì che đậy. Nguyện tất cả chúng sanh được thiên nhãn thanh tịnh trọn thấy nghiệp quả của tất cả chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp nhãn thanh tịnh, có thể tùy thuận vào cảnh giới Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được huệ nhãn liả bỏ tất cả sự phân biệt chấp trước. Nguyện tất cả chúng sanh viên mãn Phật nhân đều có thể giác ngộ tất cả các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu phổ nhân cùng tận các cảnh giới không bị chướng ngại. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu mắt thanh tịnh không mê mờ, rõ chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ mắt thanh tịnh vô ngại trọn vẹn mười trí lực. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí trông mắt đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được mắt thanh tịnh Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có thể đem vành tai và cái mũi cho người xin, như Thắng Hạnh Vương Bồ Tát, Vô Oán Thắng Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát gần gũi người xin, chuyên tâm tu tập các hạnh Bồ Tát, đủ chủng tánh Phật, sanh nhà Như Lai, nhớ hạnh bố thí của Bồ Tát tu, luôn siêng phát khởi Phật Bồ đề, làm cho các căn công đức trí huệ đều thanh tịnh, quan sát ba cõi không một mảy kiên cố. Nguyên luôn được thấy Chư Phật và Bồ Tát, tùy thuận ghi nhớ tất cả Phật pháp, rõ biết thân thể là hư giả rỗng không, không một mảy tham tiếc.

Lúc đại Bồ Tát bố thí tai, mũi như vậy, lòng luôn tịch tịnh điều phục các căn, cố gắng cứu giúp chúng sanh thoát nạn hiểm ác, sanh trưởng tất cả trí huệ chúng sanh, vào biển đại bố thí, rõ thấu nghĩa của các pháp, tu đủ các đạo hạnh, thật hành theo trí huệ, được pháp tự tại, đem thân chẳng bền đổi lấy thân bền.

Chư Phật tử ! lúc đại Bồ Tát bố thí vành tai đem những thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại nghe khắp tất cả âm thanh thuyết pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại có thể hiểu rõ trọn tất cả âm thanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tai Phật thông thấu tất cả không bị trệ ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được tai thanh tịnh, chẳng vì tai nghe mà sanh lòng phân biệt. Nguyên tất cả chúng sanh không tai điếc lãng, khiến rớt ráo không có sự nghe sai mờ. Nguyên tất cả chúng sanh được tai khắp pháp giới nghe biết trọn pháp âm của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại khai ngộ tất cả pháp vô ngại, khéo biết các luận không ai phá được. Nguyên tất cả chúng sanh được tai nghe khắp thanh tịnh rộng lớn. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ Thiên nhĩ nhãn đến Phật nhĩ. Đây là lúc bố thí tai, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến các chúng sanh đều được tai thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được mũi cao và thẳng, được mũi đẹp, được mũi có tướng lành, được mũi khả ái, được mũi tịnh diệu, được mũi tùy thuận, được mũi cao rõ, được mũi phục oán, được mũi thiện kiến, được mũi Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được gương nặt lia nét giặn hờn, được mặt Nhứt thiết pháp, được mặt vô ngại, được mặt thiện kiến, được mặt tùy thuận, được mặt thanh tịnh, được mặt lia lỗi, được mặt Phật viên mãn, được mặt khắp tất cả chỗ, được mặt vô lượng xinh đẹp. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh rớt ráo vào Phật pháp Nhiếp thọ Phật pháp, rõ biết Phật pháp, trụ trì Phật pháp, thường thấy Phật,

đều chứng pháp môn của Phật thành tựu tâm không gì phá hoại được, có thể chiếu rõ chánh pháp của Phật, trang nghiêm thanh tịnh khắp những Phật độ, được thân oai lực lớn của Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tai và mũi đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ trong bực tự tại kiên cố, có thể đem nanh răng thí cho chúng sanh, như thuở xưa Hoa Xi Vương Bồ Tát, Lục Nha Tượng Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí răng, lòng Bồ Tát thanh tịnh hy hữu như hoa sen xanh : Những là tâm bố thí vô tận, tâm bố thí tin sâu, tâm bố thí thành tựu vô lượng hạnh xả trong mỗi bước đi, tâm bố thí điều phục các căn, tâm bố thí xả tất cả, tâm bố thí Nhứt thiết trí, tâm bố thí an lạc chúng sanh, bố thí lớn, bố thí tột mức, bố thí thù thắng, tối thắng bố thí không lòng ghét giận.

Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được nanh răng trắng bén thành tháp tối thắng thọ sự cúng dường của Nhơn, Thiên. Nguyện tất cả chúng sanh được răng đều bằng như răng Phật không hở khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm điều phục khéo đến hạnh Ba la mật của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh miệng lành thanh tịnh, nanh răng bóng trắng sáng rõ. Nguyện tất cả chúng sanh được nanh răng trang nghiêm, miệng thanh tịnh không tương xấu. Nguyện tất cả chúng sanh trọn đủ bốn mươi răng, luôn thoảng ra những mùi thơm vi diệu hi hữu. Nguyện tất cả chúng sanh ý khéo điều phục răng bóng sạch như hoa sen trắng, phóng vô lượng ánh sáng chiếu khắp nơi. Nguyện tất cả chúng sanh nanh răng bén chắc, ăn không tham nhiễm làm phước điền vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh nơi kẻ răng thường phóng quang minh thọ ký chư Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nanh răng đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đủ Nhứt thiết trí, vì được trí huệ thanh tịnh ở trong các pháp vậy.

Chư Phật tử ! Nếu lúc có người đến xin cái lưỡi, đối với người xin, đại Bồ Tát dùng tâm từ bi nói lời dịu dàng khả ái, như thuở xưa Đoan Chánh Diện Vương Bồ Tát, Bất Thối Chuyển Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ, đại Bồ Tát mời người xin ngồi trên toà sư tử. Với tấm lòng thanh tịnh hiền hòa an vui, không chấp lấy thân, không chấp lấy lời, Bồ Tát quỳ gối há miệng le lưỡi cho người xin mà bảo rằng : Thân của tôi đây hiện

nay hoàn toàn thuộc về Ngài, xin cắt lấy lưỡi này tùy ý Ngài sử dụng, cho Ngài được thỏa lòng mong muốn.

Bồ Tát đem thiện căn bố thí lưỡi này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi cùng khắp, có thể tuyên nói các lời, các pháp. nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi trùm cả mặt, lời nói trọn chơn thiệt, không hai lời. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi trùm khắp tất cả Phật độ, thị hiện thần thông tự tại của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi mềm mỏng, luôn hưởng vị ngon lành thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi biện tài, dứt được tất cả lưới nghi thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi sáng chói, có thể phóng vô lượng quang minh. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi quyết định, biện nói các pháp không cùng tận. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi điều phục khắp cả, có thể khéo khai thị tất cả bí yếu, lời nói ra khiến người tin nhận. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi thông đạt khắp cả, khéo vào tất cả biển ngôn ngữ. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi khéo nói tất cả những pháp môn, nơi trí ngôn ngữ, đều đến bị ngạn. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái lưỡi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn trí vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát dùng đầu bố thí những người đến xin, như TỐI THẮNG TRÍ BỒ TÁT, QUỐC VƯƠNG CA THI và các Bồ Tát khác. Đại Bồ Tát bố thí như vậy là vì muốn thành tựu trí thủ tối thắng vào tất cả pháp, muốn thành tựu đều đại Bồ đề cứu chúng sanh, muốn đầy đủ đầu đệ như thấy tất cả pháp, muốn được đầu trí huệ chánh kiến thanh tịnh, muốn thành tựu đầu vô ngại, muốn được đầu bực đệ nhưt, muốn được đầu trí tối thắng nơi thế gian, muốn được đầu trí huệ thanh tịnh vô kiến đánh, muốn được đầu trí huệ thị hiện khắp đến mười phương, muốn được đầu tự tại đối với tất cả pháp.

Đại Bồ Tát an trụ pháp này siêng cầu tu tập thời là đã vào chủng tánh Phật, học hạnh bố thí của Phật, sanh lòng tin thanh tịnh đối với Phật, thêm lớn thiện căn, khiến người xin đều được thoả mãn vui mừng, lòng họ thanh tịnh vui mừng vô lượng, lòng tin hiểu thanh tịnh soi rõ Phật pháp, phát tâm Bồ đề, an trụ tâm xả, các căn thơ thới, công đức tăng trưởng, phát chí nguyện lành, thường ưa tu hành hạnh bố thí rộng lớn.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được đầu Như Lai, được vô kiến đánh, nơi tất cả chỗ không bị che khuất, là thượng thủ nhưt trong các Phật độ, tóc xoắn phía hữu nhuần bóng sáng sạch, chữ "**Vạn**" nghiêm sức rất hy hữu trong

đòi, toàn vẹn đầu Phật, thành tựu đầu trí, đầu đê nhưt trong tất cả thế gian, là đầu hoàn toàn, là đầu thanh tịnh, là trí thủ viên mãn ngồi nơi đạo tràng. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí đầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được pháp tối thắng, thành trí huệ vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát bố thí tay và chân cho chúng sanh, như Thường Tinh Tấn Bồ Tát, Vô Ưu Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, Bồ Tát nhiều đời bố thí tay chân. Dùng tín làm tay mà khởi hạnh nhiều ích, qua lại xoay vần siêng tu chánh pháp. Nguyên được tay báu dùng tay làm vật bố thí, đầy đủ Bồ Tát đạo, thường dang rộng hai tay sẵn sàng bố thí, bước đi an lành dững mãnh không khiếp sợ. Dùng sức tin thanh tịnh tròn đủ hạnh tinh tấn, trừ diệt ác đạo thành tựu Bồ đề.

Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy dùng vô lượng vô biên tâm quảng đại khai thị pháp môn thanh tịnh và biến Chư Phật thành tựu tay bố thí châu cấp khắp mọi nơi, nguyện lực nhậm trì đạo Nhưt thiết trí, trụ nơi tâm rốt ráo ly cấu, pháp thân và trí thân không dứt không hư, tất cả nghiệp ma chẳng khuynh động được y tựa nơi thiện tri thức để kiên cố tâm mình, tu hành Bồ thí Ba la mật đồng như chư Bồ Tát.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh tròn đủ sức thần thông đều được tay báu. Được tay báu rồi, thời đều tôn kính nhau, xem là phước điền, đem các vật báu cúng dường nhau, lại đem các báu cúng dường Chư Phật, nổi mây báu đẹp khắp các Phật độ, khiến các chúng sanh thương yêu nhau, chẳng nỡ hại nhau, đạo đi các cõi Phật an trụ vô úy, tự nhiên đầy đủ trọn vẹn thần thông.

Lại khiến chúng sanh đều được tay báu, tay hoa, tay hương thơm, tay y phục, tay lọng, tay tràng hoa, tay hương bột, tay đồ trang nghiêm, tay vô lượng, tay vô lượng, tay rộng khắp.

Được tay này rồi, dùng sức thần thông thường siêng năng qua đến tất cả Phật độ. Có thể dùng một tay rờ khắp tất cả thế giới của Chư Phật. Dùng tay tự tại giữ gìn các chúng sanh. Được tay đủ tướng vi diệu phóng vô lượng quang minh. Có thể dùng một tay che khắp chúng sanh. Thành tựu tay Như Lai : Ngón có màng lưới, móng như đồng đỏ.

Bấy giờ Bồ Tát dùng tay đại nguyện che khắp các chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh chí thường thích cầu Vô thượng Bồ đề, xuất sanh tất cả

biển công đức lớn. Thấy người đến xin thời lòng hoan hỷ không nhàm. Vào biển Phật pháp, thiện căn đồng với Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tay chân đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát hoại thân thể để lấy máu bố thí chúng sanh, như Pháp Nghiệp Bồ Tát, Thiện Ý Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, lúc bố thí máu nơi thân, đại Bồ Tát khởi tâm thành tựu Nhứt thiết trí, khởi tâm hân ngưỡng đại Bồ đề, khởi tâm thích tu hạnh Bồ Tát, khởi tâm chẳng chấp lấy khổ thọ, khởi tâm thích thấy người xin, khởi tâm chẳng hiềm người đến xin, khởi tâm xu hướng Bồ Tát đạo, khởi tâm gìn giữ hạnh xả của tất cả Bồ Tát, khởi tâm làm thêm rộng hạnh bố thí lành của Bồ Tát, khởi tâm bất thối chuyển, tâm chẳng thôi nghỉ, tâm không luyến nơi mình.

Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp thân, trí thân. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không mỏi nhọc như Kim Cang. Nguyện tất cả chúng sanh được thân bất hoại không ai làm thương tổn được. Nguyện tất cả chúng sanh được thân như biến hóa, hiện khắp thế gian không cùng tận. Nguyện tất cả chúng sanh được thân khả ái tịnh diệu kiên cố. Nguyện tất cả chúng sanh thân pháp giới đồng với Như Lai không chỗ y chỉ. Nguyện tất cả chúng sanh được thân như diệu bửu chói sáng, tất cả người trong thế gian không sánh kịp. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí tạng, ở trong vòng sanh tử mà được tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân bửu hải, đem sự lợi ích lại cho tất cả ai ngó thấy. Nguyện tất cả chúng sanh được thân hư không, những sự khổ não hoạn nạn của thế gian không làm nhiệm trước được.

Đây là lúc bố thí máu nơi thân, Bồ Tát dùng tâm Đại thừa, tâm thanh tịnh, tâm quảng đại, tâm vui thích, tâm hân hạnh, tâm hoan hỷ, tâm tăng thượng, tâm an lạc, tâm không ô trược mà đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát thấy có người đến xin, thịt và tủy nơi thân thể mình, liền hoan hỷ dịu dàng bảo người xin rằng : Thịt và tủy nơi thân tôi đây tùy ý Ngài lấy dùng, như Nhiêu Ích Bồ Tát, Nhứt Thiết Trí Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Đại Bồ Tát ở trong các loài, nhiều đời đem tủy và thịt nơi thân mình mà bố thí cho người đến xin, lòng rất hoan hỷ càng thêm lớn tâm bố thí, tu tập thiện căn đồng với chư Bồ Tát, lia trần cấu thế gian được chí nguyện sâu, đem thân bố thí khắp nơi, lòng vẫn vô tận, tròn đủ vô lượng thiện căn rộng lớn nhiếp thọ tất cả công đức vi diệu, thọ trì thật hành mãi không nhàm, đúng như pháp tắc của Bồ Tát, lòng thường ưa thích công đức bố thí, châu cấp tất cả lòng không hối tiếc, quan sát khắp các pháp đều tùy duyên sanh vốn không có tự thể, chẳng luyến hạnh nghiệp bố thí cũng chẳng tham quả báo bố thí, tùy chỗ hội ngộ bình đẳng thí cho.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, Chư Phật đều hiện tiền, vì khiến được an trụ khắp các pháp thanh tịnh. Tất cả thế giới đều hiện tiền vì khiến nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Tất cả chúng sanh đều hiện tiền vì dùng tâm đại bi cứu hộ khắp tất cả. Tất cả Phật đạo đều hiện tiền, vì thích quan sát mười trí lực của Như Lai. Quá khứ, vị lai, hiện tại tất cả Bồ Tát đều hiện tiền vì đồng chung viên mãn những thiện căn. Tất cả vô úy đều hiện tiền vì có thể làm bực thuyết pháp tối thượng. Tất cả tam thế thời gian đều hiện tiền vì được trí bình đẳng quan sát khắp cả. Tất cả thời gian đều hiện tiền vì phát nguyện rộng lớn tu hạnh Bồ đề trọn kiếp vị lai. Tất cả hạnh không mệt nhàm của Bồ Tát đều hiện tiền vì phát tâm rộng lớn vô lượng.

Đại Bồ Tát, lúc bố thí thịt và tủy, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân Kim Cang chẳng bị ngăn trở phá hoại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên mật chẳng khuyết giảm. Nguyện tất cả chúng sanh được ý sanh thân, trang nghiêm thanh tịnh như thân Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được thân đủ trăm tướng phước đức, trang nghiêm với ba mươi hai tướng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân diệu trang nghiêm đủ tám mươi tướng tùy hảo, đủ mười trí lực. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Như Lai, rốt ráo thanh tịnh không hạn lượng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố, tất cả chúng sanh được thân nhưt tướng đồng một thân tướng với Chư Phật tam thế. Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô ngại dùng pháp thân thanh tịnh khắp cõi hư không. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Bồ đề tạng, dung nạp tất cả thế gian.

Đây là Bồ Tát vì cầu Nhưt thiết trí, lúc bố thí thịt và tủy đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thân vô lượng thanh tịnh rốt ráo của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem quả tim bồ thí cho người đến xin, như Vô Hối Yểm Bồ Tát, Vô Ngại Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc Bồ Tát đem tim mình cho người xin, thời học tâm bồ thí tự tại, tu tâm bồ thí tất cả, tập tâm Đàn Ba la mật, thành tựu tâm Đàn Ba la mật, học tâm bồ thí của tất cả Bồ Tát, tâm vô tận thí xả tất cả, tâm tập quán đều bồ thí tất cả, tâm thật hành bồ thí gánh vác tất cả của Bồ Tát, tâm chánh niệm tất cả Chư Phật hiện tiền, tâm cúng dường tất cả người đến xin không hề đoạn tuyệt.

Vì thành tựu Nhứt thiết trí, Thập lực, an trụ Bồ Tát đạo, nên lúc bồ thí tim mình, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Kim Cang tạng. Nguyện tất cả chúng sanh được tướng chữ "**Vạn**" trang nghiêm tâm Kim Cang giới, được tâm không thể dao động, được tâm chẳng thể khủng bố, được tâm lợi ích thế gian thường vô tận, được tạng tâm trí huệ đại dũng mãnh, được tâm na la diên kiên cố, được tâm vô tận như chúng sanh giới, được tâm trừ diệt các ma nghiệp ma quân, được tâm vô úy, tâm đại Oai Đức, tâm thường tinh tấn, tâm đại dũng mãnh, tâm chẳng kinh sợ, tâm áo giáp Kim Cang, tâm Tối thượng của Bồ Tát, thành tựu tâm Phật Bồ đề sáng chói, được ngôi dưới cội Bồ đề, an trụ Phật pháp, hết mê hoặc, hoàn thành tâm Nhứt thiết trí, tâm Thập lực.

Đây là đại Bồ Tát lúc bồ thí quả tim mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh chẳng nhiễm thế gian, tròn đủ tâm Thập lực của Như Lai.

Chư Phật tử ! Nếu có người đến xin gan, phổi, ruột, cật của mình, đại Bồ Tát đều bồ thí cho họ, như Thiện Thí Bồ Tát, Hàng Ma Tự Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bồ thí những vật trên đây, thấy người đến xin, lòng Bồ Tát hoan hỷ kính mến, vì cầu đạo Bồ đề, nên đều bồ thí đúng theo ý người xin, chẳng hối tiếc, quan sát thân này không bền chắc, tôi nên đem bồ thí cho họ để được thân kiên cố. Bồ Tát lại suy nghĩ thân của tôi đây liền sẽ hư rã ai thấy cũng nhàm, sẽ là món ăn của chồn, sói, thân này là vật vô thường rồi cũng phải bỏ.

Đại Bồ Tát lúc quan sát như vậy, biết thân rất vô thường như uế, được tỏ ngộ nơi pháp nên rất vui mừng, kính mến người xin như bực thiện tri

thức, đem thân không bền đổi lấy thân bền, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí tạng trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phước tạng có thể nhập trí tất cả trí nguyện. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thượng diệu, trong chứa hương thơm, ngoài phát ánh sáng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không lộ bụng, trên dưới ngay thẳng, lông đốt xứng nhau. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí huệ, dùng pháp vị của Phật để dinh dưỡng thơ thới. Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô tận, tu tập an trụ nơi pháp tánh thậm thâm. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tổng trì thanh tịnh dùng diệu biện tài hiển thị các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, cả thân và tâm trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí hạnh sâu rộng của Phật, trí huệ trùm khắp, mưa pháp vũ lớn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân ở trong thời tịch tịnh, ở ngoài thời vì chúng sanh mà làm tràng trí huệ phóng đại quang minh soi sáng tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tạng phủ đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh thân tâm thanh tịnh, đều được an trụ trong trí huệ vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát bố thí những lông xương của mình, như Pháp Tạng Bồ Tát, Quang Minh Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc thấy người đến xin những lông xương của mình, đại Bồ Tát rất hoan hỷ kính mến họ. Lòng Bồ Tát luôn an lạc thanh tịnh dững mãnh, vững lòng tin, thêm lòng từ mẫn, lòng vô ngại, bố thí đúng theo chỗ nhu cầu của người xin. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được hóa thân, chẳng còn bầm thọ thân máu thịt. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Kim Cang bất hoại, không ai hơn được. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân viên mãn Nhứt thiết trí, sanh vào nơi cõi không hệ phược nhiễm trước. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí lực, các căn đều toàn vẹn chẳng hư khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, tự tại đến nơi bỉ ngạn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố không hư hoại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tùy loại ứng hiện, giáo hóa điều phục muôn loài. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí huân, có sức khỏe lớn Na la diên. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố chẳng đoạn tuyệt, lia hẳn tất cả sự mỗi nhọc. Nguyện tất cả chúng sanh được thân rất khỏe vững vàng, đầy đủ đại lực tinh tấn.

Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân bình đẳng khắp thế gian trụ nơi bực vô lượng trí huệ tối thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phước đức, ai ngó thấy đều được lợi ích xa lìa những điều quấy ác. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không y tựa, đều được đầy đủ trí huệ vô y vô trước. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Phật nhiếp thọ, thường được Chư Phật gia hộ. Nguyện tất cả chúng sanh được thân lợi ích tất cả mọi loài, đều có thể vào tất cả mọi loài. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phổ hiện, có thể chiếu hiện khắp tất cả Phật pháp. nguyện tất cả chúng sanh được thân hoàn toàn tinh tấn, chuyên niệm siêng tu trí hạnh Đại thừa. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, lìa cống cao, ngã mạn trí huệ luôn vững vàng không động loạn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân hành kiên cố, thành tựu tất cả trí nghiệp Đại thừa. Nguyện tất cả chúng sanh được thân nhà Phật, lìa hẳn tất cả sanh tử thế gian.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí những lông xương nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh được Nhứt thiết trí vĩnh viễn thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát thấy có người cầm dao bén xin da nơi thân mình, thời rất hoan hỷ xem như là có trọng ân đối với mình. Bồ Tát liền tiếp rước mời ngồi tòa cao, rồi đem thân dâng nạp cho người xin làm vừa ý họ với lòng kính mến, như Thanh Tịnh Tạng Bồ Tát, Kim Hiếp Lộc Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được da mịn nhuyễn thanh tịnh như thân Phật, người thấy không nhàm. Nguyện tất cả chúng sanh được da bất hoại như Kim Cang không ai phá hoại được. Nguyện tất cả chúng sanh được da màu hoàng kim thanh tịnh sáng sạch. Nguyện tất cả chúng sanh được da vô lượng màu sắc, tùy theo tâm nguyện hiện sắc thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được da thanh tịnh vi diệu đệ nhất đủ các tướng hảo của Phật, phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí da nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh đều được tất cả cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh đầy đủ công đức lớn của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem ngón tay ngón chân bố thí cho người xin, như Kiên Tinh Tấn Bồ Tát, Diêm Phù Đề Tự Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát hòa nhan vui vẻ, lòng an lành không điên đảo, chẳng cầu tư lợi chẳng chuộng tiếng tăm, an trụ nơi Đại thừa phát ý quảng đại, lia bỏ lòng ganh ghét bôn xén và tất cả phiền não, chuyên hướng đến diệu pháp vô thượng của Như Lai. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được ngón tay ngón chân dài thon, đều đặn, tròn trịa, ngay thẳng trên dưới xứng nhau, móng như đồng đỏ nổi cao chói sáng, như ngón của Đức Phật, đầy đủ Thập lực. Nguyện tất cả chúng sanh được ngón có chỉ xoay vòng phía hữu, đẹp như hoa sen. Nguyện tất cả chúng sanh được ngón tạng quang minh, phóng ánh sáng lớn chiếu vô lượng cõi Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được ngón khéo an bài, màng lưới hoàn toàn hảo khéo léo.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngón, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều được tâm thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc thỉnh cầu chánh pháp, vui lòng dâng móng liền thịt cho người thí pháp, nếu người này muốn, như Pháp Tụ Tại Vương Bồ Tát, Vô Tận Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được móng tương đồng đỏ như Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được móng bóng láng trang nghiêm xinh đẹp chói sáng đệ nhất. Nguyện tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí toàn vẹn tương đại như, không nhiễm trước thế gian, không gì sánh bằng. Nguyện tất cả chúng sanh được móng diệu trang nghiêm chói sáng tất cả thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được móng bất hoại thanh tịnh không kém khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được móng đủ tướng phương tiện vào tất cả Phật pháp, trí huệ rộng lớn thấy đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được móng thiện sanh, đầy đủ nghiệp quả tịnh diệu của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí đại Đạo Sư, phóng tạng quang minh vô lượng sắc vi diệu.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu pháp mà bố thí móng liền thịt, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh được Nhứt thiết trí vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát cầu pháp tạng của Phật, hết lòng cung kính tôn trọng, dầu được nghe chánh pháp rồi phải tự nhảy vào hầm lửa sâu cũng

rất vui mừng, như Cầu Thiện Pháp Vương Bồ Tát, Kim Cang Tư Duy Bồ Tát và chư đại Bồ Tát khác.

Bây giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp Nhứt thiết trí của Phật, trọn chẳng thôi chuyển Vô thượng Bồ đề.

Nguyện tất cả chúng sanh lìa các hiểm nạn, hưởng thọ sự an vui của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm vô úy, lìa các khủng bố.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích cầu pháp đầy đủ sự vui vẻ trang nghiêm.

Nguyện tất cả chúng sanh lìa các ác thú, dứt trừ tất cả lửa dữ tam độc.

Nguyện tất cả chúng sanh thường được an vui thắng diệu như Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Bồ Tát, lìa hẳn tất cả lửa tham, sân, si.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được sự vui chánh định của Bồ Tát thấy khắp Chư Phật lòng họ rất vui mừng.

Nguyện tất cả chúng sanh khéo nói chánh pháp, đối với pháp cứu cánh luôn không quên sót. Nguyện tất cả chúng sanh toàn vẹn sự vui vi diệu thần thông của Nhứt thiết, rốt ráo an trụ nơi Nhứt thiết chủng trí.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu chánh pháp, lúc đem thân tự nhảy vào hầm lửa dùng thiện căn hồi hướng muốn cho chúng sanh lìa nghiệp chướng ngại, đều được đầy đủ lửa trí huệ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát vì cầu chánh pháp để khai thị diễn thuyết đạo hạnh Bồ Tát, chỉ đường Bồ đề, đến trí Vô thượng, siêng tu Thập lực, hiển thị tâm Nhứt thiết trí, được trí vô ngại, cho chúng sanh được thanh tịnh trụ nơi cảnh giới Bồ Tát siêng tu tập đại trí được Phật Bồ đề, mà tự thân phải thọ lấy vô lượng sự khổ não, như Cầu Thiện Pháp Bồ Tát, Dũng Mãnh Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc vì pháp mà thọ khổ, Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả sự khổ não bức bách, thành tựu thần thông tự tại an vui.

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn những sự khổ được tất cả sự vui, dứt hẳn thân khổ được thân thanh tịnh an vui.

Nguyện tất cả chúng sanh thoát khỏi ngục khổ thành tựu trí hạnh.

Nguyện tất cả chúng sanh thấy đường an ổn lia khỏi các ác đạo.

Nguyện tất cả chúng sanh được vui pháp hỷ dứt hẳn các sự khổ.

Nguyện tất cả chúng sanh dứt hẳn, các sự khổ, không lòng oán hận, luôn yêu mến nhau.

Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, lia khỏi sanh tử.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu, sự an lạc thanh tịnh vô tỷ, không sự khổ gì làm tổn thương được.

Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả sự vui thù thắng vô ngại của Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc chịu khổ để cầu chánh pháp đem thiện căn hồi hướng vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh, khiến họ khỏi những hiểm nạn mà an trụ nơi giải thoát vô ngại Nhưt thiết chủng trí vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc ở ngôi vua mà cầu chánh pháp, đến đổi có thể vì quý trọng một chữ, một câu, một nghĩa mà thí xả tất cả sở hữu trong nước, thành ấp, nhơn dân, đất đai, kho tàng, vàng bạc, châu báu, cung điện, quyền thuộc vợ con, đến cả ngôi vua cũng thí xả được, để đem sự lợi ích lại cho tất cả chúng sanh, cần cầu đạo Nhưt thiết trí vô ngại thanh tịnh của Chư Phật, như Đại Thế Đức Bồ Tát, Thắng Đức Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác. Nhấn đến vì cầu một chữ chánh pháp mà năm vóc mọp lạy, chánh niệm tam thế Phật pháp, thích tu tập, chẳng màng danh lợi, bỏ ngôi vua thế gian mà cầu ngôi Pháp Vương tự tại, không tham luyến sự vui thế gian mà dùng pháp xuất thế nuôi lớn tâm tánh, lia hẳn tất cả sự hí luyến thế gian mà trụ nơi Phật pháp không hí luyến.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích bố thí tất cả sở hữu không lòng hối tiếc.

Nguyện tất cả chúng sanh luôn cầu chánh pháp, chẳng tiếc những của cải sanh sống đến cả thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được lợi ích nơi chánh pháp, có thể giải quyết sự nghi hoặc của tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh có lòng ham thích pháp lành, luôn vui thích chánh pháp của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh vì cầu Phật pháp nên có thể xả thân mạng nhân đến ngôi vua, phát đại tâm tu tập Bồ đề Vô thượng.

Nguyện tất cả chúng sanh tôn trọng chánh pháp, thường rất mến thích chẳng tiếc thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh hộ trì Phật pháp rất khó được mà thường siêng tu tập.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được quang minh Phật Bồ đề, thành hạnh Bồ đề, tỏ ngộ chẳng do người khác.

Nguyện tất cả chúng sanh thường có thể quan sát tất cả Phật pháp, nhờ trừ mũi tên nghi ngờ, trong tâm được an ổn.

Đây là đại Bồ Tát thí xả ngôi vua để cầu chánh pháp, đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được tri kiến viên mãn thường được trụ nơi đạo an ổn vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát làm đại Quốc Vương được tự tại, ban chỉ dụ trừ bỏ nghiệp sát sanh. Cấm dứt sự giết thịt trong toàn thể quốc nội. Những sanh vật không chân, hai chân, bốn chân, nhiều chân, tất cả đều ban cho sự vô úy. Không lòng khi đoạt, rộng tu tất cả hạnh Bồ Tát, như từ che chở mọi loài, chẳng xâm nã, phát tâm làm an ổn chúng sanh, lập quán trí rất thích đối với Chư Phật, thường tự an trụ nơi ba Tụ tịnh giới và cũng làm cho chúng sanh an trụ như vậy. Đại Bồ Tát khiến các chúng sanh trụ nơi Ngũ giới, dứt hẳn nghiệp sát sanh. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh phát tâm Bồ Tát đầu đủ trí huệ, thọ mạng được bảo đảm không cùng tận.

Nguyện tất cả chúng sanh trụ vô lượng kiếp cúng dường tất cả Phật, cung kính siêng tu càng thêm thọ mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh tu hành hoàn toàn lìa pháp lão tử, tất cả sự tai độc chẳng hại mạng họ được.

Nguyện tất cả chúng sanh được hoàn toàn thân thể không bệnh nã, thọ mạng tự tại có thể tùy ý mà trụ thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh được thọ mạng vô tận, cùng kiếp số vị lai trụ hạnh Bồ Tát, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh, được môn thọ mạng thiện căn thập lực tăng trưởng, thọ mạng vô tận hoàn thành đại nguyện.

Nguyện tất cả chúng sanh đều thấy Chư Phật phụng thờ cúng dường, thọ mạng vô tận tu tập thiện căn.

Nguyện tất cả chúng sanh ở nơi Chư Phật khéo học Phật pháp được Thánh pháp hỷ thọ mạng vô tận.

Nguyện tất cả chúng sanh được thọ mạng thường trụ, dũng mãnh tinh tấn nhập trí huệ của Phật.

Đây là đại Bồ Tát trụ ba Tụ tịnh giới dứt hẳn nghiệp sát sanh đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh được toàn vẹn mười trí lực của Phật vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát thấy có chúng sanh ôm lòng tàn nhẫn làm tổn hại loài người và thú vật, vì thế nên phải thọ lấy thân nam hình thiếu sứ khổ sở, Bồ Tát khởi lòng từ bi mà thương xót cứu vớt họ, làm cho tất cả nhơn dân nơi diêm phù Đề đều bỏ nghiệp sát hại, đem tất cả tài vật của mình bố thí cho họ, rồi dạy họ hiểu biết chánh pháp, khiến họ vui mừng sanh lòng từ ái thương yêu lẫn nhau, dứt bỏ ác tâm.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh toàn vẹn thân trượng phu thành tựu tướng Phật mã âm tàng.

Nguyện tất cả chúng sanh toàn vẹn thân nam tử, phát tâm dũng mãnh tu các phạm hạnh.

Nguyện tất cả chúng sanh có sức dũng mãnh, thường làm bậc chủ đạo, trụ nơi trí vô ngại không hề thối chuyển.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân đại trượng phu, lia bỏ tâm tham dục không còn nhiễm trước.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp thiện nam tử, trí huệ tăng trưởng được Chư Phật khen ngợi.

Nguyện tất cả chúng sanh được đầy đủ sức lực bậc đại nhơn, luôn có thể tu tập căn lành mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh vĩnh viễn chẳng hư mất thân nam tử, thường tu tập pháp phước huệ Vị tăng hữu.

Nguyện tất cả chúng sanh ở trong ngũ dục không nhiễm không ràng buộc, được tâm giải thoát, nhằm lia ba cõi tu hạnh Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu bậc trượng phu trí huệ đệ nhất, mọi loài đều tôn kính phục tùng sự giáo hóa của họ.

Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ trí huệ của Bồ Tát, chẳng bao lâu sẽ thành bậc Đại Hùng.

Đây là đại Bồ Tát cấm tuyệt tất cả sự hủy hoại thân nam tử, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh toàn vẹn thân trượng phu, đều có thể thủ hộ các điều lành của bậc trượng phu, sanh vào nhà Hiền Thánh, đầy đủ trí huệ, thường siêng tu tập thắng hạnh của bậc trượng phu, có lực dụng bậc trượng phu, khéo hay hiển thị bảy đạo hạnh bậc trượng phu, đầy đủ thiện chủng trượng phu, chánh giáo trượng phu, dũng mãnh trượng phu, tinh tấn trượng phu, trí huệ trượng phu, thanh tịnh trượng phu, làm cho tất cả chúng sanh rốt ráo cũng đều được như vậy, như đấng Như Lai Điều Ngự Trượng Phu.

Hán Bộ Quyển Thứ 28

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ tát nếu thấy đức Như Lai xuất thế thuyết pháp, liền cả tiếng bảo tất cả chúng sanh :

Đức Như Lai xuất thế ! Đức Như Lai xuất thế !

Làm cho mọi loài chúng sanh được nghe danh hiệu của Phật mà rời bỏ tất cả ngã mạn hí luận.

Đại Bồ Tát lại dìu dắt chúng sanh được mau thấy Phật, niệm Phật, về với Phật, tưởng nơi Phật, quan sát Phật, ca ngợi Phật.

Đại Bồ Tát lại vì chúng sanh mà nói gặp Phật là việc rất khó. Vì ngàn vạn ức kiếp, Đức Phật mới xuất thế một lần.

Nhờ sự khuyến bảo của đại Bồ Tát mà chúng sanh được thấy Phật rồi sanh lòng tin thanh tịnh vui mừng hơn hờ tôn trọng cúng dường.

Nơi Đức Phật, chúng sanh được nghe danh hiệu của Chư Phật, nên rồi lại được gặp gỡ vô số Chư Phật khác, do đây sự tu tập các căn lành càng lớn thêm.

Đối với Bồ Tát, các chúng sanh này đều coi là những bực thiện tri thức tối thượng.

Do đại Bồ Tát mà các chúng sanh được thành tựu Phật pháp, rồi tự đem căn lành đã vun trồng trong vô số kiếp mà thật hành Phật sự khắp thế gian.

Chư Phật tử ! Lúc khai thị cho các chúng sanh được thấy Đức Phật, bực đại Bồ Tát đem những căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh, chẳng cần chờ khuyến bảo, tự đến gặp Phật để cúng dường và sanh lòng hoan hỷ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không bỏ rời.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng tu tập trí huệ rộng lớn thọ trì Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng luận nghe tiếng gì đều tỏ ngộ Phật pháp, tu hạnh Bồ Tát trong vô lượng kiếp.

Nguyện tất cả chúng sanh chánh niệm vững vàng, do trí nhãn, luôn thấy Đức Phật xuất thế.

Nguyện tất cả chúng sanh không nhớ nghiệp hạnh nào khác, chỉ thường nhớ Phật, thấy Phật và siêng tu mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy Chư Phật không luận chỗ nào, do đây rõ thấu Đức Như Lai khắp cả cõi hư không.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân tự tại của Phật, thành đạo thuyết pháp khắp cả mười phương.

Nguyện tất cả chúng sanh gặp thiện tri thức thường nghe Phật pháp, được lòng tin bất hoại đối với Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể ngợi khen Chư Phật xuất thế, làm cho người thấy Phật đều được thanh tịnh.

Trên đây là đại Bồ Tát đem căn lành ca ngợi Đức Phật ra đời mà hồi hướng cho chúng sanh được thấy Phật, cúng dường Phật, noi pháp vô thượng được rốt ráo thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ tát đem đất bồ thí cho Phật xây dựng Tịnh xá. Hoặc đem đất bồ thí cho chư Bồ Tát, các bực thiện tri thức tùy ý sử dụng. Hoặc đem đất bồ thí cho Chư Tăng cất chỗ ở. Hoặc đem bồ thí cho cha mẹ, cho các bực Thanh Văn, Độc Giác, hoặc là người khác, nhân đến kẻ nghèo khó cô cút, tùy ý họ sử dụng. Hoặc đem đất bồ thí để xây cất tháp miếu thờ Phật. Trong tất cả cơ sở đã xây cất lên đó, đại Bồ Tát đều vì họ mà sắm đủ đồ dùng, khỏi lo sợ thiếu thốn.

Đại Bồ Tát lúc bồ thí đất, đem căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh trọn vẹn thanh tịnh Nhưắt thiết trí, rốt ráo hạnh Phổ Hiền.

Nguyện tất cả chúng sanh được bực tổng trì, chánh niệm thọ trì tất cả Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh được sức trụ trì, có thể thường giữ gìn tất cả Phật giáo.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm bao dung như quả đất, đối với mọi loài lòng thường thanh tịnh không có ác niệm.

Nguyện tất cả chúng sanh nắm giữ Phật chủng, trọn nên cấp bực của Bồ Tát không dứt mất.

Nguyện tất cả chúng sanh làm chỗ an ổn cho tất cả mọi loài, làm cho mọi loài đều được điều phục trụ nơi đạo thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đồng như Đức Phật làm lợi ích thế gian, khiến mọi loài đều siêng tu an trụ nơi Phật lực.

Nguyện tất cả chúng sanh được khắp thế gian mến thích, khiến họ an trụ nơi sự vui vô thượng của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được thiện phương tiện, an trụ nơi pháp vô úy, trí lực của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ như quả đất, tự tại tu hành tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí đất đai, đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được rốt ráo bực thanh tịnh của Chư Phật.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ tát đem trăm ngàn muôn ức kẻ đồng tộc tùy thời nghi mà dâng hiến cho Chư Phật, Bồ Tát, thiện tri thức, chúng Tăng; hoặc cung cấp cho cha mẹ, người bệnh tật, kẻ nghèo cùng cô cút, và tất cả người không kẻ giúp đỡ săn sóc; hoặc để gìn giữ tháp miếu của đức Như Lai; hoặc để biên chép chánh pháp của Chư Phật.

Những đồng tộc này đều thông minh khéo léo, tánh nết điều thuận, siêng năng không lười biếng, đều có tâm ngay thẳng, tâm vui vẻ, tâm lợi ích, nơn từ, cung kính, không có lòng oán hận, thù địch. Lại vì do tịnh nghiệp của đại Bồ Tát cảm hóa nên những đồng tộc này đều có tài năng, tùy theo phương tục, hay làm cho người chủ được lợi ích, được vừa ý.

Đại Bồ Tát đem căn lành này mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm điều thuận tu tập căn lành nơi tất cả Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận cúng dường tất cả Chư Phật, có thể nghe và lãnh thọ lời Phật dạy.

Nguyện tất cả chúng sanh được Phật nhiếp thọ, luôn quán tưởng đức Như Lai, trọn không nghĩ gì khác.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng làm hư Phật chúng, siêng tu căn lành tùy thuận nơi Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường tất cả Chư Phật không để thời gian luống qua.

Nguyện tất cả chúng sanh nhiếp trì diệu nghĩa của Chư Phật, lời nói thanh tịnh, du hành vô úy.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không hề nhàm, đối với Phật không tiếc thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thấy Chư Phật, không nhiễm đắm thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh chỉ quy y Phật, lìa hẳn tất cả sự tà quy y.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận Phật đạo, lòng thường thích quán Phật pháp vô thượng.

Trên đây là Bồ Tát lúc bố thí những đồng bực đem căn lành hồi hướng, để làm cho chúng sanh xa lìa trần cấu, thanh tịnh Phật địa, có thể hiện thân tự tại của đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ tát lúc đem thân thể bố thí cho người đến xin thời sanh lòng khiêm tốn, lòng như mặt đất, chịu đựng mọi sự khổ lòng không xao động, sanh lòng muốn hầu hạ giúp đỡ chúng sanh không hề nhàm, sanh lòng xem chúng sanh như mẹ hiền có bao nhiêu căn lành đều muốn đem cấp cho cả, sanh lòng tha thứ cho những chúng sanh cực ác thường xâm lăng mình, lại luôn siêng năng giúp đỡ họ.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường không thiếu những đồ dùng mà mình muốn; không ngớt thật hành hạnh Bồ Tát; chẳng bỏ việc làm lợi ích của tất

cả Bồ Tát; khéo an trụ lời đạo hạnh Bồ Tát; rõ thấu pháp tánh bình đẳng của Bồ Tát; được ở trong số chủng tộc của Như Lai; gìn lời chơn thật, giữ hạnh Bồ Tát; làm cho thế gian được Phật pháp thanh tịnh, tin hiểu sâu chắc, chứng pháp rốt ráo; làm cho chúng sanh xuất sanh thiện căn tăng thượng thanh tịnh, được công đức lớn, đủ Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được cúng dường tất cả Chư Phật, hiểu tất cả pháp và thọ trì, đọc tụng, chẳng quên sót, chẳng sai lầm, khéo điều phục tâm, dùng pháp tịch tịnh để rèn luyện tâm mình. Đại Bồ Tát làm cho chúng sanh ở trong Phật pháp được những công hạnh như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này khiến tất cả chúng sanh làm ngôi tháp đệ nhất, đáng thọ những sự cúng dường của thế gian; khiến tất cả chúng sanh thành phước điền vô thượng, được Phật trí rồi khai ngộ mọi loài, làm lợi ích tất cả chúng sanh, làm cho đầy đủ tất cả thiện căn, được vô lượng phước báu, ra khỏi tam giới, làm đáng đệ nhất Đạo Sư, chỉ bày đạo như thật cho thế gian; làm cho tất cả chúng sanh được tổng trì vi diệu thọ trì đủ tất cả chánh pháp của Chư Phật ; làm cho tất cả chúng sanh chứng được pháp giới đệ nhất đầy đủ đạo vô ngại như hư không.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân thể của mình rồi đem tất cả hồi hướng làm cho chúng sanh đều được trí thân phước điền vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát nghe pháp vui mừng sanh lòng tin thanh tịnh, có thể đem thân mạng mình cúng dường Chư Phật, xem Chư Phật như cha mẹ, ưa thích tin hiểu pháp bảo vô thượng, thọ trì, đọc tụng, chánh pháp vô ngại, vào khắp vô số na do tha pháp bảo đại trí huệ và những môn thiện căn, lòng luôn nhớ tưởng vô lượng Phật, vào nghĩa lý sâu xa cảnh giới của Phật, có thể dùng phạm âm của Phật để hưng khởi mây Phật pháp, rưới mưa Phật pháp, tự tại dừng mãnh có thể giảng thuyết địa vị của bậc đại trí đệ nhất, hoàn mãn đầy đủ trí huệ, dùng vô lượng đại pháp để thành tựu các thiện căn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát được nghe những pháp như vậy nơi Chư Phật, thời hoan hỷ vô lượng, đứng vững trong chánh pháp tự dứt sự nghi lầm, và cũng làm cho người khác dứt, lòng luôn thơ thới, hoàn mãn công đức, đầy đủ thiện căn, luôn luôn có lòng làm lợi ích cho chúng sanh chẳng hề thiếu sót, được trí tối thắng thành Kim Cang tạng, gần gũi Chư Phật, thanh tịnh Phật độ, thường siêng cúng dường Chư Phật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được viên mãn thân tối thắng, được tất cả Chư Phật nhiếp thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường được ở gần bên Phật, luôn được chiêm ngưỡng đức Thế Tôn.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thân thanh tịnh chẳng hư hoại, tất cả công đức trí huệ đều được đầy đủ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường Chư Phật, thật hành phạm hạnh vô sở đắc rốt ráo.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô ngã : lìa hẳn ngã và ngã sở.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể phân thân khắp cõi nước mười phương, như bóng hiện, nhưng vẫn không có tướng qua lại.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân tự tại đến khắp mười phương mà không có ngã, không có lãnh thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh sanh ra từ thân Phật và ở nơi nhà vô thượng Phật thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, có sức nhẫn nhục lớn không ai phá hoại được.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô tỷ, thành tựu pháp thân thanh tịnh của Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thân công đức xuất thế sanh vào nơi pháp giới thanh tịnh vô sở đắc.

Trên đây là đại Bồ Tát đem thân mạng cúng dường Đức Phật, rồi hồi hướng thiện căn cho tất cả chúng sanh được vĩnh viễn ở trong nhà của tam thế Chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem thân bố thí cho tất cả chúng sanh, vì muốn cho tất cả chúng sanh đều thành tựu thiện căn, ghi nhớ thiện căn.

Đại Bồ Tát tự nguyện thân mình làm đèn sáng lớn, soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Làm những nhạc khí, nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh. Làm

diệu pháp tạng nhiếp trì khắp tất cả chúng sanh. Làm tịnh quang minh, khai ngộ khắp tất cả chúng sanh. Làm bóng sáng thế gian, khắp tất cả chúng sanh đều thường được ngó thấy. Làm nhưn duyên cho thiện căn, khắp chúng sanh thường được gặp gỡ. Làm chơn thiện tri thức, khắp chúng sanh đều được dạy dỗ. Làm con đường bình thuận, tất cả chúng sanh đều được đi trên đó. Làm chỗ an lạc hoàn bị vô thượng, cho tất cả chúng sanh khỏi khổ được thanh tịnh. Làm mặt nhựt sáng trong, cho khắp thế gian được lợi ích bình đẳng.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường gần gũi Chư Phật, được nhập Phật trí. Nguyện tất cả chúng sanh được trí tùy thuận trụ bực Vô thượng giác. Nguyện tất cả chúng sanh thường ở trong pháp hội của Chư Phật, khéo điều phục tâm ý. Nguyện tất cả chúng sanh thật hành đúng pháp tắc, đầy đủ oai nghi của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều được Niết Bàn, hiểu sâu pháp nghĩa. Nguyện tất cả chúng sanh đủ hạnh tri túc, sanh vào nhà Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh bỏ tham dục vô minh, an trụ trong chí lạc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh sanh căn lành tối thắng, ngôi tòa Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh giết giặc phiền não, xa lìa lòng oán hại. Nguyện tất cả chúng sanh hộ trì đầy đủ tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân mạng đem căn lành hồi hướng nguyện cho tất cả chúng sanh được sự lợi ích ở nơi an ổn vô thượng.

Này Chư Phật tử ! Đại Bồ tát tự đem thân mình hầu hạ Chư Phật. Đối với Chư Phật luôn nghĩ nhớ đền đáp ơn nặng như nhớ cha mẹ, rất kính tin Chư Phật, hộ trì đạo Bồ đề của Chư Phật với tấm lòng thanh tịnh, an trụ nơi Phật pháp xa lìa quan niệm thế gian, sanh vào nhà Chư Phật, thuận theo Chư Phật xa lìa cảnh ma, rõ thấu công hạnh của Chư Phật, trọn nên pháp khí của tất cả Chư Phật.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được lòng thanh tịnh, tự trang nghiêm với báu Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh khéo tự điều phục xa lìa tất cả nghiệp ác. Nguyện tất cả chúng sanh được quyền thuộc bền chặt không bị phá hoại, đều có thể nhiếp thọ chánh pháp của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh làm đệ tử của Phật đến bực Bồ Tát Quán Đảnh. Nguyện tất cả chúng sanh thường được Chư Phật nhiếp thọ, xa lìa tất cả điều ác. Nguyện tất cả chúng sanh thuận theo Chư Phật, tu hành Bồ Tát hạnh tối thắng.

Nguyện tất cả chúng sanh vào cảnh giới Chư Phật, được thọ ký chúng Nhưlett thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh đều được bình đẳng với Chư Phật, nơi tất cả Phật pháp đều được tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh đều được Chư Phật nhiếp thọ, luôn tự tại những hạnh vô thủ vô trước. Nguyện tất cả chúng sanh thường làm thị giả bực nhưtt của Chư Phật, thường tu hạnh trí huệ.

Trên đây là đại Bồ Tát hầu hạ Chư Phật đem căn lành hồi hướng, vì muốn chúng Vô thượng Bồ đề, cứu hộ tất cả chúng sanh, thoát khỏi ba cõi, trọn nên tâm lành không tổn não, được Bồ đề rộng lớn vô lượng, được trí huệ soi rõ Phật pháp, vì muốn thường được Chư Phật nhiếp thọ, được Chư Phật hộ trì, muốn tin hiểu tất cả Phật pháp, muốn được thiện căn bình đẳng với tam thế chư Phật, muốn được trọn vẹn tâm không hối hận, để được chúng tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đối với tất cả tài vật, cõi nước, nhẫ đến ngôi vua, đại Bồ Tát đều thí xả được tất cả. Với mọi thế sự, lòng của đại Bồ Tát đều được tự tại, không ràng buộc, không luyến ái, lia hẳn nghiệp ác, làm lợi ích cho chúng sanh, chẳng chấp nghiệp quả, chẳng thích thế pháp, chẳng còn tham nhiễm chôn sanh tử. Dầu Bồ Tát ở thế gian nhưng thật ra nơi đây không phải là chỗ sanh của Bồ Tát. Lòng Bồ Tát không chấp trước những pháp : Uẩn, xứ, giới. Không trụ không tựa nơi pháp trong, pháp ngoài. Chẳng bao giờ quên mất những hạnh Bồ Tát, chưa từng xa rời các thiện tri thức, gìn giữ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát. Thường vui được kính thờ tất cả thiện hữu.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem căn lành đây hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh làm đại Pháp Vương tự tại với các pháp và rớt ráo đến bờ kia. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thành Phật xô đẹp tất cả oán tặc phiền não. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi ngôi Phật, được trí huệ Phật khai diễn Phật pháp. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi cảnh giới Phật hay chuyển pháp luân tự tại vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sanh, sanh vào nhà Phật được tự tại với các pháp gìn giữ mãi giống Phật không mất. Nguyện cho tất cả chúng sanh khai thị chánh pháp của chư Phật, tạo nên vô biên bực đại Bồ Tát. Nguyện cho tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp giới thanh tịnh làm bực đại Pháp Vương hiện thân Phật xuất thế nối luôn không dứt. Nguyện cho tất cả chúng sanh làm vua trí huệ nơi các thế giới giáo hóa mọi loài không tạm ngừng nghỉ. Nguyện cho tất cả chúng sanh làm vua pháp thí của tất cả mọi loài trong khắp pháp giới hư không giới, làm

cho mọi loài đều được trụ nơi đại thừa. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thành bậc đầy đủ pháp lành bình đẳng với chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngôi vua đem thiện căn hồi hướng, vì muốn khiến cho tất cả chúng sanh được ở chỗ an ổn rốt ráo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hiện thân làm vua lúc thấy có người đến xin thành phố tốt, kinh đô của nhà vua, chỗ thu thuế, đều bố thí cho cả, không chút hối tiếc. Trong tâm của Bồ Tát chỉ chuyên hướng về đạo bồ đề phát nguyện lớn, ở vững nơi đức đại từ, thật hành đại bi, luôn vui vẻ làm lợi ích cho chúng sanh, dùng trí huệ rộng lớn hiểu rõ pháp sâu xa, trụ nơi pháp tánh bình đẳng. Như thế là vì phát tâm cầu được nhưt thiết trí, vì thích pháp tự tại, vì muốn được trí huệ tự tại, vì tịnh tu tất cả công đức, vì muốn trụ nơi trí huệ rộng lớn bền chắc, vì muốn chứa nhóm tất cả căn lành, vì nguyện tu hành tất cả Phật pháp, vì muốn được đại trí tự nhiên giác ngộ, vì được an trụ không thối chuyển nơi tâm Bồ đề, vì muốn tu tập tất cả hạnh nguyện để trọn rốt ráo Nhưt thiết chủng trí.

Vì những điều trên đây mà Bồ Tát thật hành việc bố thí, rồi đem thiện căn này mà hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều có thể trang nghiêm thanh tịnh vô lượng cõi nước rồi đem dựng lên chư Phật để làm chỗ ở. Nguyên cho tất cả chúng sanh thường thích ở nơi vắng lặng. Nguyên cho tất cả chúng sanh trọn chẳng y chỉ đô thành, thị xã, chỉ thích tịch tịnh để được thẳng đến quả lành rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh trọn chẳng ham ưa cảnh thế gian, nhằm lia ngôn ngữ thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh lia được tâm tham, không bao giờ hối tiếc khi bố thí những gì mình có. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm xuất thế rồi bỏ gia nghiệp. Nguyên tất cả chúng sanh có tâm không bòn xén thường hay bố thí. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm không tham trước lia nhà thế tục. Nguyên tất cả chúng sanh được khỏi mọi điều khổ, dứt trừ tất cả sự tai vạ khủng bố. Nguyên tất cả chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh tất cả thế giới ở mười phương rồi đem dâng lên chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí kinh đô đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh các cõi Phật.

Chư Phật tử ! Do nghiệp lành rộng lớn nên tất cả quyến thuộc của Bồ Tát, hẳn đến thị nữ đều tài mạo xuất chúng, xinh đẹp đoan trang, tài năng đầy đủ, trên thân trang sức đủ đồ báu lạ tất cả đều thuận thảo. Nếu có ai đến xin những quyến thuộc thị nữ này, Bồ Tát đều vui vẻ bố thí, trọn không

luyện ái, không say mê, không ràng buộc, không chấp lấy, không tham nhiễm, không phân biệt, không theo dõi, không chấp tướng, không thích, không muốn.

Bấy giờ đại Bồ Tát quan sát các căn lành, đem căn lành này hồi hướng là vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được giải thoát, vì được pháp hỷ của Phật, vì được sự kiên cố trong những sự không kiên cố, vì được trí Kim cang bất hoại, vì vào đạo tràng của Phật, vì đến bờ kia, vì được tâm vô thượng Bồ đề, vì được trí huệ thông rõ các pháp, vì xuất sanh tất cả căn lành, vì vào nhà của chư Phật. Vì những điều trên đây mà Bồ Tát đem căn lành hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ trong những pháp lành như vậy mà được sanh vào nhà của Như Lai, được thêm lớn thắng hơn thanh tịnh của chư Phật, được xuất sanh đạo Nhứt thiết trí tối thắng, được vào sâu nơi trí hạnh rộng lớn của Bồ Tát, được trừ diệt tất cả phiền não thế gian, thường có thể cúng dường nơi phước điền công đức, tuyên thuyết diệu pháp cho chúng sanh, khôn khéo sắp đặt cho chúng sanh tu tập công hạnh thanh tịnh, luôn cần mẫn nhiếp lấy tất cả thiện căn.

Nguyện cho tất cả chúng sanh thường được vô lượng tam muội chánh định nôi sanh không dứt. Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật, đều vào chánh định trang nghiêm của chư Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh thành tựu chánh định bất tư nghi của Bồ Tát hiện vô lượng thần thông tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh nhập như thật định được bất hoại tâm. Nguyện tất cả chúng sanh đều được tam muội thâm thâm của Bồ Tát, đối với các môn thiền định đều được tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm giải thoát trọn nên tất cả tam muội. Nguyện tất cả chúng sanh đều được khéo giỏi nơi các môn tam muội, đều có thể nhiếp lấy các tướng tam muội. Nguyện tất cả chúng sanh được thắng trí tam muội, có thể học khắp các môn tam muội. Nguyện tất cả chúng sanh được tam muội vô ngại nhập thâm thiền định không hề thối thất. Nguyện tất cả chúng sanh được vô trước tam muội, tâm luôn trụ trong chánh thọ chẳng chấp lấy hai pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tất cả quyền thuộc trong cung nội rồi đem căn lành hồi hướng. Vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được quyền thuộc thanh tịnh không tan vỡ, được quyền thuộc Đại thừa, được đầy đủ Phật pháp, được đầy đủ sức Nhứt thiết trí, được chứng trí huệ vô thượng, được quyền thuộc thuận thảo, được bạn đồng chí nguyện cùng ở chung, được đầy đủ tất cả phước trí, được trọn vẹn căn lành thanh tịnh, được quyền thuộc hiền hòa, được pháp thân thanh tịnh của Phật, được biện tài chơn

chánh khéo diễn nói vô tận tạng pháp của Phật, rồi bỏ hẳn phước nghiệp thế gian mà đồng tu căn lành xuất thế thanh tịnh, được đầy đủ hạnh nghiệp thanh tịnh để trọn nên pháp thanh tịnh, tất cả Phật pháp đều được hiện tiền, dùng quang minh của Phật pháp trang nghiêm thanh tịnh khắp nơi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có thể đem vợ con rất thân yêu bố thí cho người, như thuở xa xưa Thái tử Tu Đạt Noa, nhà vua Hiện Trang Nghiêm v.v...

Bấy giờ đại Bồ Tát do lòng từ bi mà bố thí, mà tu tập hạnh xả thí. Lòng Bồ Tát luôn thanh tịnh không hề hối tiếc. Xả thí hết cả những gì của mình trân quý để cầu Nhưt thiết trí, làm cho chúng sanh được chí nguyện thâm hậu thành tựu hạnh Bồ đề quán sát đạo Bồ Tát, tưởng niệm Phật Bồ đề, an trụ chủng tánh Phật.

Đại Bồ Tát trọn nên tâm bố thí như vậy rồi, thời quyết định chí cầu thân Như Lai, tự xem thân của mình là hệ thuộc với tất cả không được tự tại. Bồ Tát lại đem thân mình nhiếp khắp chúng sanh, và cấp thí cho tất cả, ai chưa được đầy đủ thời làm cho họ được đầy đủ, như hòn đảo bửu châu.

Bồ Tát làm lợi ích chúng sanh như vậy, muốn chính thân mình là ngôi tháp đệ nhưt cho tất cả chúng sanh đều có lòng hoan hỷ, muốn có lòng bình đẳng với tất cả thế gian, muốn làm ao nước mát mẻ cho chúng sanh, muốn ban cho chúng sanh tất cả sự an lạc, muốn làm đại thí chủ của chúng sanh. Bồ Tát có trí huệ tự tại rõ biết công hạnh của Bồ Tát phải làm nên phát nguyện lớn trang nghiêm như vậy hướng đến Nhưt thiết trí mong thành bực trí huệ phước điền vô thượng. Bồ Tát nhớ tưởng khắp cả chúng sanh thường theo gìn giữ họ. Do đây tự thân của Bồ Tát được trọn vẹn mọi lợi ích, trí huệ sáng suốt soi khắp thế gian, tâm bố thí rộng lớn thường sớt sáng luôn và thường thích quan sát cảnh giới của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng tâm giải thoát không buộc ràng tham đắm mà bố thí vợ con, có bao nhiêu căn lành đem hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh an trụ nơi vô thượng giác, hóa thân khắp pháp giới chuyên pháp luân bất thối. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thân tự tại nương nguyện lực đi khắp tất cả cõi Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh bỏ lòng yêu ghét dứt hẳn tâm tham sân. Nguyện cho tất cả chúng sanh là chơn Phật tử làm theo hạnh Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh đối với Phật quả lòng quyết định không thối thất. Nguyện tất cả chúng sanh thường làm con Phật từ pháp hóa sanh. Nguyện tất cả chúng sanh trọn nên

Phật trí tự tại được bộc rột ráo. Nguyên tất cả chúng sanh chúng Vô Thượng Giác dứt hẳn phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh có thể diễn nói đủ đạo vô thượng và thường thích thật hành pháp thí vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm chánh định, mọi chướng duyên không phá hoại được. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi tòa Bồ đề thành Vô Thượng Giác, khai hóa vô lượng nam nữ trở thành Phật tử.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vợ con đem căn lành hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều chứng được trí huệ giải thoát vô ngại vô trước.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát sửa soạn nhà cửa và những vật cần dùng. Có ai đến xin Bồ Tát đều vui lòng cấp cho cả, không hề tham luyến nhà cửa, xa lìa quan niệm ở nhà, nhàm chán gia nghiệp và mọi vật cần dùng, lòng không tham, không thích, không chút ràng buộc. Biết nhà cửa dễ hư hoại nên lòng Bồ Tát luôn nhàm bỏ, chỉ muốn xuất gia tu tập hạnh Bồ Tát, chỉ muốn trang nghiêm mình bằng Phật pháp, xả thí tất cả sở hữu không một mảy hôi tiếc, thấy người đến xin hết sức vui mừng. Bồ Tát này thường được chư Phật ngợi khen.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh lìa bỏ vợ con, trọn nên sự vui xuất gia đệ nhưt. Nguyên cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sự buộc ràng của nhà thế tục vào nhà giải thoát tu tập hạnh thanh tịnh trong Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh lìa bỏ lòng bòn xén thích bố thí không thối thất. Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn nghiệp nhà, ít muốn biết đủ, không chứa để của cải. Nguyên tất cả chúng sanh ra khỏi nhà thế tục ở nhà Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp vô ngại dứt trừ mọi thứ chướng ngại chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh lìa sự ái luyến gia thuộc, dầu hiện ở nhà mà lòng không tham luyến. Nguyên tất cả chúng sanh khéo giáo hóa, chẳng rời gia nghiệp mà diễn nói trí huệ của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh hiện thân tại gia mà lòng luôn an trụ nơi Phật trí. Nguyên tất cả chúng sanh hiện ở tại gia mà không rời nhà Phật, làm cho mọi loài sanh lòng hoan hỷ.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nhà cửa đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh trọn nên các môn trí huệ thần thông hạnh nguyện Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí những loại vườn rừng, đình đài, chỗ vui chơi thời nghĩ rằng : Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh làm vườn rừng tốt. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà thị hiện pháp lạc. Tôi sẽ bố thí cho tất cả

chúng sanh ý niệm vui vẻ. Tôi sẽ chỉ cho chúng sanh vô biên sự hỷ lạc. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà khai thị pháp môn thanh tịnh. Tôi sẽ làm cho chúng sanh phát tâm hoan hỷ. Tôi sẽ làm cho Tất cả chúng sanh được Phật trí. Tôi sẽ làm cho chúng sanh trọn nên nguyện rộng lớn. Tôi sẽ như là Từ phụ của tất cả chúng sanh. Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ quan sát. Tôi sẽ bố thí tất cả đồ cần dùng cho chúng sanh. Tôi sẽ như là Từ mẫu của tất cả chúng sanh, sanh trưởng tất cả căn lành nguyện lớn cho họ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc tu hành những căn lành như vậy, đối với chúng sanh ác không hề nhàm bỏ. Dầu cho tất cả chúng sanh khắp thế gian đều không biết ơn, Bồ Tát không hề có một niệm hờn ghét, cũng không mảy may cầu báo đáp, mà chỉ muốn trừ diệt vô lượng sự khổ não cho họ. Đối với thế gian, lòng Bồ Tát như hư không, chẳng chút nhiễm trước. Bồ Tát quan sát tướng chơn thật của các pháp, phát thệ nguyện lớn cứu khổ chúng sanh, trọn chẳng nhàm bỏ chí nguyện Đại thừa, dứt tất cả kiến chấp, tu tập các hạnh nguyện bình đẳng của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát quán sát như thế rồi, nhiếp các căn lành đều đem hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh luôn luôn sanh thêm vô lượng pháp lành, trọn nên tâm vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp bất động, thấy chư Phật đều hoan hỷ. Nguyện tất cả chúng sanh vui thích vườn pháp, được thấy vườn diệu lạc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm tịnh diệu, thường thấy vườn rừng thần thông của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, thường khéo đi trong cảnh giới trí huệ. Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui thần thông, đến khắp cả đạo tràng pháp hội trong vô lượng cõi. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thần thông giải thoát của Bồ Tát, cùng tận kiếp vị lai thật hành hạnh Bồ Tát không hề biết nhọc. Nguyện tất cả chúng sanh thấy chư Phật đầy khắp pháp giới, phát tâm rộng lớn ở vườn rừng của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều đến được khắp các cõi Phật và cúng dường khắp tất cả Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm nguyện lành, trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vườn rừng đình đài đem căn lành hồi hướng, vì muốn tất cả chúng sanh được thấy chư Phật, được đi trong vườn rừng của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát mở trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số hội bố thí rộng lớn, tất cả đều thanh tịnh, chư Phật đều ấn khả, trọn không

tồn nã đến một chúng sanh, làm cho khắp mọi loài xa lìa các điều ác, ba nghiệp thanh tịnh, trọn nên trí huệ, sắp bày trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số cảnh giới thanh tịnh, chứa nhóm trăm ngàn ức na do tha vô lượng, vô số đồ dùng tốt đẹp, phát tâm Bồ đề Vô thượng, Bồ thí không giới hạn, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi đạo thanh tịnh, tất cả đều lành, đều có lòng tin hiểu thanh tịnh. Tùy theo chỗ sở thích của trăm ngàn ức vô lượng chúng sanh mà làm cho họ đều hoan hỷ, dùng lòng đại bi cứu hộ tất cả, cúng dường phụng thờ tam thế chư Phật. Vì muốn thành tựu tất cả Phật chủng nên Bồ Tát tu hành công hạnh Bồ thí không hề hối tiếc, thêm lớn lòng tin, trọn vẹn hạnh lớn, luôn luôn tiến đến Đản Ba La mật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh phát tâm Đại thừa đều được thành tựu hạnh Bồ thí rộng lớn. Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể mở hội Bồ thí lớn, Bồ thí tất cả, Bồ thí lành, Bồ thí hơn hết, Bồ thí vô thượng, Bồ thí vượt trên thế gian, Bồ thí được tất cả chư Phật ngợi khen. Nguyện tất cả chúng sanh làm thí chủ đệ nhất, hết lòng cứu khổ cho chúng sanh trong ác đạo đều khiến họ được vào trí huệ vô ngại, tu nguyện bình đẳng, tu thiện căn như thật, được trí vô sai biệt, chứng tự cảnh trí. Nguyện tất cả chúng sanh an trụ trong trí tịch tịnh của các môn thiên định, vào đạo bất tử, trọn nên tất cả trí huệ thần thông, dũng mãnh tinh tiến, chứng đủ các bậc, trang nghiêm Phật pháp, đến bờ đại giác trọn không thoái chuyển. Nguyện tất cả chúng sanh lập hội Bồ thí lớn, chẳng nhằm chẳng biết nhọc, cứu giúp chúng sanh không ngừng ngớt, đến rốt ráo chủng trí vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh luôn siêng gieo trồng tất cả căn lành nhân đến vô lượng công đức vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh thường được Chư Phật ngợi khen làm đại thí chủ cho thế gian, đầy đủ công đức ban bố sự vui vô thượng khắp thập phương pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh lập hội Bồ thí lớn, chứa nhiều căn lành, Bồ đề diu dắt mọi loài đến bờ Vô Thượng Giác. Nguyện tất cả chúng sanh thành hạnh Bồ thí hơn hết, làm cho khắp mọi loài đều an trụ nơi Nhất thừa. Nguyện tất cả chúng sanh Bồ thí đúng thời, xa hẳn sự Bồ thí trái thời. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu sự Bồ thí lành nhân đến sự Bồ thí viên mãn rốt ráo của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh thường thật hành sự Bồ thí trang nghiêm rộng lớn rốt ráo, lấy Chư Phật làm Thầy và luôn gần gũi cúng dường. Nguyện tất cả chúng sanh Bồ thí thanh tịnh, chứa vô lượng phước đức khắp pháp giới đến bờ Chánh Giác. Nguyện tất cả chúng sanh làm bậc đại thí chủ của thế gian, thệ độ mọi loài đến quả địa Như Lai.

Trên đây là đại Bồ Tát lập hội bố thí lớn đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh thật hành sự bố thí vô thượng, sự bố thí rốt ráo của Phật, sự bố thí trọn lành, sự bố thí bất hoại, sự bố thí vì cúng dường Phật, sự bố thí không xen hờn giận, sự bố thí cứu khổ mọi loài, sự bố thí trọn nên Nhứt thiết trí, sự bố thí thường thấy Chư Phật, sự bố thí tinh tấn trọn lành, sự bố thí rộng lớn trọn nên công đức của Bồ Tát và trí huệ của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát bố thí tất cả vật dụng không chút hối tiếc, chẳng mong đền đáp, chẳng cầu quả báo, không hề mong được sự giàu vui ở đời, rời tâm vọng tưởng, khéo suy gẫm chánh pháp, chỉ vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, xét kỹ thật tánh của tất cả Pháp, tùy theo mọi loài chúng sanh sai khác, chỗ cần chỗ muốn đều khác nhau mà sắm sửa vô lượng vật dụng, tất cả đều bền chắc tốt đẹp, rồi thật hành hạnh bố thí vô biên, bố thí tất cả, bố thí trong thân ngoài của.

Lúc bố thí như thế, Bồ Tát thêm lớn chí nguyện, được công đức lớn, thấy bốn tâm, có thể thường gia hộ cho tất cả chúng sanh đều làm cho họ phát sanh chí nguyện thù thắng. Bồ Tát trọn không có một niệm cầu đền đáp, do đây thiện căn của Bồ Tát này được đồng với Chư Phật, đều để viên mãn Nhứt thiết chủng trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem tất cả căn lành bố thí trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được điều phục thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh dứt trừ phiền não nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Nguyện tất cả chúng sanh do tâm thanh tịnh nơi khoảng một niệm đi khắp pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh có trí huệ khắp cả hư không pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí điều phục chúng sanh khắp cả ba đời, trong tất cả thời gian luôn chuyển pháp luân thanh tịnh bất thối. Nguyện tất cả chúng sanh đủ Nhứt thiết trí, có thể khéo thị hiện thần thông phương tiện làm lợi ích chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể tỏ ngộ vào trí huệ Phật, cùng tận kiếp vị lai thường nói chánh pháp khắp thập phương thế giới không thôi nghỉ, cho mọi loài đều được nghe biết. Nguyện tất cả chúng sanh trong vô lượng kiếp tu hạnh Bồ Tát đều được viên mãn. Nguyện tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát khắp trong tất cả thế giới ở mười phương. Nguyện tất cả chúng sanh trong mỗi niệm luôn thật hành sự nghiệp của tam thế Chư Phật, giáo hóa mọi loài thẳng đến Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Tùy theo chỗ cần dùng của chúng sanh, đem vô số vật dụng đẹp tốt cung cấp cho họ. Như thế là vì đại Bồ Tát muốn Phật pháp được nối liền không đứt, vì lòng đại bi cứu khổ tất cả mọi loài, vì lòng đại từ tu hạnh Đại thừa, không hề trái lời Phật dạy, dùng phương tiện khéo tu những hạnh lành, chẳng dứt chủng tánh của Chư Phật, tùy theo chỗ cầu xin của người mà cấp cho không hề nhầm, xả thí tất cả không hề tiếc, luôn luôn hướng về Nhứt thiết trí.

Bấy giờ các quốc độ ở mười phương, có vô số loài chúng sanh cùng vô số phước điền đều hội đến chỗ Bồ Tát mà cầu xin. Lòng Bồ Tát rất vui mừng đều nhiếp thọ tất cả, xem họ như bạn lành, lòng đại bi xả thí mạnh mẽ không chút mõi nhàm, tùy theo chỗ cầu xin của mỗi người mà cung cấp đầy đủ, cho họ hết thiếu thốn.

Những người đến xin đều rất hài lòng, hết sức truyền tụng tán dương đức hạnh của Bồ Tát.

Thấy họ vui sướng, lòng Bồ Tát cũng hoan hỷ vô lượng. Đem sự hỷ lạc trong trăm ngàn ức na do tha kiếp của trời Đế Thích, sự hỷ lạc trong vô số kiếp của trời Dạ Ma, trong vô lượng kiếp của trời Đâu Suất, trong vô biên kiếp của trời Biến Hóa, trong vô đẳng kiếp của trời Tha Hóa, trong bất khả số kiếp của trời Phạm Vương, trong bất khả kiếp của Chuyển Luân Vương, trong bất khả tư kiếp của trời Biến Tịnh, sự diệu lạc trong bất khả thuyết kiếp của trời Tịnh Cư, so sánh cũng không bằng lòng hoan hỷ của đại Bồ Tát lúc thấy người đến cầu xin. Do đây đại Bồ Tát được thêm lớn đức tin, chí nguyện thanh tịnh, sáu căn điều thuận, đầy đủ tín giải nhẫn đến tăng tấn Phật trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem căn lành này hồi hướng, muốn cho tất cả chúng sanh được lợi ích, tất cả chúng sanh được an lạc, tất cả chúng sanh được lợi lớn, tất cả chúng sanh được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều cầu Phật đạo, tất cả chúng sanh đều được bình đẳng, tất cả chúng sanh đều được lòng hiền lành, tất cả chúng sanh đều vào Đại thừa, tất cả chúng sanh đều được trí huệ lành, tất cả chúng sanh đều trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, viên mãn mười trí lực, hiện thành Chánh giác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc đem căn lành trên đây hồi hướng như thế, thời thân, ngữ, ý, ba nghiệp đều giải thoát cả : không dính mắc, không buộc ràng, không chúng sanh tưởng, không mạng giả tưởng, không ngã tưởng, không nhơn tưởng, không đồng tử tưởng, không sanh giả tưởng, không tác

giả tướng, không thọ giả tướng, không hữu tướng, không vô tướng, không tướng đời này đời sau, không tướng chết đây sanh kia, không tướng thường, không tướng vô thường, không tướng có ba cõi, không tướng không ba cõi, chẳng phải tướng, không phải chẳng phải tướng.

Như thế là hồi hướng không hệ phược, hồi hướng không hệ phược giải thoát, hồi hướng chẳng phải nghiệp, hồi hướng chẳng phải nghiệp báo, hồi hướng chẳng phải phân biệt, hồi hướng chẳng phải vô phân biệt, hồi hướng chẳng phải đã tư duy, hồi hướng chẳng phải tâm, hồi hướng chẳng phải vô tâm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như thế không chấp trong chấp ngoài, không chấp năng duyên, không chấp sở duyên, chẳng chấp nhơn, chẳng chấp quả, chẳng chấp pháp, chẳng chấp phi pháp, chẳng chấp tu duy, không chấp chẳng tư duy, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nếu không chấp trước các pháp, thời không hệ phược nơi sắc, thọ, tưởng, hành, thức, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức sanh, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Nếu có thể không hệ phược với các pháp, thời đối với các pháp cũng không giải thoát.

Bởi vì không có chút pháp nào là hiện sanh, đã sanh, sẽ sanh. Không có pháp nào có thể lấy, có thể chấp.

Tất cả các pháp : tự tướng nó là như vậy. Nó không có tự tánh, tự tánh nó vốn rời lìa. Nó chẳng phải một, chẳng phải hai, chẳng phải nhiều, chẳng phải vô lượng, chẳng phải nhỏ, chẳng phải lớn, chẳng phải hẹp, chẳng phải rộng, chẳng phải sâu, chẳng phải cạn, chẳng phải rỗng rành, chẳng phải tịch tịnh, không phải xứ, không phải phi xứ, không phải pháp, không phải phi pháp, không phải thể, không phải chẳng phải thể, chẳng phải có, chẳng phải không có.

Bồ Tát quan sát các pháp là chẳng phải pháp, trong lời nói, thuận theo thế gian, kiến lập chẳng phải pháp làm pháp, chẳng dứt các nghiệp đạo, chẳng bỏ hạnh Bồ Tát, cầu Nhứt thiết trí trọn không thối chuyển, rõ biết tất cả nghiệp duyên như giấc mơ, tất cả âm thanh như vang, tất cả chúng sanh như bóng, tất cả pháp như ảo, nhưng cũng chẳng hoại nhơn duyên nghiệp

lực, rõ biết các nghiệp lực công dụng nó rộng lớn, hiểu thấu tất cả pháp đều không sở tác, thật hành đạo vô tác chưa bao giờ tạm bỏ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát này trụ Nhứt thiết trí, hoặc xứ hay phi xứ thấy đều hoan hỷ Nhứt thiết trí, nơi tất cả chỗ đều hồi hướng không thôi chuyển.

Do nghĩa gì gọi là Hồi hướng ?

Vì vĩnh viễn độ thế gian đến bờ giác, vì thoát khỏi năm uẩn đến bờ giác, vì vượt qua ngôn ngữ đến bờ giác, vì xa lìa các vọng tưởng đến bờ giác, vì dứt hẳn thân kiến đến bờ giác, vì lìa hẳn chỗ sở y đến bờ giác, vì tuyệt hẳn sở tác đến bờ giác, vì ra khỏi hẳn các cõi đến bờ giác, vì bỏ hẳn các sự chấp luyến đến bờ giác, vì thoát hẳn thế pháp đến bờ giác. Vì những điều trên đây mà gọi là Hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như thế thời là thuận theo Phật mà trụ, thuận theo pháp mà trụ, thuận theo trí mà trụ, thuận theo Bồ đề mà trụ, thuận theo nghĩa mà trụ, thuận theo hồi hướng mà trụ, thuận theo cảnh giới mà trụ, thuận theo hạnh mà trụ, thuận theo chơn thật mà trụ, thuận theo thanh tịnh mà trụ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát hồi hướng như thế thời là liễu đạt tất cả các pháp, thời là trọn vẹn thừa phụng tất cả Chư Phật, không có một Đức Phật nào mà chẳng thừa phụng, không có một pháp nào mà chẳng cúng dường, không có một pháp nào mà có thể hoại diệt được, không có một pháp nào mà có thể chống trái được, không có một vật nào mà có thể tham trước, không có một pháp nào mà có thể nhàm lìa, với tất cả pháp trong, pháp ngoài không thấy có một chút diệt hoại trái với luật như duyên. Bồ Tát này đầy đủ pháp lực không hề thôi ngớt.

Chư Phật tử ! Đây là bực đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố nhứt thiết thiện căn hồi hướng thứ sáu.

Lúc đại Bồ Tát an trụ nơi bực hồi hướng này thời thường được Chư Phật hộ niệm nên được kiên cố bất thoái, nhập pháp tánh tu Nhứt thiết trí, tùy thuận pháp nghĩa, tùy thuận pháp tánh, tùy thuận kiên cố tất cả căn lành, tùy thuận tất cả đại nguyện viên mãn, tùy thuận đầy đủ pháp kiên cố, tất cả như Kim Cang không gì phá hoại được, được tự tại với tất cả pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát quán sát mười phương, quán sát đại chúng và quán sát pháp giới xong liền nhập nơi nghĩa thậm thâm của tự cú,

tu tập tâm vô lượng rộng lớn, đem lòng đại bi bao trùm thế gian, thêm lớn tánh Phật chủng quá khứ, hiện tại và vị lai, vào nơi công đức của tất cả Phật, thành tựu thần lực tự tại của Chư Phật. Bồ Tát quán sát tâm sở thích của chúng sanh, thuận theo căn lành đáng được thành thực của họ, rồi y cứ nơi pháp tánh thân mà vì họ hiện sắc thân, nương thần lực của Đức Phật nói kệ rằng :

Bồ Tát hiện thân làm Quốc Vương
Là ngôi cao nhất ở thế gian
Oai quyền phước đức hơn tất cả
Để làm lợi ích khắp quần sanh.
Lòng Ngài thanh tịnh không nhiễm trước
Tự tại trong đời đều tuân kính
Hoằng tuyên chánh pháp để dạy người
Cho khắp nhơn dân được an ổn.
Hiện sanh dòng sang lên ngôi vua
Thường theo Phật giáo chuyên pháp luân
Bẩm tánh nhơn từ không bạo ngược
Mọi người kính mến tuân lời dạy.
Trí huệ phân biệt thường tỏ sáng
Dung mạo tài năng đều đầy đủ
Truyền lệnh cả nước đều tuân hành
Trừ dẹp quân ma không thừa sót
Giữ chặt tịnh giới không hề phạm
Quyết chí chịu khổ không động lay
Nguyện trọn trừ dứt lòng giận hờn
Luôn thích tu hành theo Phật pháp.
Đồ uống, món ăn, hương, y phục
Xe cộ, giường, nệm, ghế, bàn, đèn
Nhẫn đến vô lượng món cần dùng
Bồ Tát đều thí cho tất cả.
Vì lợi chúng sanh mà bố thí
Cho họ khai phát quảng đại tâm
Nhẫn đến Thế Tôn cùng chư Thánh
Lòng đều thanh tịnh rất hoan hỷ.
Bồ Tát cung cấp khắp mọi loài
Sở hữu trong ngoài đều bố thí
Lòng luôn bền vững không động lay
Chẳng hề tạm thời sanh hối tiếc.
Bồ Tát thí đầu hoặc cho mắt

Hoặc thí cánh tay hoặc thí chân
Thịt, da, xương, tủy tất cả vật
Đều vui bố thí lòng không tiếc.
Bồ Tát hiện thân ở ngôi vua
Dòng họ giàu mạnh hơn mọi người
Dầu là cắt lưỡi cho người xin
Lòng vẫn vui mừng không luyến tiếc.
Công đức thí lưỡi của Bồ Tát
Hồi hướng cho tất cả mọi loài
Nguyện họ nương nhờ công đức này
Đều được tướng lưỡi Phật dài rộng.
Hoặc thí ngôi vua và vợ con
Hoặc xả thân mình làm tội tở
Trong lòng hoan hỷ luôn thanh tịnh
Bồ Tát như vậy không hồi tiếc.
Tùy người sở thích đều thí cho
Cung cấp đúng thời không mỗi nhọc
Tất cả sở hữu đều phân chia
Mọi người đến xin đều đầy đủ.
Vì nghe pháp, Bồ Tát xả thân
Tu những hạnh khổ cầu Phật đạo
Lại vì chúng sanh bỏ tất cả
Cầu Vô Thượng Giác không thoái chuyển.
Vì nghe chánh pháp nơi chỗ Phật
Bồ Tát xả thân làm thị giả
Vì muốn cứu khổ khắp quần sanh
Lòng thêm hoan hỷ vô biên lượng.
Bồ Tát thấy Phật đại Đạo Sư
Từ tâm rộng lớn, cứu độ lớn
Do đây hơn hở lòng vui mừng
Nghe lãnh pháp vị sâu của Phật.
Bao nhiêu căn lành Bồ Tát có
Đều hồi hướng cả cho chúng sanh
Cứu độ tất cả không sót thừa
Cho giải thoát hẳn luôn an lạc
Bao nhiêu quyền thuộc của Bồ Tát
Dung mạo đẹp xinh trí thông minh
Y phục, hương thơm cùng vàng ngọc
Các thứ trang sức đều đẹp đủ,
Quyền thuộc sang quý như thế này

Bồ Tát có thể bố thí cả
Chuyên cầu thành Phật độ quần sanh
Lòng thí cầu này không tạm bỏ.
Bồ Tát suy gẫm tất cả pháp
Thật hành đầy đủ hạnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng khắp chúng sanh
Chẳng có mảy may lòng chấp trước.
Bồ Tát xả thí ngôi Quốc Vương
Nhấn đến thành ấp cùng cả nước
Cung điện, đền đài và vườn rừng
Tôi đòi, thị vệ đều không tiếc.
Bồ Tát từ lâu vô lượng kiếp
Đi khắp mọi nơi làm bố thí
Nhơn đó giáo hóa khắp mọi loài
Đều khiến vượt lên Vô Thượng Giác
Chúng sanh phẩm loại nhiều vô lượng
Mười phương họp đến đông vô số
Bồ Tát xem thấy rất vui mừng
Theo họ cần chi đều cấp đủ.
Chư Phật hồi hướng như thế nào
Bồ Tát cũng tu hạnh như thế
Thế Tôn thật hành công hạnh gì ?
Bồ Tát theo học đến toàn vẹn.
Bồ Tát quán sát tất cả pháp
Ai là người vào đờc pháp này ?
Thế nào là vào, chỗ nào vào ?
Thuận theo bố thí lòng không trụ.
Bồ Tát hướng về trí thiện xảo
Bồ Tát hướng về pháp phương tiện
Bồ Tát hướng về nghĩa chơn thật
Nhưng trong pháp đó vẫn không trước.
Vớ tất cả nghiệp không phân biệt
Cũng chẳng nhiệm trước nơi nghiệp quả
Biết tánh Bồ đề theo duyên khởi
Bồ Tát tùy thuận nhập pháp giới.
Chẳng ở trong thân mà có nghiệp
Cũng chẳng nơi tâm mà trụ trước
Trí huệ rõ biết không nghiệp tánh
Vì do nhơn duyên, nghiệp chẳng mất.
Lòng chẳng vọng chấp pháp quá khứ

Cũng chẳng tham lấy pháp vị lai
Chẳng thấy hiện tại có pháp trụ
Rõ thấu tam thế đều trống lạng
Bồ Tát thấu triệt ngàn mé "sắc".
"Thọ, tướng, hành, thức" cũng thấu suốt
Vượt khỏi thế gian dòng sanh tử
Tâm ý khiêm hạ luôn thanh tịnh.
Quán kỹ Ngũ uẩn, Thập nhị xứ,
Quán Thập bát giới và thân mình
Mỗi mỗi nơi đây cầu Bồ Đề.
Thế tánh rốt ráo bất khả đắc.
Chẳng lấy tướng thường trụ của pháp
Nơi tướng đoạn diệt cũng chẳng chấp
Pháp tánh : phi hữu cũng phi vô
Nghị lý thuận tự trọn vô tận.
Đối với các pháp không sở trụ
Đối với chúng sanh và Bồ Đề.
Mười phương quốc độ khắp ba đời
Cầu đó rốt ráo bất khả đắc.
Quán được các pháp đều như vậy
Thời sự hiểu biết đồng Chư Phật,
Dầu tìm tự tánh bất khả đắc
Công hạnh Bồ Tát chẳng luống uổng.
Bồ Tát biết pháp theo duyên có
Chẳng trái tất cả đạo đã tu
Khai thị giải thoát những nghiệp nhơn
Vì muốn chúng sanh đều thanh tịnh.
Đây là đạo hạnh của người trí
Là điều chỉ giáo của Như Lai
Tùy thuận tư duy vào chánh nghĩa
Tự nhiên giác ngộ thành Bồ Đề.
Các pháp : không sanh cũng không diệt
Cũng lại không đến và không đi
Cũng chẳng chết đây mà sanh kia
Người này giác ngộ các Phật pháp.
Rõ thấu thật tánh của các pháp
Nhưng không phân biệt nơi pháp tánh
Biết pháp không tánh không phân biệt
Người này chứng nhập trí huệ Phật,
Pháp tánh ở khắp tất cả chỗ

Khả□ ả chúng sanh và quốc độ
Ba đời đều khắp không sót thừa
Cũng không hình tướng có thể được.
Tất cả Chư Phật chỗ giác ngộ
Thấy đều nhiếp lấy không còn thừa
Dầu rằng diễn nói tất cả pháp
Nhưng các pháp đó đều chẳng có.
N hư pháp tánh kia khắp tất cả
Bồ Tát hồi hướng cũng cùng khắp
Hồi hướng tất cả cho chúng sanh
Thường ở thế gian không thối chuyển.

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 29

Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát bình đẳng tùy thuận nhưt thiết chúng sanh hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát tùy theo tất cả căn lành mà mình đã tích tập, như là : Căn lành nhỏ, căn lành lớn, căn lành rộng, căn lành nhiều, vô lượng căn lành, các loại căn lành, vi trần số căn lành, vô số căn lành, vô biên căn lành, bất khả tư căn lành, bất khả lượng căn lành, Phật cảnh giới căn lành, Pháp cảnh giới căn lành, Tăng cảnh giới căn lành, thiện tri thức cảnh giới căn lành, tất cả chúng sanh cảnh giới căn lành, phương tiện thiện xảo cảnh giới căn lành, tu các thiện căn cảnh giới căn lành, nội cảnh giới căn lành, ngoại cảnh giới căn lành, vô biên pháp trợ đạo cảnh giới căn lành, căn lành siêng tu tất cả xả thí căn lành quyết chí rốt ráo trừ tịnh giới, căn lành tất cả hạnh xả thí đều kham chịu khổ, căn lành tâm thường tinh tấn không thối chuyển, căn lành dùng phương tiện lớn nhập vô lượng tam muội, căn lành dùng trí huệ khéo quán sát, căn lành biết tâm hành sai khác của tất cả chúng sanh, căn lành chứa nhóm vô biên công đức, căn lành siêng tu tập hạnh Bồ Tát, căn lành khắp bao trùm nuôi nấng tất cả thế gian.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đối với căn lành này, an trụ tu hành nhiếp nhập chứa nhóm đầy đủ, tâm thanh tịnh hiểu rõ. Lúc phát khởi khai thị, được tâm kham nhẫn, đóng cửa ác đạo, khéo điều nhiếp sáu căn trọn vẹn oai nghi, viên mãn chánh hạnh, rời xa sự điên đảo, kham làm pháp khí của Chư Phật, có thể làm phước điền tốt của chúng sanh. Bồ Tát này được Chư Phật hộ niệm thêm lớn Phật thiện căn, ở trong Phật nguyện, thật hành Phật nghiệp,

tâm được tự tại đồng với tam thế Phật, đến Phật đạo tràng, vào trí lực Phật, đủ tướng hảo của Phật, vượt hẳn thế gian, chẳng thích sanh cõi Trời, chẳng tham giàu vui, chẳng chấp pháp hành.

Tất cả căn lành, Bồ Tát này đều đem hồi hướng làm tạng công đức Của tất cả chúng sanh. Bồ Tát này an trụ nơi vô thượng đạo che chở khắp tất cả, nơi đường hư vọng cứu khổ chúng sanh cho họ ở an nơi tất cả pháp lành, mở cửa Vô Thượng Giác, khắp tất cả cảnh giới không dứt không hết, dựng tràng trí huệ nghiêm tịnh đại đạo, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian khiến họ dứt trừ cầu nhiễm.

Bồ Tát khéo điều phục tâm, sanh vào nhà Phật, Phật chủng thanh tịnh đầy đủ công đức, là phước điền lớn làm chỗ nương tựa cho đời. Đặt để chúng sanh đều làm cho họ thanh tịnh thường siêng tu tập tất cả căn lành.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc dùng năng lực của tâm đại Bồ Đề chí nguyện thanh tịnh mà tu các căn lành, thời tự nghĩ rằng : các căn lành này là chỗ chứa nhóm của tâm bồ đề, là chỗ tư duy của tâm Bồ đề, là chỗ phát khởi của tâm bồ đề, là chỗ mong muốn của tâm Bồ đề, là chỗ thêm lớn của tâm Bồ đề, đều vì xót thương tất cả chúng sanh, đều vì thẳng cầu Nhứt thiết chủng trí, đều trọn nên mười trí lực của Như Lai.

Do tự suy nghĩ như vậy nên căn lành thêm lớn, trọn không thôi chuyển.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại tự suy nghĩ : nguyện do năng lực của căn lành này mà tôi tu hạnh Bồ Tát suốt kiếp vị lai, đều đem ban bố cho tất cả chúng sanh. Nguyện cho vô số thế giới tràn đầy châu báu, vô số thế giới tràn đầy y phục, vô số thế giới tràn đầy hương thơm, vô số thế giới tràn đầy đồ trang sức, vô số thế giới tràn đầy báu ma ni, vô số thế giới tràn đầy hoa đẹp, vô số thế giới tràn đầy thức ăn ngon, vô số thế giới tràn đầy của cải, vô số thế giới tràn đầy giường ghế, vô số thế giới tràn đầy mũ báu, trái y đẹp, giăng màn báu.

Giả sử có một người thường đến Bồ Tát để cầu xin mãi đến cùng tận kiếp vị lai. Bồ Tát đem những đồ vật trên đây ban cho họ không hề biết mỗi biết nhằm, cũng không tạm nghĩ. Như nói một người, với tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc bỏ thí như vậy, không lòng hư dối, không lòng mong cầu, không lòng danh dự, không lòng hối tiếc, không lòng buồn

phiền, chỉ phát tâm cầu Nhứt thiết trí, phát tâm thí xả tất cả, phát tâm thương xót chúng sanh giáo hóa họ được thành thực đến bực Vô Thượng Giác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem các căn lành hồi hướng như vậy, luôn bố thí cùng tận kiếp vị lai, thường an trụ nơi tâm Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại nghĩ rằng : tôi vì tất cả chúng sanh nên muốn cho vô số thế giới tràn đầy bửu tượng đủ cả bảy chi, tánh rất thuần, trên lưng thiết tràng vàng, giăng lưới vàng, châu báu trang nghiêm, rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy bửu mã, như Long mã Vương, cũng dùng mọi thứ bửu vật để trang nghiêm rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy kỹ nữ đều có tài đàn ca ra các thứ tiếng vi diệu rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy nam nữ rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy thân của mình, rồi phát tâm Bồ đề đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy đều của mình, rồi phát tâm không phóng dật đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy mắt của mình rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy máu, thịt, xương, tủy của mình rồi đem bố thí cả không luyến tiếc. Nguyên vô số thế giới tràn đầy ngôi vua rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy tôi đòi công bộc rồi đem bố thí.

Đại Bồ Tát dùng lòng xả thí rộng lớn đem tất cả những thân, những vật như vậy bố thí cho chúng sanh cùng tận kiếp vị lai. Như với một chúng sanh, với tất cả chúng sanh cùng tận chúng sanh giới cũng đều như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát ở nơi một thế giới tu Bồ Tát hạnh suốt kiếp vị lai đem những vật như vậy ban bố cho một chúng sanh, hẳn đến ban bố cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ. Như sự bố thí nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới cùng tận hư không giới khắp pháp giới đều cũng như vậy.

Lòng đại bi của Bồ Tát trùm bao khắp cả, không hở không ngớt, xót thương tất cả, tùy theo chỗ cần dùng của người xin mà cung cấp cho. Không để việc bố thí vì gặp trở duyên mà ngừng nghỉ, hẳn đến không chút lòng mỏi mệt dầu trong khoảng đờn chỉ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc bố thí như vậy bèn sanh những tâm này :

Tâm vô trước, tâm vô phục, tâm giải thoát, tâm đại lực, tâm thậm thâm, tâm thiện nhiếp, tâm vô chấp, tâm không thọ giả, tâm khéo điều phục, tâm chẳng tán loạn, tâm chẳng vọng chấp, tâm bửu tánh, tâm chẳng cầu báo, tâm rõ thấu tất cả pháp, tâm đại hồi hướng, tâm khéo giải quyết các nghĩa lý,

tâm làm tất cả chúng sanh trụ vô thượng trí, tâm sanh đại pháp quang minh, tâm chứng nhập Như thiết trí trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem căn lành đã chứa nhóm, trong mỗi niệm hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh của báu đầy đầy không thiếu thốn. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu vô tận tạng đại công đức. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả an ổn khoái lạc. Nguyện tất cả chúng sanh thêm lớn hạnh Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh trọn nên vô lượng pháp thù thắng đệ nhất. Nguyện tất cả chúng sanh được chẳng thối chuyển nơi Phật thừa. Nguyện tất cả chúng sanh thấy khắp tất cả Chư Phật ở mười phương. Nguyện tất cả chúng sanh xa hẳn những phiền não thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh đều được tâm thanh tịnh bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh lìa những chương nạn được Như thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như thế phát tâm hoan hỷ. Vì làm cho tất cả chúng sanh được lợi ích an lạc. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm xả thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm hoan hỷ bố thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí thoát hẳn sự bần cùng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí vô số của báu. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí khắp cả, bố thí vô lượng, bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí cùng tận kiếp vị lai không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả không hề hối tiếc. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả vật dụng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí thuận theo người xin. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí nhiếp thọ mọi loài. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí rộng lớn. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí vô lượng môn trang nghiêm. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí không chấp trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí rất mạnh mẽ như Kim Cang. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí như ánh sáng mặt nhật. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí nhiếp lấy Phật trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn quyển thuộc đầy đủ. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn trí huệ thường hiện tiền. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn tâm thanh tịnh chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu thiện căn thanh tịnh có thể. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong chủng tử phiền não được giác ngộ. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả

những nghi hoặc. Vì làm cho tất cả chúng sanh công đức trí huệ thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn công đức không hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh được đầy đủ chánh định thanh tịnh bất động. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi Nhất thiết trí trí chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh trọn nên vô lượng công hạnh thần thông thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tập thiện căn vô trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhớ đến tâm thanh tịnh của tam thế Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được căn lành thanh tịnh thù thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả chướng đạo của ma. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ những pháp công đức thanh tịnh bình đẳng vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm quảng đại luôn nhớ đến Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường gần gũi Chư Phật và siêng cúng dường. Vì làm cho tất cả chúng sanh mở rộng tất cả những cửa căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn khắp các pháp lành thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều thanh tịnh tâm vô lượng, tâm quảng đại, tâm tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bồ thí thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phụng trì thanh tịnh Thi Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhãn Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng sanh trụ Tinh Tấn Ba la mật thường không biếng trễ. Vì làm cho tất cả chúng sanh trụ nơi vô lượng chánh định phát khởi các môn thần thông. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Bát Nhã Ba la mật biết tất cả pháp đều không thể tánh. Vì làm cho tất cả chúng sanh viên mãn pháp giới thanh tịnh vô biên. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu căn lành tất cả thần thông đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi hạnh bình đẳng chứa nhóm toàn vẹn các pháp lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo vào khắp tất cả cảnh giới của Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh thân, ngữ, ý đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh quả lành đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu các pháp đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu thiết nghĩa đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu những công hạnh cao đẹp đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu nguyện lớn của Bồ Tát đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh chứng được tất cả công đức trí huệ đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu căn lành đồng thể hồi hướng phát sanh Nhất thiết trí đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy tất cả Chư Phật nhưng không chấp trước đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đủ các tướng tốt công đức trang nghiêm đều viên mãn cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được sáu mươi thứ âm thanh lời nói chắc thiết đều đáng tin nhận, trang nghiêm với trăm ngàn pháp môn, âm thanh công đức vi diệu vô ngại của Như Lai đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được mười trí lực trang nghiêm tâm

vô ngại bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp minh vô tận của Chư Phật, tất cả biện tài đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô thượng vô úy là sư tử hồng giữa nhơn loại. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí chuyển pháp luân vô tận bất thối chuyển. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ tất cả pháp khai thị diễn thuyết đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đúng thời tu tập pháp lành thanh tịnh đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp bửu vô thượng của đấng Đạo Sư đều được thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi một trang nghiêm, nơi vô lượng trang nghiêm, nơi đại trang nghiêm. Nơi Chư Phật trang nghiêm đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào khắp cả những cảnh giới trong ba đời. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể qua đến tất cả cõi Phật nghe lãnh chánh pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ lợi ích, trong đời tôn trọng xem như Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng Nhứt thiết trí biết rõ tất cả pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh thật hành công hạnh bất động được viên mãn quả vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh sáu căn đều được thần thông biết được căn tánh của tất cả chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng vô sai biệt hoàn toàn thanh tịnh nơi pháp nhứt tướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thuận nơi lý tánh, đầy đủ tất cả thiện căn. Vì làm cho tất cả chúng sanh, đều thông đạt thần thông tự tại của tất cả Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô tận công đức của Phật, hoặc phước hoặc trí đều bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Bồ đề hiểu tất cả pháp bình đẳng một tướng không thiếu sót. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu chánh pháp làm rộng phước đức tối thượng của thế gian. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu đại bi thanh tịnh bình đẳng làm phước điền lớn cho người bố thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh kiên cố bực nhứt không bị ngăn trở phá hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy liền được lợi ích không bị xô dè. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bình đẳng tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo rõ thấu được tất cả pháp được đại vô úy. Vì làm cho tất cả chúng sanh phóng một quang minh chiếu khắp tất cả thế giới ở mười phương. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tất cả hạnh tinh tấn của Bồ Tát không giải đãi thối thất. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một hạnh nguyện khắp trùm tất cả hạnh nguyện. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một âm thanh vi diệu khiến khắp thính giả đều hiểu được cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể đầy đủ tất cả tâm thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được gặp các bậc thiện tri thức và đều kính thờ. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát chẳng ngớt điều phục chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng biện tài vi diệu đủ cả âm thanh theo cơ nghi diễn thuyết không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể dùng một tâm biết tất cả tâm, đem tất cả căn lành khắp hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thích chứa nhóm tất cả căn lành

an lập chúng sanh nơi trí thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí và thân phước đức trí huệ thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo biết căn lành của mọi loài, tất cả sự quan sát hồi hướng đều thành tựu. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí thành bậc Đẳng Chánh Giác. Vì làm cho tất cả chúng sanh được đầy đủ trí huệ thần thông, khi hiện ra ở một nơi thời khắp mọi nơi đều hiện ra cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí phổ trang nghiêm, khi nghiêm tịnh một pháp hội thời tất cả pháp hội đều nghiêm tịnh cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở một Phật độ mà thấy khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng vô lượng vô tận đồ trang nghiêm để trang nghiêm khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi tất cả pháp đều có thể thấu rõ nghĩa thậm thâm. Vì làm cho tất cả chúng sanh được thần thông tự tại tối thượng của Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tất cả công đức thần thông tự tại phi nhứt phi dị. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn bình đẳng, được khắp Chư Phật xoa đánh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được viên mãn trí thân thanh tịnh, là bậc tôn quý nhứt trong các cõi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát xót thương làm lợi ích an lạc cho tất cả chúng sanh như vậy. Bồ Tát đều làm cho họ được thanh tịnh, xa rời tham ganh, được sự vui thắng diệu, đủ công đức lớn, phát tín giải lớn, lia hẳn lòng giận hờn và lòng nheo đục, lòng họ thanh tịnh ngay thẳng hiền hòa, không còn dua vạy ngu si, thật hành công hạnh xuất ly bền vững không lay động, tâm bình đẳng trọn không thoái chuyển, thành tựu đầy đủ pháp lực trắng trong, không mất không hại, khéo hồi hướng, thường tu chánh hạnh điều phục chúng sanh, diệt trừ tất cả nghiệp ác, tự tu các khổ hạnh và tất cả thiện căn, lại khuyên chúng sanh đồng tu tập, vì chúng sanh mà chịu đủ mọi sự khổ, dùng mắt trí huệ quan sát các căn lành, biết các căn lành đều lấy trí huệ làm tánh, rồi phương tiện hồi hướng cho tất cả chúng sanh :

Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ nơi tất cả công đức thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả căn lành, biết tánh và nghĩa của các công đức. Vì làm cho tất cả chúng sanh khắp thanh tịnh tất cả những căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong cảnh giới phước đức gieo trồng pháp lành, lòng không hối hận.

Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh, đều đưa mỗi người đến bậc Nhứt thiết trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhiếp khắp tất cả thiện căn, mỗi mỗi đều tương ưng với bình đẳng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lại đem các căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an ổn. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an lạc. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo giải thoát. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo tỏ suốt. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an trụ nơi những pháp trắng trong. Nguyện tất cả chúng sanh đều được con mắt vô ngại. Nguyện tất cả chúng sanh khéo điều phục tâm mình. Nguyện tất cả chúng sanh đủ cả mười trí lực điều phục mọi loài.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy lòng chẳng chấp nghiệp, chẳng chấp báo, chẳng chấp thân, chẳng chấp vật, chẳng chấp cõi, chẳng chấp phương, chẳng chấp chúng sanh, chẳng chấp không chúng sanh, chẳng chấp tất cả pháp, chẳng chấp không tất cả pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy đem căn lành này bố thí khắp thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu Phật trí, được tâm thanh tịnh trí huệ sáng suốt, nội tâm tịch tịnh, ngoại duyên chẳng động, thêm lớn và thành tựu chủng tánh Phật ba đời.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc tu hành hồi hướng như vậy, vượt ta tất cả không ai hơn được. Bao nhiêu ngôn ngữ của tất cả thế gian đều đồng ngợi khen cũng chẳng hết được. Tu khắp tất cả Bồ Tát hạnh. Đều có thể qua đến tất cả cõi Phật. Thấy khắp Chư Phật không bị chướng ngại. Lại có thể thấy khắp công hạnh của chư Bồ Tát. Dùng phương tiện lành phân biệt câu nghĩa thậm thâm của các pháp cho chúng sanh. Được đà la ni diễn nói diệu pháp suốt tận thuở vi lai không thôi nghỉ. Vì tất cả chúng sanh nên khoảng mỗi niệm, dường như bóng hình, hiện thân khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới cúng dường Chư Phật, nghiêm tịnh khắp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ. Bồ Tát tu hành nghiêm tịnh cõi Phật, trí huệ, không biết nhàm đủ. Trong mỗi niệm làm cho bất khả thuyết bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha chúng sanh đều được trọn vẹn thanh tịnh bình đẳng. Ở trong tất cả quốc độ kia, Bồ Tát siêng tu tất cả môn Ba la mật, nhiếp thọ chúng sanh, thành tựu tịnh nghiệp. Được nhĩ căn vô ngại nghe khắp pháp luân của mỗi mỗi Đức Phật diễn dạy trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, nghe rồi thọ trì siêng tu tập, không hề bỏ rời. Bồ Tát này trụ nơi thần thông vô sở đắc, vô y chỉ, vô tác, vô trước, trong khoảng một sát na, một đờn chỉ, phân thân đến khắp bất khả thuyết cõi Phật, cùng chư Bồ Tát đồng một thấy biết.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc tu tập hạnh Bồ Tát như vậy còn có thể thành tựu viên mãn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thanh tịnh, huống là thành tựu Vô thượng Bồ đề. Tất cả Phật độ bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng sanh bình đẳng thanh tịnh, tất cả thân bình đẳng thanh tịnh, tất cả căn bình đẳng thanh tịnh, tất cả nghiệp quả bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng hội đạo tràng bình đẳng thanh tịnh, tất cả hạnh viên mãn bình đẳng thanh tịnh, tất cả pháp trí phương tiện bình đẳng thanh tịnh, tất cả chí nguyện hồi hướng bình đẳng thanh tịnh, tất cả thân thông cảnh giới bình đẳng thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy được pháp môn tất cả công đức thanh tịnh hoan hỷ, vô lượng công đức đều viên mãn trang nghiêm.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, chúng sanh chẳng trái tất cả cõi; cõi chẳng trái tất cả chúng sanh; cõi và chúng sanh chẳng trái tất cả nghiệp; nghiệp chẳng trái chúng sanh và cõi; tư duy chẳng trái tâm; tâm chẳng trái tư duy; tâm và tư duy chẳng trái cảnh giới; cảnh giới chẳng trái tâm và tư duy; nghiệp chẳng trái báo; báo chẳng trái nghiệp; nghiệp chẳng trái nghiệp đạo; nghiệp đạo chẳng trái nghiệp; pháp tánh chẳng trái tướng; pháp tướng chẳng trái tánh; pháp sanh chẳng trái tánh; pháp tánh chẳng trái sanh; cõi bình đẳng chẳng trái chúng sanh bình đẳng; chúng sanh bình đẳng chẳng trái cõi bình đẳng; tất cả chúng sanh bình đẳng trái tất cả pháp bình đẳng; tất cả pháp bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh bình đẳng, mé lý dục bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng; tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng chẳng trái mé lý dục bình đẳng; quá khứ chẳng trái vị lai; vị lai chẳng trái quá khứ; quá khứ vị lai chẳng trái hiện tại; hiện tại chẳng trái quá khứ vị lai; thế gian bình đẳng chẳng trái Phật bình đẳng; Phật bình đẳng chẳng trái thế gian bình đẳng; Bồ Tát hạnh chẳng trái Như thị thiết trí; Như thị thiết trí chẳng trái Bồ Tát hạnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy được nghiệp bình đẳng, báo bình đẳng, thân bình đẳng, phương tiện bình đẳng, nguyện bình đẳng, tất cả chúng sanh bình đẳng, tất cả cõi bình đẳng, tất cả hạnh bình đẳng, tất cả trí bình đẳng, tam thế Phật bình đẳng, được phụng thờ tất cả Phật, được cúng dường tất cả Bồ Tát, được gieo trồng tất cả căn lành, viên mãn tất cả nguyện lớn, giáo hóa tất cả chúng sanh, rõ biết tất cả nghiệp, thờ cúng tất cả thiện tri thức, vào tất cả đạo tràng, thông đạt tất cả chánh giáo, thành tựu viên mãn tất cả pháp lành.

Chư Phật tử ! Đây là bực Đại Bồ tát bình đẳng tùy thuận nhưt thiết chúng sanh hồi hướng thứ bảy.

Đại Bồ Tát thành tựu bực hồi hướng này thời có thể xô dẹp tất cả ma oán, nhổ gai dục nhiễm, được vui xuất ly, trụ nơi tánh vô nhị, đủ oai đức lớn cứu độ chúng sanh, là vua công đức thần thông vô ngại, qua tất cả cõi, vào nơi tịch diệt, đủ tất cả thân, thành hạnh Bồ Tát, nơi các hạnh nguyện tâm được tự tại, phân biệt rõ biết tất cả pháp, đều có thể vãng sanh khắp tất cả Phật độ, được nhĩ căn vô ngại nghe tất cả âm thanh của tất cả cõi, được huệ nhãn thanh tịnh thấy tất cả Phật chưa từng tạm rời, nơi tất cả cảnh giới thành tựu thiện căn, tâm không cao hạ, nơi tất cả pháp được vô sở đắc.

Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn bình đẳng tùy thuận tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát nương thần lực của Phật quán sát khắp mười phương mà nói kệ rằng :

Bồ Tát tu hành những công đức
Vi diệu rộng lớn rất sâu xa
Nhấn đến một niệm mà tu hành
Đều hay hồi hướng vô biên lượng.
Bao nhiêu sở hữu của Bồ Tát
Nhiều thứ đầy đầy vô lượng ức
Hương tượng, bửu mã để thắng xe
Y phục, châu báu đều đẹp lạ,
Hoặc đem đều, mắt và tay chân,
Hoặc thêm thân thịt cùng xương tủy
Đều khắp mười phương vô lượng cõi
Khắp bố thí cho cả mọi loài
Tu tập trong vô lượng ức kiếp
Tất cả công đức đều hồi hướng
Vì muốn cứu độ các quần sanh
Bồ Tát rớt ráo không thối chuyển.
Bồ Tát vì độ các chúng sanh
Thường tu hồi hướng hạnh tối thắng
Khiến khắp ba cõi được an vui
Đều khiến sẽ thành quả Vô thượng.
Bồ Tát khắp phát nguyện bình đẳng
Tùy chỗ chứa nhóm nghiệp thanh tịnh

Đều đem hồi hướng thí chúng sanh
Thệ nguyện rộng lớn trọn không bỏ.
Nguyện lực Bồ Tát vô hạn ngại
Nhiếp thọ tất cả các thế gian
Hồi hướng như vậy khắp quần sanh
Chưa hề tạm sanh lòng phân biệt.
Nguyện cho chúng sanh trí sáng suốt
Bồ thí, trí giới đều thanh tịnh
Tinh tấn tu hành chẳng bỏ trễ.
Nguyện lớn như vậy không thôi dứt.
Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia
Khắp khai pháp môn diệu thanh tịnh
Trí huệ đồng với đấng Thế Tôn
Phân biệt thiệt nghĩa được rõ ráo.
Bồ Tát đã thông suốt ngôn từ
Các thứ trí huệ cũng như vậy
Thuyết pháp đúng lý không chướng ngại
Nhưng nơi trong ấy lòng không chấp.
Chẳng thấy các pháp là có hai
Cũng lại chẳng thấy là bất nhị
Nơi nhị, bất nhị thấy đều rời
Biết đó đều là đường ngôn ngữ
Biết các thế gian đều bình đẳng
Đều là nghiệp của ngữ, ý, thân
Chúng sanh huyễn hóa không có thiệt
Tất cả quả báo từ đây sanh.
Tất cả sở hữu của thế gian
Các thứ quả báo đều chẳng đồng
Tất cả đều do nghiệp lực thành
Nếu diệt được nghiệp nó đều dứt.
Bồ Tát quán sát các thế gian
Thân, khẩu, ý nghiệp đều bình đẳng
Cũng khiến chúng sanh trụ bình đẳng
Dường như Thế Tôn đấng Vô thượng
Thiện nghiệp, Bồ Tát đều hồi hướng.
Khiến khắp chúng sanh "Sắc" thanh tịnh
Phước đức phương tiện đều đầy đủ
Đồng với Điều Ngự đấng Vô thượng.
Bồ Tát lợi ích khắp quần sanh
Vô biên công đức đều hồi hướng

Nguyện cho oai quang hơn thế gian
Được thành thân dũng mãnh đại lực.
Bao nhiêu công đức đã tu tập
Nguyện khắp thế gian đều thanh tịnh
Chư Phật thanh tịnh không ai sánh
Chúng sanh thanh tịnh cũng như vậy.
Bồ Tát nơi nghĩa được khéo hiểu
Biết được Phật pháp là hơn hết
Đem những nghiệp lành đồng hồi hướng
Nguyện khắp chúng sanh đồng với Phật.
Bồ Tát rõ biết các pháp không
Tất cả thế gian không sở hữu
Không có tạo tác và tác giả
Nghiệp báo chúng sanh cũng chẳng mất.
Các pháp tịch diệt, chẳng tịch diệt
Xa rời hai tâm phân biệt này
Biết các phân biệt là thế kiến
Vào nơi chánh vị hết phân biệt.
Phật tử chơn thiết như vậy thấy
Từ nơi Phật pháp mà hóa sanh
Bồ Tát hồi hướng khéo như vậy
Thế gian nghi hoặc đều trừ diệt.

---o0o---

Hán Bộ quyển Thứ 30

Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát chơn như tướng hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát này chánh niệm rõ ràng, tâm vững chắc, xa rời mê lầm, chuyên tâm tu hành, thâm tâm chẳng lay động, thành nghiệp chẳng hư hoại, thẳng đến Như ý thiết trí trọn không thối chuyển, chí cầu Đại thừa, dũng mãnh vô úy, trông các cõi lành, an ổn khắp thế gian sanh căn lành tối thắng, tu pháp lành thanh tịnh, thêm lớn đức đại bi, thành tựu tâm bửu, thường niệm Chư Phật, hộ trì chánh pháp, tin chắc đạo Bồ Tát, thành tựu vô lượng thiện căn vi diệu thanh tịnh, siêng tu tập tất cả công đức trí huệ, là Điều Ngự Sư sanh những pháp lành, dùng trí phương tiện đem hồi hướng.

Bây giờ Bồ Tát dùng huệ nhãn xem khắp những thiện căn đã có vô lượng vô biên. Lúc tu tập những thiện căn này, hoặc cầu duyên, hoặc sắm

sửa, hoặc dọn sạch, hoặc thẳng tiến, hoặc chuyên gắng, hoặc khởi hành, hoặc sáng suốt, hoặc thuần gồm xét, hoặc khai thị.

Tất cả như vậy có nhiều môn, nhiều cảnh, nhiều tướng, nhiều sự, nhiều phần, nhiều hạnh, nhiều danh tự, nhiều phân biệt, nhiều xuất sanh, nhiều tu tập.

Nơi đây có tất cả thiện căn đều là do phát tâm đại Bồ đề cầu Nhứt thiết chủng trí mà kiến lập cả, chỉ có một không hai, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện được thân viên mãn vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được khẩu thanh tịnh vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được ý thành thành tựu vô ngại an trụ nơi Đại thừa. Nguyện được tâm thanh tịnh viên mãn vô ngại tu tất cả hạnh Bồ Tát. Nguyện khởi tâm bố thí rộng lớn vô lượng châu cấp tất cả chúng sanh. Nguyện đối với các pháp tâm được tự tại diễn xướng đại pháp không bị che chướng. Nguyện được thông đạt Nhứt thiết trí, phát tâm Bồ đề chiếu khắp thế gian. Nguyện thường chánh niệm tam thế Phật, quán tưởng đức Như Lai thường hiện ở trước. Nguyện trụ nơi chí nguyện viên mãn tăng thượng xa lìa tất cả ma oán. Nguyện được an trụ mười trí lực của Phật, luôn nhiếp khắp tất cả chúng sanh. Nguyện được tam muội đi khắp các cõi, nhưng không nhiễm trước nơi thế gian. Nguyện trụ các thế giới không nhằm mỗi luôn giáo hóa chúng sanh. Nguyện khởi vô lượng phương tiện về tư huệ, thành tựu đạo hạnh bất tư nghi của Bồ Tát. Nguyện được trí chẳng mê lầm đối với mười phương đều có thể phân biệt tất cả thế gian. Nguyện được trí lực thần thông tự tại, trong khoảng một niệm đều có thể nghiêm tịnh tất cả cõi nước. Nguyện được vào khắp tự tánh của các pháp, thấy tất cả thế gian đều thanh tịnh. Nguyện được sanh khởi trí vô sai biệt, trong khoảng sát na vào tất cả cõi. Nguyện đem tất cả sự trang nghiêm của các cõi hiển thị ra tất cả để giáo hóa vô lượng vô biên chúng sanh. Nguyện ở trong một cõi Phật hiển thị vô biên pháp giới, tất cả cõi Phật cũng đều như vậy. Nguyện được trí tự tại đại thần thông có thể qua đến tất cả cõi Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát dùng các căn lành nguyện được trang nghiêm tất cả cõi Phật. Nguyện được khắp cùng tất cả thế giới. Nguyện được thành tựu trí huệ quán sát.

Như vì thân mình mà hồi hướng như vậy, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Nguyện tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả nghiệp chướng ngại. Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng tâm bao khắp mọi nơi. Nguyện tất cả chúng sanh đối với kẻ oán người thân đều bình đẳng nhiếp thọ, đều làm cho an vui trí huệ thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh trí huệ viên mãn, tịnh quang soi khắp. Nguyện tất cả chúng sanh tư huệ thành tựu viên mãn rõ nghĩa chơn thật. Nguyện tất cả chúng sanh dùng chí nguyện thanh tịnh thẳng cầu Bồ đề được trí vô lượng. Nguyện tất cả chúng sanh có thể hiện khắp chỗ ở an ổn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát luôn dùng thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn tất cả chúng sanh gặp được mây mát mẻ rưới mưa pháp. Vì muốn tất cả chúng sanh thường gặp phước điền cảnh giới tối thắng. Vì muốn tất cả chúng sanh đều khéo vào được và tự hộ trì tâm đại Bồ đề. Vì muốn tất cả chúng sanh khéo an trụ lia những phiền não. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được trí thần thông vô ngại. Vì muốn tất cả chúng sanh được thân tự tại thị hiện khắp nơi. Vì muốn tất cả chúng sanh thành tựu Nhứt thiết chủng trí tối thắng, khắp làm việc lợi ích không để luống qua. Vì muốn tất cả chúng sanh nhiếp khắp mọi loài làm cho đều thanh tịnh. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được rốt ráo Nhứt thiết trí. Vì muốn tất cả chúng sanh tâm chẳng động lay, không chướng ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát thấy những thứ đáng ưa thích, như cõi nước, vườn, rừng, cỏ cây, bông trái, hương thơm, y phục đẹp, châu báu, các vật trang sức, thôn xóm, tụ lạc. Hoặc thấy bực Đế vương oai đức tự tại, hoặc thấy chỗ ở không ồn náo. Khi thấy xong, Bồ Tát dùng Phật trí siêng năng tu tập trọn nên vô lượng công đức thắng diệu. Bồ Tát vì chúng sanh mà cần cầu pháp lành, không phóng dật, chứa nhiều điều lành rộng như biển và che khắp tất cả, là chỗ y tựa của các pháp lành. Bồ Tát đem các căn lành phương tiện hồi hướng mà không phân biệt, khai thị vô lượng các môn thiện căn, khai thị vô lượng các môn thiện căn. Trí của Bồ Tát thường quán sát tất cả chúng sanh, tâm luôn nghĩ nhớ cảnh giới căn lành, đem thiện căn chơn như bình đẳng không ngớt hồi hướng cho chúng sanh.

Bấy giờ Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được trí vô thượng của Như Lai, thấy chơn tánh các pháp bình đẳng, viên mãn thanh tịnh không chấp lầy. Nguyện tất cả chúng sanh thấy Chư Phật rất đáng mến kính cúng dường trọn vẹn. Nguyện tất cả chúng sanh được vắng sanh Tịnh độ không tất cả phiền não. Nguyện

tất cả chúng sanh được thấy pháp đáng mến kính của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thường thích hộ trì tất cả hạnh đáng mến kính của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được con mắt đáng mến kính của thiện tri thức thấy khắp không chướng ngại. Nguyên tất cả chúng sanh thường thấy tất cả vật đáng ưa thích không trái nghịch. Nguyên tất cả chúng sanh chúng được pháp đáng mến kính và siêng hộ trì. Nguyên tất cả chúng sanh được trí sáng suốt ở trong tất cả pháp đáng mến kính của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh tu tâm xả thí đáng mến kính của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được trí vô úy có thể nói tất cả pháp đáng mến kính. Nguyên tất cả chúng sanh được tam muội thậm thâm rất đáng chuộng của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được các môn đà la ni rất đáng mến của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được trí khéo quán sát rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh có thể hiện thần thông tự tại rất đáng kính mến của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh có thể nói diệu pháp rất sâu đáng mến kính ở giữa đại hội của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh có thể dùng phương tiện khai thị diễn nói những câu rất đáng mến thích. Nguyên tất cả chúng sanh thường hay phát lòng đại bi bình đẳng rất đáng mến kính. Nguyên tất cả chúng sanh mỗi niệm luôn luôn phát tâm Bồ đề rộng lớn rất đáng mến thích, làm cho sáu căn vui vẻ sáng khoái. Nguyên tất cả chúng sanh được vào nhà Phật rất đáng mến thích. Nguyên tất cả chúng sanh được hạnh điều phục đáng mến thích, không ngớt dùng hạnh này để điều phục chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được biện tài vô tận diễn thuyết các pháp rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp ở trong tất cả thế gian đáng mến thích mà giáo hóa chúng sanh không không biết mỏi nhàm. Nguyên tất cả chúng sanh dùng vô lượng phương tiện ngộ nhập được các pháp môn rất đáng mến thích của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại đáng ưa thích biết tất cả pháp không có căn bản. Nguyên tất cả chúng sanh được hạnh ly dục đáng mến thích biết tất cả pháp rốt ráo vô nhị, dứt trừ tất cả chướng ngại, biết tất cả pháp bình đẳng chơn thiệt. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu đầy đủ các pháp không hư dối đáng ưa thích của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm Kim Cang tinh tấn trọn nên đạo Nhứt thiết trí đáng ưa thích. Nguyên tất cả chúng sanh thiện căn vô ngại đáng ưa thích xô dẹp tất cả phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh được môn Nhứt thiết trí đáng ưa thích, hiện thân thành bậc Đẳng Chánh Giác khắp thế gian.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát tu tập những thiện căn như vậy được trí huệ minh, các Thiện tri thức đều nhiếp thọ, Phật trí chiếu sáng tâm của Bồ Tát này, do đây dứt hẳn si mê, siêng tu chánh pháp, vào các trí nghiệp, khéo học trí địa, giảng bủa căn lành khắp pháp giới, dùng trí huệ hồi hướng tột

nguồn đáy thiện căn của chư Bồ Tát, dùng trí vào sâu biển phương tiện lớn, thành tựu vô lượng căn lành rộng lớn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Chẳng chấp thế gian, chẳng chấp chúng sanh, trong tâm luôn thanh tịnh không y tựa, chánh niệm đối với các pháp, rời phân biệt kiến, chẳng bỏ trí huệ tự tại của Chư Phật, chẳng trái môn hồi hướng chơn tánh của tam thể Chư Phật, tùy thuận tất cả chánh pháp bình đẳng, chẳng mất tướng chơn thật của Như Lai, bình đẳng quán sát tam thể không tướng chúng sanh, khéo thuận Phật đạo, khéo thuyết chánh pháp, hiểu sâu ý nghĩa, vào bực tối thắng, ngộ pháp chơn thiệt, trí huệ viên mãn, tín nguyện bền chắc, dầu khéo tu chánh nghiệp mà biết nghiệp tánh vốn không rõ tất cả pháp đều như huyền hóa, biết tất cả pháp không có tự tánh, quán sát tất cả nghĩa và các công hạnh tùy thuận ngôn thuyết thế gian mà không chấp trước, biết lý như thật, quán các pháp tánh thấy đều tịch diệt, rõ tất cả pháp đồng một thiệt tướng, biết các pháp tướng chẳng chống trái nhau, cùng ở chung với chư Bồ Tát, tu hạnh Bồ Tát khéo nhiếp chúng sanh vào môn hồi hướng của tam thể Bồ Tát, nơi tất cả Phật pháp không lòng hãi sợ, dùng vô lượng tâm làm cho khắp chúng sanh đều được thanh tịnh, nơi thập phương thế giới không sanh tâm chấp lấy ngã và ngã sở, nơi các thế gian không lòng phân biệt, nơi các cảnh giới chẳng hề nhiễm trước, siêng tu tất cả pháp xuất thế, nơi các thế gian không lấy không nương, nơi đạo thâm diệu bền vững chánh kiến, lìa các vọng kiến, rõ pháp chơn thiệt.

Ví như chơn như khắp tất cả chỗ không có ngần mé, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả chỗ như vậy. Ví như chơn như tánh là chơn thiệt, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp tánh là chơn thiện. Ví như chơn như luôn gìn bản tánh không thay đổi, thiện căn hồi hướng giữ bản tánh nó trước sau không đổi. Ví như chơn như dùng tất cả pháp không tánh làm tánh, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không pháp làm tánh. Ví như chơn như không tướng làm tướng, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không tướng làm tướng. Ví như chơn như nếu ai chứng được thời không thối chuyển, nơi thiện căn hồi hướng nếu có người được thời không còn thối chuyển nơi Phật pháp. Ví như chơn như là chỗ đi của tất cả Phật, thiện căn hồi hướng cũng là chỗ đi của tất cả Phật. Ví như chơn như lìa tướng cảnh giới mà làm cảnh giới, thiện căn hồi hướng cũng lìa cảnh giới tướng mà làm cảnh giới viên mãn của tất cả Phật. Ví như chơn như hay an lập tất cả, thiện căn hồi hướng cũng có thể an lập tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh thường tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng luôn tùy thuận tận kiếp vị lai. Ví

như chơn như không ai trắc lượng được, thiện căn hồi hướng đồng như hư không, tất cả chúng sanh không trắc lượng được. Ví như chơn như tràn đầy tất cả, thiện căn hồi hướng trong một sát na trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như thường trụ vô tận, thiện căn hồi hướng cũng rốt ráo vô tận. Ví như chơn như không có đối tượng, thiện căn hồi hướng có thể khắp viên mãn tất cả Phật pháp cũng không có đối tượng. Ví như chơn như thể tánh kiên cố, các phiền não không làm chướng hư được. Ví như chơn như chẳng bị phá hoại, thiện căn hồi hướng cũng không ai phá hoại được. Ví như chơn như thể của nó là chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng lấy sự chói sáng khắp nơi làm tánh. Ví như chơn như không đâu là chẳng có, thiện căn hồi hướng cũng không đâu là chẳng có. Ví như chơn như khắp tất cả thời gian, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả thế giới. Ví như chơn như tánh thường thanh tịnh, thiện căn hồi hướng dầu ở thế gian nhưng tánh thường thanh tịnh. Ví như chơn như vô ngại với các pháp, thiện căn hồi hướng đi khắp tất cả mà cũng vô ngại. Ví như chơn như là con mắt của các pháp, thiện căn hồi hướng cũng có thể làm con mắt của tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh không mỗi nhọc, thiện căn hồi hướng tu hành tất cả hạnh Bồ Tát vẫn không mỗi nhọc. Ví như chơn như thể tánh rất sâu, thiện căn hồi hướng thể tánh cũng rất sâu. Ví như chơn như không có một vật, thiện căn hồi hướng rõ biết tự tánh cũng không có một vật. Ví như chơn như tánh chẳng phải xuất hiện thiện căn hồi hướng thể tánh vi diệu cũng khó thấy được. Ví như chơn như lia những bọt lòa, thiện căn hồi hướng huệ nhãn thanh tịnh cũng rời những mê lòa. Ví như chơn như tánh không gì bằng, thiện căn hồi hướng thành tựu tất cả hạnh Bồ Tát cũng tối thượng không gì bằng. Ví như chơn như thể tánh tịch tịnh, thiện căn hồi hướng cũng khéo tùy thuận pháp tịch tịnh. Ví như chơn như không có căn bản, thiện căn hồi hướng cũng hay vào tất cả pháp không căn bản. Ví như chơn như thể tánh vô biên, thiện căn hồi hướng cũng làm cho vô biên chúng sanh được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh vô trước, thiện căn hồi hướng cũng rốt ráo xa lìa tất cả chấp trước. Ví như chơn như không có chướng ngại, thiện căn hồi hướng cũng trừ diệt tất cả chướng ngại thế gian. Ví như chơn như chẳng phải chỗ đi của thế gian, thiện căn hồi hướng cũng chẳng phải thế gian có thể đi được. Ví như chơn như thể tánh vô trụ, thiện căn hồi hướng cũng chẳng phải chỗ trụ của tất cả sanh tử. Ví như chơn như tánh vốn vô tác, thiện căn hồi hướng cũng đều bỏ lìa tất cả sở tác. Ví như chơn như thể tánh an trụ, thiện căn hồi hướng cũng an trụ nơi chơn thiệt.

Ví như chơn như cùng tương ứng với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng cùng tương ứng với chư Bồ Tát về những sự kiến văn tu tập. Ví như chơn như tánh thường bình đẳng nơi tất cả pháp, thiện căn hồi hướng ở trong thế gian cũng tu hạnh bình đẳng. Ví như chơn như chẳng rời các pháp, thiện

căn hồi hướng cùng tận vị lai cũng chẳng bỏ thế gian. Ví như chơn như rốt ráo vô tận trong tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng hồi hướng vô tận đối với chúng sanh. Ví như chơn như không trái với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng chẳng trái tất cả Phật pháp. Ví như chơn như nhiếp khắp các pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp tất cả căn lành của chúng sanh. Ví như chơn như đồng thể tánh với các pháp, thiện căn hồi hướng cũng đồng thể tánh với tam thế Chư Phật. Ví như chơn như không xa rời tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp trì tất cả pháp thế gian và xuất thế gian. Ví như chơn như không gì che khuất được, thiện căn hồi hướng cũng không bị thế gian che khuất. Ví như chơn như không bị lay động, thiện căn hồi hướng cũng không bị tất cả ma nghiệp làm lay động. Ví như chơn như tánh không như bọt, thiện căn hồi hướng tu hạnh Bồ Tát không bị như bọt. Ví như chơn như không có biến đổi, thiện căn hồi hướng luôn thương xót chúng sanh cũng không biến đổi. Ví như chơn như không thể cùng tận, thiện căn hồi hướng chẳng phải thế pháp có thể cùng tận được. Ví như chơn như tánh thường giác ngộ, thiện căn hồi hướng cũng hay giác ngộ, thiện căn hồi hướng cũng hay giác ngộ, khắp tất cả pháp. Ví như chơn như không mất không hư, thiện căn hồi hướng đối với chúng sanh phát chí nguyện thù thắng trọn không hư mất. Ví như chơn như rất chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng dùng trí huệ soi sáng thế gian. Ví như chơn như không thể nói phô, thiện căn hồi hướng cũng không thể dùng ngôn ngữ nói phô được. Ví như chơn như nhiếp trì các thế gian, thiện căn hồi hướng cũng có thể nhiếp trì tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như tùy theo ngôn thuyết thế gian, thiện căn hồi hướng cũng tùy thuận tất cả trí huệ ngôn thuyết. Ví như chơn như khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả cõi Phật ở mười phương, hiện đại thân thông thành đẳng Chánh giác. Ví như chơn như không có phân biệt, thiện căn hồi hướng cũng không phân biệt đối với thế gian. Ví như chơn như khắp tất cả thân thiện căn hồi hướng cũng khắp trong vô lượng thân nơi mười phương cõi. Ví như chơn như thể vốn vô sanh, thiện căn hồi hướng dầu phương tiện thị hiện có sanh, nhưng vẫn vô sanh. Ví như chơn như khắp tất cả, thiện căn hồi hướng hiện thân thông khắp các Phật độ trong thập phương tam thế. Ví như chơn như khắp ở đêm tối, thiện căn hồi hướng cũng phóng đại quang minh làm các Phật sự trong tất cả đêm tối. Ví như chơn như khắp trong ban ngày, thiện căn hồi hướng cũng làm cho chúng sanh nơi ban ngày thấy thân thông của Phật diễn pháp bất thối thanh tịnh ly cấu, không bỏ luống thời gian. Ví như chơn như khắp trong nửa tháng, nhẫn đến một tháng, thiện căn hồi hướng ở trong thời tiết thế gian cũng được phương tiện khéo, ở trong khoảng một niệm biết rõ tất cả thời gian. Ví như chơn như khắp trong năm tuổi, thiện căn hồi hướng trụ vô lượng kiếp cũng sáng suốt thành thực tất cả căn lành đều làm cho viên mãn cả. Ví như chơn như khắp cả kiếp

thành, kiếp hoại, thiện căn hồi hướng trụ trong tất cả kiếp thanh tịnh vô nhiễm, giáo hóa chúng sanh đều làm cho thanh tịnh. Ví như chơn như cùng tận thuở vị lai, thiện căn hồi hướng cũng tốt kiếp vị lai tu Bồ Tát hạnh, viên mãn đại nguyện trọn không thoái chuyển. Ví như chơn như ở khắp tam thế, thiện căn hồi hướng khiến các chúng sanh trong một sát na thấy tam thế Phật, chưa từng có một niệm bỏ rời. Ví như chơn như khắp tất cả chỗ, thiện căn hồi hướng vượt khỏi ba cõi khắp tất cả nơi đều được tự tại. Ví như chơn như trụ nơi pháp hữu, pháp vô, thiện căn hồi hướng cũng rõ thấu tất cả pháp hữu, pháp vô rốt ráo thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng hay dùng phương tiện nhóm pháp trợ đạo, tu tập thanh tịnh tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như thể tánh sáng sạch, thiện căn hồi hướng làm cho chư Bồ Tát đều được tam muội, tâm thanh tịnh sáng suốt. Ví như chơn như thể tánh vô cấu, thiện căn hồi hướng cũng xa lìa cấu nhiễm viên mãn tất cả những ý thanh tịnh. Ví như chơn như không ngã và ngã sở, thiện căn hồi hướng cũng dùng tâm thanh tịnh không ngã ngã sở, đầy khắp mười phương Phật độ. Ví như chơn như thể tánh bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng được Như thị thiết trí bình đẳng, chiếu rõ các pháp lìa hẳn mê si. Ví như chơn như vượt ngoài số lượng, thiện căn hồi hướng đồng ở một chỗ với pháp tạng Như thị thiết trí, nổi mây pháp rộng lớn khắp tất cả thế giới ở mười phương. Ví như chơn như an trụ bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng phát sanh tất cả hạnh Bồ Tát bình đẳng an trụ nơi đạo Như thị thiết trí. Ví như chơn như trụ khắp trong tất cả chúng sanh giới, thiện căn hồi hướng đầy đủ Như thị thiết chủng trí vô ngại đều hiện ở trước khắp chúng sanh giới. Ví như chơn như không có phân biệt, ở khắp trong tất cả trí âm thanh, thiện căn hồi hướng cũng đầy đủ tất cả trí ngôn âm, có thể hiển thị các thứ ngôn âm để giáo hóa chúng sanh. Ví như chơn như lìa hẳn thế gian, thiện căn hồi hướng cũng khiến khắp chúng sanh thoát hẳn thế gian. Ví như chơn như thể tánh rộng lớn, thiện căn hồi hướng cũng đều có thể thọ trì Phật pháp rộng lớn chẳng quên mất siêng tu tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như không có xen dứt, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, vì muốn để chúng sanh ở an nơi bậc đại trí, trong tất cả, kiếp tu hạnh Bồ Tát không có xen dứt. Ví như chơn như thể tánh rộng rãi khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng tịnh niệm vô ngại nhiếp khắp tất cả pháp môn rộng lớn. Ví như chơn như nhiếp khắp chúng sanh, thiện căn hồi hướng chứng được vô lượng trí tu tập hạnh Bồ Tát vì diệu chơn thiết. Ví như chơn như, không có chấp trước, thiện căn hồi hướng đều không chấp lấy các pháp, trừ diệt tất cả sự chấp lấy của thế gian làm cho đều được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh bất động, thiện căn hồi hướng an trụ nơi hạnh nguyện viên mãn của Phổ Hiền rốt ráo bất động. Ví như chơn như là cảnh giới của Phật, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh đầy đủ cảnh giới Như thị thiết trí, dứt cảnh phiền não đều khiến thanh

tịnh. Ví như chơn như không gì chế phục được, thiện căn hồi hướng cũng vậy, không bị tất cả ma nghiệp, ngoại đạo, tà luận chế phục được. Ví như chơn như chẳng phải là có thể tu và không thể tu, thiện căn hồi hướng xa lìa tất cả vọng tưởng chấp trước, không phân biệt với tu và chẳng tu. Ví như chơn như không có lui bỏ, thiện căn hồi hướng thường thấy chư Phật phát tâm Bồ đề, thệ nguyện rộng lớn trọn không lui bỏ. Ví như chơn như nhiếp khắp ngôn âm của tất cả thế gian, thiện căn hồi hướng có thể được tất cả ngôn âm sai khác, thần thông trí huệ phát ra tất cả ngôn từ. Ví như chơn như đối với tất cả pháp không chỗ mong cầu, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh nương hạnh Phổ Hiền mà được xuất ly, đối với tất cả pháp không chút tham cầu. Ví như chơn như trụ nơi tất cả bực thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh bỏ bực thế gian mà trụ trí huệ, tự trang nghiêm với hạnh Phổ Hiền. Ví như chơn như không có đoạn tuyệt, thiện căn hồi hướng được vô úy đối với tất cả pháp, tùy theo âm thanh của mỗi loài, không ngớt diễn thuyết ở mọi nơi. Ví như chơn như xa lìa hữu lậu, thiện căn hồi hướng làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp trí, rõ thấu các pháp viên mãn công đức Bồ đề vô lậu. Ví như chơn như không có chút pháp gì làm hư hoại loạn động được một phần nhỏ, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh tỏ ngộ tất cả pháp, tâm lượng rộng lớn trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như : quá khứ chẳng phải khởi thủy, vị lai chẳng phải rốt sau, hiện tại chẳng phải đối khác, thiện căn hồi hướng cũng vậy, vì tất cả chúng sanh mà luôn khởi phát tâm Bồ đề làm cho tất cả thanh tịnh lìa hẳn sanh tử. Ví như chơn như không phân biệt đối với tam thế, thiện căn hồi hướng tâm thường giác ngộ trong hiện tại, nơi quá khứ và vị lai thấy đều thanh tịnh. Ví như chơn như thành tựu tất cả Chư Phật và Bồ Tát, thiện căn hồi hướng phát khởi tất cả đại nguyện phương tiện thành tựu trí huệ rộng lớn của Chư Phật. Ví như chơn như rốt ráo thanh tịnh không cùng chung với tất cả phiền não, thiện căn hồi hướng cũng hay diệt tất cả phiền não của chúng sanh, làm cho viên mãn tất cả trí huệ thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy, thời được thế này :

Vì trang nghiêm thanh tịnh khắp tất cả thế giới nên được tất cả cõi Phật bình đẳng. Vì khắp chuyển Pháp luân vô ngại nên được tất cả chúng sanh bình đẳng. Vì khắp phát tất cả trí nguyện nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì quan sát Chư Phật thể tánh vô nhị nên được tất cả Chư Phật bình đẳng. Vì biết khắp các pháp tánh thể không đối đãi nên được tất cả pháp bình đẳng. Vì dùng trí phương tiện khéo hiểu tất cả ngữ ngôn nên được tất cả thế gian bình đẳng. Vì tùy theo các thứ thiện căn đều hồi hướng hết cả nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì siêng tu hành Phật sự trong tất cả thời gian không

ngọt hờ nên được tất cả thời gian bình đẳng. Vì nơi các thiện căn thế gian và xuất thế đều không nhiễm trước và đều rớt ráo nên được tất cả nghiệp quả bình đẳng. Vì tùy thuận thế gian hiện Phật sự nên được tất cả thần thông tự tại của Phật bình đẳng.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ tát chơn như tướng hồi hướng thứ tám.

Đại Bồ Tát trụ nơi bực hồi hướng này chứng được vô lượng pháp môn thanh tịnh, có thể làm Như Lai Đại Sư Tử hống tự tại vô úy, dùng thiện phương tiện giáo hóa thành tựu vô lượng Bồ Tát khắp trong tất cả thời gian không ngừng nghỉ. Được vô lượng thân viên mãn của Phật, mỗi thân bao khắp tất cả thế giới. Được vô lượng âm thanh viên mãn của Phật, mỗi âm thanh khai ngộ tất cả chúng sanh. Được vô lượng sức viên mãn của Phật, trong mỗi chân lông có thể dung nạp khắp tất cả cõi nước. Được vô lượng thần thông viên mãn của Phật, để các chúng sanh trong một vi trần. Được vô lượng giải thoát viên mãn của Phật, nơi thân một chúng sanh thị hiện tất cả cảnh giới của Chư Phật thành Vô thượng Giác. Được vô lượng tam muội viên mãn của Phật, trong mỗi tam muội có thể hiện khắp tất cả tam muội. Được vô lượng biện tài viên mãn của Phật, diễn nói một câu pháp cùng tận kiếp vị lai vẫn không hết, trừ sạch tất cả sự nghi lầm của chúng sanh. Được đủ mười trí lực của Phật, thị hiện thành Chánh giác khắp chúng sanh giới.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ tát đem tất cả thiện căn thuận theo chơn như tướng mà hồi hướng.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương mà nói kệ rằng :

Bồ Tát chí nguyện thường an trụ
Chánh niệm kiên cố lìa mê lầm
Tâm Ngài lành mềm luôn sạch mát
Chứa nhóm vô biên hạnh công đức.
Bồ Tát khiêm thuận không trái nghịch
Bao nhiêu chí nguyện đều thanh tịnh
Đã được trí huệ quang minh lớn
Khéo hay soi rõ tất cả nghiệp.
Bồ Tát tư duy hạnh rộng lớn
Các thứ sai biệt rất hy hữu
Ý quyết tu hành không thối chuyển
Dùng đây lợi ích các quần sanh

Những hạnh sai khác vô lượng thứ
Bồ Tát tất cả đều siêng tu
Tùy thuận chúng sanh chẳng trái ý
Khiến họ tâm tịnh sanh hoan hỷ.
Đã lên bực Điều Ngự tôn quý
Lìa những nhiệt não tâm vô ngại
Nơi pháp nơi nghĩa đều khéo biết
Vì lợi chúng sanh mà siêng học.
Bồ Tát tu hành những hạnh lành
Vô lượng vô số hạnh sai khác
Nơi đó tất cả đều biết rõ
Vì lợi quần sanh nên hồi hướng
Dùng diệu trí huệ thường quán sát
Lý chơn thiệt rộng lớn rốt ráo
Dứt hết hữu lậu không để thừa
Như chơn như kia, khéo hồi hướng.
Ví như chơn như khắp tất cả
Nhiếp khắp thế gian cũng như vậy
Bồ Tát dùng tâm hồi hướng này
Đều khiến chúng sanh không chấp trước.
Nguyện lực Bồ Tát khắp tất cả
Ví như chơn như đâu cũng có
Hoặc thấy chẳng thấy, niệm đều cùng
Trọn đem công đức mà hồi hướng.
An trụ trong đêm, ngày cũng trụ
Nửa tháng, một tháng cũng an trụ
Cũng đều trụ trong năm cùng kiếp
Chơn như dường ấy, hạnh cũng vậy.
Tất cả thời gian và không gian
Tất cả chúng sanh và các pháp
Đều trụ trong đó, nhưng vô trụ
Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng.
Ví như tự tánh của chơn như
Bồ Tát phát tâm cũng như vậy
Chơn như ở đâu nguyện ở đó
Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng
Ví như tự tánh của chơn như
Trong đó chơn như có một pháp
Chẳng được tự tánh là chơn tánh
Đem hạnh như vậy mà hồi hướng.

Như tướng chơn như, hạnh cũng vậy
Như tánh chơn như, hạnh cũng vậy
Như tánh chơn như vốn chơn thiệt
Hạnh cũng như vậy đồng chơn như.
Ví như chơn như không ngăn mé
Hạnh cũng như vậy không có ngăn
Nhưng ở trong đó không chấp trước
Thế nên hạnh này được thanh tịnh.
Bồ Tát trí huệ lớn như vậy
Chí nguyện kiên cố không động lay
Dùng sức trí huệ khéo thông đạt
Vào tạng phương tiện của Chư Phật.
Giác ngộ Pháp Vương pháp chơn thiệt
Trong đó không chấp cũng không lấy
Vô ngại tự tại tâm như vậy
Chưa từng thấy có một pháp sanh.
Pháp thân Như Lai hiển công hạnh
Tất cả thế gian như tướng đó
Nói các pháp tướng đều vô tướng
Biết tướng như vậy là biết pháp.
Bồ Tát trụ cảnh bất tư nghi
Trong đó tư nghi chẳng hết được
Vào chỗ bất khả tư nghi này
Tư và phi tư đều vắng bật.
Tư duy phát tánh như thế ấy
Rõ thấu tất cả nghiệp sai biệt
Bao nhiêu ngã chấp đều diệt trừ
Trụ nơi công đức không bị động.
Những nghiệp quả báo của Bồ Tát
Đều được vô tận trí ẩn khả
Tự tánh vô tận như vậy hết
Vô tận phương tiện cũng dứt diệt.
Bồ Tát quán tâm chẳng ở ngoài
Cũng lại chẳng được thấy ở trong
Biết tâm tánh kia vốn không có
Ngã pháp đều lia trọn tịch diệt
Các Phật tử kia biết như vậy
Tất cả pháp tánh thường trống lạng
Không có một pháp hay tạo tác
Đồng với Chư Phật ngộ vô ngã.

Rõ biết tất cả các thế gian
Cùng chơn như tánh tướng bình đẳng
Thấy tướng bất khả tư nghì này
Đây thời hay biết pháp vô tướng.
Nếu hay trụ pháp thậm thâm này
Thường thích tu hành hạnh Bồ Tát
Vì muốn lợi ích các quần sanh
Nguyện lớn trang nghiêm không thối chuyển
Đây thời vượt hơn nơi thế gian
Tất cả đều từ nghiệp duyên được
Vì muốn cứu độ tu các hạnh
Nhiếp khắp ba cõi không ai sót
Rõ biết chúng sanh loại sai khác
Đều là tướng hành mà phân biệt
Quán sát nơi đây đều rõ ràng
Mà chẳng hư hoại tánh các pháp
Bực trí rõ biết các Phật pháp
Dem hạnh như vậy mà hồi hướng
Thương xót tất cả các chúng sanh
Khiến tánh tu duy nơi thiết pháp.

Hết tập 3

(Phần Dưới Tiếp Theo)

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 31

Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát vô trước vô phược giải thoát hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát này sanh lòng tôn trọng đối với tất cả thiện căn, như là :

Lòng tôn trọng với sự thoát khỏi sanh tử. Lòng tôn trọng với sự nhiếp thủ tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự mong cầu tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự ăn năn tội lỗi. Lòng tôn trọng với sự tùy hỷ căn lành. Lòng tôn trọng với sự lễ kính Chư Phật. Lòng tôn trọng với sự chấp tay cung kính.

Lòng tôn trọng với sự đánh lễ tháp miếu. Lòng tôn trọng với sự khuyến thỉnh Đức Phật thuyết pháp. Với những thiện căn như vậy, Bồ Tát đều tôn trọng tùy thuận bằng lòng.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ tát sanh lòng tôn trọng đối với những thiện căn thời tín giải kiên cố, rất mực mừng vui, tự mình được an trụ và làm cho người khác được an trụ, siêng tu không chấp trước, tự tại chứa nhóm công đức, trọn nên chí nguyện thù thắng, ở cảnh giới Như Lai thêm lớn thể lực, đều được thấy biết.

Đại Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát để thành tựu thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp của Phổ Hiền. Cũng dùng tâm này để phát khởi hạnh tinh tấn rộng lớn của Phổ Hiền, để đầy đủ môn đà la ni âm thanh vô ngại của Phổ Hiền, âm thanh này vang lớn khắp đến mười phương, cũng để đầy đủ môn đà la ni thấy tất cả Phật của Phổ Hiền, thường thấy tất cả Chư Phật ở mười phương.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu môn đà la ni hiểu rõ tất cả cam thanh, đồng tất cả âm thanh thuyết vô lượng pháp. dùng tâm này để thành tựu môn đà la ni trụ tất cả kiếp của Phổ Hiền, tu hạnh Bồ Tát khắp mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân một chúng sanh thị hiện tu tất cả hạnh Bồ Tát cùng tận kiếp vị lai không xen dứt, như nơi thân của một chúng sanh, trong tất cả thân chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền vào khắp tất cả đạo tràng, hiện ở khắp trước tất cả Chư Phật mà tu hạnh Bồ Tát.

Dùng tâm này để thành tựu sức Phật tự tại của Phổ Hiền, ở trong một thị hiện trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp trọn không cùng tận, làm cho tất cả chúng sanh đều được ngộ nhập. Như trong một môn, trong tất cả môn thị hiện cũng như vậy, hiện thân ở khắp trước tất cả Chư Phật.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong mỗi niệm làm cho bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh trụ nơi mười trí lực, không hề mệt mỏi.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong thân của tất cả chúng sanh hiện tất cả thân thông tự tại của Phật, làm cho tất cả chúng sanh trụ hạnh Phổ Hiền. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong ngữ ngôn của tất cả chúng sanh làm ra tất cả ngữ ngôn, cho tất cả chúng sanh đều trụ nơi bực Nhứt thiết trí. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân mỗi chúng sanh dung nạp tất cả thân chúng sanh, khiến họ đều tự cho là trọn nên thân Phật.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, có thể dùng một cái bông để trang nghiêm tất cả thế giới ở mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức thiện tri thức của Phổ Hiền phát âm thanh lớn khắp pháp giới tất cả cõi Phật đều nghe, nhiếp thọ điều phục tất cả chúng sanh.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, cùng tận thuở vị lai bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, trong mỗi niệm đều có thể vào khắp tất cả thế giới dùng Phật thần lực mà trang nghiêm tùy ý. Cùng dùng đây để thị hiện thành Phật xuất thế. Cũng dùng đây để thành tựu Phổ Hiền, một tia sáng chiếu khắp tất cả thế giới. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, được vô lượng trí huệ tất cả thân thông diễn thuyết các pháp.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục để thành tựu hạnh Phổ Hiền vào vô lượng thân thông trí huệ bất tư nghi của Phật suốt tất cả kiếp. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, ở khắp pháp giới, chỗ của Chư Phật, dùng thần lực Phật để tu tập tất cả hạnh Bồ Tát, thân, khẩu, ý không hề mỗi nhọc. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền : chẳng trái nghĩa, chẳng hoại pháp, biện tài vô tận, lời nói đều thanh tịnh, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, làm cho họ đều được Vô thượng Bồ đề.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, lúc chứng nhập một pháp môn liền phóng vô lượng quang minh chiếu thấu tất cả bất tư nghi pháp môn. Như chứng nhập một pháp môn, tất cả pháp môn cũng như vậy, đều thông đạt vô ngại, rốt ráo sẽ được bực Nhứt thiết trí.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục trụ hạnh Bồ Tát tự tại đối với các pháp, đến nơi cảnh tự tại trang nghiêm của Phổ Hiền, nơi mỗi cảnh giới đều dùng Nhứt thiết trí quan sát chứng nhập nhưng Nhứt thiết trí vẫn không cùng tận. Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục, từ đời này đến cùng tận

thuở vị lai an trụ nơi hạnh Phổ Hiền thường không xen hở, được Nhứt thiết trí, ngộ bất khả thuyết bất khả thuyết pháp chơn thiết, đối với các pháp đều rốt ráo không còn mê lầm.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, phương tiện tự tại được pháp quang minh, đối với công hạnh của Bồ Tát tu đều rành rẽ vô ngại. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được phương tiện trí biết tất cả phương tiện, như là : Phương tiện vô lượng, phương tiện bất tư nghi, phương tiện Bồ Tát, phương tiện Nhứt thiết trí, phương tiện điều phục của tất cả Bồ Tát, phương tiện chuyển vô lượng pháp luân, phương tiện bất khả thuyết, phương tiện diễn nói các pháp, phương tiện vô biên tế vô úy tạng, phương tiện diễn nói đủ tất cả pháp.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ hạnh Phổ Hiền thành tựu thân nghiệp, khiến tất cả chúng sanh đều hoan hỷ khi được thấy, chẳng sanh lòng chê, do đây họ phát tâm Bồ đề trọn không thối chuyển rốt ráo thanh tịnh. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được trí thanh tịnh hiểu rõ tất cả ngôn ngữ của chúng sanh, tất cả lời nói ra đều đầy đủ và trang nghiêm, ứng hiệp với khắp chúng sanh đều làm cho họ vui mừng. Cũng dùng tâm này an trụ nơi hạnh Phổ Hiền, lập chí thù thắng, đủ tâm thanh tịnh, được thần thông rộng lớn, trí huệ rộng lớn, đến khắp tất cả thế gian rộng lớn, cõi nước rộng lớn, chúng sanh rộng lớn, diễn nói vô lượng pháp rộng lớn và tạng trang nghiêm viên mãn của Như Lai.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu viên mãn hạnh nguyện hồi hướng của Phổ Hiền, được thân Phật thanh tịnh, tâm thanh tịnh, hiểu biết thanh tịnh, công đức thanh tịnh ở cảnh giới Phật, trí huệ chiếu khắp, thị hiện công nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, khéo vào tất cả cú nghĩa sai biệt, vì tất cả chúng sanh thị hiện thành Chánh giác.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát siêng tu thiện căn hạnh nguyện Phổ Hiền được thiện căn thông lợi, căn điều thuận, căn tất cả pháp tự tại, căn vô tận, căn siêng tu tất cả căn lành, căn cảnh giới bình đẳng của tất cả Phật, căn đại tinh tấn thọ ký tất cả Bồ Tát bất thối chuyển, căn kim cang giới rõ biết tất cả Phật pháp, căn kim cang diệm trí huệ quang minh của tất cả Phật, căn tự tại phân biệt tất cả căn, căn an lập vô lượng chúng sanh nơi Nhứt thiết trí, căn rộng lớn vô biên, căn viên mãn tất cả, căn thanh tịnh vô ngại.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền được tất cả thần lực của Bồ Tát. Như là : Thần lực vô lượng quảng đại lực, thần lực vô

lượng tự tại trí, thần lực hiện ở khắp cõi Phật mà thân chẳng động, thần lực tự tại vô ngại chẳng dứt, thần lực nhiếp khắp tất cả cõi Phật để ở một chỗ, thần lực một thân khắp đầy tất cả cõi Phật, thần lực giải thoát du hí vô ngại, thần lực nhứt niệm tự tại vô tác, thần lực trụ vô tánh vô y, thần lực thứ tự đặt để bất khả thuyết thế giới trong một chân lông đi khắp đạo tràng của Chư Phật trong pháp giới giáo hóa chúng sanh đều làm cho được vào môn trí huệ.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào môn Phổ Hiền sanh hạnh Bồ Tát, dùng trí tự tại trong khoảng một niệm vào khắp vô lượng cõi Phật, một thân dung thọ vô lượng nước Phật, được trí hay trang nghiêm thanh tịnh vô lượng Phật quốc, thường dùng trí huệ xem thấy vô biên Phật độ, vĩnh viễn chẳng khởi tâm Nhị thừa.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh phương tiện Phổ Hiền vào cảnh giới trí huệ, sanh vào nhà Phật, trụ đạo Bồ Tát, đầy đủ bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng tâm thù thắng bất tư nghì, thật hành vô lượng nguyện luôn không dứt, rõ biết tất cả pháp giới suốt ba đời.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu pháp môn thanh tịnh Phổ Hiền, nơi một chân lông bao dung tất cả tận hư không biến pháp giới bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới đều làm cho mọi người thấy rõ, như nơi một chân lông, nơi tất cả chân lông mỗi mỗi cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu phương tiện thâm tâm Phổ Hiền, trong khoảng một niệm hiện bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp niệm tâm của một chúng sanh, nhần đến hiện ngàn ấy kiếp niệm tâm của tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào bực phương tiện hồi hướng Phổ Hiền, ở trong một thân đều có thể bao nạp tận pháp giới bất khả thuyết, bất khả thuyết thân, nhưng chúng sanh giới không hề tổn giảm, nhần đến tất cả thân khắp pháp giới mỗi mỗi dung nạp cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát, thành tựu đại nguyện phương tiện Phổ Hiền, lìa bỏ tất cả tướng điên đảo, tâm điên đảo, kiến điên đảo vào khắp cảnh giới của Chư Phật, thường thấy pháp thân thanh tịnh của Chư Phật đồng hư không giới, tướng tốt trang nghiêm thân thông tự tại, thường dùng diệu âm khai thị diễn thuyết không ngại không dứt, khiến người nghe thọ trì đúng pháp, đối với thân Như Lai rõ biết là vô sở đắc.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, trụ bực Bồ Tát, nơi trong một niệm vào tất cả thế giới. Như là vào thế giới ngựa, thế giới úp, thế giới rộng lớn bất khả thuyết bất khả thuyết như lưới giăng khắp tất cả mười phương. Dùng phương tiện phân biệt như đà la võng phân biệt khắp tất cả pháp giới, đem các thế giới vào một thế giới, đem bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả pháp giới an lập vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả hư không giới an lập vô lượng thế giới vào một thế giới, nhưng vẫn không hư hoại tướng an lập, đều làm cho được thấy rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền, được Phật quán đánh, ở trong một niệm vào bực phương tiện thành tựu viên mãn trí an trụ các hạnh, có thể rõ biết cả các thứ tâm tướng, như là : Tướng chúng sanh, tướng Pháp, tướng cõi, tướng phương, tướng Phật, tướng thế, tướng nghiệp, tướng hành, tướng giới, tướng giải, tướng căn, tướng thời, tướng trì, tướng, phiền não, tướng thanh tịnh, tướng thành thực, tướng thấy Phật, tướng chuyên pháp luân, tướng nghe pháp hiểu rõ, tướng điều phục, tướng vô lượng, tướng xuất ly, tướng các thứ bực, tướng vô lượng bực, tướng Bồ Tát rõ biết, tướng Bồ Tát tu tập, tướng Bồ Tát tam muội, tướng Bồ Tát tam muội khởi, tướng Bồ Tát thành, tướng Bồ Tát hoại, tướng Bồ Tát sanh, tướng Bồ Tát diệt, tướng Bồ Tát giải thoát, tướng Bồ Tát tự tại, tướng Bồ Tát trụ trì, tướng Bồ Tát cảnh giới, tướng kiếp thành, hoại, tướng sáng, tướng tối, tướng ngày, tướng đêm, tướng nửa tháng, một tháng, một giờ, một năm biến khác, tướng đi, tướng đến, tướng đứng, tướng ngồi, tướng ngủ, tướng thức. Các thứ tướng như vậy, trong khoảng một niệm đều có thể rõ biết cả, nhưng vẫn lia tất cả tướng không hề phân biệt, dứt tất cả chướng, không hề chấp trước, Phật trí tràn đầy nơi tâm, Phật pháp làm lớn căn lành, đồng một thân với Chư Phật, được tất cả Chư Phật nhiếp thọ ly cấu thanh tịnh, với tất cả Phật pháp đều tu học theo đến bờ đại giác.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Phổ Hiền sanh trí huệ lớn, ở trong mỗi tâm biết vô lượng tâm, tùy theo chỗ y chỉ, chỗ phân biệt, những chủng tánh, sự tạo tác, các nghiệp dụng, những tướng tượng, chỗ tư giác, các loại chướng đồng của tâm đều thấy rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu nguyện trí lớn Phổ Hiền, ở trong một chỗ biết bất khả thuyết vô lượng chỗ, ở trong tất cả chỗ cũng rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập hạnh nghiệp trí địa Phổ Hiền ở trong một nghiệp có thể biết bất khả thuyết vô lượng nghiệp. Thấy rõ những nghiệp đó đều do các non duyên tạo thành. Ở trong tất cả nghiệp cũng đều rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập biết tất cả pháp của Phổ Hiền, ở trong một pháp biết bất khả thuyết vô lượng pháp, ở trong vô lượng pháp biết một pháp. các pháp đó đều sai khác, không chướng ngại, không trái, không dính mắc.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi hạnh Bồ Tát được trọn vẹn nhĩ căn vô ngại của Phổ Hiền, ở trong một ngôn âm nhiều loại sai khác nhưng vẫn không chấp trước. Nơi tất cả ngôn âm cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu trí Phổ Hiền, khởi hạnh Phổ Hiền, trụ bực Phổ Hiền ở trong mỗi mỗi pháp diễn nói bất khả thuyết vô lượng pháp, những pháp đó rộng lớn vô lượng sai khác giáo hóa nhiếp thọ tương ứng với phương tiện bất tư nghi. Nơi vô lượng thời gian, tất cả thời gian, tùy theo chỗ ưa thích, chỗ hiểu biết, theo căn, theo thời của chúng sanh mà dùng âm thanh của Phật để thuyết pháp cho họ. Dùng âm thanh vi diệu là cho vô lượng chúng sanh trong vô lượng đạo tràng đều hoan hỷ. Ở chỗ Chư Phật vô lượng Bồ Tát đầy đầy pháp giới mà lập chí thù thắng, sanh tri kiến rộng lớn, rõ biết rõ ràng tất cả hạnh, trụ bực Phổ Hiền, tùy chỗ thuyết pháp, trong mỗi niệm đều chứng nhập được cả. Trong khoảng một sát na thêm lớn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết trí huệ lớn, thuyết pháp suốt thuở vị lai không cùng tận. Trong tất cả cõi tu tập hạnh rộng lớn đồng hư không, đều thành tựu viên mãn.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập những căn hạnh Phổ Hiền thành vua Đại Hạnh. Ở trong mỗi mỗi căn, đều có thể rõ biết vô lượng căn, vô lượng tâm sở thích, diệu hạnh từ cảnh giới bất tư nghi phát sanh.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi tâm đại hồi hướng Phổ Hiền hạnh, được trí huệ rõ thấu sắc thậm vi tế, thân thậm vi tế, cõi thậm vi tế, thế thậm vi tế, phương thậm vi tế, thời thậm vi tế, số thậm vi tế, nghiệp báo thậm vi tế, thanh tịnh thậm vi tế. Tất cả những thứ thậm vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều rõ biết cả mà không lòng kinh sợ, chẳng mê lầm, chẳng tán loạn, chẳng nhiễm nhơ, chẳng ty liệt. Tâm vẫn duyên nơi một, khéo tịch định, khéo phân biệt, khéo an trụ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi trí Bồ Tát, tu hạnh Phổ Hiền không hề mỗi nhọc, có thể tất cả chúng sanh thú rất vi tế, chúng sanh tử rất vi tế, chúng sanh sanh rất vi tế, chúng sanh trụ rất vi tế, chúng sanh xứ rất vi tế, chúng sanh phẩm loại rất vi tế, chúng sanh cảnh giới rất vi tế, chúng sanh hạnh rất vi tế, chúng sanh thủ trước rất vi tế, chúng sanh phan duyên rất vi tế. Chúng sanh giới rất vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều biết rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát lập chí nguyện sâu tu hạnh Phổ Hiền, có thể biết tất cả Bồ Tát từ sơ phát tâm vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát trụ xứ rất vi tế, Bồ Tát thần thông tất vi tế, Bồ Tát du hành vô lượng cõi Phật rất vi tế. Bồ Tát pháp quang minh rất vi tế, Bồ Tát thanh tịnh nhân rất vi tế, Bồ Tát thành tựu tâm thủ thắng rất vi tế, Bồ Tát qua đến đạo tràng của Chư Phật rất vi tế, Bồ Tát đà la ni môn trí rất vi tế, Bồ Tát biện tài vô úy diễn thuyết rất vi tế, Bồ Tát vô lượng tam muội tướng rất vi tế, Bồ Tát trí thấy tam muội của Chư Phật rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thâm thâm rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội đại trang nghiêm rất vi tế, Bồ Tát pháp giới trí tam muội rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thần thông tự tại rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội trụ trì hạnh rộng lớn cùng tận thuở vị lai rất vi tế, Bồ Tát trí xuất sanh vô lượng tam muội sai khác rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội xuất sanh ra trước Chư Phật siêng tu tập cúng dường luôn chẳng bỏ rời rất vi tế, Bồ Tát tu hành tất cả trí tam muội thâm thâm rộng rãi không chướng, không ngại rất vi tế, Bồ Tát rốt ráo trí tam muội lìa che chướng Nhứt thiết trí địa, trụ trì hạnh trí địa, đại thần thông địa, quyết định nghĩa địa rất vi tế. Tất cả những sự vi tế như vậy đều có thể biết rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, biết trí an lập của Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát địa rất vi tế, Bồ Tát hạnh rất vi tế, Bồ Tát xuất sanh hồi hướng rất vi tế, Bồ Tát được Phật tạng rất vi tế, Bồ Tát quan sát trí rất vi tế, Bồ Tát thần thông nguyện lực rất vi tế, Bồ Tát diễn thuyết tam muội rất vi tế, Bồ Tát tự tại phương tiện rất vi tế, Bồ Tát ấn rất vi tế, Bồ Tát nhứt sanh bổ xứ rất vi tế, Bồ Tát sanh Đâu Suất Thiên rất vi tế, Bồ Tát ở Thiên cung rất vi tế, Bồ Tát nghiêm tịnh Phật độ rất vi tế, Bồ Tát quan sát như gian rất vi tế, Bồ Tát phóng đại quang minh rất vi tế, Bồ Tát chủng tộc thù thắng rất vi tế, Bồ Tát đạo tràng chúng hội rất vi tế, Bồ Tát thọ sanh khắp tất cả thế giới rất vi tế, Bồ Tát nơi một thân nhị hiện tất cả thân mạng chung rất vi tế, Bồ Tát vào thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát trụ thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ tự tại thị hiện đạo tràng chúng hội khắp pháp giới rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ thị hiện Phật thần lực rất vi tế, Bồ Tát thị hiện đản sanh rất vi tế, Bồ Tát dừng trí đi bảy bước sư tử rất vi tế, Bồ Tát trí phương tiện thị hiện

ở vương cung rất vi tế, Bồ Tát xuất gia tu hạnh điều phục rất vi tế, Bồ Tát tọa đạo tràng dưng cội Bồ đề rất vi tế, Bồ Tát phá ma quân thành Vô thượng Chánh giác rất vi tế, đức Như Lai ngồi tòa Bồ đề phóng đại quang minh chiếu khắp cõi nước mười phương rất vi tế, đức Như Lai thị hiện vô lượng thần biến rất vi tế, đức Như Lai sư tử hồng đại Niết Bàn rất vi tế, đức Như Lai điều phục tất cả chúng sanh mà vẫn vô ngại rất vi tế, đức Như Lai sức tự tại bất tư nghì tâm Bồ đề như Kim Cang rất vi tế, đức Như Lai hộ niệm khắp tất cả thế gian rất vi tế, đức Như Lai ở khắp tất cả thế giới làm Phật sự tốt kiếp vị lai không thôi nghỉ rất vi tế, đức Như Lai thần lực vô ngại cùng khắp pháp giới rất vi tế, Đức Như Lai hiện thành Phật khắp pháp giới hư không giới điều phục chúng sanh rất vi tế, đức Như Lai nơi một thân Phật hiện vô lượng thân Phật rất vi tế, đức Như Lai trí huệ tự tại đều ngự đạo tràng suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Những sự vi tế như vậy Bồ Tát đều có thể rõ biết cả và đều thành tựu thanh tịnh, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian, nơi trong mỗi niệm thêm lớn trí huệ, viên mãn phương tiện thiện xảo bất thôi, tu hạnh Bồ Tát không thôi nghỉ, thành tựu bậc Phổ Hiền hồi hướng, đầy đủ tất cả công đức của Như Lai, trọn chẳng nhằm bỏ hạnh Bồ Tát, xuất sanh vô lượng phương tiện cảnh giới, hiện tiền của Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, muốn an ổn khắp tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát, thành tựu bậc Bồ Tát có oai đức lớn, được tâm nguyện của Bồ Tát, được môn Kim Cang Tràng hồi hướng, xuất sanh tạng pháp giới công đức, thường được chư Phật hộ niệm, vào pháp môn thâm diệu của Bồ Tát, diễn nói tất cả nghĩa chơn thiệt thiện xảo đối với các pháp không hề sai lỗi, khởi thệ nguyện lớn chẳng bỏ chúng sanh, trong khoảng một niệm biết hết tất cả tạng cảnh giới là tâm địa hay chẳng phải tâm địa, nơi chỗ chẳng phải tâm thị hiện sanh ra tâm, xa lìa ngôn ngữ mà an trụ nơi trí huệ, đồng hạnh với chư Bồ Tát, dùng sức tự tại thị hiện thành Phật đạo, tốt thuở vị lai luôn không thôi nghỉ. Tất cả thế gian chúng sanh kiếp số do ngôn thuyết vọng tưởng kiến lập, Bồ Tát dùng thần thông nguyện lực đều có thể thị hiện.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền được trí rõ biết tất cả chúng sanh giới rất vi tế. Những là :

Trí rất vi tế biết sự phân biệt của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết ngôn thuyết của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết sự chấp trước của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết dị loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết đồng loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thú của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết các thứ phân biệt tạo tác bất tư nghì của chúng sanh giới, trí rất vi

tế biết vô lượng tạp nhiễm của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thanh tịnh của chúng sanh giới.

Tất cả cảnh giới rất vi tế của chúng sanh giới như vậy, trong khoảng một niệm, Bồ Tát dùng trí huệ đều có thể biết như thiệt, nhiếp khắp chúng sanh mà thuyết pháp cho họ, khai thị những pháp môn thanh tịnh, khiến họ tu tập trí huệ rộng lớn của Bồ Tát, hóa thân vô lượng ai thấy cũng đều hoan hỷ. Dùng trí nhựt quang chiếu tâm Bồ Tát làm cho khai ngộ trí huệ tự tại.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát, vì tất cả chúng sanh tu hạnh Phổ Hiền nơi tất cả thế giới, được trí rất vi tế biết tột hư không giới pháp giới tất cả thế giới. Những là :

Trí rất vi tế biết tiểu thế giới, trí rất vi tế biết đại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới tạp nhiễm, trí rất vi tế biết thế giới thanh tịnh, trí rất vi tế biết vô tỷ thế giới, trí rất vi tế biết các loại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới rộng, trí rất vi tế biết thế giới hẹp, trí rất vi tế biết thế giới vô ngại trang nghiêm, trí rất vi tế biết Phật xuất hiện khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thuyết chánh pháp khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế hiện thân khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thị hiện Phật tự tại thân thông khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế dùng một âm thanh hiển thị tất cả âm thanh khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế vào tất cả đạo tràng của Chư Phật khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế đem tất cả Phật độ trong pháp giới làm một Phật độ, trí rất vi tế đem một Phật độ làm tất cả Phật độ trong pháp giới, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như giấc mộng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như ảnh tượng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như huyễn hóa.

Bồ Tát rõ biết xuất sanh tất cả đạo Bồ Tát như vậy, chứng nhập công hạnh trí huệ thần thông Phổ Hiền, được Phổ Hiền quán, tu Bồ Tát hạnh luôn không thôi nghỉ, được tất cả thần biến tự tại của Phật, được thân vô ngại trụ nơi trí vô y, không thủ trước nơi các pháp lành, tâm có phát sanh đều vô sở đắc, có tướng niệm xa lìa đối với tất cả chỗ, nơi hạnh Bồ Tát có quan niệm tịnh tu, nơi Nhứt thiết trí không quan niệm thủ chấp, dùng các môn tam muội mà tự trang nghiêm, trí huệ tùy thuận tất cả pháp giới.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào hạnh môn Phổ Hiền, Bồ Tát được trí rất vi tế biết vô lượng pháp giới, trí rất vi tế diễn thuyết tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào pháp giới rộng lớn, trí rất vi tế phân biệt pháp giới bất tư nghì, trí rất vi tế phân biệt tất cả pháp giới, trí rất vi tế trong khoảng một niệm khắp tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào khắp tất cả pháp giới, trí rất

vi tế biết tất cả pháp giới là vô sở đắc, trí rất vi tế quán sát tất cả pháp giới vô sở ngại, trí rất vi tế biết tất cả pháp giới vô sanh, trí rất vi tế hiện thân biến nơi tất cả pháp giới.

Tất cả pháp giới rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng trí rộng lớn đều biết như thiệt, đối với các pháp đều được tự tại hiển thị hạnh Phổ Hiền làm cho tất cả chúng sanh thấy đều đầy đủ, chẳng bỏ nghĩa, chẳng chấp pháp, xuất sanh trí bình đẳng vô ngại, biết căn bản vô ngại, chẳng trụ nơi tất cả pháp, chẳng hư hoại tánh của các pháp, như thiệt không nhiễm dơ như hư không, tùy thuận thế gian mà phát khởi lời nói diễn bày nghĩa chơn thiệt, chỉ tánh tịch diệt, nơi tất cả cảnh không y tựa không trụ trước, không phân biệt, thấy rõ pháp giới an lập rộng lớn, hiểu các thế gian và tất cả pháp đều bình đẳng không hai, lia tất cả chấp.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền phát sanh trí biết tất cả kiếp rất vi tế. Những là :

Trí đem bất khả thuyết kiếp làm một niệm rất vi tế, trí đem một niệm làm bất khả thuyết kiếp rất vi tế, trí đem vô số kiếp cho vào một kiếp rất vi tế, trí đem một kiếp cho vào vô số kiếp rất vi tế, trí đem kiếp dài cho vào kiếp ngắn rất vi tế, trí đem kiếp ngắn cho vào kiếp dài rất vi tế, trí vào kiếp có Phật, kiếp không Phật rất vi tế, trí biết tất cả kiếp số rất vi tế, trí biết tất cả kiếp phi kiếp rất vi tế, trí trong khoảng một niệm thấy tất cả kiếp suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Tất cả những kiếp rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng Phật trí trong khoảng một niệm đều biết rõ như thiệt, được những tâm viên mãn hạnh vương của Bồ Tát, tâm vào hạnh Phổ Hiền, tâm lia tất cả phân biệt đi đạo hý luận, tâm phát đại nguyện không mỗi nghĩ, tâm thấy khắp vô lượng Phật đầy trong vô lượng thế giới, tâm có thể nghe và thọ trì thiện căn của Phật và hạnh của Bồ Tát, tâm đối với hạnh rộng lớn an ủi tất cả chúng sanh khi nghe rồi thời chẳng quên, tâm có thể hiện Phật xuất thế trong tất cả kiếp, tâm nơi mỗi mỗi thế giới tốt kiếp vị lai thật hành hạnh Bất động không thôi nghĩ, tâm nơi trong tất cả thế giới dùng thân nghiệp của Như Lai sung đầy nơi thân của Bồ Tát.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền thành bất thối chuyển được trí biết tất cả pháp rất vi tế. Những là :

Trí biết pháp thậm thâm rất vi tế, trí biết pháp rộng lớn rất vi tế, trí biết các loại pháp rất vi tế, trí biết pháp trang nghiêm rất vi tế, trí biết pháp vô

lượng rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào một pháp rất vi tế, trí biết một pháp vào tất cả pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào chẳng phải pháp rất vi tế, trí trong không pháp an lập tất cả pháp mà chẳng trái nhau rất vi tế, trí vào tất cả phương tiện Phật pháp không sót thừa rất vi tế.

Những trí vi tế nơi tất cả pháp do tất cả ngôn thuyết an lập trong tất cả thế giới cũng đồng như vậy. Những trí đó đều vô ngại biết đúng như thật, được vào nơi tâm vô biên pháp giới. Nơi mỗi mỗi pháp giới thâm tâm kiên trụ thành hạnh vô ngại. Dùng Nhứt thiết trí đầy khắp các căn vào nơi Phật trí, chánh niệm phương tiện thành tựu công đức rộng lớn của Chư Phật, đầy khắp pháp giới, vào khắp thân của tất cả Như Lai, hiển hiện những thân nghiệp của chư Bồ Tát, tùy thuận ngôn từ của tất cả thế giới, diễn thuyết chánh pháp, được ý nghiệp trí huệ do thần lực của Chư Phật gia hộ, xuất sanh vô lượng phương tiện thiện xảo, trí Bát Nhã phân biệt các pháp.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền xuất sanh tất cả trí rất vi tế. Những là :

Trí biết tất cả cõi rất vi tế, trí biết tất cả chúng sanh rất vi tế, trí biết quả báo của tất cả pháp rất vi tế, trí biết tâm của tất cả chúng sanh vi tế, trí biết tất cả thời gian thuyết pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp giới rất vi tế, trí biết tất cả không gian và suốt thời gian rất vi tế, trí biết tất cả đường ngữ ngôn rất vi tế, trí biết tất cả hạnh thế gian rất vi tế, trí biết tất cả hạnh xuất thế rất vi tế, nhãn đến trí biết tất cả đạo Như Lai, tất cả đạo Bồ Tát, tất cả đạo chúng sanh rất vi tế. Tu hạnh Phổ Hiền, trụ đạo Phổ Hiền hoặc văn hoặc nghĩa đều biết như thiệt, phát sanh trí như ảnh, như mộng, như huyễn, như hương, như hóa, như không, phát sanh trí tịch diệt, trí tất cả pháp giới, trí vô sở y, trí tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát dùng tâm vô trước vô phược giải thoát hồi hướng, chẳng phân biệt hoặc thế gian, hoặc pháp thế gian, chẳng phân biệt hoặc Bồ đề hoặc Bồ đề Tát đỏa, chẳng phân biệt hoặc hạnh Bồ Tát hoặc đạo xuất ly, chẳng phân biệt hoặc Phật hoặc tất cả Phật pháp, chẳng phân biệt hoặc điều phục chúng sanh hoặc chẳng điều phục chúng sanh, chẳng phân biệt hoặc thiện căn hoặc hồi hướng, chẳng phân biệt hoặc tự hoặc tha, chẳng phân biệt hoặc vật bố thí hoặc người thọ thí, chẳng phân biệt hoặc Bồ Tát hạnh hoặc Đăng Chánh Giác, chẳng phân biệt hoặc pháp hoặc trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem thiện căn đây hồi hướng như vậy :

Tâm vô trước vô phược giải thoát, thân vô trước vô phược giải thoát, khẩu vô trước vô phược giải thoát, nghiệp vô trước vô phược giải thoát, báo vô trước vô phược giải thoát, thế gian vô trước vô phược giải thoát, Phật độ vô trước vô phược giải thoát, chúng sanh vô trước vô phược giải thoát, pháp vô trước vô phược giải thoát, trí vô trước vô phược giải thoát.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy đúng như tam thể Chư Phật hồi hướng lúc còn tu hạnh Bồ Tát : Học quá khứ Chư Phật hồi hướng, thành vị lai Chư Phật hồi hướng, trụ hiện tại Chư Phật hồi hướng; an trụ nơi đạo hồi hướng của Chư Phật quá khứ; chẳng bỏ đạo hồi hướng của Chư Phật vị lai, tùy thuận đạo hồi hướng của Chư Phật hiện tại; siêng tu giáo pháp của Chư Phật vị lai rõ biết giáo pháp của Chư Phật hiện tại; đầy đủ bình đẳng của Chư Phật quá khứ, thành tựu bình đẳng của Chư Phật vị lai, an trụ bình đẳng của Chư Phật hiện tại; đi nơi cảnh giới của Chư Phật quá khứ, trụ nơi cảnh giới của Chư Phật vị lai, đồng với cảnh giới của Chư Phật hiện tại; được thiện căn của tam thể Chư Phật, đủ chủng tánh của tam thể Chư Phật, trụ nơi công hạnh của tam thể Chư Phật, thuận với cảnh giới của tam thể Chư Phật.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ tát vô trước vô phược giải thoát tâm hồi hướng thứ chín.

Đại Bồ Tát lúc trụ bực hồi hướng này, tất cả núi Kim Cang Luân Vi đều không thể chướng hoại. Được sắc tướng đệ nhất trong tất cả chúng sanh không ai bằng. Có thể phá các ma, các tà nghiệp. Hiện tu hạnh Bồ Tát khắp tất cả thế giới mười phương. Vì muốn khai ngộ tất cả chúng sanh nên dùng phương tiện khéo dẫn nói Phật pháp được trí huệ lớn. Tâm không còn mê lầm đối với Phật pháp. hiện thọ sanh nơi chốn nào, hoặc đi hoặc ở thường được gặp quyến thuộc vững bền. Dùng tâm niệm thanh tịnh đều có thể thọ trì chánh pháp của tam thể Chư Phật diễn xướng. Tu hạnh Bồ Tát tốt kiếp vị lai luôn không thôi nghỉ, không dựa, không chấp. Thêm lớn đầy đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, được Như thị thiết trí ra làm Phật sự, thành tựu thần thông tự tại của Bồ Tát.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Đấng Vô thượng ở khắp mười phương
Chẳng hề dám sanh tâm khinh mạn
Tùy thuận công đức của Phật tu
Và cũng cung kính sanh tôn trọng.

Đã tu tất cả những công đức
Chẳng vì tự mình và người khác
Thường dùng tâm thẳng giải tối thượng
Lợi ích chúng sanh nên hồi hướng
Chưa từng tạm khởi lòng cao mạn
Và cũng chẳng sanh ý hạ liệt
Bao nhiêu công hạnh của Như Lai
Bồ Tát đều học siêng tu tập.
Bao nhiêu căn lành đã tu tập
Đều vì lợi ích khắp quần sanh
Trụ nơi thâm tâm trí rộng lớn
Hồi hướng bực phước trí vô thượng
Vô lượng sai biệt ở thế gian
Các môn thiện xảo, việc kỳ đặc
Thô tế rộng lớn và rất sâu
Tu hành tất cả đều thấu rõ.
Bao nhiêu thân hình ở thế gian
Dem thân bình đẳng vào trong đó
Nơi đây tu hành được tỏ ngộ
Thành tựu trí huệ không thối chuyển.
Cõi nước thế gian vô lượng thứ
Nhỏ, lớn, rộng, hẹp sai khác nhau
Bồ Tát hay dùng môn trí huệ
Trong một chân lông thấy rõ cả.
Chúng sanh tâm hành nhiều vô lượng
Hay khiến bình đẳng vào một tâm
Dùng môn trí huệ đều khai ngộ
Nơi hạnh đã tu không thối chuyển.
Chúng sanh căn tánh và sở thích
Cao, thấp, phẩm loại đều chẳng đồng
Tất cả rất sâu khó biết được
Tùy bản tánh họ đều biết rõ.
Bao nhiêu hạnh nghiệp của chúng sanh
Thấp, cao, phẩm loại phân riêng khác
Bồ Tát thâm nhập trí Như Lai.
Dùng sức trí huệ khắp thấy rõ.
Vô lượng ức kiếp bất tư nghi
Hay khiến bình đẳng vào một niệm
Thấy rồi như vậy khắp mười phương
Tu hành tất cả nghiệp thanh tịnh.

Quá khứ, vị lai, và hiện tại
Biết rõ tướng kia đều chẳng đồng
Cũng chẳng trái sai lý bình đẳng
Là hạnh sáng suốt bậc đại tâm.
Chúng sanh thế gian hạnh chẳng đồng
Hoặc ân hoặc hiên vô lượng thứ
Bồ Tát đều biết tướng sai biệt
Cũng biết tướng kia đều vô tướng.
Mười phương thế giới tất cả Phật
Thần thông tự tại Phật hiện ra
Rộng lớn khó biết khó nghĩ bàn
Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
Trong cung Đâu Suất khắp thế giới
Tự nhiên giác ngộ : đấng Nhơn Sư
Công đức rộng lớn tối Tôn thượng
Như thể tướng đó đều thấy được.
Hoặc hiện giáng thân ở thai mẹ
Tự tại hiển hiện đại thần thông
Thành Phật, thuyết pháp, hiện diệt độ
Khắp cả thế gian không tạm nghỉ.
Đấng Thiên Nhơn Sư lúc sơ sanh
Tất cả thắng trí đều kính thờ
Chư Thiên, Đế Thích, Phạm Vương thấy
Đều rất cung kính mà hầu hạ.
Vô lượng vô biên khắp pháp giới
Tất cả mười phương không còn sót
Không trước, không sau, không gần xa
Thị hiện Như Lai sức tự tại.
Thế Tôn Đạo Sư dẫn sanh rồi
Các phương đều đi đủ bảy bước
Muốn đem diệu pháp dạy chúng sanh
Vì thế Như Lai khắp quan sát.
Thấy các chúng sanh chìm biển dục.
Ngu si tăm tối bị đậy che
Đấng tự tại hiện nở nụ cười
Nghĩ rằng phải cứu chúng sanh khổ.
Đấng Đại Sư Tử phát diệu âm
Ta là thế gian tôn quý nhất
Đem đèn trí huệ sáng sạch trong
Trừ diệt mê tối của muôn loại.

Lúc đức Thế Tôn hiện xuất thế
Phóng quang minh lớn khắp vô lượng
Làm cho ác đạo đều thối dứt
Diệt hẳn nạn khổ của thế gian.
Có lúc thị hiện ở Vương Cung
Hoặc hiện xuất gia tầm học đạo
Vì muốn lợi ích khắp chúng sanh
Hiện ra phương tiện tự tại ấy.
Lúc Đức Phật mới ngồi đạo tràng
Tất cả đại địa đều lay động
Ánh sáng chiếu thấu khắp mười phương
Chúng sanh được soi đều khỏi khổ.
Chấn động tất cả cung điện ma
Khai ngộ lòng chúng sanh mười phương
Xưa từng được dạy và tu hành
Đều khiến biết rõ nghĩa chơn thiệt.
Bao nhiêu quốc độ khắp mười phương
Cho vào chân lông không để sót.
Tất cả chân lông, cõi vô biên
Hiện hiện thân thông khắp nơi ấy.
Tất cả Chư Phật đã giảng dạy
Vô lượng phương tiện đều tỏ ngộ
Những điều Như Lai chẳng diễn nói
Cũng hay hiểu được siêng tu tập.
Cùng khắp cõi Tam Thiên Đại Thiên
Tất cả ma quân khởi đấu tranh
Gây tạo vô lượng những tội ác
Trí huệ vô ngại trừ diệt được.
Như Lai hoặc ở các cõi Phật,
Hoặc lại hiện ở các Thiên cung
Hoặc ở Phạm Cung mà hiện thân
Bồ Tát đều thấy không chướng ngại.
Phật hiện vô lượng các loại thân
Thường chuyển thanh tịnh diệu pháp luân
Nhấn đến những kiếp số ba đời
Tìm cầu ngàn mé chẳng thể được.
Bửu Tòa cao rộng tối tôn thượng
Cùng khắp mười phương vô lượng cõi
Các loại tướng tốt dùng trang nghiêm
Phật ngự trên đó khó nghĩ biết

Chúng Phật tử đồng bao quanh Phật
Khắp cả pháp giới đều cùng khắp
Khai thị vô lượng hạnh Bồ đề
Con đường tu hành bậc vô thượng.
Chư Phật tùy nghi hiện công hạnh
Vô lượng vô biên đồng pháp giới
Người trí hay dùng một phương tiện
Rõ biết tất cả không thừa sót.
Chư Phật tự tại sức thần thông
Thị hiện tất cả các loại thân
Hoặc hiện các loài vô lượng đời
Hoặc hiện thể nữ đồng châu chực,
Hoặc trong vô lượng các thế giới
Thị hiện xuất gia thành Phật đạo.
Nhẫn đến tối hậu nhập Niết Bàn
Phân thân Xá lợi dựng bửu tháp,
Vô biên công hạnh như vậy thấy
Đạo Sư diễn nói chỗ Phật ngự
Bao nhiêu công đức của Thế Tôn
Thệ nguyện tu hành trọn vẹn cả.
Lúc đem căn lành dùng hồi hướng.
An trụ phương tiện pháp như vậy.
Dường ấy tu tập hạnh Bồ đề
Tâm chí rất ráo không lười mỏi.
Tất cả thần lực của Như Lai
Và cùng vô biên công đức lớn
Nhẫn đến trí hạnh của thế gian
Đều biết tất cả, hết tất cả.
Bao nhiêu cảnh giới bất tư nghi
Của Phật hiển hiện như vậy thấy
Ở trong một niệm đều tỏ ngộ
Nhưng cũng chẳng bỏ hạnh Bồ đề
Những hạnh tế vi của Chư Phật
Và tất cả cõi, tất cả pháp
Bồ Tát đều hay tùy thuận biết
Rất ráo hồi hướng đến Giác ngạn.
Có số không, số tất cả kiếp
Bồ Tát rõ biết là một niệm
Nơi đây khéo vào hạnh Bồ đề
Thường siêng tu tập không thôi chuyển

Vô lượng cõi nước ở mười phương
Hoặc là tạp nhiễm hoặc thanh tịnh
Và cùng tất cả đức Như Lai
Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
Ở trong mỗi niệm đều thấy rõ
Vô lượng kiếp số bất tư nghì
Ba đời như thế không có thừa
Tu hành đầy đủ hạnh Bồ Tát.
Bình đẳng vào trong tất cả tâm
Bình đẳng vào trong tất cả pháp
Hư không Phật độ cũng khắp vào
Công hạnh trên đây đều biết rõ.
Phát sanh trí huệ biết chúng sanh
Trí huệ biết pháp cũng được phát
Bồ Tát thân thông cũng như vậy
Tất cả trí lực không cùng tận.
Những trí vi tế đều sai khác
Bồ Tát nhiếp cả không để thừa
Đồng tướng, dị tướng đều khéo biết
Như vậy tu hành công hạnh lớn
Mười phương vô lượng các cõi Phật
Trong đó chúng sanh đều vô lượng
Thú sanh chủng loại sai khác nhau
An trụ trí lực đều biết rõ.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Các cõi tất cả đức Như Lai
Nếu ai biết đây mà hồi hướng
Hạnh mình hạnh Phật đều bình đẳng.
Nếu ai hay tu hạnh hồi hướng
Thời là học đạo của Phật làm
Sẽ được tất cả Phật công đức
Và được tất cả Phật trí huệ.
Tất cả thế gian chẳng phá được
Tất cả công hạnh đều thành tựu
Thường hay nhớ nghĩ tất cả Phật
Thường thấy tất cả đấng Thế Tôn
Bồ Tát thắng hạnh chẳng thể lường
Các pháp công đức cũng như vậy.
Đã chứng Như Lai hạnh vô thượng
Đều biết Chư Phật sức tự tại.

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 32

Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ tát đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát này lấy lựa vô cầu để bịt đầu mình, trụ ngôi Pháp Sư rộng thật hành pháp thí, khởi lòng đại từ đại bi an lập chúng sanh nơi tâm Bồ đề, thường làm việc lợi ích không hề thôi nghỉ. Dùng tâm Bồ đề để nuôi căn lành. Làm đức thầy Điều ngự cho tất cả chúng sanh, dạy đạo Nhứt thiết trí. Làm mặt trời pháp cho tất cả chúng sanh, dùng ánh sáng căn lành soi khắp tất cả. Tâm Bồ Tát luôn Bồ đề đối với chúng sanh, tu các hạnh lành không hề thôi dứt. Tâm Bồ Tát thanh tịnh trí huệ tự tại, chẳng bỏ tất cả tất cả thiện căn đạo nghiệp. Làm thượng chủ đại trí cho tất cả chúng sanh, dắt dẫn họ vào nơi đạo chơn chánh an ổn. Bồ Tát làm hướng đạo cho chúng sanh khiến họ tu tập tất cả pháp lành. Bồ Tát làm thiện hữu vãng vàng bất hoại cho tất cả chúng sanh, khiến thiện căn của họ được tăng trưởng thành tựu.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ tát này lấy pháp thí làm đầu, phát sanh tất cả pháp lành thanh tịnh, nhiếp thọ xu hướng tâm Nhứt thiết trí, nguyện lực thù thắng rốt ráo kiên cố càng thêm thành tựu, đủ oai đức lớn, nương thiện tri thức, lòng không dua dối, tư duy quan sát môn Nhứt thiết trí vô biên cảnh giới. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy !

Nguyện được tu tập thành tựu thêm lớn tất cả cảnh giới rộng lớn vô ngại. Nguyện được ở trong chánh giáo của Phật nghe và thọ trì diễn thuyết nhân đến một câu một kệ. Nguyện ghi nhớ được tam thế tất cả Chư Phật trong vô lượng vô biên tất cả thế giới đồng với pháp giới, đã ghi nhớ rồi liền tu hạnh Bồ Tát. Lại nguyện dùng thiện căn niệm Phật này vì một chúng sanh nơi một thế giới mà tu hạnh Bồ Tát suốt kiếp vị lai. Như ở một thế giới, cùng tận pháp giới hư không giới tất cả thế giới cũng như vậy. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy.⁰

Bồ Tát này dùng thiện phương tiện đại thế trang nghiêm, mỗi mỗi đều là suốt kiếp vị lai, không hề rời tưởng niệm Chư Phật, các bực thiện tri thức, thường thấy Chư Phật hiện thân ở trước mình. Không có một Đức Phật nào xuất thế mà không được gần gũi.

Phạm hạnh tịch tịnh của tất cả Chư Phật và Bồ Tát đã khen, đã nói đều thế nguyện tu hành viên mãn. Nhưng là :

Phạm hạnh chẳng phá, phạm hạnh chẳng khuyết, phạm hạnh chẳng tạp, phạm hạnh chẳng nhớ, phạm hạnh không lỗi, phạm hạnh không bị che, phạm hạnh được Phật khen, phạm hạnh vô sở y, phạm hạnh vô sở đắc, phạm hạnh thanh tịnh lợi ích cho Bồ Tát, phạm hạnh của tam thế Chư Phật đã tu, phạm hạnh vô ngại, phạm hạnh vô trước, phạm hạnh vô tránh, phạm hạnh vô diệt, phạm hạnh an trụ, phạm hạnh vô tử, phạm hạnh vô động, phạm hạnh vô loạn, phạm hạnh vô sân.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát nếu có thể vì mình mà tu hành những phạm hạnh thanh tịnh như vậy, thời có thể vì khắp tất cả chúng sanh, làm cho tất cả đều được an trụ, làm cho tất cả đều được hiểu rõ, đều được thành tựu, đều được thanh tịnh, đều được vô cầu, đều được chói sáng, đều lìa trần nhiễm, đều không chướng lòa, đều lìa nhiệt não, đều lìa triền phược, đều lìa hấn sự ác, nhẫn đến làm cho tất cả chúng sanh đều không những não hại, rốt ráo thanh tịnh.

Tại sao vậy ?

Vì đại Bồ Tát nếu tự mình ở nơi phạm hạnh chẳng được thanh tịnh thời không thể làm người khác thanh tịnh, nếu có thối chuyển thời không thể làm người khác chẳng thối chuyển, nếu có lẩn hư thời không thể làm người khác không lỗi hư, nếu có xa lìa thời không thể làm người khác thường chẳng lìa, nếu có giải đãi thời không thể làm người khác chẳng giải đãi, chẳng tin chắc thời không thể làm người khác tin chắc, nếu chẳng an trụ thời không thể làm người khác an trụ, nếu chẳng chứng nhập thời không thể làm người khác chứng nhập, nếu có buông bỏ thời không thể làm người khác chẳng buông bỏ, nhẫn đến tự mình đối với phạm hạnh nếu có tán động thời không thể làm cho tâm người khác chẳng tán động.

Vì đại Bồ Tát đã an trụ nơi hạnh không điên đảo, nói pháp không điên đảo, lời nói thành thiệt, tu hành đúng lời Phật dạy, thân, khẩu, ý thanh tịnh lìa những tạp nhiễm, trụ hạnh vô ngại, diệt tất cả chướng.

Đại Bồ Tát tự mình đã được tâm thanh tịnh mà vì người khác nói pháp tâm thanh tịnh, tự tu hạnh hòa nhẫn dùng thiện căn điều phục tâm mình, rồi làm người khác cũng tu hạnh hòa nhẫn dùng các thiện căn điều phục tâm mình, tự đã lìa nghi hối cũng làm người khác lìa hấn nghi hối, tự được đức

tin thanh tịnh cũng làm người khác được tịnh tín chẳng hư hoại, tự an trụ chánh pháp cũng làm cho chúng sanh an trụ nơi chánh pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn do pháp thí mà có, để hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tôi được vô tận pháp môn của Chư Phật rồi vì khắp chúng sanh mà phân biệt diễn nói cho họ đều hoan hỷ thỏa mãn, dẹp trừ tất cả dị luận ngoại đạo.

Nguyện tôi có thể vì tất cả chúng sanh diễn nói chánh pháp của tam thế Chư Phật, đối với sự sanh khởi của mỗi mỗi pháp, nghĩa lý của mỗi mỗi pháp, danh ngôn của mỗi mỗi pháp, an lập của mỗi mỗi pháp, giải thuyết của mỗi mỗi pháp, hiển thị của mỗi mỗi pháp, môn hộ của mỗi mỗi pháp, ngộ nhập của mỗi mỗi pháp, quan sát của mỗi mỗi pháp, phân vị của mỗi mỗi pháp, tôi đều được vô biên vô tận pháp tạng, được vô sở úy, đủ tứ biện tài vì chúng sanh mà phân biệt giải thuyết vô cùng vô tận suốt thủa vị lai. Như thế là vì muốn cho tất cả chúng sanh lập chí nguyện thù thắng phát sanh biện tài vô ngại không sai lầm, đều được hoan hỷ, đều được thành tựu trí huệ tùy theo tiếng của các loài mà diễn thuyết không dứt. Vì muốn cho tất cả chúng sanh tin chắc vui mừng trụ Nhứt thiết trí, biết rõ các pháp không còn mê lầm, tự nghĩ rằng : Tôi sẽ ở khắp tất cả thế giới vì chúng sanh mà siêng năng tu tập, được thân vô lượng tự tại khắp pháp giới, được tâm vô lượng quảng đại khắp pháp giới, được đủ âm thanh vô lượng thanh tịnh khắp pháp giới, hiện đạo tràng vô lượng khắp pháp giới, tu hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, được an trụ bậc Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, chứng đức bình đẳng vô lượng của Bồ Tát khắp pháp giới, học pháp Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, trụ hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, nhập hồi hướng Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới.

Trên đây là đại Bồ Tát đem các thiện căn để hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Vì muốn thấy vô lượng Chư Phật khắp pháp giới, vì điều phục vô lượng chúng sanh khắp pháp giới, vì trụ trì vô lượng cõi Phật khắp pháp giới, vì chứng vô lượng trí Bồ Tát khắp pháp giới, vì được vô úy vô lượng khắp pháp giới, vì thành vô lượng đà la ni của Bồ Tát khắp pháp giới, vì được an trụ vô lượng bất tư nghì của Bồ Tát khắp pháp giới, vì đủ vô lượng

công đức khắp pháp giới, vì đầy vô lượng thiện căn lợi ích chúng sanh khắp pháp giới.

Đại Bồ Tát lại nguyện do căn lành này khiến tôi được phước đức bình đẳng, trí huệ bình đẳng, lực bình đẳng, vô úy bình đẳng, thanh tịnh bình đẳng, tự tại bình đẳng, chánh giác bình đẳng, thuyết pháp bình đẳng, nghĩa bình bình đẳng, quyết định bình đẳng, thần thông bình đẳng. Tất cả pháp trên đây đều được viên mãn. Tôi được như thế nào, nguyện tất cả chúng sanh cũng đồng được như tôi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Như pháp giới vô lượng, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, được trí huệ vô lượng. Như pháp giới vô biên, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, thấy Chư Phật vô biên. Như pháp giới vô hạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, đến vô hạn Phật độ. Như pháp giới vô tế, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, nơi tất cả thế giới tu hạnh Bồ Tát không có tế hạn. Như pháp giới vô đoạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, an trụ Nhứt thiết trí trọn chẳng đoạn tuyệt. Như pháp giới một tánh, thiện căn hồi hướng cũng vậy đồng một trí tánh với tất cả chúng sanh. Như pháp giới tự tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh được rốt ráo thanh tịnh. Như pháp giới tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sanh đều tùy thuận hạnh nguyện Phổ Hiền. Như pháp giới trang nghiêm, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh dùng hạnh Phổ Hiền mà trang nghiêm. Như pháp giới không thể mất hư, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho các Bồ Tát chẳng mất hư những hạnh thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện đem thiện căn này phụng thờ thiện căn Chư Phật, chư Bồ Tát đều hoan hỷ. Nguyện do thiện căn này mau được vào Nhứt thiết trí. Nguyện do thiện căn này tu Nhứt thiết trí khắp tất cả mọi nơi. Nguyện do thiện căn này mà tất cả chúng sanh thường được qua thấy tất cả Chư Phật. Nguyện do tất cả này mà tất cả chúng sanh thường được thấy Chư Phật và hay làm Phật sự. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, đối với những Phật sự chẳng sanh lòng lười trễ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật lòng thanh tịnh hoan hỷ không thối chuyển. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, lòng khéo hiểu rõ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, chẳng sanh lòng chấp trước.

Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thấu suốt vô ngại. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thành hạnh Phổ Hiền. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật hiện ra trước không lúc nào tạm bỏ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, phát sanh vô lượng thần lực của Bồ Tát. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, nơi tất cả pháp trọn không quên mất.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem những thiện căn hồi hướng như vậy :

Hồi hướng như tánh vô khởi của pháp giới. Hồi hướng như tánh căn bản của pháp giới. Hồi hướng như tự thể tánh của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sở y của pháp giới. Hồi hướng như tánh không quên mất của pháp giới. Hồi hướng như tánh không vô tánh của pháp giới. Hồi hướng như tánh tịch tịnh của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô xứ sở của pháp giới. Hồi hướng như tánh không hiện động của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sai biệt của pháp giới.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem pháp thí, có bao nhiêu sự tuyên dạy, có bao nhiêu sự khai ngộ, và những thiện căn do đây phát khởi để hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thành Bồ Tát, Pháp Sư thường được Chư Phật hộ niệm. nguyện tất cả chúng sanh làm Vô thượng Pháp Sư phương tiện an lập tất cả chúng sanh nơi Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh làm Pháp Sư không thua sút, không ai vắn nạn cùng tận được. Nguyện tất cả chúng sanh làm vô ngại Pháp Sư được quang minh vô ngại nơi tất cả pháp. Nguyện tất cả chúng sanh làm trí tạng Pháp Sư hay khéo diễn thuyết tất cả Phật pháp. nguyện tất cả chúng sanh thành tự tại Pháp Sư khéo phân biệt trí huệ của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh làm như nhân Pháp Sư nói pháp như thiết không do người khác dạy. Nguyện tất cả chúng sanh làm phước đức ghi nhớ tất cả Phật pháp thuyết pháp đúng lý không trái cú nghĩa. Nguyện tất cả chúng sanh làm Pháp Sư tu hành đạo vô tướng, tự trang nghiêm với những diệu tướng, phóng vô lượng quang minh khéo vào các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh làm đại thân Pháp Sư, thân lớn đầy khắp tất cả quốc độ nổi mây pháp lớn, mưa những Phật pháp. nguyện tất cả chúng sanh làm hộ pháp tạng Pháp Sư, dựng thẳng tràng hộ trì Phật pháp khiến biển chánh pháp không khuyết giảm. Nguyện tất cả chúng sanh làm pháp nhựt Pháp Sư được biện tài của Phật khéo nói các pháp. nguyện tất cả chúng

sanh làm diệu âm phương tiện Pháp Sư khéo diễn nói vô biên pháp tạng. Nguyên tất cả chúng sanh làm đáu bĩ ngạn Pháp Sư dùng trí thần thông khai tạng chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm an trụ chánh pháp Pháp Sư diễn nói trí huệ rốt ráo của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh làm liễu đạt chư pháp Pháp Sư hay nói vô lượng vô tận công đức. Nguyên tất cả chúng sanh là Pháp Sư không phỉnh dối thế gian, hay dùng phương tiện làm cho mọi người vào thiết tế. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư phá các chúng ma, hay khéo rõ biết tất cả nghiệp ma. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư được Chư Phật nhiếp thọ, rời tâm ngã, ngã sở và nhiếp thọ. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư an ổn tất cả thế gian, thành tựu nguyện lực thuyết pháp của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Chẳng vì chấp lấy nghiệp mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy báo mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy tâm mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy sự mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy nhơn mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy ngữ ngôn, âm thanh mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy danh, cú, văn thân mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy hồi hướng mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy lợi ích chúng sanh mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Chẳng vì tham lấy cảnh giới của sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sanh cõi Trời mà hồi hướng. Chẳng vì cầu dục lạc mà hồi hướng. Chẳng vì mến cảnh giới cõi Dục mà hồi hướng. Chẳng vì cầu quyền thuộc mà hồi hướng. Chẳng vì cầu tự tại mà hồi hướng. Chẳng vì cầu vui sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì thích các cõi hữu lậu mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sự vui hòa hiệp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu chỗ đáng thích lấy mà hồi hướng. Chẳng vì ôm lòng độc hại mà hồi hướng. Vì chẳng để thiện căn hư hoại mà hồi hướng. Vì chẳng y tựa ba cõi mà hồi hướng. Vì chẳng chấp các thiên định giải thoát tam muội mà hồi hướng. Vì chẳng trụ Thanh Văn thừa, Bích Chi Phật thừa mà hồi hướng. Chỉ vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu viên mãn trí Như thiết trí mà hồi hướng. Chỉ vì được 0trí vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì được thiện căn thanh tịnh vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sanh tử chúng đại trí huệ mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tâm đại Bồ đề như Kim Cang không hư hoại mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu pháp rốt ráo bất tử mà hồi hướng. Chỉ vì dùng vô lượng trang nghiêm để trang nghiêm chúng tánh Phật thị hiện Như

thiết trí tự tại mà hồi hướng. Chỉ vì cầu trí như thiết pháp minh đại thần thông mà hồi hướng. Chỉ vì ở khắp pháp giới hư không giới tất cả Phật độ thật hành hạnh Phổ Hiền viên mãn bất hồi, mặc áo giáp đại nguyện kiên cố, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi bực Phổ Hiền mà hồi hướng. Chỉ vì tột kiếp vị lai độ thoát chúng sanh thường không thôi nghỉ, thị hiện bực Như thiết trí quang minh vô ngại hằng không dứt mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc đem thiện căn đó hồi hướng, thời dùng tâm như vậy mà hồi hướng :

Dùng tâm bốn tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm pháp tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tất cả chúng sanh vô lượng bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm vô tránh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tự tánh vô khởi bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm biết các pháp không loạn mà hồi hướng. Dùng tâm vào tam thế bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm phát sanh tam thế Phật chủng tánh mà hồi hướng. Dùng tâm được thần thông bất thối mà hồi hướng. Dùng tâm sanh thành hạnh Như thiết trí mà hồi hướng.

Lại vì làm cho tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả địa ngục mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh chẳng vào loài súc sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh chẳng đến chỗ Diêm Vương mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả pháp chướng đạo mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể ứng thời chuyển pháp luân khiến mọi loài đều hoan hỷ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào Thập lực mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ vô biên pháp nguyện thanh tịnh của Bồ Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tùy thuận tất cả thiện tri thức giáo hóa tâm Bồ đề được đầy đủ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thọ trì tu hành Phật pháp rất sâu được Phật trí huệ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh vô ngại của Bồ Tát luôn hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thấy Chư Phật hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp quang minh thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí bất tư nghị của Bồ Tát thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh cứu hộ khắp mọi loài khiến tâm đại bi thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ trang nghiêm thắng diệu đồ trang nghiêm tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả ma nghiệp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở nơi tất cả Phật độ đều không y tựa luôn tu hạnh Bồ

Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Nhứt thiết chủng trí vào tất cả pháp môn rộng lớn của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn chánh niệm thanh tịnh mà hồi hướng. Trí huệ quyết định mà hồi hướng. Biết hết tất cả Phật pháp phương tiện mà hồi hướng. Vì thành tựu trí vô lượng vô ngại mà hồi hướng. Vì muốn đầy đủ tâm thanh tịnh thù thắng mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại từ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại bi mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại hỷ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại xả mà hồi hướng. Vì lia hẳn chấp trước hai bên, an trụ thiện căn thù thắng mà hồi hướng. Vì tư duy quán sát phân biệt diễn thuyết tất cả pháp duyên khởi mà hồi hướng. Vì lập tâm tràng đại dũng mãnh mà hồi hướng. Vì lập tạng tràng vô năng thắng mà hồi hướng. Vì phá các ma chúng mà hồi hướng. Vì được tâm vô ngại thanh tịnh đối với tất cả pháp mà hồi hướng. Vì tu tất cả hạnh Bồ Tát không thối chuyển mà hồi hướng. Vì được tâm thích cầu pháp đệ nhứt thù thắng mà hồi hướng. Vì được tâm thích cầu những pháp công đức Nhứt thiết chủng trí tự tại thanh tịnh mà hồi hướng. Vì viên mãn tất cả nguyện, trừ tất cả đấu tránh, được pháp vô ngại thanh tịnh của Phật, vì chúng sanh chuyển pháp luân bất thối mà hồi hướng. Vì được pháp vô thượng thù thắng của Phật do trăm ngàn quang minh của mặt trời trí huệ trang nghiêm chiếu khắp tất cả chúng sanh trong pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn điều phục tất cả chúng sanh tùy chỗ họ ưa thích thường làm cho họ được thỏa mãn, chẳng bỏ bỏn nguyện, cùng tận thuở vị lai nghe chánh pháp, tu tập đại hạnh, được trí huệ thanh tịnh quang minh không cấu nhiễm, dứt trừ tất cả kiêu mạn, tiêu diệt tất cả phiền não, xé lưới ái dục, phá tối ngu si, đầy đủ pháp vô cấu vô ngại mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh, trong vô số kiếp thường siêng tu tập hạnh Nhứt thiết trí không thối chuyển, mỗi chúng sanh đều khiến được diệu huệ vô ngại, không ngớt thị hiện thần thông tự tại của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc đem những thiện căn hồi hướng như vậy, chẳng tham trước cảnh giới ngũ dục của ba cõi.

Tại sao vậy ?

Vì đại Bồ Tát phải sùng thiện căn không tham mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không sân mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không si mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng hại mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn lia kiêu mạn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng đua dối mà hồi

hương. Phải dùng thiện căn chất trực mà hồi hương. Phải dùng thiện căn tinh tấn mà hồi hương. Phải dùng thiện căn tu tập mà hồi hương.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hương như vậy, được tâm tính tìn, nơi hạnh Bồ Tát vui mừng nhận thọ, tu tập đạo thanh tịnh của đại Bồ Tát, đủ Phật chủng tánh, được Phật trí huệ, bỏ tất cả ác, lia các ma nghiệp, gần gũi thiện hữu, thành tựu đại nguyện của mình, thỉnh các chúng sanh lập hội đại thí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn do pháp thí sanh ra đây mà hồi hương như vậy :

Làm cho tất cả chúng sanh được diệu âm thanh tịnh, được nhu nhuyễn âm, được thiên cổ âm, được vô lượng vô số bất tư nghi âm, được khả ái nhạo âm, được thanh tịnh âm, được âm thanh cùng khắp tất cả Phật độ, được âm thanh trang nghiêm với trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết công đức, được âm thanh cao xa, được âm thanh lớn rộng được âm thanh diệt tất cả tán loạn, được âm thanh nhiếp tất cả ngũ ngôn của chúng sanh, được trí biết vô biên âm thanh của tất cả chúng sanh, được trí âm thanh tất cả ngôn ngữ đều thanh tịnh, được trí âm thanh vô lượng ngôn ngữ, được âm thanh tự tại vào trí tất cả âm thanh, được tất cả âm thanh trang nghiêm thanh tịnh, được âm thanh tất cả thế gian không nhằm đủ, được âm thanh rất ráo chẳng hệ thuộc tất cả thế gian, được hoan hỷ âm, được âm thanh ngôn ngữ thanh tịnh của Phật, được âm thanh diễn thuyết tất cả Phật pháp xa lia mê lừa danh tiếng đồn khắp được âm thanh khiến tất cả chúng sanh được tất cả pháp đà la ni trang nghiêm, được âm thanh diễn thuyết vô lượng tất cả pháp, được âm thanh đến khắp pháp giới vô lượng chúng hội đạo tràng, được âm thanh nhiếp trì khắp bất tư nghi pháp cú Kim Cang, được âm thanh khai thị tất cả pháp, được âm thanh tạng trí huệ hay nói bất khả thuyết câu chữ sai biệt, được âm thanh chẳng ngớt diễn thuyết tất cả pháp vô sở trước, được âm thanh tất cả pháp sáng chói, được âm thanh có thể làm cho tất cả thế gian thanh tịnh rất ráo đến Nhứt thiết trí, được âm thanh nhiếp khắp cú nghĩa của tất cả pháp, được âm thanh thần lực hộ trì tự tại vô ngại, được âm thanh đến trí rất ráo cả thế gian.

Đại Bồ Tát lại đem căn lành này làm cho tất cả chúng sanh được âm thanh không hạ liệt, được âm thanh không bố úy, được âm thanh không nhiễm trước, được âm thanh tất cả đạo tràng đại chúng đều hoan hỷ, được âm thanh tùy thuận mỹ diệu, được âm thanh nói tất cả Phật pháp, được âm thanh dứt nghi niệm của tất cả chúng sanh làm cho họ đều được giác ngộ.

Được âm thanh đầy đủ biện tài, được âm thanh giác ngộ giác ngộ dài của tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được Pháp thân thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được công đức tịnh diệu là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được diệu tướng thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được nghiệp quả thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Nhứt thiết trí thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Bồ đề thanh tịnh vô lượng là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được phương tiện thanh tịnh là những lỗi ác, biết rõ các căn lành. Nguyện tất cả chúng sanh được tín giải thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được thanh tịnh siêng tu hạnh nguyện vô ngại là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được chánh niệm biện tài trí huệ thanh tịnh là những lỗi ác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại vì tất cả chúng sanh đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện được những thân vi diệu, như là : Thân sáng chói, thân là nơi trước, thân không nhiễm, thân thanh tịnh, thân rất thanh tịnh, thân ly trần, thân lý cấu, thân đáng thích, thân vô ngại.

Lại vì tất cả chúng sanh, nơi tất cả thế giới đại Bồ Tát hiện hình tượng nghiệp báo; nơi tất cả thế gian hiện hình tượng ngôn thuyết; nơi tất cả cung điện hiện hình tượng an lập. Như trong gương sáng sạch, tất cả hình tượng đều tự nhiên hiển hiện. Chỉ bày cho chúng sanh hạnh đại Bồ đề, diệu pháp thâm thâm, các thứ công đức, những đạo tu hành, những hạnh thành tựu hạnh nguyện của Bồ Tát. Lại cũng chỉ bày cho chúng sanh thấy biết Đức Phật xuất thế nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới. Chỉ bày thần thông biến hóa của tất cả Phật, chỉ bày oai lực giải thoát bất tư nghì của chư Bồ Tát cho tất cả chúng sanh. Lại chỉ dạy cho tất cả chúng sanh thành mãn hạnh nguyện và tất cả trí tánh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Đại Bồ Tát phương tiện dùng những thân thanh tịnh vi diệu như vậy để nhiếp thủ tất cả chúng sanh, làm cho họ đều thành tựu thân Nhứt thiết trí công đức thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn do pháp thí phát sanh mà hồi hướng như vậy :

Nguyện thân tôi tùy ở thế giới nào mà tu hạnh Bồ Tát, chúng sanh được thấy thời đều chẳng luống uổng, họ đều phát tâm Bồ đề trọn không thối chuyển, thuận theo nghĩa chơn thiết không bị lay động, nơi tất cả thế giới, tột kiếp vi lai luôn an trụ nơi đạo Bồ Tát không hề mỗi nhàm, đại bi tràn khắp lượng đồng pháp giới, biết căn tánh của chúng sanh, thuyết pháp phải thời luôn không thôi nghỉ. Đối với các bậc thiện tri thức tâm thường chánh niệm, chẳng đến chẳng bỏ rời khoảng một sát na. Tất cả Chư Phật thường hiện tiền lòng vững chánh niệm chưa hề tạm thời giải đãi. Tu những thiện căn không chút hư dối. Đặt để chúng sanh nơi Nhứt thiết trí làm cho họ không thối chuyển, đủ tất cả ánh sáng Phật pháp, giữ mây đại pháp, thọ mưa đại pháp, tu hạnh Bồ Tát, vào tất cả chúng sanh, vào tất cả Phật độ, vào tất cả pháp, vào tất cả ba đời, vào trí nghiệp báo của tất cả chúng sanh, vào trí phương tiện khéo léo của tất cả Bồ Tát, vào trí xuất sanh của tất cả Bồ Tát, vào trí cảnh giới thanh tịnh của tất cả Bồ Tát, vào thân thông tự tại của tất cả Phật, vào tất cả vô biên pháp giới an trụ nơi đây để tu hạnh Bồ Tát.

---o0o---

Hán Bộ Quyển Thứ 33

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn do tu tập pháp thí mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả cõi Phật thấy đều thanh tịnh, dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ tốt đẹp để trang nghiêm. Mỗi mỗi cõi Phật rộng lớn như pháp giới, thuần thiện, vô ngại, thanh tịnh, sáng suốt, Chư Phật hiện thành bậc Vô thượng Chánh giác ở trong đó. Cảnh giới thanh tịnh trong một cõi Phật đều có thể hiện tất cả cõi Phật. Như một cõi Phật, tất cả cõi Phật cũng như vậy.

Mỗi mỗi cõi đều dùng vô lượng vô biên đồ trang nghiêm châu báu thanh tịnh để nghiêm sức. Như là :

Vô số bửu tóa thanh tịnh trải bửu y. Vô số bửu trưởng rủ giăng bửu võng. Vô số bửu cái nhiều châu báu chói suốt lẫn nhau. Vô số bửu vân mưa các châu báu. Vô số bửu hoa xinh đẹp trong sạch. Vô số bao lơn lan can thanh tịnh bằng châu ngọc. Vô số bửu linh luôn vang ra tâm thanh vi diệu của Phật khắp pháp giới. Vô số bửu liên hoa nở màu đẹp báu chói sáng. Vô số bửu thọ thành hàng khắp nơi hoa trái đều bằng vô lượng diệu bửu. Vô số cung điện báu trong đó có căn lành Bồ Tát. Vô số lầu các báu rộng rãi tráng lệ nối dài xa gần. Vô số rào giậu báu trang nghiêm xinh đẹp bằng châu báu.

Vô số cửa nẻo báu, chuỗi báu đẹp rủ giảng. Vô số cửa song báu trang nghiêm thanh tịnh bằng bất tư nghì châu báu. Vô số bửu đa la hình bán nguyệt các loại châu báu hợp thành. Tất cả như vậy đều bằng châu báu đẹp trang nghiêm thanh tịnh chẳng thể nghĩ bàn, đều do thiện căn của Như Lai phát khởi, đủ vô số bửu tạng trang nghiêm.

Lại có vô số sông ngòi báu chảy ra tất cả pháp lành thanh tịnh. Vô số biển báu chứa đầy pháp thủy. Vô số bạch liên hoa thường phát ra tiếng diệu pháp trong trắng. Vô số núi bửu Tu Di, trí huệ Sơn Vương cao vọi thanh tịnh. Vô số diệu bửu tám góc, râu bằng giây báu rất trang nghiêm thanh tịnh, vô số tịnh quang bửu thường phóng đại trí quang minh vô ngại chiếu khắp pháp giới. Vô số bửu linh khua đánh lẫn nhau vang tiếng vi diệu. Vô số báu thanh tịnh đầy những Bồ Tát bửu. Vô số lục màu báu sáng sạch thông rủ khắp nơi. Vô số tràng báu đẹp dùng bán nguyệt bửu để trang sức. Vô số bửu phan khắp rơi vô lượng bửu phan. Vô số bửu đài giảng rủ giữa hư không trang nghiêm rất đẹp. Vô số thảm báu mịn màng êm mát. Vô số vòng báu hiển bày Nhứt thiết trí nhãn của Bồ Tát. Vô số bửu anh lạc, mỗi anh lạc trăm ngàn Bồ Tát thượng diệu trang nghiêm. Vô số cung điện báu diệu tuyệt vượt hơn tất cả. Vô số đô trang nghiêm báu bằng Kim Cang ma ni. Vô số các loại trang nghiêm báu luôn hiện màu đẹp thanh tịnh. Vô số báu thanh tịnh hình khác lạ ánh sáng chói suốt. Vô số bửu sơn bao quanh làm tường vách thanh tịnh vô ngại. Vô số bửu hương mùi thơm xông khắp tất cả thế giới. Vô số bửu biến hóa, mỗi sự biến hóa đều khắp pháp giới. Vô số quang minh báu, mỗi mỗi quang minh hiện tất cả quang minh.

Lại có vô số bửu quang minh, trí quang thanh tịnh chiếu rõ các pháp. Lại có vô số bửu quang minh người, mỗi mỗi quang minh đều khắp pháp giới. Có vô số bửu xứ, mỗi xứ đều đủ tất cả châu báu. Vô số bửu tạng khai thị tất cả tạng báu chánh pháp. Vô số bửu tràng, tràng tướng Như Lai cao hơn tất cả. Vô số bửu hiền, tượng hiền đại trí thanh tịnh viên mãn. Vô số bửu viên, trong vườn xuất sanh tam muội hỷ lạc của chư Bồ Tát. Vô số bửu âm, diệu âm của Như Lai dạy khắp thế gian. Vô số bửu hình, mỗi mỗi hình đều phóng vô lượng quang minh diệu pháp. Vô số bửu tướng, mỗi mỗi tướng đều vượt hơn các tướng. Vô số bửu oai nghi, ai thấy được đều phát sanh sự hỷ lạc của Bồ Tát. Vô số bửu tụ, ai thấy được đều phát sanh bửu tụ trí huệ. Vô số bửu an trụ, ai thấy được đều sanh bửu tâm thiện trụ. Vô số bửu y phục, ai được mặc thời phát sanh vô tỷ tam muội của chư Bồ Tát. Chúng sanh bửu ca sa, ai được đắp thời vừa phát tâm liền được môn thiện kiến đà la ni. Vô số bửu tu tập, ai được thấy thời biết tất cả bửu đều là nghiệp quả quyết định thanh tịnh. Vô số bửu vô ngại tri kiến, ai được thấy thời được tất

cả pháp nhãn thanh tịnh. Vô số bửu quang tạng, ai được thấy thời được thành tựu tạng đại trí huệ. Vô số bửu tòa, Đức Phật ngự trên đó chuyển diệu pháp luân. Vô số bửu đặng thường phóng quang minh trí huệ thanh tịnh.

Lại có vô số bửu đa la thọ, hàng đều đặn ngay thẳng, dây báu bọc quanh trang nghiêm thanh tịnh. Cây ấy lại có vô số thân báu tròn thẳng, vô số nhánh báu trang nghiêm rậm rạp, vô số chim bay đậu trong đó, luôn hót tiếng hòa diệu tuyên dương chánh pháp, vô số lá báu phóng trí quang lớn chói khắp nơi, vô số bông báu trên đó, có vô số Bồ Tát ngồi kiết già bay đi khắp pháp giới, vô số trái báu ai thấy đều được quả Nhứt thiết chủng trí bất thối.

Lại có vô số bửu tụ lạc, ai thấy đều bỏ lìa pháp tu lạc thế gian, vô số bửu đô áp, trong đó đông đầy chúng sanh tự tại vô ngại. Vô số bửu cung điện, nhà vua ở trong đó thân Na La Diên mạnh khỏe, mặc áo giáp chánh pháp lòng không thối chuyển. Vô số bửu xá, ai vào đó thời đều trừ được lòng luyến tiếc nhà cửa. Vô số bửu y, ai mặc thời có thể hiểu rõ pháp vô trước. Vô số bửu cung điện, xuất gia Bồ Tát ở đây trong đó. Vô số trân ngoại báu, người thấy đều sanh vô lượng hoan hỷ. Vô số bửu luân phóng bất tư nghì quang minh trí huệ chuyển pháp luân bất thối. Vô số cây bửu bạt đà bao bằng lưới nhơn đà la trang nghiêm thanh tịnh. Vô số bửu địa, bất tư nghì bửu xen lẫn trang nghiêm. Vô số làn hơi báu, tiếng thanh lượng khắp pháp giới, vô số trống báu, diệu âm hòa nhã chẳng dứt. Vô số bửu chúng sanh đều có thể nhiếp trì pháp bửu vô thượng. Vô số bửu thân đủ vô lượng công đức diệu bửu. Vô số bửu khẩu thường nói tất cả bửu âm diệu pháp. Vô số bửu tâm đủ ý thanh tịnh đại trí nguyện bửu. Vô số bửu niệm dứt những ngu lầm, rốt ráo kiên cố Nhứt thiết trí bửu. Vô số bửu minh tụng trì tất cả pháp bửu của Chư Phật. Vô số bửu huệ quyết rõ pháp tạng của tất cả Chư Phật. Vô số bửu trí được viên mãn Nhứt thiết trí bửu. Vô số bửu nhãn xem gồm Thập lực bửu không chướng ngại. Vô số bửu nhĩ nghe căn lành thanh âm khắp pháp giới thanh tịnh vô ngại. Vô số bửu tỷ thường gửi tùy thuận bửu hương thanh tịnh. Vô số bửu thiệt có thể nói vô lượng những pháp ngữ ngôn. Vô số bửu thân đi khắp mười phương vô ngại. Vô số bửu ý thường siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền. Vô số bửu âm, âm thanh tịnh diệu khắp mười phương cõi. Vô số bửu thân nghiệp, tất cả việc làm lấy trí làm đầu. Vô số bửu ngữ nghiệp thường nói tu hành trí bửu vô ngại. Vô số bửu ý nghiệp được rốt ráo viên mãn trí bửu rộng lớn vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát ở trong tất cả Phật độ kia : mỗi một cõi, một phương, một xứ, một chân lông đều có vô lượng vô biên bất khả thuyết chư

đại Bồ Tát, thầy đều thành tựu trí huệ thanh tịnh. Khắp pháp giới, tốt hư không giới cũng đều như vậy.

Đây là đại Bồ Tát đem những thiện căn để hồi hướng. Nguyên khắp tất cả Phật độ đều đủ các thứ diệu bửu trang nghiêm như đã có nói rộng ở trước. Những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, hương thoa trang nghiêm, hương đốt trang nghiêm, hương bột trang nghiêm, y trang nghiêm, lông trang nghiêm, tràng trang nghiêm, phan trang nghiêm, ma ni bửu trang nghiêm. Lần lượt nhắc đến trăm lần hơn đây đều nói rộng như bửu trang nghiêm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem thiện căn do pháp thí chứa nhóm, vì để làm lớn các thiện căn mà hồi hướng. Vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì thành tựu tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tâm được thanh tịnh bất động mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều vào Phật pháp thậm thâm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được công đức thanh tịnh tối thượng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được phước lộc thanh tịnh bất hoại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí lực vô tận độ muôn loài vào Phật pháp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vô lượng ngôn âm bình đẳng thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí nhãn bình đẳng vô ngại khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được niệm thanh tịnh biết tất cả thế giới thuở kiếp quá khứ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí huệ vô ngại rộng lớn quyết rõ tất cả pháp tạng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đại Bồ đề vô hạnh lượng cùng khắp pháp giới không chướng ngại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng thể thiện căn bình đẳng vô phân biệt mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thân, ngữ, ý ba nghiệp đầy đủ công đức thanh tịnh trang nghiêm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng hạnh Phổ Hiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được vào tất cả Phật độ đồng thể thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều quan sát Nhứt thiết trí đều ngộ nhập viên mãn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được xa lìa thiện căn bất bình đẳng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thâm tâm không dị tướng tuần tự viên mãn Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ tất cả pháp lành thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều ở trong một niệm rốt ráo chứng được Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thành tựu viên mãn đạo Nhứt thiết trí thanh tịnh mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát đem các thiện căn vì khắp tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy rồi, lại đem thiện căn này muốn diễn thuyết trọn vẹn tất cả pháp lực hạnh thanh tịnh mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu oai lực hạnh thanh tịnh, được bất khả thuyết bất khả thuyết pháp hải mà hồi hướng. Vì muốn nơi mỗi mỗi pháp hải đủ vô lượng trí quang minh thanh tịnh khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn khai thị diễn nói cú nghĩa sai biệt của tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu vô biên tam muội quảng đại mà hồi hướng. Vì muốn tùy thuận biện tài của tam thế Chư Phật mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu thân tự tại của tam thế Chư Phật mà hồi hướng. Vì tôn trọng pháp vô ngại đáng ưa thích của Chư Phật mà hồi hướng. Vì đầy đủ tâm đại bi cứu hộ tất cả chúng sanh thường không thôi chuyển mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu pháp sai biệt bất tư nghi, trí không chướng ngại, tâm không cấu nhiễm, sáu căn thanh tịnh, vào khắp tất cả đạo tràng mà hồi hướng. Vì muốn thường chuyển pháp luân bất thôi bình đẳng nơi tất cả Phật độ khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn ở trong mỗi niệm được vô sở úy không cùng tận, trí huệ biện tài khai thị diễn thuyết mà hồi hướng. Vì thích cầu các điều lành phát tâm tu tập thiện căn càng thêm được trí huệ đại thân thông đều biết rõ được tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn ở nơi tất cả đạo tràng thân cận cúng dường diễn thuyết tất cả pháp cho chúng sanh đều được hoan hỷ mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng trụ. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng thân nghiệp, vô lượng ngữ nghiệp, vô lượng ý nghiệp, pháp giới vô lượng sắc bình đẳng, vô lượng thọ, tướng, hành, thức bình đẳng. Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng uẩn xứ giới bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng nội pháp ngoại pháp bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng phát khởi bình đẳng, thâm tâm bình đẳng, phương tiện bình đẳng, tín giải bình đẳng, căn lực bình đẳng, sơ trung hậu bình đẳng, nghiệp báo bình đẳng, nhiễm tịnh bình đẳng, chúng sanh bình đẳng, Phật độ bình đẳng, chánh pháp bình đẳng, thế gian quang minh bình đẳng, Chư Phật bình đẳng, chư Bồ Tát bình đẳng, hạnh nguyện Bồ Tát bình đẳng, Bồ Tát xuất ly bình đẳng, Bồ Tát giáo hóa điều phục bình đẳng, pháp giới vô nhị bình đẳng. Nhân đến hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng đạo tràng bình đẳng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ tát lúc hồi hướng như vậy, an trụ nơi pháp giới vô lượng thân thanh tịnh bình đẳng, ngữ thanh tịnh bình đẳng, tâm thanh tịnh

bình đẳng, Bồ Tát hạnh nguyện thanh tịnh bình đẳng, đạo tràng thanh tịnh bình đẳng.

Đại Bồ Tát này an trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng vì tất cả Bồ Tát rộng diễn thuyết trí thanh tịnh nơi tất cả pháp. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng có thể vào nơi thân cùng tận pháp giới tất cả thế giới. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng tất cả pháp sáng suốt trong sạch vô úy, có thể dùng một âm thanh dứt hết sự nghi lầm của tất cả chúng sanh, tùy theo căn tánh của họ đều làm cho hoan hỷ, an trụ nơi pháp giải thoát Vô thượng Nhứt thiết chủng trí, Thập lực, tứ vô úy, Thần thông tự tại, công đức rộng lớn.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ tát đệ thập trụ đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lúc đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy, thời thành tựu viên mãn vô lượng vô biên hạnh nguyện Phổ Hiền. Điều có thể nghiêm tịnh khắp pháp giới hư không giới tất cả cõi Phật, làm cho tất cả chúng sanh cũng được như vậy, thành tựu đủ vô biên trí huệ rõ tất cả pháp, trong mỗi niệm thấy tất cả Phật xuất thế. Trong mỗi niệm thấy vô lượng vô biên tự tại lực của tất cả Phật. Những là :

Tự tại lực rộng lớn, tự tại lực vô trước, tự tại lực vô ngại, tự tại lực bất tư nghi, tự tại lực thanh tịnh tất cả chúng sanh, tự tại lực lập tất cả thế giới, tự tại lực hiện bất khả thuyết ngôn ngữ, tự tại lực tùy thời ứng hiện, tự tại lực an trụ nơi trí thần thông bất thối chuyển, tự tại lực diễn thuyết vô biên tất cả pháp giới không để sót, tự tại lực xuất sanh trí nhãn vô biên tế của Phổ Hiền Bồ Tát, tự tại lực dùng vô ngại nhĩ thức nghe và ghi nhận vô lượng Phật pháp, tự tại lực hiện một thân ngồi kiết già khắp vô lượng pháp giới mười phương mà không chật hẹp đối với chúng sanh, tự tại lực dùng trí viên mãn vào khắp tam thế vô lượng pháp.

Lại được vô lượng thanh tịnh. Những là :

Tất cả chúng sanh thanh tịnh, tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả pháp thanh tịnh, trí biết khắp tất cả xứ thanh tịnh, trí vô biên khắp hư không giới thanh tịnh, trí được tất cả ngôn âm sai biệt dùng nhiều loại ngôn âm ứng khắp chúng sanh thanh tịnh, phóng vô lượng quang minh viên mãn chiếu khắp vô biên tất cả thế giới thanh tịnh, trí lực xuất sanh tam thế tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh, trí lực trong một niệm vào khắp đạo tràng của tam thế tất cả

Chư Phật thanh tịnh, vào vô biên tất cả thế gian khiến tất cả chúng sanh đều làm những việc nên làm thanh tịnh.

Tất cả sự trên đây đều được đầy đủ, đều được thành tựu, đều đã tu tập, đều được bình đẳng, thấy đều hiện tiền, đều thấy biết, đều ngộ nhập, đều đã quan sát, đều được thanh tịnh đến bỉ ngạn.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Phật, sáu thứ chấn động khắp trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương trong mười phương. Những là :

Động, biến động, đảnh biến động. Khởi biến khởi, đảnh biến khởi. Dững, biến dững, đảnh biến dững. Chấn, biến chấn, đảnh biến chấn. Hồng, biến hồng, đảnh biến hồng. Kích, biến kích, đảnh biến kích.

Vì do thần lực của Phật, vì pháp như vậy, tự nhiên mưa các thứ hoa trời, tràng hoa trời, hương bột và các loại hương trời, y phục trời, tân bửu trời, đồ trang nghiêm trời, báu ma ni trời, hương trầm thủy trời, hương chiên đàn trời, lọng thượng điều trời, các thứ tràng các thứ phan trời, vô số thân trời. Vô lượng pháp âm trời, bất tư nghì tiếng ca ngợi Phật của trời, vô số tiếng hoan hỷ của trời đồng xưng "Thiên Tai !", vô lượng vô số Chư Thiên cung kính lễ bái, vô số Thiên Tử thường niệm Phật mong cầu vô lượng công đức của Phật lòng chẳng bỏ lia, vô số Thiên tử trỗi nhạc ca ngâm khen ngợi cúng dường Như Lai, vô số Chư Thiên phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả Phật độ, hiển hiện vô lượng vô số cảnh giới của Chư Phật hóa thân của Như Lai hơn hẳn cõi trời.

Như ở cung Đâu Suất Đà nơi thế giới này, cùng khắp mười phương nơi cung Đâu Suất Đà của tất cả thế giới cũng đều thuyết pháp như thế.

Bấy giờ do thần lực của Phật, mỗi phương trong mười phương đều quá ngoài trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới, đều có trăm vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến hội họp và đồng xưng rằng : "Lành thay ! Lành thay ! Phật tử có thể nói được pháp đại hồi hướng này. chúng tôi đều đồng một hiệu là Kim Cang Tràng, đều từ thế giới Kim Cang Quang của Đức Phật Kim Cang Tràng mà đến đây. Do thần lực của Phật, nơi các thế giới ấy cũng nói pháp này, chúng hội đại tràng văn từ cú nghĩa cũng như vậy cả không tăng, không giảm.

Chúng tôi thừa oai thần của Phật đến đây để chứng minh cho Ngài.

Như sự chứng minh nơi đây, tất cả cung Đâu Suất Đà trong mười phương thế giới, chư Bồ Tát hiện đến chứng minh cũng như vậy.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát tất cả chúng hội khắp mười phương pháp giới, tâm đại từ bi càng thêm rộng lớn, vào công đức của tất cả Phật, thành tựu thân tự tại của Phật, quan sát chỗ sở thích của tất cả chúng sanh và thiện căn của họ đã vun trồng, đều biết rõ tất cả. Bồ Tát tùy thuận pháp thân vì họ mà hiện thân diệu sắc thanh tịnh, liền trong lúc đó nói kệ rằng :

Bồ Tát thành tựu pháp trí huệ
Ngộ giải vô biên chánh pháp môn
Là pháp quang minh Điều Ngự Sư
Biết rõ pháp chơn thiết vô ngại.
Bồ Tát là pháp đại Đạo Sư
Khai thị pháp thậm thâm khó được
Dẫn đạo vô lượng chúng mười phương
Điều khiển an trụ trong chánh pháp.
Bồ Tát đã uống biển Phật pháp
Pháp vân mưa khắp mười phương cõi
Pháp nhựt xuất hiện nơi thế gian
Xiển dương diệu pháp lợi muôn loại
Thường làm chủ pháp thí khó gặp
Biết rõ phương tiện khéo nhập pháp
Pháp quang thanh tịnh chiếu nơi tâm
Thuyết pháp nơi đời luôn vô úy.
Khéo tu Phật pháp tâm tự tại
Đều hay ngộ nhập các pháp môn
Thành tựu pháp hải rất diệu sâu
Vì khắp chúng sanh đánh trống pháp.
Tuyên nói pháp rất sâu hy hữu
Dùng pháp nuôi lớn các công đức
Tâm pháp hỷ thanh tịnh đủ đầy
Thị hiện thế gian Phật pháp tạng.
Được Phật pháp Vương quán đánh cho
Thành tựu pháp tánh thân trí tạng
Đều hiểu rõ được pháp thiết tướng
An trụ tất cả những pháp lành.
Bồ Tát tu hành pháp thí lớn
Tất cả Như Lai đều mừng khen

Nhẫn khả việc làm của Bồ Tát
Do đây được thành bực Nhơn Tôn.
Bồ Tát thành tựu diệu pháp thân
Chính được Chư Phật pháp hóa sanh
Vì lợi chúng sanh làm đèn pháp
Diễn nói vô lượng pháp tối thắng.
Tùy chỗ tu hành pháp thí diệu.
Cũng thường quán sát thiện căn kia
Làm các điều thiện vì chúng sanh
Đều dùng trí huệ mà hồi hướng
Bao nhiêu pháp thành công Đức Phật
Đều đem hồi hướng cho chúng sanh
Nguyện họ tất cả đều sạch trong
Đền bờ trang nghiêm Ba la mật.
Mười phương cõi Phật vô lượng số
Đều đủ vô lượng đại trang nghiêm
Trang nghiêm như thế bất tư nghì
Đều dùng trang nghiêm một quốc độ.
Bao nhiêu thịnh trí của Như Lai
Nguyện cho chúng sanh đều trọn đủ
Giống như Phổ Hiền chơn Phật tử
Tất cả công đức tự trang nghiêm.
Thành tựu thần thông sức quảng đại
Đến tất cả cõi khắp mười phương
Tất cả chúng sanh không để sót
Đều khiến tu hành Bồ Tát đạo.
Chư Phật Như Lai đã khai ngộ
Vô lượng chúng sanh khắp mười phương
Khiến họ tất cả như Phổ Hiền.
Tu hành đầy đủ hạnh tối thượng.
Chư Phật Bồ Tát đã thành tựu
Các loại công đức đều sai khác
Công đức như vậy vô số lượng
Nguyện chư chúng sanh đều viên mãn
Bồ Tát đầy đủ tự tại lực
Chỗ đáng đến học đến học
Thị hiện tất cả đại thần thông
Đến khắp mười phương vô lượng cõi.
Bồ Tát có thể khoảng một niệm
Thấy khắp chúng sanh vô số Phật

Và lại ở trong một chân lông
Nhiếp hết các pháp đều thấy rõ.
Thế gian chúng sanh vô số lượng
Bồ Tát dùng trí đều biết rõ
Chư Phật vô lượng đồng chúng sanh
Bồ Tát cúng dường khắp tất cả.
Các thứ hương thơm hoa thượng diệu
Châu báu xiêm y và phan lọng
Phân bủa pháp giới đầy khắp nơi
Phát tâm cúng dường khắp Chư Phật.
Trong một chân lông đều thấy rõ
Vô lượng vô số chư Như Lai
Tất cả chân lông đều như vậy
Lễ khắp tất cả đấng Thế Tôn.
Đem thân thứ đệ cung kính lạy
Vô biên vô lượng chư Như Lai
Cũng dùng lời lẽ khen ngợi Phật
Cùng tận vị lai tất cả kiếp.
Sắm đồ cúng dường một Như Lai
Số nhiều vô lượng đồng chúng sanh
Như đã cúng dường một Như Lai
Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
Cùng tận thế gian tất cả kiếp.
Cúng dường tán thán chư Như Lai
Kiếp số thế gian còn hết được
Bồ Tát cúng Phật không thôi trễ.
Tất cả thế gian tất cả kiếp
Trong những kiếp đó tu công hạnh
Cung kính cúng dường một Như Lai
Suốt tất cả kiếp không nhàm đủ.
Như vô lượng kiếp cúng một Phật.
Cúng tất cả Phật đều như vậy
Cũng chẳng phân biệt là kiếp số
Công việc cúng dường không nhàm mỏi.
Pháp giới rộng lớn không ngăn mé
Bồ Tát quan sát đều rõ ràng
Đem hoa sen lớn rải khắp nơi
Thí khắp chúng sanh và cúng Phật.
Bửu hoa hương sắc đều vẹn toàn
Thanh tịnh trang nghiêm rất vi diệu

Tất cả thế gian không thể ví
Dem hoa cúng dường đấng Thế Tôn.
Vô số vô lượng những quốc độ.
Lọng báu đẹp xinh đầy trong đó
Đều đem cúng dường một Như Lai
Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
Hương thoa vi diệu rất thù thắng
Tất cả thế gian chưa từng có
Dùng đây cúng dường Thiên Nhơn Sư
Cùng tận vi trần vô lượng kiếp.
Hương bột, hương đốt, hoa thượng diệu
Những y phục báu đồ trang nghiêm
Như vậy cúng dường chư Như Lai
Hoan hỷ phụng thờ □ ông nhàm đủ.
Vô số vô lượng Chiếu Thế Đấng
Mỗi niệm thành tựu Bồ đề đạo
Dùng vô biên kệ tụng ca ngợi
Cúng dường tất cả đấng Điều Ngự.
Vô lượng vô số đấng Thế Tôn
Đều t vô thượng diệu cúng dường
Vô lượng vô số vi trần kiếp
Khen ngợi như vậy không cùng tận.
Trong lúc Bồ Tát cúng dường Phật
Do thần lực Phật đều cùng khắp
Đều thấy mười phương vô lượng Phật.
An trụ Phổ Hiền Bồ Tát hạnh.
Quá khứ, vị lai và hiện tại.
Đã có tất cả những thiện căn
Khiến tôi thường tu hạnh Phổ Hiền
Mau được an trụ Phổ Hiền địa.
Tất cả Như Lai chỗ thấy biết
Thế gian vô lượng những chúng sanh
Đều nguyện đầy đủ như Phổ Hiền
Được người trí huệ luôn khen ngợi.
Đây là mười phương chư Bồ Tát
Cùng lo tu tập hạnh hồi hướng
Chư Phật Như Lai giảng cho tôi
Hạnh hồi hướng này rất vô thượng.
Mười phương tất cả các thế giới

Trong đó tất cả các chúng sanh
Đều làn cho họ được tỏ ngộ
Và được trọn vẹn hạnh Phổ Hiền.
Bồ Tát hồi hướng hạnh bố thí
Cũng lại giữ chắc các giới cấm
Tinh tấn tu hành không khiếp lui
Nhu hòa nhẫn nhục tâm bất động.
Nhiếp tâm thiền định thường duyên một
Trí huệ rõ cảnh đồng tam muội
Khứ, lai, hiện tại đều thông đạt.
Thế gian không thể do ngăn mé
Bồ Tát thân, tâm và ngữ nghiệp
Nghĩ, nói, việc làm đều thanh tịnh
Tất cả tu hành không hờ sót
Trọn vẹn đồng như đức Phổ Hiền.
Ví như pháp giới vô phân biệt
Hí luận, nhiệm trước đều hết hẳn
Cũng như Niết Bàn không chướng ngại
Tâm thường như vậy lia chấp trước.
Người trí đã có pháp hồi hướng
Chư Phật Như Lai đã khai thị
Tất cả căn lành đều hồi hướng
Do đây hay thành Bồ Tát đạo.
Phật tử khéo học hồi hướng này
Vô lượng hạnh nguyện đều viên mãn
Nhiếp lấy pháp giới trọn không thừa
Do đây hay thành trí lực Phật.
Nếu muốn thành tựu lời Phật dạy
Bồ Tát quảng đại hạnh thù thắng
Phải nên khéo trụ hồi hướng này
Phổ Hiền là hiệu của Phật tử.
Tất cả chúng sanh còn đếm được,
Tam thế tâm lượng cũng biết được
Phật tử Phổ Hiền hạnh như đây
Ngăn mé công đức không lường được.
Lông đo không gian biết được số
Vi trần các cõi biết được số
Như vậy Chư Phật chơn Phật tử
Hạnh nguyện đã tu không lường được.

HẾT TẬP 3

--- o0o ---